

162579

T.C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**METROPOLİS KENTİ ADA 7 İÇERİSİNDEKİ
KONUT SERAMİĞİ**

Eda GÜNGÖR

Danışman
Prof. Dr. Binnur GÜRLER

İZMİR
2005

Yemin Metni

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum "Metropolis Kenti Ada 7 İçerisindeki Konut Seramigi" adlı çalışmanın, tarafımdan, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin bibliyografyada gösterilenlerden olduğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

27.06.2005

Eda GÜNGÖR

TUTANAK

Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü' nün 6.12.2015 tarih ve
1. Sayılı toplantısında oluşturulan jüri, Lisanüstü Öğretim Yönetmeliği'nin
.....maddesine göre Anabilim Dalı Yüksek Lisans /Doktora öğrencisi
~~Aslıcan Gürbüz~~ Eda Güneş'in Metro polis Fertii Adalet Mektubu: konulu tezi/projesi incelemiş ve aday 11.12.2015
tarihinde, saat 10.30 da jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

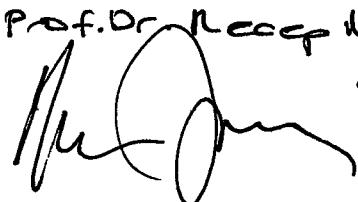
Adayın kişisel çalışmaya dayanan tezini/projesini savunmasından sonra 30
dakikalık süre içinde gerek tez konusu, gerekse tezin dayanağı olan anabilim
dallarından jüri üyelerine sorulan sorulara verdiği cevaplar değerlendirilerek
tezin/projenin başarılı.....olduğuna oy birliği ile karar verildi.

BAŞKAN

Prof.Dr.Bahattin Güner

ÜYE

ÜYE

Prof.Dr.Recep Meriç

Zafer.Dok.Dr.Mustafa Dap

YÜKSEKOĞRETİM KURULU DOKÜMANTASYON MERKEZİ
TEZ/PROJE VERİ FORMU

Tez/Proje No: Konu Kodu: Üniv. Kodu

- Not: Bu bölüm merkezimiz tarafından doldurulacaktır.

Tez/Proje Yazarının
Soyadı: GÜNGÖR

Adı: Eda

Tezin/Projenin Türkçe Adı: Metropolis Kenti Ada 7 İçerisindeki Konut Seramiği

Tezin/Projenin Yabancı Dildeki Adı: House Pottery which is in Part 7 of Metropolis

Tezin/Projenin Yapıldığı
Üniversitesi:Dokuz Eylül Üniversitesi Enstitü:Sosyal Bilimler Yıl:2005

Düğer Kuruluşlar:

Tezin/Projenin Türü:

Yüksek Lisans:

Dili:Türkçe

Doktora:

Sayfa Sayısı: 262

Tıpta Uzmanlık:

Referans Sayısı:81

Sanatta Yeterlilik:

Tez/Proje Danışmanlarının

Ünvanı: Prof. Dr. Adı: Binnur Soyadı: GÜRLER

Ünvanı: Adı: Soyadı

Türkçe Anahtar Kelimeler:

1-Metropolis
2-Hellenistik Dönem
3-Roma Dönemi
4-Seramik
5-Tip

İngilizce Anahtar Kelimeler:

1-Metropolis
2-Hellenistic Period
3-Roman Period
4-Ceramic
5-Typ

Tarih: 27/06/2005
İmza:

Tezimin Erişim Sayfasında Yayınlanması İstiyorum Evet Hayır

TEŞEKKÜRLER

Dokuz Eylül Üniversitesi Arkeoloji Bölümü’nde yüksek lisansa başlamamın ardından tez konusu olarak Metropolis konutlarından biri olan Ada 7 içindeki konuttan ele geçen seramikleri çalışmamı sağlayan ve tüm tez dönemim boyunca yardımlarını esirgemeyen Metropolis Kazı Başkanı Prof. Dr. Recep MERİÇ’e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

“Metropolis Kenti Ada 7 İçerisindeki Konut Seramiği” isimli tezimde tez danışmanlığını kabul eden ve ilgisini hiç eksik etmeyen, zamanını ve tecrübесini paylaşan hocam Prof. Dr. Binnur GÜRLER’e minnet ve teşekkürlerimi iletmek isterim.

Yüksek lisansımın ders ve tez aşamalarında tüm bilgi ve deneyimlerini benimle paylaşarak yardımlarını esirgemeyen Ögr. Gör. Aygün EKİN MERİÇ ve Ögr. Gör. Ali Kazım ÖZ’e teşekkürler.

Bana zamanlarını ayırarak bütün yoğun anlarında yanındaydım ve her konuda beni destekleyen Rest. Emel GÜZELGÖZ, Rest. Kons. Yusuf ŞEN, Mim. Eda TUNA’ya, Rest. Kons. Nancy CHILD ve Ark. Erkan DÜNDAR'a çok teşekkür ederim. Kazı sezonu içinde çizimlerime yardımcı olan Dokuz Eylül Üniversitesi Arkeoloji Bölümü öğrencilerinden Emine AKKUŞ, Mesut Mert YENİŞEHİRLİ, Utku İNCE, Sarp ALATEPELİ ve Serhat FOÇA'ya teşekkür eder ve her konuda başarılı olmalarını dilerim.

Tüm hayatım boyunca her konuda olduğu gibi bu çalışmada da beni destekleyen, her anında yanındaydım ve her şeyi hak ettiğini düşünüyorum babam Mimar Ateş GÜNGÖR'e, amcam Albay Galip GÜNGÖR'e, annem Jale ve kardeşim Can GÜNGÖR'e sevgi ve teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

ÖZET

Metropolis kentinin adalara ayrılmış bir kent planına sahip olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda adalara ayrılan kent içinde Ada 5 ve 7'de ortaya çıkarılan atriumlu evler bulunmaktadır. Bu evlerden çok sayıda Hellenistik ve Roma Dönemlerine ait seramik parçaları ele geçmiştir. Bu çalışma kapsamında Ada7'den bulunmuş seramikler incelenmiş, bunların konut tarihi ile olan ilişkisi irdelenmeye çalışılmıştır.

Ada 7'den ele geçen seramiklerin ilk aşamada tasnif ve istatistik çalışmaları yapılmıştır. Çizim ve fotoğrafları tamamlandıktan sonra, katalog çalışması yapılmıştır. Seramiklerin yakın ve uzak çevredeki benzerleri yardımıyla tarihlemeleri yapılmış, bu tarihlerin konuttan ele geçen sikkelerin tarihleriyle örtüşüp örtüşmediğine deşinilmiştir. Bu buluntular ve mimari kalıntılar yoluyla konutun tarihi tartışılmış ve bir sonuca ulaşılması amaçlanmıştır.

Bulunan Hellenistik seramiklerin bu dönemin tipik formları olan basit firnisli seramikler, Batı Yamacı seramikleri, kalıp yapımı kaseler ve unguentarium seramik gruplarından, tipik Roma seramiklerinden ise gri seramikler, ince duvarlı seramikler, sigillatlar ve unguentariumlar olduğu anlaşılmış, bunun yanı sıra her iki dönemde de görülen formlar olan günlük kullanım ve pişirme kapları ile kandiller değerlendirilmiştir.

Sonuç olarak, Hellenistik Döneme tarihli malzemelerin yanında Roma üretiminin yoğun olduğu görülmüştür. Konutta bulunan dört mekanın tarihlenmesine çalışılmış ve M1, M2 ve M3 mekanlarının Roma Dönemine ait olduğu, M4 mekanının ise kullanımının Geç Hellenistik Dönemde başladığı ve Roma Döneminde de devam ettiği görülmüştür.

ABSTRACT

Metropolis has a city plan which was split parts, is thought. There are houses which has atrium, in part 5 and 7 of the city. Many Hellenistic and Roman pottery parts were obtained from these houses. In the contents of this study, the pottery that was found from part 7, was examined and the relation between these parts with the history of houses was searched.

Firstly, the statistical and classification study was done about the pottery which was obtained. After finish drawing and photographing, the catalogue study was done. The study which is about their date, was done with help of potteries of near and far center look like to ours. And, the relation between the dates and the date of the pottery from the house, was examined. With the results, the history of the house, was argued.

That Hellenistic potteries were found which are typical forms from this period; Hellenistic glaze ware, West Slope potteries, mold made bowls and unguentariums; too Roman potteries are gray ware, thin walled potteries, sigillatas and unguentariums, were learned. And the forms of both period, plain and cooking ware and lamps were examined.

To be result, that the Roman potteries are dense with the materials from Hellenistic period, were seen. The dates of four rooms from this house, were studied. And that M1, M2 and M3 rooms are from Roman Period, M4 room is too from the late Hellenistic, and the Roman period, were found.

METROPOLİS KENTİ ADA 7 İÇERİSİNDEKİ KONUT SERAMİKİ

YEMİN METNİ	II
TUTANAK	III
Y.Ö.K.DOKÜMANTASYON MERKEZİ TEZ VERİ FORMU	IV
TEŞEKKÜRLER	V
ÖZET	VI
ABSTRACT	VII
İÇİNDEKİLER	VIII
KISALTMALAR	XI
ŞEKİL VE TABLO LİSTESİ	XII
GİRİŞ	XIII

BİRİNCİ BÖLÜM METROPOLİS ANTİK KENTİ

1.1. KENTİN TARİHÇESİ	1
1.2. KENTLE İLGİLİ ÇALIŞMALAR VE KAZILAR	4

İKİNCİ BÖLÜM ADA 7 YAPI ADASI İÇERİSİNDEKİ KONUT

2.1. KONUTUN TANIMLANMASI	6
2.2. BULUNTULAR	8
2.2.1. SERAMİK	8
2.2.2. SİKKE	8
2.2.3. DİĞER BULUNTULAR	9
2.3. MİMARI VE SERAMİK BULUNTULAR İŞİĞINDA MEKANLARIN TARİHLENDİRİLMESİ	10

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

HELLENİSTİK DÖNEM SERAMİK GRUPLARI

3.1	BASIT FIRNİSLİ SERAMİKLER	11
3.1.1	İÇE DÖNÜK AĞIZLI KASELER	12
3.1.2	TABAKLAR	15
3.2	BATI YAMACI SERAMİKLERİ	16
3.2.1	LEKANELER	20
3.2.2	SKYPHOSLAR	21
3.3	KALIP YAPIMI KASELER	23
3.4	UNGUENTARIUMLAR	26
3.5	AMPHORALAR	29
3.6	GÜNLÜK KULLANIM VE PİŞİRME KAPLARI	31
3.6.1	GÜNLÜK KULLANIM KAPLARI	32
3.6.2	PİŞİRME KAPLARI	34
3.7	KANDİLLER	35

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ROMA DÖNEMİ SERAMİK GRUPLARI

4.1	GRİ SERAMİKLER	39
4.1.1	TABAK VE TEPSİLER	40
4.1.2	BASKI VE RULET BEZEMELİ KAPLAR	41
4.2	SİGİLLATALAR	41
4.3	İNCE DUVARLI SERAMİKLER	50
4.3.1	SİLİNDİRİK KUPALAR	52
4.3.2	MAŞRAPALAR	53
4.3.3	BARDAKLAR	54
4.4	UNGUENTARIUMLAR	56
4.5	AMPHORALAR	57

4.6	GÜNLÜK KULLANIM VE PİŞİRME KAPLARI	59
4.6.1	GÜNLÜK KULLANIM KAPLARI	59
4.6.2	PİŞİRME KAPLARI	64
4.7	KANDİLLER	69
	SONUÇ	72
	KAYNAKLAR	77
	KATALOG	88
	ÇİZİM VE FOTOĞRAFLAR	
	TABLolar	
	LEVHALAR	

KISALTMALAR

AR.	Ağız Çapı
Atl.	Atlante
C.	Canlandırma
cm.	Santimetre
Çiz.	Çizim
Env.	Envanter
Foto.	Fotoğraf
KR.	Kaide Çapı
KST	Kazı Sonuçları Toplantısı
km.	Kilometre
M.Ö.	Milattan Önce
M.S.	Milattan Sonra
m.	metre
Nr.	Numara
Par.	Paralel
s.	Sayfa

ÇİZİM, FOTOĞRAF VE TABLO LİSTESİ

Çizim ve Fotoğraf Listesi

Çiz. 1 Batı Anadolu Haritası

Çiz. 2 Metropolis Kent Planı

Çiz. 3 Ada 7 Konut Planı

Çiz. 4 Konutun A ve B Kesitleri

Foto. 1 Traianus Zamanı Sikkesi Ön Yüz

Foto. 2 Traianus Zamanı Sikkesi Arka Yüz

Foto. 3 Hadrianus Zamanı Sikkesi Ön Yüz

Foto. 4 Hadrianus Zamanı Sikkesi Arka Yüz

Foto. 5 Metropolis Kent Sikkesi Ön Yüz

Foto. 6 Metropolis Kent Sikkesi Arka Yüz

Foto. 7 Tyche Figürü

Foto. 8 Figürin Başı

Foto. 9 Akik Taşı Bulunan Altın Yüzük

Tablo Listesi

Tablo. 1 Mekanlar Arası Seramik Yoğunluk Grafiği

Tablo. 2 Hellenistik Dönem Seramik Grubu Yoğunlukları

Tablo. 3 Roma Dönemi Seramik Grubu Yoğunlukları

Tablo. 4 Hellenistik ve Roma Dönemi Seramik Yoğunlukları

GİRİŞ

Metropolis Kenti, Antik Dönemde iki ana merkez arasında bulunmasından dolayı, konumu ve gelişmişlik düzeyi ile göze çarpan bir yerleşimdir. Ortaya çıkarılan mimari yapıları bunun bir kanıtı olarak karşımıza çıkmaktadır. Seramikler ise çok fazla göz önünde bulunmayan ancak o dönemlerde insanların nasıl yaşadığına, alışkanlıklarının ve geleneklerinin neler olduğuna işaret eden önemli kanıtlardır. Bugün de olduğu gibi dönemler için moda olan kavramlar bulunur. Yeniliklerin keşfedilmesi, ihtiyaçların değişmesi ile mümkündür. Akla, insanların ihtiyaçlarının her dönmede aynı olmasından dolayı bu değişimin nasıl olacağı sorusu gelebilir. Ancak değişen teknoloji ve sınır tanımayan insan istekleri bu değişimin ana kaynağıdır. M.Ö. 2. bin yılda çarkın bulunması o dönemde bir devrim niteliği taşır ve işte değişim burada başlar.

Seramiklerde Hellenistik Döneme kadar pek çok farklı form görülmüştür. Bu dönem ve sonrasında da aynı değişim devam edecektir. Tüm merkezlerde olduğu gibi Metropolis’de de pek çok farklı formda seramik türü bulunmaktadır. Ada 7 içerisinde yer alan konutta mimarisi ile de doğru orantılı olarak seramik buluntular ele geçmiştir. Bunlar Hellenistik ve Roma Dönemine aittir.

Bu çalışmada konuttan ele geçen seramikler incelenmiş ve mimarisi ile de bağlantı kurulmaya çalışılmıştır. Bulunan seramikler ilk aşamada dönemlerine göre sınıflandırılmış, Hellenistik ve Roma Dönemi olmak üzere iki ana başlık altında incelenmiştir. Bunun ardından Hellenistik ve Roma Dönemi seramik tiplerine göre konutta ele geçen parçalar ayrılmıştır. Hellenistik Dönem için tipik olan basit firnisli seramikler, Batı Yamacı Seramikleri ve kalıp yapımı kaseler; Roma Dönemi için tipik olan gri seramikler, sigillatalar ve ince duvarlı seramikler incelenmiş; bunun yanı sıra her iki dönemde de görülen amphoralara, günlük kullanım ve pişirme kaplarına, unguentariumlara ve kandillere de kendi dönem başlıkları altında debynmiştir. Klasik

yöntemler olan çizim ve fotoğraflama dışında seçilen birkaç örneğin üç boyutlu çizimleri yapılarak gerçekte nasıl oldukları anlaşılmaya çalışılmış ve gelişmiş teknolojinin kullanılması amaçlanmıştır. Çizim ve fotoğraflama yöntemiyle kataloglarının oluşturulmasının ardından yakın ya da uzak merkezlerdeki benzerleri bulunarak ve konutta ele geçen sikkeler aracılığı ile seramiklerin tarihlenmesi sağlanmıştır. Bu tarihler aynı zamanda konutun kullanım tarihini de açıklamaktadır. Konutta görülen taş işçilikleri Hellenistik ve Roma Dönemi farklılığını sadece bir mekanında da olsa görmemizi sağlamıştır. Lokal bir inceleme olmasından dolayı Metropolis için bir genelleme yapılamamış ancak konutun tarihlenmesi ve konutta kullanılan seramiklerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

METROPOLİS ANTİK KENTİ

1.1. Kentin Tarihçesi

Metropolis antik kenti, İzmir-Aydın otobanının 30. km.sinde İzmir'den Aydın'a giden yolun sağ tarafında bir tepenin üzerinde yer alır. Kent İzmir'e bağlı Torbalı ilçesinin Yeniköy ve Özbey Köyleri arasında bulunmaktadır (Çiz. 1). Strabon, İonia gezisinden söz ederken Ephesos ve Metropolis kentleri arasını 120 stadion, Metropolis-Smyrna arasındaki uzaklığı ise 200 stadion olarak vermektedir¹.

Metropolis adı “Meter Galesia” dan yani ana tanrıçadan gelir². Kentin 5 km. kadar kuzeyinde yer alan Uyuzzdere Mağarası ana tanrıçaya ait bir kült mağarasıdır. 1989 ve 1990 yıllarında mağarada yapılan kazılarda çok sayıda pişmiş toprak ana tanrıça figürinleri, kandiller ve seramik parçaları ele geçmiştir³. Şu anda Uyuzzdere Mağarasını tüm yönleriyle doktora tezi olarak çalışan Ekin Meriç en erken buluntuların Arkaik Döneme ait olduğunu belirtirken en geç parçaların Geç Roma Devrinden olduğunu vurgulamaktadır.

Metropolis ve çevresinin tarihi, Neolitik Döneme kadar inmektedir. Akropolis ve Dedeçik Mevkisinden ele geçen obsidyen, delici ve kesici taş aletlerin yanı sıra elle yapılmış kırmızı perdahlı kap parçaları⁴ bu dönemin varlığını kanıtlamaktadır.

¹ Strabon, “*Geographika*”, Kitap XIV, C 632.

² A. K. Öz, A. Ekin Meriç, “Metropolis Ana Tanrıça Kenti”, *İzmir Kent Kültürü Dergisi*, 2002, s. 235.

³ R. Meriç, “Torbalı Metropolis Kazısı 1990”, *XIII. KST*, Ankara, 1991, s. 237-239.

⁴ R. Meriç, “Pre-Bronze Age Settlements of West-Central Anatolia”, *Anatolica XIX*, 1993, s. 143-150.

Kalkolitik Dönemin erken evresine ait buluntular görülmezken, geç Kalkolitik Döneme ait seramik buluntulara (örn. Cheese pot tarzında kap parçaları) Metropolis, Arapkahve ve Ufaktepe yerleşimlerinde rastlanmıştır⁵.

Tunç Çağı boyunca da kesintisiz yerleşim izleri görülen Metropolis ve çevresinde en fazla buluntuyu Bademgediği Kalesi vermiştir. Özellikle orta Tunç ve geç Tunç Dönemine ait kırmızı-turuncu, gri ve kaba seramiklerin yanı sıra Myken seramikleri de ele geçmiştir. Akropoliste bulunmuş olan bir Hitit mührü siyah taştan yapılmış olup baskı yüzeyinde işaretler görülmektedir. Eser M.Ö. 13. yüzyıl sonu-12. yüzyıla tarihlenmektedir⁶. Hittit yazılı kaynaklarında II. Murşili'nin Arzawa Krallığı ile yaptığı savaş süreci içerisinde Puranda'ya saldırdığı ve su yollarını keserek kenti ele geçirdiği yazmaktadır⁷. Bu ele geçirilen kentin ayrıntıları dikkate alındığında Bademgediği Kalesinin bu kent olabileceği düşünülmüştür⁸.

Etrafında surlarla çevrili bir kent olarak karşımıza çıkan Bademgediği Kalesi bir başka değişle Puranda, geç Tunç Döneminden sonra varlığını Metropolis'de, akropolden başlamak üzere Demir Çağları boyunca sürdürmüştür.

Metropolis akropolisinde İon kolonizasyonu Dönemine ait buluntular geç Geometrik Dönemden başlayıp Arkaik Dönem içlerine kadar devam etmektedir. Yerleşimin M.Ö. 6. yüzyılın içlerinde izlenmesine karşın Klasik Döneme ait buluntular çok sınırlıdır. Akropolisde bulunan Klasik Döneme tarihli birkaç parça seramığın yanı sıra Tiyatronun bulunduğu alanda kayaya oyulmuş mezarlardan içinde hediye olarak bırakılmış malzemeler ele geçmiştir⁹. Klasik Dönem boyunca devam eden ve Hellenistik Dönemle son bulan 200 yıllık bir hiatus bulunmaktadır.

⁵ R. Meriç, “Metropolis Ana Tanrıça Kenti”, İstanbul, 2003, s. 27.

⁶ A. Schachner, R. Meriç, “Ein Stempelsiegel des späten 2. Jahrtausends v. Chr. aus Metropolis in Ionien”, *Studi Micenei ed Egeo-Anatolici XLII/1*, 2000, s. 85-102.

⁷ A. Götze, Annalen des Mursili, 1993, s. 60-65.

⁸ R. Meriç, “Metropolis Yakınındaki Hittit Çağdaşı Bir Arzawa Kenti: Puranda”, *İzmir Kent Kültürü Dergisi*, 2002, s. 230.

⁹ Meriç 2003b, a.g.e., s. 66-67.

Metropolis, İskender'in ardından sırasıyla Lysimakhos, Seleukos ve bir süre Bergama Krallığının hakimiyeti altına girmiştir. M.Ö. 188 Apameia Barışından sonra ise kesin bir şekilde Bergama hakimiyeti görülmektedir¹⁰. Hellenistik Dönemde M.Ö. 3. yüzyıl ile beraber kentte imar faaliyetleri yoğundur ve tam bir şehircilik anlayışı vardır. Kent, Pergamon, Aigai, Assos ve Termessos gibi araziye bağlı şehircilik anlayışıyla teraslar halinde yapılandırılmıştır¹¹. Bu dönemde kente bouleuterion, tiyatro gibi anıtsal kamu binaları yapılmıştır. Bu kamu yapılarının olması şehrin Bergama hakimiyeti altında olmasına karşın işlerinde serbest olduğunu göstermektedir.

Romalı tarihçi Plinius'a göre M.Ö. 1. yüzyılda Metropolis, Ephesos'un hakimiyet bölgesi içindedir, ayrıca tarihçi Appianos'dan öğrendiğimize göre M.Ö. 86 yılında kentte kısa süreli bir Mithridates egemenliği olmuştur. Roma İmparatorluğu'nda Augustus ile başlayan barış dönemi (Pax Romana) kentte etkilerini göstermiş, bu dönemde bouleuterion ve tiyatro onarım görmüştür. Aristonikos isyanına karşı Romalıların yanında yer almış ve bağımsız bir kent olarak sikke basmaya başlamıştır. Ancak M.Ö. 17 yılında yaşanan depremde, diğer Batı Anadolu şehirleri gibi Metropolis de zarar görmüştür. Depremin ardından Traianus Zamanına kadar bir duraklama görülür ve kent sikke basmaz. Trajan Zamanında ise imar faaliyetleri ve sikke basımı yeniden başlamıştır. Hamam ve zengin evleri bu süreç içerisinde inşa edilmişdir¹².

Bizans Döneminde Metropolis adı piskoposluk listelerinde geçmektedir. Erken Hıristiyanlık Dönemine tarihlenen üç nefli ve apsisli Bizans kilisesi piskoposluk kilisesi olarak kullanılıyor olmalıdır. Bizans kalesi ise Laskarisler Döneminde (1204-1261) inşa edilmiştir. Kale yapımında çok sayıda devşirme malzeme kullanılmış ve bouleuterion ile stoa, kale duvarlarıyla tıhrip olmuştur. Bizans Dönemine tarihlenen çok sayıda sırlı seramik ele geçmektedir.

¹⁰ R. Meriç, "Metropolis in Ionien", Ergebnisse einer Survey-Unternehmung in den Jahren 1972-1975, Königstein/TS. 1982, s. 13-21.

¹¹ A. Ersoy, "Batı Anadolu Hellenistik Dönem Stoaları Işığında Metropolis Stoası", Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir, (yayınlanmamış doktora tezi), 1998, s. 105.

¹² Meriç 2003b, s. 66-67.

1304 yılında bölgede Aydinoğulları egemenliği başlar. Metropolis, Osmanlı Döneminde ise Kızılhısar adıyla anılmıştır¹³. 19. yüzyılda demiryolunun inşası ile Torbalı adıyla bugünkü yerine taşınmıştır.

1.2. Kentle İlgili Çalışmalar Ve Kazılar

Kentin adı ilk kez 18. yüzyılda iki gezgin olan Spon ve Wheler tarafından anılmıştır. Ephesos yolunda gördükleri Bizans kalesinin Metropolis olduğundan bahsetmişlerdir¹⁴. İlk bilimsel geziyi ise 1860larında İzmirli araştırmacı Fontrier yapmıştır. Bulduğu Yunanca yazıtlarla yörenin tarihçesini açıklamaya çalışmıştır. Yazdığı makalesinde, kanıtları ışığında Metropolis'in varlığını ortaya koymuştur¹⁵. Uzun bir süre kent yalnız kalmış; 1895 yılında Avusturya-Macaristan İmparatoru Franz Joseph'in, Viyanalı Bendorf'u Ephesos'da kazı yapması için görevlendirmesi ile Metropolis'in ziyaretçileri Ephesos'a gelen Avusturyalılar olmuştur. Avusturya Arkeoloji Enstitüsü'nün İzmir'de şube açmasının ardından, enstitü üyesi Keil İzmir bölgesinde incelemelerde bulunurken Metropolis'den bazı yazıtları da kullanmıştır¹⁶. Ancak I. Dünya savaşının başlamasıyla enstitü kapatılmıştır. Ve böylece Metropolis'in ikinci yalnızlık dönemi başlamıştır. 1950'li yıllarda Smyrna kazısına katılan Cook kente uğramış ancak izlenimlerini bir iki satırla aktarmakla yetinmiştir¹⁷.

Kenti bu yalnızlık döneminden kurtaran Meriç olmuştur. Kendisine önerilen kenti doktora tezi olarak çalışmış, 1989 yılında ise topraklar altında yatan gerçekleri gün ışığına çıkarmak için ilk adımı atmıştır. 1989 yılındaki kazılarda Akropolis, tiyatro ve Uyuzdere mağarasında çalışmalarla başlanmıştır¹⁸. Tiyatro ve Uyuzdere mağarasında yürütülen çalışmalar tamamlanırken Akropolde aralıklarla da olsa devam etmektedir.

¹³ Evliye Çelebi, "Seyahatname", Cilt 8, s. 548.

¹⁴ J. Spon, G. Wheler, "Reisen Durch Italien", Griechenland und die Morgenlander, 1713.

¹⁵ A.M. Fontrier, "Ouseion kai Bibliothek tes Euangelikesskoles 1876-78", 1878.

¹⁶ J. Keil, A.v. Premerstein, "Bericht über eine Reise in Lydien und der südlichen Aiolis", 1908; A.v. Premerstein, "Bericht über eine zweite Reise in Lydien", 1911; A.v. Premerstein, "Bericht über eine dritte Reise in Lydien", 1914.

¹⁷ Meriç 2003b, s. 13-14.

¹⁸ Meriç 1991.

Bunun dışında kentte kazısı yapılan diğer alanlar hamam-gymnasion kompleksi, dükkanlar, latrina, atriumlu evler, aşağı hamam, Araplı tepe ve Metropolis kazısına bağlı olarak yürütülen Bademgediği kalesi (Puranda) ile Dedeçik mevkisidir (Neolitik-Kalkolitik)¹⁹.

¹⁹ R. Meriç, Torbalı-Metropolis Kazısı 1990, XIII. KST, 1991; R. Meriç, 1991 Yılı Metropolis Kazısı Raporu, XIV. KST, 1992; R. Meriç, Metropolis Kazısı 1992 Yılı Çalışmaları, XV. KST, 1993; R. Meriç, A. Ersoy, 1994 Yılı Metropolis Kazı Çalışmaları, XVII. KST, 1996; R. Meriç, A. Ersoy, Metropolis 1995 Yılı Kazı Raporu, XVIII, 1996; R. Meriç, Metropolis 1996 Yılı Kazı Raporu, XIX. KST, 1998; R. Meriç, Metropolis 1997 Yılı Kazı Raporu, XX. KST, 1999; R. Meriç, A. Ersoy, Ş. Meriç, G. Topantaş, A. Ekin, A. Öz, A. Altiner, Metropolis 1998 Yılı Kazı Raporu, 21. KST, 2000; R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin, Metropolis 2000 Yılı Kazı Raporu, 23. KST, 2002; R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin Meriç, Metropolis 2001 Yılı Raporu, 24. KST, 2003; R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin Meriç, G. Uluşans, Metropolis 2002 Yılı Kazıları, 25. KST, 2003; R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin, Metropolis Kazıları 2003, 26. KST, 2004.

İKİNCİ BÖLÜM

ADA 7 YAPI ADASI İÇERİSİNDEKİ KONUT

2.1. Konutun Tanımlanması

Konut, Hamam-Gymnasion kompleksinin doğusunda yer almaktadır. Ada 7 yapı adası içinde yer alan bu konut Ada 5'in kuzeyinde bulunmaktadır. Konutun batısı Hamam yolu ile, güneyi ise Ada 5-7a yolu ile sınırlanmıştır (Çiz. 2). Ada 5'den başlayan kuzey-güney yönlü teras duvarı Ada 7'de mekanlar boyunca devam ederek hafif bir şekilde batıya doğru kayar, böylece konutun batı duvarını oluşturur.

2003 yılı kazı çalışmaları sırasında açılan bu alanda beş mekan ortaya çıkarılmıştır (Çiz. 3, 4). Bu mekanlardan ikisi Ada 5-7a yoluna paralel bir şekilde uzanır ve güney duvarları yola sınır oluşturur. İlk açılan mekan M-1 olarak isimlendirilmiştir. Bu mekan yaklaşık olarak 3.40×4.30 m. ölçülerindedir. Mekanda +80.19 m. kotunda ana kayaya ulaşılmıştır. Mekanın kuzey duvarında doğu duvarına bitişik olarak yapılmış 60 cm. genişliğinde kapı açıklığı tespit edilmiştir. Taban yayvan şist ana kaya parçalarından oluşmaktadır. Taban seviyesinde (+79.97 m.) batı duvarı önünde 50×84 cm. ölçülerinde ve 14 cm. derinliğinde ocak olarak düşünülen bir alan bulunmaktadır.

M-1'in doğusunda yer alan mekan M-3 olarak adlandırılmıştır. Güney ve batı duvarlarını M-1 ile ortak kullanmaktadır. Giriş M-1'de olduğu gibi kuzey duvarından ancak ortada yer alır. Mekan 2.80×3.37 m. ölçülerinde olup +78.68 m. kotunda batı duvarı önünde tabana ulaşılmıştır. Batı duvarı harçsız olarak ana kayaya oturtulmuştur.

M-2 olarak isimlendirilen mekan M-1 ve M-3'ün kuzeyinde yer almaktadır. Bu iki mekanın kaplarının da buraya açılması ve ele geçen yivsiz iki sütun ile dörtgen kaideleri bu mekanın avlu izlenimi vermesine yol açmaktadır. Sütun kaideleri M-1 ve M-3 mekanlarının giriş aksında bulunmaktadır. Ancak iki sütun arasında kot farkı bulunmaktadır. Tam olarak sınırları belirlenemeyen avlunun yaklaşık ölçüsü $6.50 \times$

8.84 m.dir. +79.84 m. kotunda sıkıştırılmış ve düzlenmiş toprak zeminden oluşan tabana ulaşılmıştır. Ayrıca mekanın güneybatı köşesinde güney duvarına destek amacıyla yapıldığı düşünülen 50 cm.ye 1.05 m. ölçülerinde en alta harçsız olarak yapılmış bir sırataş üzerine tuğla malzemeden örülülmüş bir yapı ortaya çıkarılmıştır.

M-2'yi kuzey yönde sınırlayan, üst kotu +81.45 m. olan düzgün şist ana kaya parçalarından oluşan doğuya doğru inen merdiven basamakları bulunmaktadır. Merdiven basamakları Hamam yolu ve M-2'den M-4 ve M-5 mekanlarının bulunduğu kota geçişini sağlamaktadır.

M-4 ve M-5 mekanları M-2 mekanının kuzeyinde yer almaktadır. Bu iki mekanın batı teras duvarı kazı çalışmalarının sağlıklı yapılabilmesi ve duvarın zarar görmemesi için traktör yolu altında bırakılmıştır. +81.69 m. kotunda Hellenistik taş bloklarla yapılmış M-4 mekanı 3.07 x 1.83 m. ölçülerindedir. Mekanın ölçülerini batı duvarının toprak altında olması nedeniyle yaklaşık olarak verilmiştir. +81.35 m. kotunda beş adet şist ana kaya parçalarından oluşan tabana ulaşılmıştır. Mekanın doğu dış duvarı önünde +81.50 m. kotunda tuğla taban döşemesi görülmektedir. M-5 mekanı ise M-4'ün kuzeyinde yer almaktır ve M-4'ün doğu duvarı takip edilirken ortaya çıkarılmıştır. Güney ve doğu duvarları beli olan mekandaki çalışmaları kazı sezonunun bitmesi nedeniyle durdurulmuştur. M-5 doğu duvarı dış cephesi önünde +81.22 m. kotunda düzgün plaka taşlardan oluşan taban döşemesi bulunmuştur. M-4 ve M-5'e olasılıkla bu taraftan giriş sağlanmaktadır ve girişlerin yönlediği alan avludur.

Konutun tamamının tam olarak kazısının tamamlanmamış olmasından dolayı mekanların işlevleri hakkında yorum yapılamaz ancak tipi hakkında fikir yürütülebilir. M2 mekanında bulunan iki sütun ve altlıkları mekanın avlu olabileceğine işaret eder. Avlu ve etrafındaki mekanlar gözönüne alındığında Atriumlu ev tipine benzедiği görülür¹.

2.2. Buluntular

2.2.1. Seramik Buluntular

Kazısı yapılan tüm mekanlardan seramik buluntular yoğun olarak ele geçmiştir. Bu buluntular genel olarak Geç Hellenistik Devre ve Roma Dönemi'ne aittir. Bu mekanlardan gelen seramiklerin istatistikleri (profil veren parçalar üzerinden) yapılmıştır. Buna göre M-1 mekanından toplam 556, M-2 mekanından 585, M-3 mekanından 423, M-4 mekanından 258, M-5 mekanından (kazısı henüz tamamlanmamıştır) 50 parça seramik bulunu ele geçmiştir. Tüm mekanlarda elde edilen toplam seramik sayısı 1872'dir. Buna göre yoğunluğu en fazla olan mekan M-2 mekanı olmuş onu M-1 mekanı takip etmiştir (Tablo. 1).

2.2.2. Sikkeler

Konutta bulunan 5 adet sikkeden 3'ü M-2 mekanından, diğerleri M-4 ve M-5 mekanlarından ele geçmiştir. Bu sikkelerden ancak 3 tanesi tarihlenebilmektedir. M-2 mekanından ele geçen sikkelerden ilki 03/30 kasasına aittir ve +79.94 m. seviyesinden bulunmuş olup Traianus zamanı'na tarihlenmektedir (M.S. 100-105) (Foto. 1, 2). Ön yüzde sağa dönük, defne çelenkli Trajan başı bulunmakta ve lejant olarak “AY KAI ΘΕΟΥ ΥΩ ΒΑ TPAIANO CE ΓΕΡΜΑ Ω” yer almaktadır; arka yüzde solda ayakta duran, kolunda aslan postu olan Herakles, sağda ayakta duran peplos ve khiton giymiş arkasında dal olan ve elindeki çelengi Herakles'in başına koyan Kotyle betimlenmiştir, ayrıca “CTE ΚΑ ΠΡΟΚΛΟΥ CTRA ΚΑ ΒΙΩΝΟC ΣΜΥΡ” lejanti bulunmaktadır². Diğer sikkede 03/33 kasasına aittir ve iki sikkenin de seviyesi aynıdır. Bu sikkenin tarihi ise Hadrianus zamanıdır (M.S. 117-130) (Foto. 3, 4). Sikenin ön yüzünde sağa dönük Hadrianus başı yer alır, lejant “AV KAI TRAI ΑΔΠΙΑΝΟC CE”dır; arka yüzde ön

¹ Daha ayrıntılı bilgi için M. Kılıç, “Metropolis’teki Konut Mimarisi”, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, (yayınlanmamış yüksek lisans tezi), 2004.

² Paralel: Klose, O. A. Dietrich, “Die Münz-prägung von Smyrna in der römischen Kaiserzeit”, Berlin 1987, no: V 6-R 36, Tafel 33, s. 246-247.

cephesinde altı sütun bulunan bir tapınak ve “CTE ΠΕΞCTOY ZMYP” lejantı bulunur³. Bu iki sikke de M-2 mekanının tabanından ele geçmiştir; böylece mekanı tarihlemek mümkün olabilmektedir. Tarihlendirilebilen son sikke M-4 mekanından bulunmuştur. Bu sikke 03/38 kasasındandır, seviyesi +81.45 m. olarak belirlenmiş olup Hellenistik Dönem Metropolis kent sikkesidir (M.Ö. 2. yy. sonu-1. yy. başı) (Foto. 5, 6). Ön yüzde sağa dönük miğferli Ares başı; arka yüzde yıldırım demeti ve “ΜΗΤΡΟΠΟΛ ΕΙΤΟΝ” lejantı vardır³. Sikkenin tarihi ve M-4 mekanındaki Hellenistik özellikler göz önüne alındığında tarihler birbiriyile örtüşmektedir.

2.2.3. Diğer Buluntular

Konutta seramik ve sikkelerin dışında pişmiş toprak figürin parçaları ile bir adet altın yüzük ele geçmiştir.

M-2 mekanından ele geçen pişmiş topraktan yapılmış Tyche figürünün göğüs altından aşağısı kırık olarak bulunmuştur. Tanrıça başında polosu, üzerinde manto ve elinde tuttuğu bereket boynuzu (Cornuacopiae) ile betimlenmiştir (Foto. 7). Bu figürin +79.86 seviyesinde yani taban üzerinden ele geçmiştir. Bu mekandan bulunan sikkelerden yola çıkılarak figürin M.S. 1. yy. sonu-2. yy. başına tarihlenebilir. M-3 mekanından bulunan figürin başı (Foto. 8) ise dolgu toprağından gelmiş olup (seviye +80.72 m.) tam tarih vermek mümkün olmamakla beraber Roma Dönemi’ne ait olmalıdır.

Önemli buluntular arasında yer alan altın yüzük (Foto. 9) M-3 mekanından taban üstünden (+79.45 m.) ele geçmiştir. Altın yüzük, üzerinde kazıma tekniği ile yapılmış mızraklı ve miğferli Athena figürü, yanında Sfenks betimlemesi bulunan akik taşına sahiptir. Yüzük Roma imparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

³ Paralel: Klose, O. A. Dietrich, “Die Münz-prägung von Smyrna in der römischen Kaiserzeit”, Berlin 1987, no: V 4-R 13, Tafel 33, s. 247.

2.3. Mimari Ve Seramik Buluntular Işığında Mekanların Tarihlendirilmesi

Konut içindeki beş mekanda kesin tabakalar bulunmada mimari yapılanma ve ele geçen seramiklerin tarihlendirilmesi yoluyla sonuca ulaşmak mümkündür. Bu tabakalanmanın net biçimde görülememesinin nedeni eğimli bir arazide yer olması ve konutun yamacı konumlandırılmış olmasıdır. Birbirini destekleyen sikke ve seramik buluntulara rastlanırken, aynı seviyeden ele geçmiş ancak farklı dönemlere ait olduğu anlaşılan seramik parçaları da ele geçmiştir. Yukarıda bahsedildiği üzere, geç Hellenistik Devre ve Roma Dönemine ait sikkeler bulunmuştur.

M4 mekanında +81.45 kotunda ele geçen Hellenistik Dönem Metropolis sikkesi ve bu mekanda görülen Hellenistik Dönem taş blokların kullanılmış olması mekanın tarihini belirlemektedir. Bunun yanı sıra bu seviyeden bulunmuş olan Hellenistik Dönem seramikleri, basit fırınlı kaseler (Nr. 6-8), Batı Yamacı Seramikleri (Nr. 33, 34), kalıp yapımı kaseler (Nr. 36), günlük kullanım kapları (Nr. 55, 60) ile mimari ve sikkelerin tarihi örtüşmektedir.

M2 mekanında bulunan Roma sikkeleri M.S. 1. yüzyıl sonuna işaret etmektedir. Bu sikkeler vasıtasyyla M2 mekanına açılan ve aynı seviyede bulunan M1 ve onun alt kotunda yer alan M3 mekanının da bu tarihten olması muhtemeldir. M2 mekanından +79.45 seviyesinden ele geçen Roma Dönemi seramiklerinin çoğunuğu bu tarihləmeyi doğru kılmaktadır. Bu seramikler arasında sigillatlar (Nr. 144, 122, 153, 157), ince duvarlı seramikler (Nr. 202, 205, 227, 232), unguentariumlar (Nr. 253), amphoralar (Nr. 263), günlük kullanım ve pişirme kapları (Nr. 288, 289, 308, 313, 324, 356, 373), kandiller (Foto. 31, 32) bulunmaktadır. M1, M2 ve M3 mekanlarından ele geçen ve sikkelerle aynı tarihe verilen dolayısıyla bu seramiklerle de aynı tarihten olan pek çok seramik vardır. Konutta bulunan diğer seramikler M.S. 1. yüzyılda bir yoğunluk gösterir.

³ Paralel: B. V. Head, “B.M.C. Ionia”, no: 1; R. Meriç, “Metropolis in Ionian”, Tip II.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

HELLENİSTİK DÖNEM SERAMİK GRUPLARI

3.1 Basit Firnisli Seramikler

Açık bir şekilde M.Ö. 3. ve 2. yüzyıllarda seramik formlarının değişmesinden sonra erken dönemlerde firniSTE aranan kalite ve metalik parıltı değişim göstermiştir¹. Hellenistik Dönemin başında siyah firnisli Attika seramiği yüksek kalitededir ve daha önceki dönemlerde olduğu gibi en kaliteli siyah firnisli seramik Attika'da üretilmektedir. Siyah firnisli seramikler Hellenistik Dönemde Doğu'da ithal edildiği yerlerde M.Ö. 3. yüzyılda öncü rolü üstlenmiştir².

Hellenistik Döneme kadar Attika seramiği Doğu'daki ihraç edilen ve taklit eden yerel üretimlerden farklıdır. Attika seramiklerinin taklitleri üretilmeye başlandığı zaman bu ürünler kendi pazarlarında Attika üretimlerinden daha ucuz olurlar. Bunun doğal sonucu olarak ithal mallar azdır ve Attika taklidi olan yerel üretim Hellenistik seramikler yükselişe geçer. Bununla orantılı olarak Yunanistan etkisi de kısa süreli olmuştur³.

Rotroff basit firnisli denilen bu grubu iki farklı alt grubu altında incelemiştir. Bunlardan ilki tamamı siyah firnisli olan grup, ikincisi bir bölümü firnislenmiş olan seramik grubudur⁴. Tamamı siyah firnisli olan grup Sardis'de M.Ö. geç 4. yüzyılda ithal olarak görülmektedir. Bunların yerel üretimleri de M.Ö. erken 3. yüzyılda yapılmaya başlanmıştır⁵. Bir bölümü firnisli olan grup ise daha ucuz bir alternatif olarak M.Ö. 3. yüzyılda başlamıştır⁶.

¹ H. A. Thompson, “Two Centuries of Hellenistic Pottery”, *Hesperia* III, 1, 1934, s. 430.

² J. Schäfer, “Hellenistische Keramik aus Pergamon”, *Pergamenische Forschungen* 2, Berlin, 1968, s. 32.

³ F.F. Jones, “The Hellenistic and Roman Periods, Excavation at Gözlükule”, *Tarsus I*, Princeton, 1950, s.152.

⁴ S. Rotroff, A. I. Oliver, “The Hellenistic Pottery from Sardis: the Finds Through 1994, Archaeological Exploration of Sardis”, 2003.

⁵ Rotroff 2003, y.a.e.g., s. 13.

⁶ Rotroff 2003, a.e.g., s. 24.

Basit firnisli seramikler arasından içe dönük ağızlı kaseler ile tabaklar ele geçmiştir (Nr. 1-18, 25-32). Katalogda yer alan 32 adet parçadan 6 adedi kaidedir. Ancak dönem içinde kaidelerde değişim söz konusu olmadığından tarihlenemezler (Nr. 19-24) sadece basit firnis kaidelerine örnek oluştururlar.

3.1.1 İçe Dönük Ağızlı Kaseler

Bu tipteki kaseler, kullanım amacından dolayı Hellenistik Dönem boyunca Yerleşim yerlerinde çok yaygın olarak bulunmuşlardır. Bu tipteki kaselere öncülük eden formlar Atina Agorası'nda ele geçmiştir⁷. Bu formdaki kaselerin erken örnekleri daha küçük ve sağlam yapılidır. Olynthos'da M.Ö. geç 5. yüzyılda Attika'dan ithal edilmiş tipler bilinmektedir. Samaria'da da benzer ithal kaseler bulunmuştur⁸.

Yerel üretim olan Hellenistik firnisli seramiklerin en iyi örnekleri bile Attika seramikleri gibi iyi bir kaliteye sahip değildir⁹. Yerel üretimleri başlangıçları bir merkezden diğerine göre değişmektedir. Olynthos'dakiler M.Ö. erken 4. yüzyıla aittir¹⁰. Tarsus'da ise “yerel dekorsuz firnisli seramikler” olarak adlandırılan bu grup Erken Hellenistik Devirden itibaren görülmektedir¹¹. Sardis'de de yerel üretim erken Hellenistik Dönemde yapılmaktadır¹². Ephesos'da M.Ö. 2. yüzyıla tarihlenen bu tipteki kaseler yerel üretim olabilir¹³.

İçe dönük ağızlı kaseler, özelliklerini erken dönemlerden alan basit bir formda Hellenistik Dönem boyunca devam eder¹⁴. Rotroff da form olarak bu yaygın büyük

⁷ B.A. Sparkes, L. Talcott, “Black and Plain Pottery of the 6th, 5th and 4th centuries B.C.”, The Athenian Agora XII 1-2, Princeton, 1970.

⁸ B. Gürler, “Metropolis Hellenistik Dönem Seramığı”, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı, (yayınlanmamış doktora tezi), 1994, s.13.

⁹ Jones 1950, s.157.

¹⁰ Gürler 1994, a.g.e., s.13.

¹¹ Jones 1950, a.g.e., s.153.

¹² Rotroff 2003, s. 24.

¹³ R. Meric, “Späthellenistisch-römische Keramik und Kleinfunde aus einem Schachtbrunnen am Staatmarkt in Ephesos”, Forschungen in Ephesos IX/3, ÖAI, 2002, s. 25,26.

¹⁴ Jones 1950, a.g.e., s.156, 157.

grubun M.Ö. 3. yüzyıldan beri kullanılmış olduğunu söyleyelim¹⁵. Bu form bir bölümü firnisli olarak tüm M.Ö. 3. yüzyıl ve sonrasında Pergamon, Khios ve Troia seramiklerinde görüldüğü gibi Anadolu'nun batısında yaygındır¹⁶.

Samaria'daki Erken ve Orta Hellenistik Devir kaseleri arasında değişim görülmektedir. M.Ö. 2. yüzyılın ilk yarısına doğru kaseler daha sıçur duruma gelmiş ve ağızın iri kıvrımı daha keskin bir görünüm almıştır¹⁷. Atina Agorasındaki bazı M.Ö. 2. yüzyıl kaselerinde de aynı özellik görülür¹⁸.

Tarsus'daki formlar sivri bir ağız kenarına sahiptir. Erken Hellenistik Devirde ağız kenarındaki hafif kavisten sonra aşağı doğru inen bir eğim vardır. Bu form Orta Hellenistik Devirde de erken tabakalarda devam eder. Fakat dönemin ortalarında içe dönük dudak daralır ve kaseler genellikle daha küçük boyutludur¹⁹.

Pergamon'da Erken Hellenistik Devirde gergin profil, ince form ve geniş halka kaide karakteristiktitir. Orta Hellenistik Devirde ağız kenarında içe dönüş keskin bir şekilde olur. Geç Hellenistik Devirde ise formlar daha geniş ve firnis kırmızıya doğru kayar²⁰. Pergamon'daki Orta Hellenistik Devir tipi Atina Agorası Grup D ile benzerlik gösterir²¹.

¹⁵ S. Rotroff, "Hellenistic Pottery, Athenian and Imported Wheelmade Table ware and Related Material", *Agora XXIX*, 1997, s. 161-164.

¹⁶ Rotroff 2003, s. 24, Pergamon, Khios ve Troia örnekleri için: Schäfer 1968, s. 37, 43, C 20, levha 4; O. Ziegaeus, G. de Luca, , *Altertümer von Pergamon XI:1* "Das Asklepeion 1: der südliche Temenos bezirk in hellenistischer und frührömischer Zeit", 1975, s. 123, no: 149,levha 43,64; N. Kunisch, "Grabfunde aus dem Stadgebiet von Bergama", *Pergamenische Forschungen* 1, s. 100-102, no: 4, 5, fig. 8; G. de Luca, W. Radt, *Pergamenische Forschungen* XII "Sondagen im Fundament des Grossen Altars", 1999, s. 30-39, no: 111-190, levha 9; J. K. Anderson, "Excavation on the Kofina Ridge, Chios", *BSA* 49, 1954, s. 152, no: 220-221, fig. 15,16; A. Berlin, "Studies in Hellenistic Ilion: The Lower City, Stratified Assemblages and Chronology", *Studia Troica* 9, 1999, s. 111, 120, 132, no: 51, 113, 197, 198, 202, levha 4, 16, 21, 27.

¹⁷ Gürler 1994, s.13.

¹⁸ Thomson 1934, s. 436, 437.

¹⁹ Jones 1950, s. 157.

²⁰ Schäfer 1968, s. 18, 38.

²¹ Thomson 1934, D 9, s. 436, 437.

Ada 7'de yer alan konutun mekanları arasında içe dönük ağızlı kaselerin en yoğun bulunduğu mekan M3 mekanı olmuştur. Mekanlara göre seramik sayıları M1 mekanında 4 adet, M2 mekanında 11 adet, M3 mekanında 15 adet, M4 mekanında 9 adettir. M5 mekanında ise bu tipteki kaselere rastlanmamıştır. Bu seramiklerden 24 adedinin daha iyi korunmuş olduğundan dolayı çizimi yapılabilemiştir.

İçe dönük ağızlı kaseler arasında açık kırmızı kil rengi yoğunluktadır. Bunu kırmızımsı sarı ve kahverengi takip eder. En az yoğunluğa sahip renk ise kırmızı ve gridir. Firmis özellikleri bakımından iki grup vardır. İlk tamamı firmisli grup, ikincisi ise bir bölümü firmisli kasederdir. Çoğunluğu, tamamı firmisli grup oluşturur. Firmis rengi olarak siyah ve kırmızı birbirile orantılıdır.

Kaseler form olarak dört gruba ayrılabilirler. Bunlardan ilk grupta gövde hafif bir kavisle ağıza ulaşır. Ağız kenarında profil fazla içbükey değildir (Nr. 1, 2). İkinci grupta dış kontur hafif bir yay şeklindedir. Ağız kenarı içeriye yönlenmez (Nr. 3-5). Üçüncü grupta gövdeden ağız kenarına geçiş keskin bir şekilde olur (Nr. 6-16). Dördüncü grup geniş çaplı ağıza ve sıçr给deye sahiptir. Bu grupta da ağız içeri doğru dönmez (Nr. 17-18). Paralelleri ışığında ilk grup M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreğine, ikinci grup M.Ö. 2. yüzyıla, üçüncü ve dördüncü grup ise M.Ö. 2. yüzyılın sonuna tarihlenmiştir.

Form özellikleri yukarıda bahsedilen grplardan ilk grupta yer alan 1 ve 2 numaralı kaselerden ilkinde firmis sadece ağız kenarında bulunmaktadır. Diğer kase ise tamamı firmisli gruba dahildir. Ancak her iki kasenin de firmis rengi kırmızıdır. Çapları birbirinden farklı olan bu kaseder form olarak benzerdir. Bu tipin paralelleri yine Metropolis'de Stoa'nın kuzey bölümünde ele geçmiştir²². İkinci grupta yer alan kasederin firmis rengi siyah (Nr. 3, 5) ve kırmızıdır (Nr. 4). Kaseler tamamı firmisli grupta yer alır. Üç kasenin de çapları arasında bağlantı yoktur. Üçüncü grup kasederden iki tanesi hariç (Nr. 7, 16) diğerleri tamamı firmisli seramikler arasında yer alır (Nr. 6, 8-15). Firmis rengi olarak gri ve siyah tonları ağırlıktadır (Nr. 3, 5-8). Bu gruptaki kasederin

çapları 11 cm. ile 20 cm. arasında değişmektedir. Ancak bir tanesi 8.4 cm. (Nr. 9) çapa sahiptir. Dördüncü grup kaseler ise en geç grubu oluşturur. Bunlarda çap geniş, gövde sağlam ve firnis rengi kahverengi tonlarındadır. Çapları 19.4 cm. ve 20.2 cm. olarak belirlenmiştir.

Konuttan ele geçen Hellenistik Dönem basit firnis içe dönük ağızlı kaseler M.Ö. 3. yüzyılın 2. Çeyreğinden M.Ö. 2. yüzyılın sonuna kadar olan dönemde içinde yer alırlar. Attika ithal kaselerine rastlanmamıştır. Kaselerin tümü Attika etkisi bittikten sonraki yerel karakterli seramiklerdendir. Bir, iki ve dördüncü gruptaki seramikler paralellerine göre tarihlenmesine karşın üçüncü gruptaki 6-8 numaralı üç örnek M4 mekanında Metropolis kent sikkeyle aynı seviyeden ele geçmiştir. Bu şekilde kaseler M.Ö. 2. yüzyıl sonu M.Ö. 1. yüzyıl başına tarihlendirilmiştir. Böylece üçüncü gruptaki benzer diğer kaselerin de tarihlendirilmesi mümkün olmaktadır.

3.1.2 Tabaklar

Basit firnisli tabakların tüm tipleri Hellenistik Dönem içinde içe dönük ağızlı kaseler kadar yoğun bir kullanıma sahip değildir. Bazı tipleri erken dönemlerin değişmiş formları olarak karşımıza çıkar. Konut içerisinde az sayıda ele geçmiş tabakların en çok bulunduğu mekan M1 mekanıdır. M4 ve M5 mekanlarından bu form ele geçmemiştir.

Tabaklarda kil rengi açık kırmızı ve kırmızımsı sarı ağırlıktadır. Kahverengi tonları az görülür. Firnis rengine kırmızı ve kahverengi tonları hakimdir. Firnisin gri olduğu tabaklar ise azınlıktadır. Firnis genelde iç yüzde ve ağız kenarında ya da sadece ağız kenarında bulunur.

Mekanlardan bulunan tabaklar form olarak üç gruba ayrırlırlar. İlk gruptakiler dışa doğru çıkıştı yapan bir dudak kenarı ve şişkin bir gövdeye sahiptir (Nr. 25). Bu formdaki ağız kenarı profili M.Ö. 5. ve 4. yüzyıllarda tek kulplu siyah firnislilere benzer.

²² Gürler 1994, çiz. 4, 5, Levha 1.

Genelde form kaliteli firnise sahiptir. Geç Hellenistik Devirde bu form görülmez²³. Nr. 25'de iç yüzeyde ağız kenarında ve dış yüzeyde gövdenin yarısına kadar açık kırmızı firnis yer alır. Sardis'den ele geçen örnekler de bir bölümü firnisli gruptandır²⁴. İkinci grup ilk grup gibi erken örneklerdir (Nr. 26). Formun dışarı doğru sarkan dudak kenarı vardır; gövde hafif bir eğimle ağızdan aşağı doğru yönlenir. Geniş ağız kenarına sahip ve ağız kenarı açık kırmızı renkli firnislidir. Gassner, formdan balık tabağı olarak ayrıca erken dönemde benzer Attika örnekleri bulunduğuundan bahseder²⁵. Bu tip M.Ö. geç 3. yüzyıl ve M.Ö. 2. yüzyıla verilmektedir. Üçüncü grup tabaklar diğer iki gruba göre daha yaygın olarak görülmektedir. Tabaklarda dışa doğru yuvarlatılmış ağız kenarı iç yüzde de bir girinti yaptıktan sonra gövdeyle birleşir (Nr. 27-32). Form olarak erken Hellenistik Dönemde çok yaygın olarak kullanılmış olan balık tabaklarına benzer ancak bu tabaklarda merkezde çukurluk bulunmaz, bazı örneklerde iç yüzeyde ortada merkezi dolaşan bir yiv vardır²⁶. Bazı buluntular için merkez ya da kaidenin olduğu bölüm ele geçmediği zaman bunların balık tabağı mı ya da bu tipte bir tabak mı olduğunu anlamak mümkün olmayabilir. Formun kökeninin Attika'da M.Ö. 3. yüzyılın 2. yılında ve daha öncesinde olduğu bilinir²⁷. Attika'da M.Ö. 4. ve M.Ö. 3. yüzyıllarda bu formda kalınlaştırılmış ve yuvarlatılmış ağız kenarına sahip tabaklar bulunmaktadır²⁸. Grup, paralellileri vasıtasyyla M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısına ve geç M.Ö. 2. yüzyıla tarihlenmektedir.

3.2 Batı Yamacı Seramikleri

Bu grup seramik, 1901 yılında Alman Arkeoloji Enstitüsü tarafından Atina Akropolisi'nin Batı Yamacında yapılan kazılar sırasında ilk defa ortaya çıkarılmıştır²⁹. Adını bulunduğu yerden alan Batı Yamacı seramikleri iyi kaliteli Hellenistik seramik

²³ Rotroff 2003, s. 25.

²⁴ Rotroff 2003, y.a.g.e., Levha10, 51-53.

²⁵ V. Gassner, "Das Südtor der Tetragonos-Agora Keramik und Kleinfunde", *Forschungen in Ephesos XIII/1/1*, ÖAI, Wien, 1997, s. 44.

²⁶ Rotroff 2003, a.g.e., s. 25, 26, örnekler için dn. 12.

²⁷ Rotroff 2003, y.a.g.e., s. 26, dn. 13.

²⁸ Gassner 1997, a.g.e., s. 46; Sparkes, Talcott 1970, nr. 1061, fig. 10.

²⁹ C. Watzinger, "Vasenfunde aus Athen", 1901.

grupları arasında yer alır. Farklı yerlerde yapılan araştırmalar sonucunda, basit siyah firnisli seramikler gibi sık kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır³⁰.

Batı Yamacı tekniği Hellenistik Döneme ait yeni bir buluş değildir. M.Ö. 5. ve 4. yüzyıllarda bilinen bir dekor tekniğidir. Attika'da M.Ö. 5. yüzyıl sonu ve M.Ö. 4. yüzyılda hydria, krater ve kanthauros gibi siyah firnisli kapların özellikle boyunları üzerinde inceltilmiş kille yapılmış sarmaşık, defne ve zeytin yapraklarından olmuş girlantlar görülür. Atina'da M.Ö. 4. yüzyılın sonuna doğru kırmızı figür teknigi bozulmuş ve çömlekçiler uzun süredir kullanılan ikinci derecedeki süsleme elemanlarını ön plana çıkartmışlardır³¹.

Hellenistik Dönemde siyah yüzey üzerine boyalı seramik Yunanistan'da Batı Yamacı seramiği, İtalya'da Gnathaia seramiği olarak iki sınıfa ayrılmıştır. Cook'a göre, Gnathaia seramiği, M.Ö. 4. yüzyılda yayılım göstermiştir. Bu seramik Apulia kırmızı figürün yan ürünü olarak benzer aşırı eğilimlerden oluşmuştur. Muhtemelen M.Ö. 3. Yüzyılın ortalarında ya da sonlarında sönmüştür. Batı Yamacı ekolü ise daha sınırlı fakat daha güçlündür. Atina'da M.Ö. 4. yüzyıl sonlarında Attika siyah figürün daha sade bir ardılı olarak ortaya çıkmış ve doğu Yunanistan'da, M.Ö. 2. yüzyıl hatta M.Ö. 1. yüzyıla kadar sürmüştür³². Bu tip seramikler Güney Rusya'dan İskenderiye'ye dek birçok Hellenistik kentte karşımıza çıkmaktadır³³.

Batı Yamacı seramikleri daha çok sofra kabı olarak kullanılıyor olmalıdır. İçki kabı olarak (kanthauros, skyphos, fincan gibi) ya da çeşitli çanak formlarıyla (düz, derin

³⁰ Schäfer 1968, s. 45.

³¹ Gürler 1994, s. 23.

³² A. Ekin Meriç, "Metropolis'de Bulunmuş Batı Yamacı Seramikleri", Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, (yayınlanmamış yüksek lisans tezi), İzmir, 2003, s. XII.

³³ E. Dereboylu, "Daskyleion Hellenistik Devir Seramiği", Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, (yayınlanmamış yüksek lisans tezi), İzmir, 1994, s. 61.

dik profilli olarak yemek veya servis takımı gibi) sofrada yerini almaktaydı³⁴. İyi kaliteli olmasına karşın mezar hediyesi olarak kullanılmasına ender rastlanmıştır³⁵.

Bu tip seramiklerin ilk ortaya çıktıiği dönemde siyah firnis ve bezeme kalitesi oldukça yüksektir. Erken dönemlerinde kazıma dekor çok az kullanılır. Bu dönemde sulandırılmış kille yapılan dekor yaygındır, beyaz boyalı sınırlı kullanılır. Kırmızı figür teknüğünde kullanılan beyaz renk erken Batı Yamacı seramiklerinde devam eder. Geç döneme gelindikçe kazıma dekor artar ve ağırlıklı olarak kullanılır. Ayrıca kazımaya göre daha az olsa da sulandırılmış kilin ve beyaz boyanın birlikte kullanıldığı örnekler de vardır. Ancak erken dönemdeki beyaz boyanın rengi geç dönemlerde sarıya döner. Seramiklerin yüzeyini kaplayan siyah firnis bu dönemde incelir, metalik parıltılı bir görünüm alır. Batı Yamacı seramiklerinde kazıma çizgilerin giderek artması, bezemedede özen ve kalitenin düşmesi geç özellikler olarak görülür. Bezeme elemanları bitkisel ve geometriktir. Fakat geç dönemlerde geometriklik artar ve stilize olma gözlemlenir. Tüm Batı Yamacı seramikleri gözönüne alındığında insan ve hayvan figürleri oldukça az olarak betimlenir³⁶.

Atina ve diğer Hellenistik Dönem kentlerinden gelen örnekler bakıldığından, bu seramik stiline ait formlar arasında amphora, skyphos, kanthauros, tabak ve lagynos benzeri oinochoe tipi kapların çoğulukta olduğu görülür. Bunların yanında askos, krater ve pyxis gibi formlara rastlanmaktadır. Hatta, bu stilde bezenmiş unguentariumlar da nadir olarak karşımıza çıkmaktadır³⁷.

Batı Yamacı seramiklerinin bulunduğu yerler üç kategoride ele alınabilir: iyi kalitede ürün veren merkezler, küçük merkezler ve tüketici konumundaki yerler. İyi kalitede ürün veren bu büyük merkezlerde üretilen Batı Yamacı seramikleri geniş bir form ve bezeme repertuarına sahiptir, buralarda belirgin bir ihracat söz konusudur.

³⁴ Ekin Meriç 2003, s. XII, XIII.

³⁵ D. Behr, "Neue Ergebnisse zur Pergamenischen Westabhangkeramik", *Ist. Mit.*, Band 38, DAI, İstanbul, 1988, s. 107.

³⁶ Gürler 1994, s. 23, 24; Ekin Meriç 2003, a.g.e., s. XIII; Dereboylu 1994, ss. 74, 75, 94.

Ege'nin doğusunda önerilen (Atina, Pergamon, Knossos) sadece bir merkez vardır. Küçük merkezlerdeki üretim ise daha sınırlı repertuara sahiptir ve az ya da hiç ihracatları yoktur. Ephesos, Rhodos, Sardis ve Knidos (ne yazık ki son iki merkez yayınlanmamıştır) bu küçük merkezlere örnek oluşturur³⁸. Yayını yapılan Ephesos malzemesini inceleyen S. Rotroff diğer bütün küçük merkezlerde olduğu gibi buradaki malzemenin de hayal gücü düşük, süsleme elemanlarının ise sarmaşık dalı, zeytin yaprakları ve kolye motifi ile sınırlı olduğunu belirtmektedir³⁹. Dönemin çok rağbet gören bir seramik formu olarak Batı Yamacı seramikleri bu büyük merkezlerden üretim yapmayan yani tüketici konumundaki yerlere ihracat yapmışlardır. Doğudaki bu yerlere örnek olarak Tarsus, Antiochia, Suriye kıyılarında İbn Hani, Filistin'de Dor verilebilir⁴⁰.

Bu merkezler içerisinde üç ana atölye vardır. Bu merkezler Attika, Pergamon ve henüz tam olarak yeri bilinmeyen Anadolu'nun güney kıyılarında veya Lübnan ya da Suriye kıyılarında olması gereken bir atölye daha. Attika ve Pergamon stilinin ayırt edilmesi zor olmakla beraber mümkündür. Attika üretimlerinde seramiğin dış yüzeyindeki firmisin Pergamon üretimlerine göre daha siyah ve parlak olduğunu görmekteyiz. Her iki atölyede de çeşitli formlarda üretim yapılır. Diğer bir atölye de yerini bilmemişimiz sarmaşık tabak atölyesidir. Bu atölyede verilen ürünler diğer iki atölyeye göre çok daha kolay ayırt edilebilir. Yaygın olan genel formu tabak ya da servis tabaklarıdır. Bu formların üzerinde bezeme genelde dış yüzeyi dolaşan geniş pul şeklinde defne tohumları ya da sarmaşık girlantlarıdır⁴¹.

Bu ana merkezlerin büyük bir ihracat pazarları vardır. Attika diğer üretim yerlerine göre daha az yayılım göstermiş olup ihracatı kıta Yunanistan ve Kiklat adalarıyla sınırlı kalmıştır. Diğer bölgelerde yok denecek kadar az örnek vardır.

³⁷ Dereboylu 1994, s. 64; Schäfer 1968, s. 46; Behr 1988, s.107.

³⁸ S. Rotroff, "West Slope in the East, Ceramiques hellénistiques et romaines, Productions et diffusion and Mediterranee orientale (Chypre, Egypte et cate syro-palestinienne)", *Travaux de la Maison De L'Orient Mediterraneen*, no 35, 2002, s. 97-115.

³⁹ Ekin Meriç 2003, s. XVI.

⁴⁰ Rotroff 2002, a.g.e., s. 97-115.

⁴¹ Rotroff 2002, y.a.g.e., s. 97-115.

Pergamon üretimi ise en fazla yayılım gösteren merkezdir. Pergamon pazarları Batı Anadolu ve Karadeniz kıyıları hatta az da olsa Kıbrıs, Suriye, İsrail ve İskenderiye'de de görülmektedir. Pazar bakımından sarmaşık tabak atölyesi ikinci sırada yer alır. Doğu Akdeniz'in güney kıyılarında sık rastlanmaktadır⁴².

3.2.1. Lekaneler

Form, kaideden basit bir eğimle yükselmekte ve ağızdan dışa yuvarlanmaktadır. Gelişimleri altında dudak altına birleştirilen iki yay şeklinde bir kulp ortaya çıkmıştır. Bu forma "karınlı çanak"da denilmektedir. Ağız çapı 50 cm.ye kadar çıkabilir. Erken kapların formu bodurdur. Dudak henüz kalın ve çok geniş değildir. Zamanla gövde incelmiş ve dudak daha sert bir şekilde aşağıya sarkmıştır⁴³.

Lekane formu, M.Ö. erken 3. yüzyıldan beri Korinth Batı Yamacı seramığında ve Attika siyah firnis seramığında bilinmekteydi⁴⁴. Attika Batı Yamacı seramikleri içinde bu tip az görülmektedir. Buna karşın Troia, Thasos, Labraunda, İskenderiye, Samaria ve Kersch'deki Batı Yamacı seramikleri içinde bulunmaktadır⁴⁵.

Batı Yamacı seramiklerinden bu tip lekaneler Anadolu'nun tipik lekane formlarından biridir, iyi örnekleri Pergamon ve Anadolu'nun batı sahillerindeki diğer yerleşim yerlerinde görülebilir. Pergamon'da Zeus altarı ve Asklepion'da bulunan parçalar formun M.Ö. erken 2. yüzyıldan beri kullanıldığını gösterir. Khios'da M.Ö. 225'den önceye tarihlenen bir kontekte tarihlemeyi M.Ö. 3. yüzyıla çeken en az bir parça bulunmuştur. Schäfer formu M.Ö. 225-175 yılları arasına yerleştirir, fakat Behr geç kontexten gelen iki parça ile bu seriyi M.Ö. 1. yüzyıl başına kadar uzatır. Anlamlı

⁴² Rotroff 2002, s. 97-115.

⁴³ Ekin Meriç 2003, s. 41.

⁴⁴ Behr 1988, s. 156.

⁴⁵ Ekin Meriç 2003, y.a.g.e., s. 41.

olan formun, her ne kadar Attika'da üretilen lekaneler farklı tipte olsa da M.Ö. 175 civarında kullanımının sona erdirilmesidir⁴⁶.

Leon, Ephesos'da Devlet Agorası kazılarında bu formun bezemeli ya da bezemesiz örneklerinin bol miktarda bulunduğu belirtir. Kataloguna aldığı örnekleri M.Ö. 2. yüzyıla tarihler. Yine Ephesos'da Gassner'in yayınlamış olduğu Tetraganos Agorasından lekane formunun az sayıda ele geçtiği görülmektedir. Bu örneklerin ağız kenarları çoğunlukla sarmaşık dalı motifiyle bezenmiştir. Gassner, parçalarının ince cidarlı ve gergin formlarıyla metal kapları animsattığını söyler. Ayrıca Atina'da Batı Yamacı lekanelerinin azlığına karşılık Anadolu'da sevilen bir form olduğunu belirtir⁴⁷.

Ekin Meriç, Metropolis'de bulunmuş Batı Yamacı seramikleri adlı yüksek lisans tezinde Pergamon ve Ephesos'da lekane formunun erken örnekleri olmamasına karşın Metropolis'de M.Ö. 3. Yüzyıla ait örnekler bulunduğuundan ve M.Ö. 2. Yüzyılda da Metropolisliler tarafından sevilerek kullanıldığından bahseder⁴⁸.

Konut içerisinde sadece M4 mekanında bir adet Batı Yamacı lekane ağız parçası ele geçmiştir (Nr. 33). Kil rengi açık kırmızıdır. Ağız kenarını iç ve dış yüzeyi kırmızı firnislidir. Behr, Batı Yamacı seramiklerinde önceleri siyah olan firnisin zamanla griye daha sonra da kırmızıya dönüştüğünden bahseder⁴⁹. Ağız kenarında kazıma ve kil boyası ile bezeme tekniği birlikte kullanılarak sarmaşık motifi işlenmiştir. Benzer örnekler Pergamon ve Ephesos'da da görülür. Bunlar form ve bezeme olarak M.Ö. 2. Yüzyıl sonlarına tarihlenebilirler. Ayrıca M4 mekanında +81.45 m. seviyesinde ele geçen Metropolis kent sikkesi de lekanenin bulunduğu seviye aralığındadır.

⁴⁶ Rotroff 2003, s. 43, 44.

⁴⁷ Ekin Meriç 2003, s. 42.

⁴⁸ Ekin Meriç 2003, y.a.g.e., s. 44.

⁴⁹ Behr 1988, s. 104.

3.2.2. Skyphos

Form dar ve çoğunlukla basit profilli bir kaideden, yumuşak bir eğimle ağıza yükselmektedir. Ağız hafifçe içe kıvrılır ya da düz, uyumlu konveks bir şişkinlikle dudağa geçilir. Form yarım küre veya yumurta şeklinde dir. Dar kaidesiyle, Geç Hellenistik Devir basit firnisli kaplardan farklı sık bir form kazanmıştır. Çoğunlukla dış yüzde dudak altında ve gövdede yatay yivler bulunur. Nadir olarak gövde altı dikey yivlerle bölünür. Gassner bu özelliğin, bu form için pek rastlanılan bir özellik olarak görmez⁵⁰.

Schäfer bu formdaki Pergamon parçalarını, dış yüzü bezemeli ince duvarlı kaseler olarak adlandırır⁵¹. Rotroff, basit formlu, açık kapların, Klasik gelenekte Korinth skyphoslarına benzer şekilde Batı Yamacı seramikleri içerisinde Pergamon, Ephesos ve Rhodos'da skyphos ya da skyphos-kanthauros adıyla üretildiginden bahseder⁵².

Schäfer'in kaseleri M.Ö. 220-190 tarihleri arasına vermesinden sonra Pergamon'da bu form Behr tarafından iki evre altında incelenir. Evre I-Varyasyon A'da tüm parçalar hafif içe dönük dudaklı ve yumurta şeklinde bir forma sahiptir. Dudak kenarının altındaki yatay bezeme bir ya da daha fazla yivle sınırlanmıştır. Varyasyon A'nın bir örneği Pergamon Zeus Altar buluntusundan çıktığı için bu formun ortaya çıkışının en geç M.Ö. 2. yüzyıl başları olması gerektiği ve tüm 2. yüzyıl boyunca da bilindiğini söylemektedir. Evre I-Varyasyon B'de dudak düz bir şekilde bitmektedir. Aşağı doğru yuvarlak, yani yarım küresel bir form kazanılır. Bezeme yine yivlerle sınırlanmıştır. Varyasyon B M.Ö. geç 3. yüzyıldan M.Ö. 2. yüzyıl ortalarına kadar olan zamanı kapsamaktadır. Evre II'de ise yarım küresel form korunmakta, dudak az bir eğimle içe kıvrılmakta ve iç kısmında çıkıntılı bir profil yapmaktadır. Cidar Evre I'e göre daha kalındır. Evre II'de bezeme, Batı Yamacı geç stilde bezenmiş örneklerde olduğu gibi sadece kazıma çizgi ile yapılmış ve yaprakların içi kazıma çizgilerle

⁵⁰ Ekin Meriç 2003, s. 29, 30.

⁵¹ Ekin Meriç 2003, y.a.g.e., s. 30.

taranmıştır. Dal kıvrımları azalmıştır. Firnis birçok parça da kırmızıdır. Bu da sigillatalara işaret eder. Fincan, düz çanaklar ve dik kenarlı çanaklar gibi, bu tipin de sigillata formunun öncülerinden olduğu görülmektedir. Kazıma tekniği ve bezemesiz sigillata kadehlerin ortaya çıkıştı, Evre II için, M.Ö. 2. yüzyıl ortalarından sonlarına kadar olan bir zaman dilimini vermektedir. Demetrias ve Tarsus'da bu form, M.Ö. 3. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başlarından beri bilinmekteydi. Form tüm M.Ö. 2. yüzyıl boyunca devam etmiştir. Hatta Samaria'da M.Ö. 1. yüzyıla dek yaygındır⁵³.

Metropolis'de bulunmuş Batı Yamacı malzemeleri arasında Behr'in Evre I A ve B, Evre II olarak ayırdığı grupların tümüne tarihlenen parçalar bulunmaktadır⁵⁴. Ada 7 içindeki konutun M3 ve M4 mekanlarından olmak üzere iki adet skyphos ya da bir başka deyişle dış yüzü bezeli kase ele geçmiştir (Nr. 34, 35). Kil rengi iki skyphosda da açık kırmızıdır. Nr. 34 Evre I B grubundandır. Firnis çok koyu gri renkli olup ağız kenarının altında bir yiv ve sarmaşık yaprakları bulunmaktadır. Kil boyası ile yapılan sarmaşık yaprakları arasında beyaz boyası ile yapılmış dalga motifi yer almaktadır. Levha 78, C. 1'de Nr. 34'ün canlandırılması yapılarak kabin nasıl bir duruşa sahip olduğunun görülmesi amaçlanmıştır. Nr. 35 ise kırmızı firnislidir. Üzerindeki bezeme ağırlıklı olarak kazıma tekniği ile yapılmıştır. Evre II grubu içerisinde yer almaktadır.

3.3 Kalıp Yapımı Kaseler

Eski ismi "Megara kaseleri" olan, alışık olmadığımız adı ile "yarım küresel kalıp yapımı kaseler" in tanımlanan özellikleri yarımküresel gövdeleri olması, kulplarının bulunmaması, kalıpta yapılmalari ve tüm yüzeylerinin kabartmalı bezemelerle dekore edilmiş olması sayılabilir⁵⁵.

⁵² Rotroff 2003, s. 39.

⁵³ Ekin Meriç 2003, s. 30, 31.

⁵⁴ Ekin Meriç 2003, y.a.g.e.

⁵⁵ Rotroff 2003, a.g.e., s. 91.

Megara kasesi terimi ilk defa 1883 yılında O. Benndorf tarafından kullanılmıştır. Daha sonraki çalışmalar Bendorf'un yayındakilerin Megara ile bir bağlantıları olmadığını göstermiştir. Rotroff uygun tanımlamaları tartıştıktan sonra “kalıp yapımı kase” adını kabul eder⁵⁶.

Kalp yapımı kaseler için iki ana formun varlığı bilinmektedir. İlk grubu oluşturan kaseler diğer gruba oranla daha az sayıda görülen ve en erken gruptur, aşağıya doğru şişkin, dış bükey bir gövde ve dışa doğru genişleyen dudak profili ile karakterize edilmişlerdir. Gövdenin dudak altında şişkin oluşu metal kaplarda görülen bir özelliktir. İlkinci grup daha yoğun olarak karşımıza çıkmaktadır ve bir önceki gruba oranla daha geçe tarihlenir. Bu grup, gergin bir profile sahiptir. Gövde dik olarak yükselp, içe dönüktür. Bu içe dönüş, kimi kaselerde gövdenin bir devamı halinde, kimi kaselerde ise keskin bir geçişle sağlanmıştır⁵⁷.

Rotroff'a göre her merkezde kendine has varyasyonları olan tipler üretilmiştir. Yüzeyi kaplayan dekorasyon tipleri oldukça standarttır ve çam kozalağı, küçük yaprak dekorlular (bindirmeli kaseler), uzun taç yapraklılar, bitkisel bezemeliler ve figürlü kaseler olarak sınıflandırılabilirler. Bu kategoriler katı değildir ve farklı kategorilerin motifleri birbirine kombine edilebilir. Bu kombinasyon bir üretim yerinden diğerine göre değişebilir. Bu nedenle Atina kaseleri örneğin figürlü, aynı anda bitkisel ve bindirmeli motifli olabilirler. Bir başka deyişle Sardis'de ana merkezinin Yunanistan'da olduğu uzun çiçek yaprağı motifi, figürlü ya da bitkisel bezemelilerle iç içe geçmiş olabilir. Bu özelliği ile Sardis endüstrisi Anadolu'nun diğer üretim yerleriyle benzer⁵⁸.

Kaselerin üretim yöntem ve detayları birçok yerde tanımlanmıştır. Kalıp çarkta, kalın duvarlı ve iç kısmında isteğe göre yapılan bezemelerden oluşturulur. İlk önce

⁵⁶ Gürler 1994, s. 36.

⁵⁷ E. Dereboylu, “Daskyleion Kabartmalı Kaseleri ve Batı Yamacı Kapları Kronoloji ve Üretim Yeri Problemleri”, *Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV*, 2003, s. 55.

⁵⁸ Rotroff 2003, s. 91; S. Rotroff, “Hellenistic Pottery and Imported Moldmade Bowls”, *The Athenian Agora XII*, Princeton N.J., 1982.

çömlek ustası bu alanı ağızdan tabana (madalyona) kadar işaretliyor. İç kısımdaki bölümde yer alacak olan motiflerin dizaynı, çizilerek ya da ağaç veya metal bir damgayla yapılıyor. Dekorasyon tamamlandığı zaman kalıp ateşe verilir. Bunun ardından kase yapılrken çömlek ustası çark üzerinde kalıp içine kili düzgün bir şekilde yerleştirir. Böylece ürün bitiminde doğal olarak çark izleri kasenin iç yüzeyinde görülür. Ağza kilin fazlalığı alınarak çark üzerinde şekil verilir. Kil kuruduktan sonra kendini çeker ve kalıptan çıkartmaya izin verir, bunun ardından fırınlanır⁵⁹.

Formun kökeni konusu birçok araştırmacı tarafından incelenmiştir. Ulaşılan sonuç gümüş, bronz hatta altından yapılmış yarım küresel ve benzer kabartmalı kaselerden formun türediğidir. Bu tip için Mısır kaseleri üzerindeki lotus bezemesi ve Hellenistik paraleldeki Mısır üretimi gümüş kaseler ile İskenderiye gümüş yapımı kaselerinin esin kaynağı olduğu önerilir. Atina'da bulgular ışığında M.Ö. 3. yüzyılın son çeyreğinde başlamıştır. Rotroff'da bu tipin Ptolemaik gümüş kopyaları gibi ilk kez Atina Ptolemaios kutlamalarında M.Ö. 224 yılında yapıldığını ileri sürer⁶⁰.

Ancak ilk defa üretilme tarihi ile ilgili farklı görüşler vardır. Thompson M.Ö. 3. yüzyılın ilk çeyreğinde⁶¹, Edwards M.Ö. 3. yüzyılın ortalarında başlatır, Korinth ve Argos'da üretimin başlaması M.Ö. 3. yüzyılın son çeyreğinde olur⁶². Anadolu'da ise en erken parçalar Pergamon'da M.Ö. 3. yüzyılın sonundan⁶³, Ephesos'da M.Ö. 2. yüzyıl başlarından⁶⁴, Tarsus'da da M.Ö. geç 3. yüzyılda⁶⁵ bulunmuştur.

Üretime son verilmesinin kesin tarihi tüm merkezlerde açık değildir. Atina'da M.Ö. 50 yılları civarında son bulmuştur. Pergamon'da M.S. 1. yüzyıla tarihlenen yapı kompleksleri bu tipteki geç kaseleri içerir. Tarsus ve Antiochia'da M.S. 1. yüzyılda

⁵⁹ Rotroff 2003, s. 91, 92.

⁶⁰ Rotroff 2003, y.a.g.e., s. 92.

⁶¹ Thompson 1934, s. 457.

⁶² Gürler 1994, s. 37.

⁶³ Ziegelaus, Luca 1968, s. 123-125.

⁶⁴ V. Mitsopoulos-Leon, "Die Basilika am Staatsmarkt in Ephesos Kleinfunde, 1. Teil: Keramik hellenistischer und römischer Zeit", Forschungen in Ephesos IX 2/2, ÖAI, 1991, s. 67-74.

⁶⁵ Jones 1950, s. 163-165.

devam etmektedir. Metropolis'de ise stoada yapılan kazılar sonucunda sikkelerle tarihlenen tabakalarda bulunan kaseler ışığında başlangıç olarak M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreği verilir ve M.Ö. 1. yüzyıl içlerine kadar devam ettiği görülür⁶⁶.

Konutta ele geçen kalıp yapımı kaseler M1 ve M4 mekanlarından toplam üç adettir (Nr. 36-38). Bu üç kase de bezeme grubu olarak bitkisel motiflilere girer. Kil rengi olarak üçü de birbirinden farklıdır ancak firnis rengi olarak koyu gri ve siyah tonları hakimdir. Nr. 36'daki örnekte ağız kenarının altında ion khimationu onun altında da kıvrılmış dal motifleri vardır. Diğer ağız parçasına göre formu daha farklıdır. Ağızdan aşağıya daha sert bir kıvrımla iner. Bulunduğu seviye Metropolis kent sikkesiyle aynıdır. Nr. 37'de ion khimationunun altında rozet motifleri yer alır. Form ve bezeme olarak paralelleri vasıtasiyla M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreğine verilebilir. Nr. 38 ise dip parçasıdır, lotus-palmet yapraklarının dipten başlangıçları görülmektedir. Bu örnekte Nr. 37 gibi M.Ö. 3. yüzyılın 2. Çeyreğine aittir.

3.4 Unguentariumlar

Unguentariumlar bu kabın antik adı değildir. Bu isim ilk kez bu yüzyılın başında Kartaca'da kazı yapan Fransız arkeologlar tarafından kullanılmıştır⁶⁷. Genellikle mezarlarda ve yerleşim yerlerinde ele geçen unguentariumların işlevi, bu buluntu yerlerine göre değerlendirilmektedir. Unguentariumların cenaze törenlerinde ölünen akrabaları ve kiralanarak cenaze törenlerinde yas tutan insanların gözyaşlarının içinde toplandığı ve bunun ardından da mezarlara ölü armağanı olarak bırakıldığı düşüncesi artık pek kabul görememektedir⁶⁸. Ancak Helenistik dönemde büyük miktarlarda mezarlara ölü hediyesi olarak bırakılmış olduğu yadsınamaz bir gerçekdir.

⁶⁶ Gürler 1994, s. 38.

⁶⁷ P. Gauckler, “Nekropoles Puniques de Carthage”, I-II, Paris, 1915, 545.

⁶⁸ G. Günay, “İzmir Müzesinde Bulunan Unguentariumlar”, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, (yayınlanmamış yüksek lisans tezi), İzmir, 1989, s. 2.

Formun kullanım amacı tiptaki bir çok ürünün saklanması, sıvı ya da krem olan parfümler koyulması içindir. Ayrıca sıvı baharatlar, bal ve sirke gibi maddelerin konulmasına da yaramıştır⁶⁹. Unguentariumlar bir çok malzeme ile üretilmiş olmalarına rağmen (pişmiş toprak, cam, metal) maliyetinin ucuz olmasından dolayı pişmiş toprak malzeme ile üretim daha yaygındır⁷⁰. Parfüm, yağ ve kozmetik ürünler için kullanılan pişmiş toprak unguentariumlar Helenistik Dönemden erken Bizans Dönemine kadar üretiltiği Batı Akdeniz'de gerçekten büyük miktarlarda bulunmuştur⁷¹.

Formun kökeni, ortaya çıkış yeri ve zamanı için kesin bir şey söylememektedir. Aristophanes mezarlara ölü hediyesi olarak lekythos bırakılmasından söz etmektedir⁷². Unguentarium kaplarının Hellenistik dönem öncesinde kullanılan tipi olarak, morfolojik özelliklerden ve Klasik Dönem mezarlarda çok bulunmasından dolayı lekythos önerilmektedir⁷³. Bu iki form karşılaşıldığında unguentariumların erken örneklerindeki dudak yapılarında lekythos ile benzerlik görülmektedir, ancak unguentariumların kulbunun bulunmaması ve genelde benzemesiz oluşları büyük bir farklılıktır⁷⁴. Son yapılan araştırmalar da ise bu kap formunun amphoriskos, lekythos, alabastron ve belki de lydion gibi dört eski yunan kap tipinden türediği ve daha sonraki unguentarium formunun, bu her dört eski formdan farklı şekillerde geliştiği ileri sürülmektedir⁷⁵.

Thompson formun Doğu'dan (Suriye'den) geldiğinden, M.Ö. 4. yüzyıldan itibaren kullanılmaya başlandığından, üç yüzyıl boyunca sevilerek kullanıldığından ve

⁶⁹ Günay 1989, s. 2, 3; V.R. Anderson-Stojanovic, "The Chronology and Function of Ceramik Unguentaria", AJA 91, 1987, 105-110.

⁷⁰ E. Lafı, "Studien zur hellenistischen, römisch-kaiserzeitlichen und spätantiken Tonunguentarien aus Kilikien und Pisidien (südtürkei). Der Forschungsstand und eine Auswahl und Fundobjekten aus den örtlichen Museen", Archäologischen Institut, Universität zu Köln, Köln, 2003a.

⁷¹ E. Lafı, "Unguentari Romani D'Argilla Dalla Pisidia (Turchia Occidentale)", Quaderni Friulani di Arceologia, Anno XIII-N.1, 2003b, s. 249.

⁷² Günay 1989, a.g.e., s. 6.

⁷³ Lafı 2003a, a.g.e., s. 2.

⁷⁴ P. Hellström, "Pottery of Classical and Later Date Terracota Lamps and Glass", Labraunda Vol. II, 1, Lund, 1965, s. 24.

⁷⁵ Lafı 2003a, a.g.e., s. 2.

de formun yaklaşık iki yüzyıl boyunca fazla değişikliğe uğramadığından bahseder⁷⁶. Diğer merkezlerdeki unguentariumlar göz önüne alındığında Keramaikos'da, Erythrai'da, Pergamon'da, Sardis'de, Tarsus'da, Atina'da ve Korinth'te en erken örneklerin M.Ö. 4 yüzyılın sonlarına, Asine'de M.Ö. 300 yıllarına, Labraunda'da da ise Hellenistik Döneme ait olduğu görülmektedir⁷⁷.

Formun erken örneklerinde duvar şasırtıcı bir şekilde ince ve kolaylıkla kırılabilir, kil kalitelidir, iç kısmı donuk kırmızı, koyu gri bazen her iki yüzeyde siyahır ve yanmıştır. Daha sonra kil kabalaşmaya başlar ve kül rengine döner. Duvar kalınlaşır. Dekorasyon genellikle boyun, omuz ve gövde üzerinde beyaz boyalı yapılmış üç sıra geniş bant şeklindedir ve form zamana karşı direnmiştir. Erken örnekler daima şişkin, yuvarlak karınılı ve bazen özellikle küçük şişelerde boyun ve şişkin kısım arasında sınırlı bir omuz bulunur. İlk başta ağız ve kaide ikisi de dikkatli bir şekilde çarkta yapılıyordu, ağız her zaman önemli bir çıktı gösterir ve eğik kenarlıdır, kaide küçüktür. Zaman geçtikçe gövde git gide daha çok zayıflamaya başlar, boyun şişkinleşir ve uzar. Böylece geç örneklerde ağız çapı gövdeye eşittir ya da daha genişir. Aynı zamanda çark işçiliği daha dikkatli bir şekilde yapılmaya başlanır⁷⁸.

Konutta ele geçen unguentariumlar arasında kataloga alınan dört örnek de üç farklı mekanda ele geçmiştir. Bu örneklerden sadece biri ağız parçası olup (Nr. 40) diğerleri gövde parçasıdır (Nr. 39, 41, 42). Gövde parçaları şişkin bir karından sonra uzun bir ayağa geçmektedir. Henüz hiçbir iğ formuna ulaşmamıştır. Üç örnekte paralelleri yardımıyla ve formları nedeniyle M.Ö. 2 yüzyıl ortalarına tarihlenmektedir. Ağız parçası ise diğer örneklerle göre daha erken bir tarihtendir. Dudak kısmının dışa

⁷⁶ Thompson 1934, s. 474.

⁷⁷ Günay 1989, s. 7; örnekler için: U. Knigge, “Der Südhügel, Kerameikos IX, Ergebnisse der Ausgrabungen”, Berlin, 1976, Taf. 67, 68; I. R. Metzger, “Die Hellenistische Keramik in Eretria”, Eretria II, Bern, 1969, Taf. 43; N. Kunisch 1962, s. 98; Rotroff 2003, s. 67; Jones 1950, s. 231; Thompson 1934, s. 335; C. W. Blegen, H. Palmer ve R. S. Young, “The North Cemetery”, Corinth XIII, Princeton, 1964, s. 166; I. Hägg, R. Hägg, “The Hellenistic Nekropolis and Later Structures on the Middle Slope”, 1973-1977, Excavations in the Barbouna Area at Asine, Fascicle 4, Acta Universitatis Upsaliensis Boreas-Uppsala Studies in Ancient Mediterranean and Near Eastern Civilizations 4:4, Upsala, 1980, s. 66-68, 77; Hellström 1965, s. 23-27.

doğru çıkıştı çıktıktan sonra iç kısmında bir yiv yaparak boyna yönelmesi erken özellikleştir. Dış yüzeyinde siyah firnisle yapılmış üç sıra bant bulunmaktadır. Bu örnek M.Ö. 3 yüzyılın ilk yarısındandır. Metropolis Helenistik Dönem seramığını doktora tezi olarak çalışan Gürler Metropolis'de unguentarium üreten bir atölyenin varlığına rastlanmadığından bahseder ve en erken örnekleri M.Ö. 3. yüzyılın başına tarihler⁷⁹.

3.5 Amphoralar

Amphora kelimesi, Yunan terminolojisindeki “Amphoreus” kelimesinin Latince'ye girmiş halidir⁸⁰. Bu kelimeyi ilk kez Homeros'un İlya da'sında görmekteyiz⁸¹.

Ticarette kullanılan eşyalar arasında en yaygın olan çoğunlukla sıvı taşımak için kullanılan ticari amphora uzak merkezler arasındaki ticareti anlatan en önemli göstergelerdir⁸².

Ticari amphora, form olarak değişen tipleri ile dışa doğru çıkıştı yapan bir ağız kenarına, genelde uzun ve dar bir boyna, taşımayı kolaylaştırmak amacıyla iki kulp ve sıvri ya da gövdeden incelerek inen bir dibe sahiptir.

Ele geçen antik amphora genelde gemi kazalarında bulunmuşlardır. Bunların yüzlercesinin şu anda Akdeniz'de dökümantasyonu yapılmaktadır. Amphorada en fazla şarap ve zeytinyağı taşınır bunu salamura balık ve kuru gıdalar (bakliyat) takip eder⁸³. Yunan dünyasında şarap ve zeytinyağı (Homeros Odyseus'da Athena Telemakhos'a babası Odyseus'u araması için yolculuğa çıkması gerektiğini bildirirken şarabı

⁷⁸ Thompson 1934, a.g.e., s. 472.

⁷⁹ Gürler 1994, s. 52.

⁸⁰ J.W. Hayes, “Handbook of Mediterranean Roman Pottery”, University of Oklahoma Press: Norman, 1997, s. 96.

⁸¹ E. Doğer, “Antik Çağda Amphoralar”, Sergi Yayınevi, İzmir, 1991, s. 7; Homeros, İlyada, Bölüm XIII, 167-170.

⁸² V.R. Anderson-Stajanovic, “Stobi. The Hellenistic and Roman Pottery”, 1992, s. 89.

⁸³ Hayes 1997, a.g.e., s. 27.

amphoraya koymasını öğütler. Kaynaklardan Khios, Lesbos ve Thasos aphoralarının şarap taşıdları ayrıca Atina ve Samos amphoralarıyla da zeytinyağı taşındığı bilinir.) dışında ihraç değeri olan herhangi bir besin maddesi için özel olarak üretilmiş bir amphora formu saptanamamıştır. Ancak antik kaynaklar, şarap ve zeytinyağı için üretilen amphoraların değişik amaçlarla da kullanılmış olduklarına ilişkin ipuçları vermektedir (Homeros İlyada'da bal dolu amphoraların Patraklos'a mezar hediyesi olarak bırakıldığından söz eder, Ksenephon ise Anabasis'de Karadeniz kıyısındaki bir kavmin salamura balık depoladıkları amphoralardan bahseder.)⁸⁴. Ayrıca Atila bir makalesinde Homeros'un İlyada ve Odysseus'una dayanarak Amphoraların ölü gömme geleneğinde de var olduğundan bahseder⁸⁵. Calender ise Kazı buluntuları ışığında Amphoraların kullanım amacına göre yaptığı listede balık sosu, kiraz, üzüm, erik, şeftali, incir, hurma, ceviz, biber, kuru fasulye, mercimek, un, sirke ve kireç taşındığını; bunun yanı sıra çiçek saksısı, para sandığı, soğutucu ve sınır işaretleri olarak kullanıldığından üzerinde durmaktadır⁸⁶.

Akdeniz bölgesinde sıvı ve bazen kuru gıdalar taşımak için kullanılan bu kaplar yaygındır. Bunların iki kulbu ve gergin uzun ya da yuvarlak formları vardır. Aynı zamanda bu form Roma ölçüsünün kapasitesini de verir. Form kökeni kurşun şeklinde ve gövde de iki küçük kulba sahiptir (tip kuzey Afrika'da Punic Bölgesinde Roma dönemi içlerine kadar devam etmiştir.), 700 yılında Yunan dünyasına girmiştir, Yunan tipleri uzunca bir boyna, genellikle uzun iki yanda boyna birleşen kulplara sahiptir. Gemilerin tabanına istiflemek için tasarlanmışlardır. Sağlam dipleri kırılma olasılığını azaltırlar. Roma örnekleri, genellikle M.Ö. 250 yıllarından Yunan örneklerini takip ederek gelişirler. Hellenistik ve Roma Döneminde genellikle sarımsı ya da kahverengi tonları tercih edilmiştir⁸⁷. Hellenistik amphoralar daha iyi kaliteleriyle Roma amphoralarından ayırt edilebilir⁸⁸.

⁸⁴ Doğer 1991, s. 34.

⁸⁵ C. Atila, "Antik Kaynaklar ve Kazı Buluntuları ışığında Aphoraların Kullanım Alanları", Kubaba, Sayı: 3, 2004, s. 33-36.

⁸⁶ M. Calender, "Roman Aphoras with index of Stamps", 1965, s. 37-41.

⁸⁷ Hayes 1997, s. 27.

⁸⁸ Jones 1950, s.169.

Amphoraların ilk kez sınıflandırılması bir yüzyıl kadar önce Dressel tarafından yapılmıştır⁸⁹. Bu sınıflandırma bugün hala kullanılmaktadır. Son yapılan sınıflandırmada Peacock ve Williams çalışmalarına kil analizlerini de eklemiştir⁹⁰.

Konutta bulunan 7 adet Hellenistik amphora sadece M1 ve M2 mekanlarından ele geçmiştir. Bu amphoralar genel olarak M.Ö. 2. ve 1. yüzyıllara tarihlenmektedir. Ağız kenarlarına göre dört farklı tipe ayrılabilirler. Dört tipte de mantar ağız formu denilen tip hakimdir. İlk tipte boyundan dudak kenarına geçiş serttir ve dudak kenarı aşağı doğru sarkarak köşeli bir hat çizer (Nr. 43). Bu tipte sadece bir parça bulunmuş, bu parça da M1 mekanından ele geçmiştir. İkinci tipte, boyun daha yumuşak bir geçişle dudak kenarına bağlanır. Dudak kenarı sıvri bir şekilde biter ancak buradan boyuna geri dönüş yine yumuşak olacaktır (Nr. 44). Bu tip de M1 mekanından gelmiştir. Üçüncü tip ikincide olduğu gibi yumuşak bir geçişle ağız kenarına bağlanır ancak sert biten dudak kenarı boyuna bağlanırken bir çıkış yapar (Nr. 45). Gassner bu tipin “Nikandros-Gruppe” içinde yer aldığından söz etmektedir⁹¹. Bu üç tip de, aynı tarihlerde farklı ama benzer formların kullanıldığını göstermektedir. Son ve dördüncü tipte de ağız kenarı mantar biçimlidir. Ancak ağız kenarı çok fazla dışa çıkış yapmaz (Nr. 46-49). Bu tipin benzerlerine Stobi ve Bengazi’de rastlanmaktadır⁹². Bulunan dört adet amphora ağız parçası M1 ve M2 mekanlarındanandır. Bu dört tipte ele geçen amphoralar üst tabakalardan bulunmuştur ve bu nedenden dolayı karışmış olmalıdır.

3.6 Günlük Kullanım ve Pişirme Kapları

Bu tür kaplar insanlığın yemek yapmaya başlamasından itibaren, farklı biçimde ancak aynı amaç doğrultusunda kullanıldıkları için benzer formlar günümüze dek uzanmıştır. Şu anda tek değişen teknolojinin getirdiği yeniliklerdir. Bu nedenlerden dolayı formların yaşam süreleri uzun olmuştur. Tüm yerleşim yerlerinde belirli oranlarda

⁸⁹ H. Dressel, “Corpus inscriptionum latinarum XV.ii.1”, Berlin, 1899.

⁹⁰ D.P.S. Peacock and D.F. Williams, “Amphorae and the Roman Economy”, London, 1986.

⁹¹ Gassner 1997, s.107.

ele geçerler. Ancak özel bir konu olarak fazla çalışılmamışlardır, çalışmalar daha çok kentlerin kataloglarıyla sınırlıdır.

3.6.1 Günlük Kullanım Kapları

Geniş ağızlı tabaklar ve Lekaneler olmak üzere iki form grubu altında incelenmişlerdir. Bu tabaklar firmise sahip olmadıkları için bu grup altında yer almasının doğru olacağı düşünülmektedir. Bunlar derin olmalarından dolayı sıvı gıdalar için kullanılmışlardır. Hellenistik basit firmisli grubu altında incelenen tipik tabak formu bu tabaklara göre çok daha sığdır, kalitelerinin daha iyi olmasına karşın cidar kalınlıkları birbirine yakındır.

Tabaklar formlarına göre iki tipe ayrılabilirler. İlk tipte form diğerine göre daha köşelidir. Ağız kenarı dışa çıkıntılı ve genişir. Şişkin küresel gövdeye sahip olmakla beraber iç yüzeyde ağız kenarından gövdeye geçişte köşeli bir yapı görülmektedir. Kil rengi kırmızımsı olan kapların yüzeylerinde pembemsi bir astar bulunmaktadır. Ağız çapları 15-20 cm. arasında değişmektedir (Nr. 50, 51). Benzerlerine Tarsus'ta rastlanır⁹³. Tam bir tarih verilmese de genel olarak M.Ö. 2. yüzyıldan oldukları söylenebilir. Buluntular M1 ve M2 mekanlarından ele geçmiştir. İkinci tipte formla M.Ö. 1. yüzyıla gelinir, formda yumuşama görülür. Ağız kenarı köşeli olmasına karşın gövdeye geçiş dairesel hatlarla olur. birinci tipte olduğu gibi küresel bir gövdeye sahiptir (Nr. 52). Kırmızımsı sarı olan kil rengi görülür ancak yüzey sarı renkte astarlıdır. Ağız çapı 20 cm. civarındadır. Çok fazla örneğine rastlanmayan tip Bengazi'de görülmektedir⁹⁴. M.Ö. 1. Yüzyıla tarihlenebilir.

Günlük kullanım kaplarının bir diğer yaygın ve yoğun olan grubunu lekaneler oluşturur. Lekanelerin tipik formu dışa doğru genişleyen ağız kenarları, geniş çapları ve

⁹² Anderson-Stajanovic 1992.; J.A. Riley, “The Coarse Pottery, Excavations at Sidi Khrebish Bengazi (Berenice)”, Supplements to Libya Antiqua V-II, 1979.

⁹³ Jones 1950, 186, b.

⁹⁴ Riley 1979, a.g.e., Fig. 123, 868.

derin olmalarıdır. Bu kaplar mutfak ve tuvaletlerde büyük yıkama kapları olarak kullanılır. Formları amaçlarından dolayı farklı dönemlerde çok az değişikliğe uğramıştır. Bazı tiplerinde yatay ilmik şeklinde kulpları vardır⁹⁵. Ayrıca iç kısmında ve ağız kenarında ince kahverengi ya da kırmızı firnis olabilir.

Konutta ele geçen lekaneler formlarına göre dört tipten oluşurlar. İlk tip dışa doğru çıktıtı yapan, aşağı doğru sarkık ve geniş bir ağız kenarına sahiptir. 54 numaralı örnekte diğerlerinden farklı olarak dudak kenarında yiv bulunur. Gövde küreseldir, bazı örneklerde dış yüzeyde yivler görülür. Kil rengi kırmızımsı sarı ya da açık kırmızıdır. Ağız çapları 27 ve 41 cm. arasında değişir. Bir örnek hariç (Nr. 55) tüm örneklerde iç yüzey ve ağız kenarında firnis bulunur (Nr. 53,54,56-59). Firnis renkleri örneklerin hepsinde farklıdır, bir tutarlılık görülmez. Nr. 56'da dış yüzeyde astar üzerine yapılmış koyu kırmızımsı gri renkte damla şeklinde firnis görülür. Bu tipin benzerlerine Atina Agora'sında rastlanmaktadır⁹⁶. İkinci tip de M.Ö. 2. yüzyıldan olmasına karşın ağız kenarında farklı bir profil görülür. Aşağı doğru sarkan dudak kenarı yoktur. Ağız iç tarafta bir eğim yaptıktan sonra gövdeyle birleşir. Gövde ilk tipteki kadar küresel değildir. Ağızdan düz indikten sonra dibe doğru yuvarlanır (Nr. 60-64). Kil rengi açık kırmızı, açık kırmızımsı kahverengi ve kırmızımsı sarı tonlarındadır. Ağız çapları 29 ve 36 cm. arasındadır. Tüm örneklerde iç yüzeyde firnis vardır. İlk tipte olduğu gibi firnis renkleri birbirinden farklıdır. Benzer tip Ephesos'da görülür⁹⁷. Bu iki tipte de tipik Lekane formlarından farklı olarak küresel gövdeler vardır. Üçüncü tipte gövde formu değişerek düz ve eğimli bir şekilde ağızdan dibe doğru yönlenir. Ağız kenarı köşeli ve hafif dışa eğimlidir (Nr. 65-67). Nr. 65 ve 67'de dış yüzeyde ağız kenarının altında geniş iki yiv görülür. Nr. 66'da ise yiv yoktur, gövde düz bir şekilde aşağı iner. Diğer iki tipin aksine firnis görülmez. Kil rengi ise benzerdir, kırmızımsı sarı ve açık kırmızıdır. Ephesos'daki benzer örneklerine göre M.Ö. 1. yüzyıla tarihlenebilir⁹⁸. Dördüncü tip ise form olarak diğer üç tipten tamamen farklıdır. daha kalın cidarlı ve ağızdan aşağıya düz

⁹⁵ Thompson 1934, s. 468, Fig. 101.

⁹⁶ Thompson 1934, y.a.g.e., Fig. 122, A62.

⁹⁷ Gassner 1997, Taf. 22, 292.

⁹⁸ Gassner 1997, y.a.g.e., Taf. 39, 453.

bir şekilde iner. Ağız kenarında yukarı doğru bir çıkıştı, dudak kenarında da yiv bulunur (Nr. 68,69). Kil renkleri kırmızımsı sarı ve açık kırmızıdır. 69 numaralı örnekte dış yüzeyde ağız kenarının altında kırmızımsı sarı renkli kalın bir bant vardır. M.Ö. 2. yüzyıla tarihlenebilen bu iki örnek iki ve üçüncü tipte olduğu gibi Ephesos örnekleriyle⁹⁹ karşılaştırılabilir.

3.6.2 Pişirme Kapları

Su için kullanılan kaplardan başka pişirmek için kullanılmış formlar olduğunu yanık izleri bulunan seramikler kanıtlar¹⁰⁰. Pişirme kapları günlük kullanım seramiği içinde önemli bir grup olarak yer almaktadır. Bunlardan güveçler (lopas), dar ağızlı ve yuvarlak gövdeli chytralar ve diğer kapalı ve kapaksız tencerelerle tepsiler önemli bir payı oluşturur¹⁰¹. Pişirme kap formları tüm dönemlerde güveç, dar boyunlu kaplar, tava ve tencereleri içine alır¹⁰².

Her dönemde farklı formlar olduğu gibi bir formun hem Hellenistik hem de Roma Dönemi’nde görüldüğü örnekler de mevcuttur.

Konutta bulunan pişirme kapları dört tipe ayrılmıştır. Bunlardan ilk iki tip güveç olarak isimlendirilmiş, diğer iki tip ise tencere olarak nitelendirilmiştir. İlk tip güveçlerin ağız kenarı üçgen biçiminde dışa çıkıştı yapar ve yivlidir. Boyuna geçişte bir daralma olurken gövdede tekrar genişlemeye başlar sadece Nr. 70’de boyundan gövdeye geçişte bir çıkıştı görülmektedir. Ağız çapları 15-19 cm. arasında değişir. Kil rengi kırmızı ve açık kırmızıdır. Dış yüzeylerinde yanık izleri görülen kapların dış yüzey rengi kırmızı tonlarındadır (Nr. 70-72). Çok yaygın olmayan bu tipin benzerlerini Stobi ve Didyma’da M.Ö. 1. yüzyıla tarihlendiği görülmektedir. İkinci tip güveç çok yaygın olan bir forma sahiptir (Nr. 73). İçe eğimli ağız kenarı keskin bir şekilde dışa dönerek gövdeye geçer.

⁹⁹ Gassner 1997, Taf. 32, 385.

¹⁰⁰ Thomson 1934, s. 466.

¹⁰¹ N. Tuna, “Datça/Reşadiye Seramik Atölyelerinde Hellenistik Dönem Günlük Seramik Üretimi”, *Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV*, 2003, s. 45-54.

Ağzı çapı 27.4 cm.dir. Kil rengi açık kırmızıdır. İç ve dış yüzeyinde yanık izleri görülen kabın rengi kırmızımsı gridir. Bu tip Hellenistik ve Roma Dönemi’nde yaygın bir form olarak karşımıza çıkar. Hellenistik Dönem’de Stobi’de benzeri bulunan form M.Ö. 1. yüzyıldandır. Ayrıca Roma Dönemi’nde Bengazi¹⁰³, Korinth¹⁰⁴, Ephesos¹⁰⁵ ve Didyma¹⁰⁶’da benzerlerine rastlanır. Pişirme kapları arasında yaygın olan üçüncü tipte ağız kenarı içe doğru eğimli olarak aşağı indikten sonra yukarıya çıkıştı yapar. Bu çıkıştı olasılıkla kapak kapatıldıktan sonra kaymaması amacıyla yapılmıştır. Ağzın bitiminden sonra gövde düz bir şekilde ilerler (Nr. 74, 75). Ağız kapıları sırasıyla 36 ve 30 cm.dir. Kil rengi kırmızı ve açık kırmızıdır, dış yüzeyde yanık izleri görülür. Tüm Hellenistik dönem boyunca yaygın olan tip Atina¹⁰⁷, Ephesos¹⁰⁸ ve Didyma¹⁰⁹’da izlenebilir. Dördüncü tip tencere grubuna ait tek bir parça ele geçmiştir. Formun dışa doğru yönlenen küçük bir ağız kenarı vardır. Gövdeye geçişinin ardından keskin bir omuz yaparak içe doğru döner. Kalın cidarı vardır, kulp dikeydir (Nr. 76). Kil rengi açık kırmızı olan kabın dış yüzeyi kırmızımsı sarıdır ve diğer kaplarda olduğu gibi yanık izleri görülür. Sonuçta M1 ve M3 mekanlarından üçer, M2 mekanından ise bir adet Hellenistik pişirme kap parçasının ele geçtiği anlaşılmaktadır.

3.7 Kandiller

Hellenistik Dönem kandilleri, yapım tekniklerine göre iki gruba ayrılmıştır. Kronolojik olarak çark yapımı kandiller, kalıp yapımı kandillere göre daha erkendir. Kalıp yapımı kandiller M.Ö. 3. yüzyılın ilk yarısında çarkta biçimlendirilen kandillerin

¹⁰² Anderson-Stajanovic 1992, s. 128.

¹⁰³ Riley 1979, Fig. 104, 520.

¹⁰⁴ C.K. Williams, II and Orestes H. Zervos, Corint, 1983, Fig. 14, 79.

¹⁰⁵ Gassner 1997, Taf. 57, 715, 716.

¹⁰⁶ U. Wintermeyer, “Didyma, Bemerkungen Typologie und chronologie der hellenistisch-kaiserzeitlichen Gebrauschkeramik”, *İst. Mit.* 34, 1984, Abb. 3, 3, s. 251.

¹⁰⁷ Thomson 1934, Fig. 121, E141.

¹⁰⁸ Gassner 1997, a.g.e., Taf. 30, 368.

¹⁰⁹ Wintermeyer 1984, a.g.e., Abb. 3, 1, s. 251.

yanında ikinci bir teknik olarak ortaya çıkar¹¹⁰. Hellenistik Dönem kandillerini sınıflara ayıran temel çalışma Howland tarafından yapılmıştır¹¹¹.

Gürler Metropolis’de bulunan kandilleri tipolojik olarak üç grupta toplar; bunlar plastik kandil tipi, kalp yapraklı kandil tipi ve Ephesos tipi kandil’dir¹¹². Konutta ele geçen Hellenistik Döneme ait kandiller de Ephesos tipi kandil grubu içinde yer alır.

Bu tip kandiller ilk olarak Wood tarafından ortaya çıkarılmış ve çok belirgin özellikleriyle diğer kandil tiplerinden ayrılan grup için Walters “Ephesos tipi kandil” tanımını kullanmıştır. Bu kandiller hamur ve firnis renkleri, kulp ve burun yapıları, diskus ve gövde profilleri bakımından metal örneklerden esinlenmiş olmalıdır¹¹³. Ayrıca Ephesos’den ihraç edildiği de bilinmektedir¹¹⁴.

Ephesos tipi kandillerde iki temel form karşımıza çıkmaktadır. Çift konik profilli, kalıplama yerleri keski, ince, uzun, üzeri düz, ok ucu biçimde burunlu kandiller, bu grubun Anadolu’da erken tiplerini oluşturur, bu tipin ilk örnekleri M.Ö. erken 2. yüzyıla tarihlenirken Metropolis örneklerine bakıldığından M.Ö. 3. yüzyılın 2. yarısına tarihlenen örnekler olduğu görülmektedir¹¹⁵. İkinci tipte yuvarlak uçlu, düz tablalı buruna sahip olan kandiller yer alır. Yuvarlak uçlu kandillerin ortaya çıkmasıyla ok ucu burunlular ortadan kalkmamış, uzun süre beraber üretilmişlerdir.

Ephesos tipi kandillerin tipik ve en belirgin özelliklerinden biri, diskusu çevreleyen bir bant ile buranın çanak görünümlü bir görüntüye sahip olmalarıdır. Yağın diskustan dışarı akmasını ve hazneye yağ dökülürken dışarı taşan ya da damlayan yağın

¹¹⁰ Gürler 1994, s. 81.

¹¹¹ R.H. Howland, “Greek Lamps and their Survivals”, Agora IV, 1958.

¹¹² Gürler 1994, s. 81.

¹¹³ G. Günay Tuluk, “İonia Bölgesi’nde Hellenistik Dönem Kandiller”, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, (yayınlanmamış doktora tezi), 1996, s.49.

¹¹⁴ K. Slane Wright, “Two Deposits from the Early Roman Cellar Building”, *Hesperia* 55 (3), 1986, s. 314.

¹¹⁵ B. Gürler, “Ephesos-Lampen” aus Metropolis/Ionien”, *ÖAI*, Band 71, 2002, s. 133-147; B. Gürler, “Ephesos-Lampen im Museum von Tire”, *ÖAI*, Band 72, 2003, s. 123-131.

hazneye süzülmesini sağlamak amacıyla yapılmış olan bu bölüm, kandil kalıptan çıkarıldıkten sonra ilave edilmektedir. Ephesos kandillerinin diğer bir özelliği de diskus etrafında yapılmış olan çapları diskustan daha küçük yapılmış deliklerdir. Bu delikler yağ hazneye dökülürken içerisindeki havanın dışarıya çıkması amacıyla yapılmışlardır. Genelde merkez diskus etrafında üç delik yer almaktadır ancak içten fazla yapıldığı örnekler de bulunmaktadır. Kulplar da metal benzerlerini taklit ederek yivlidir. Bu tip kandillerde hamur gri renkte, iyi pişmiş, sert ve gözeneksizdir; gri renkteki bu kilin üzerine siyah yada koyu gri firnisleri vardır. Firnis redaksiyon aşamasında elde edildiği için, bu aşamanın atlanması durumunda istenilen sonuç alınamaz¹¹⁶. Bezemeler omuz ya da burun üzerinde bazen ikisinde aynı anda görülebilir. Bezeme olarak bitkisel motifler, geometrik desenler ya da iki motif bir arada kullanılmıştır. Kulplu örneklerde bezeme, kulp sonradan eklenmiş olduğu için, kulpun altında kalır.

Ada 7 içindeki konuttan ele geçen kandillerden iyi korunmuş 13 adet Ephesos tipi kandil kataloğa alınmıştır (Foto. 10-25). 10 ve 11 numaralı fotoğraflarda görülen kandil üzerinde bezeme olarak yatay lotus yaprakları vardır. Lotus yapraklarının dikey olarak görülmesine karşın bu şekilde kullanıldığı örnekler rastlanmamıştır. Kil rengi gri olan kandilin firnis rengi koyu gridir. Foto. 12 ve 13'da kandilin diskus ve kulp kısmı korunmuştur. Omuz üzerinde kulp tanburuna doğru yönlenmiş yatay yaprak sıraları görülmektedir. Çok koyu gri kil rengi ve firniye sahiptir. Foto. 14 ve 16'de yer alan kandillerin diskusundan ve omzundaki bezemelerden bir bölümü ele geçmiştir. Diskusların merkezde bulunan yağ deliğinin etrafındaki küçük tek bir delik korunmuş, merkezin ise yarısı korunmuştur. Bezeme omzuda yer alan spirallerden oluşur. Foto. 14'de kil rengi grimsi kahverengi, Foto. 16'de ise gridir. Firnis rengi iki kandilde de aynı, koyu gridir. Foto. 15'nin diskusu tam olarak omuz kısmı ise büyük oranda ele geçmiştir. Diskusta merkezdeki deliğin etrafında üç küçük delik görülmektedir. Omuzda bulunan bezeme küçük noktaların birleşmesinden oluşan dikey çizgilerdir. Kil rengi gri olan seramiğin firnis rengi koyu gridir. Tam olarak bulunan kandillerden biri olan Foto.

¹¹⁶ D.M. Bailey, “Catalogue of the Lamps in the British Museum, I. Greek, Hellenistic and Early Roman Pottery Lamps”, 1975, 180.

17'ün omuz üzerinde yer alan bezemesi Foto. 15 ile aynıdır. Burun kısmının yuvarlak ve geniş kenarlı geç olması geç özellik olarak görülmektedir. Kil ve firnis rengi grinin birbirine yakın iki tonundadır. Foto. 18 ve 19'nın burun kısmı hariç tam olarak ele geçmiştir. Diskusun içindeki delikler ve etrafındaki yüksek bant yoktur. Bezeme diskusun etrafındaki hafif yükseltiye bağlı ion kymathionundan inci dizisi ile meydana gelmiştir. Kil rengi gri olan kandilin firnis rengi koyu gridir. 20 numaralı fotoğrafta görülen kandil yüksek olmayan bantlı diskusa ve omuzda diskusa asılı çengel motiflerine sahiptir. Çok kötü korunmuş olan bu kandilde kil rengi grimsi kahverengidir, firnis ise koyu gri renktedir. Foto. 21'de kandilin sadece üst bölümü korunmuştur, burada yüksek bantlı diskus görülür, diskusun ortasında yer alan deliğin etrafında başka delik yoktur. Kil ve firnis rengi gridir. Büyük oranda ele geçmiş olan Foto. 22'daki kandilde omuzdaki bezeme spiral ağırlıktadır, gövdeden burna geçişte çubuk ve üst iki yanında nokta şeklinde bezemeler görülür. Kil ve firnis rengi gridir. Foto. 23 ve 22'daki bezemeler aynıdır, gri olan kil rengine ve koyu gri firnise sahiptir. Foto. 24 yuvarlak burunlara bir örnektir. Bu kandilin sadece bu kısmı korunmuş olarak ele geçmiştir. Kil rengi gri olan kandilin firnis rengi koyu gridir. En son kandil parçası olan Foto. 25'de diskustan bir bölüm ve bezemeler görülmektedir, bezeme Foto. 18 ve 19 ile aynıdır. Gri kil rengi ve koyu gri firnisi vardır.

Kandillerden Foto. 12 ve 13, Foto. 17 Roma sikkeleriyle aynı seviyeden bulunmuştur. Ancak konutta bulunan tüm kandiller dikkate alınırsa özellikleri Ephesos kandillerindeki M.O. 1. yüzyılı gösterir. Konutta ele geçen kandiller M1, M2 ve M3 mekanlarından bulunmuşlardır; yoğunluk M3 mekanındadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ROMA DÖNEMİ SERAMİK GRUPLARI

4.1 Gri Seramikler

Bu tip seramiklerde kül rengi ve firnis birbiriyle birleşmiştir ancak kaplar arasındaki fark formların kalitesi ve kilin bileşenlerindedir. Bu seramikler kil renginde astarlı yada firnislidir. İlk örnekler Batıda M.S. 1. yüzyılın ilk yarısında görülür, en geç örneklerde Doğu M.S. 3.yüzyıl yada erken 2. yüzyılda rastlanır. Ancak formun bitişiyile ilgili kabul gören görüş Tiberius zamanıdır (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

Gri Siyah seramikler birçok yerde izlenebilir. Antiochia, Tarsos, Samaria, Çandarlı, Ephesos, Samos, Delos ve Atina da farklı formlarda da olsa görülür¹. Korinth² ve Troia'da³ da varlığından söz edilmelidir. Slane Korinth'te en geç örneklerin Tiberius zamanına ait olduğundan bahseder ve Anadolu'nun güneybatisındaki üretimin Ephesos kaynaklı olduğunu vurgular⁴.

Mitsopoulos Leon Ephesos için Gri Siyah seramikler arasında sadece tabak ve tepsiler değil kabartmalı kaseler ve Ephesos kandillerinin de üretildiğini belirtir. Ephesos'da yapılan kil analizlerine göre bu tip seramiklerin yerli Ephesos üretimi olduğu kanıtlanmıştır⁵.

Görülen farklı formlara karşın en yaygın tipi tabaklar ve tepsiler oluşturmaktadır.

¹ Mitsopoulos-Leon 1991, s. 78-85.

² K. Slane Wright, "A Tiberian Pottery Deposit from Corinth", *Hesperia* 49 (5), 1980, s. 135-177; Slane 1986, s. 271-318.

³ J.W. Hayes, "An Early Roman Well Group from the Troia Excavations 1992", *Studia Troica* 5, 1995, s. 185-196.

⁴ Slane 1980, a.g.e., s. 168.

⁵ Meriç 2002, s. 39.

4.1.1 Tabak ve Tepsiler

Bu tabaklar kaliteli seramikler arasında sofra kabı olarak kullanılmış olmalıdır. İki tipe ayrılan bu tabaklardan ilk tip, geniş çapları fazla yüksek olmayan duvarları ve düz tabanlarıyla belki de meyve ikramında kullanılıyordu.

Bu tipte ağız kenarı düz biter, gövde ağızdan aşağıya, içeri doğru yönlene bir yay şeklinde ilerler, taban düz bir şekilde yere oturur (Nr. 77-81). Levha 78, C. 2'de yer alan canlandırma Nr. 80'e aittir ve bu tipin formunun nasıl olduğu açık bir şekilde görülebilir. Birkaç örnekte ağız kenarının altında yiv vardır (Nr. 77, 78, 80). Kil renkleri gri, koyu gri ve grimsi kahverengidir. İç ve dış yüzeylerinde siyah yada koyu gri renkte firmis bulunur. Ağız çapları 20 cm. ile 38 cm. arasında değişmektedir. Benzerine Ephesos'da⁶ rastladığımız form M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmektedir. İkinci tip tabaklar ilk tipe göre daha küçük formludur. Dışa dönük ağız kenarı yuvarlak hatlara sahiptir. Ağızdan kaideye düz inen gövde içeri doğru hafif eğimlidir. Görünüşte kaidenin varlığı belli olmamasına karşın alçak halka kaide mevcuttur. Kaide iç tarafta yaptığı girintiyle ortaya çıkmaktadır (Nr. 82, 83). Form olarak sigillatalara⁷ benzeyen tipi vardır ancak iç ve dış yüzeyde koyu gri firmisi bulunmaktadır. Her iki tabakta da kil rengi gridir. Ağız çapları birbirine yakındır (sırasıyla 14.6 cm. ve 13 cm.dir). Benzerlerine rastlanmayan tip diğer birinci tipteki tabaklar gibi M3 mekanından ele geçmiştir. Birinci tiptekilerden daha üst tabakada bulunan bu iki tabağın biraz daha geç bir tarihten olduğu düşünülebilir ancak genel olarak M.S. 1. yüzyıla tarihlenebilir.

Tepsilerde tabaklar gibi yaygın bir tip olarak karşımıza çıkar. Kullanım amacına uygun olarak geniş çaplı ve alçak duvarları vardır. Konutta ele geçen tepsiler M1, M2 ve M3 mekanlarındandır. Tek bir tipi olan tepsilerde ağız kenarı yuvarlatılmış bir şekilde yukarıda doğru bakar durumdadır, hafif dışbükey kavisli gövde yere düz oturan tabana yumuşak bir geçişle bağlanır (Nr. 84-89). Kil rengi bir parçada kahverengi (Nr.84),

⁶ Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1.

⁷ Meriç 2002, Taf. 22, K213; Mitsopoulos-Leon 1991, y.a.g.e., Taf. 161, H192.

diğerlerinde ise kahverengi tonlarındadır. Tepsilerin üzerinde siyah yada koyu gri fırnis bulunmaktadır. Ağız çapları 27 cm. ve 40 cm. arasında değişmektedir. Benzerlerine Ephesos'da rastlanılan tepsiler M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenebilir.

4.1.2 Baskı ve Rulet Bezemeli Kaplar

Bu tür bezemeleri Erken Helenistik Devirde siyah glazürlü seramikler üzerinde yaygın olduğu bilinmektedir. Aynı bezemelerin yine koyu renkli bir fırnis üzerinde yer alması belki de unutulan bir geleneğin yeniden uyanması anlamına gelebilir.

Konutta bulunan bu tipteki kaideler; baskı bezemenin yalnız kullanıldığı bir parça (Nr. 91), baskı ve rulet bezemenin birlikte kullanıldığı bir parça (Nr. 90), sadece rulet bezemenin bulunduğu iki parça (Nr. 93, 94) ve iki yiv görülen bir parça (Nr. 92) olmak üzere toplam beş parçadan oluşmaktadır (Nr. 90-94). Nr. 90'da yapılmış olan baskı bezeme, palmet yapraklarının üzerinde hilal şeklinde baskının ortasında damla formundan meydana gelmiştir. Hilal ve damla şekli ile belki de bir tomurcuk yada çiçek anlatılmak istenmiştir. Baskı bezemenin üzerinde yiv arasında rulet bezeme bulunmaktadır. Nr. 91'de de Nr. 90'da olduğu gibi bitkisel bezeme mevcuttur. Bezeme merkeze yakın yiv üzerinde yer alır. Kil rengi tüm kaidelerde birbirinden farklıdır, yüzeyleri gri yada siyah fırnisle boyanmışlardır. Kaide çapları en dar olanda 11.5 cm., en genişinde ise 19 cm. olarak belirlenmiştir. Diğer buluntulardan farklı bir tarih vermek doğru olmaz.

4.2 Sigillatalar

Kalıpta yapılmış figürinler için kullanılan “Sigillum” sözcüğünden türetilen “Terra Sigillata” terimi seramik terminolojisindeki yerini İtalya'daki bazı merkezlerde ortaya çıkarılan Roma Geç Cumhuriyet ve Erken İmparatorluk Devrine ait, kaliteli

kilden ve kalıpta yapılmış, parlak kırmızı fırınmış kaliteli kaplar için kullanılmasıyla almıştır⁸.

Sigillatalarla ilgili ilk çalışmalar 19. yüzyılın sonunda başlamıştır. İlk olarak Dragendorf 1896 ve 1897 yıllarında Aretina olarak bilinen Batı Sigillatalarını ele almış, bu kapları form ve teknik açıdan değerlendirip kronolojilerini tespit etmiştir⁹. 1904'de Zahn Plinius'un söz ettiği üretim merkezlerine göre Doğu Sigillatalarını üç gruba ayırır. Bunlar Samos, Pergamon ve Tralles'dir¹⁰. 1920 yılında Oswald ve Pryce tarafından Terra Sigillataları anlatan rehber kitap niteliğinde bir çalışma yapılmıştır. Daha sonra Comfort'ın 1940 yılında yayınladığı makale ayrıntılı ancak çok kullanışlı değildi. Ve 1955 yılında bu seramikler için kısa ama kullanışlı bir tanımlama Charleston tarafından yapıldı¹¹. Doğu sigillataları için şu anda kullanılan sınıflandırma ise 1950 yılında Kenyon tarafından ESA, ESB ve ESC (Eastern Sigillata A, B, C) olarak yapılmıştır¹². Hayes ise 1985'de bu üç grubu formlarına ayırmış ve çok kullanılan bir sınıflandırma yapmıştır¹³.

İlk aşamada Batı ve Doğu Sigillataları olarak ayrılan bu tür seramiklerden Batı Sigillatalarının ortaya çıkışı metal kapların taklidi olarak meydana gelmiştir. Bu kapların özellikle M.Ö. 1. yüzyılın son çeyreğinde yayılım göstermiş ve M.Ö. geç 1. yüzyıla kadar ihracatı yapılmıştır. Aretina kapları olarak bilinen Batı Sigillatalarının parlak, sert, kaliteli, kırmızı astarlı ve metal kaplardan alınan köşeli formları Tiberius zamanından

⁸ İlk kez bu adla Dragendorf tarafından bahsedilmiştir; L. Zoroğlu, "Doğu Sigillataların İmalat Yerleri ve Dağılım Sorunu", *Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine*, Varia Anatolica XV, 2003, s. 121.

⁹ N. Kaya, "Ankara Ulu Kazısında Ele Geçen Baskılı Kaplar", *Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine*, Varia Anatolica XV, 2003, s. 111.

¹⁰ Kaya 2003, y.a.g.e., s. 112.

¹¹ J.W. Hayes, "Late Roman Pottery", London, 1972, s. 8; ayrıca bahsedilen yazarlar için: F. Oswald and T.D. Pryce, "An Introduction to the Study of Terra Sigillata", London, 1920; H. Comfort, "Terra Sigillata, in Pauly, Wissowa and Kroll", Real-Encyclopädie der classischen Altertumswissenschaft, Supplement-band viii, Stuttgart, 1940; R.J. Charleston, "Roman Pottery", London, 1955.

¹² J.W. Crowfoot, G.M. Crowfoot, K.M. Kenyon, "The Objects from Samaria", London, 1957.

¹³ J.W. Hayes, "Sigillati Orientali", in: Atlante II, 1985.

sonra düz formlu olarak aynı kaliteyle üretilmeye devam etmiştir. Hadrian zamanında ise Aretina atölyesinde üretimin olduğu sanılmaktadır¹⁴.

Batı Sigillatalarından rahatlıkla ayrılabilen Doğu Sigillataları yukarıda bahsedildiği gibi kendi içinde üçe ayrılmaktadır. Bu ayrım yapılrken hamur firnis özellikleri gözönüne alınmıştır. Üç tipinde formları birbirine benzerdir. ESA, ESB ve ESC'nin üretim yerleri bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Zoroğlu bu üç tipin üretim yerlerini belirtmesi açısından bir anlam ifade etmediğinden bahseder¹⁵.

ESA, Pergamon olarak adlandırılan kırmızı firnisli bu grup Doğu Sigillataları arasında geniş bir alana yayılan en erken tiptir. Tam olarak üretim yeri bulunamayan grup Tarsus, Antiochia, Samaria ve Tel Anafa'da büyük bir grup oluşturur. Suriye ve İsrail ile Güney Anadolu'yu da içine alması mümkündür¹⁶. Sackett Suriye'nin üretim yeri olabileceğinden bahseder¹⁷. ESA'nın kili kaliteli ve kil rengi açık renklerdir, 10 YR 7/3, 7/4, 8/4 ile kırmızımsı sarının tonlarıdır (7,5 YR, 5 YR). Renk sıklıkla devetüyü ve krem arası, sarı ve pembe tonlarına yaklaşan renklerdir. Kil ile üzerinde kırmızı yada koyu kırmızı, kalın, pürüzsüz firnis ayırıcı özelliğidir. ESA M.S. 2. yüzyılın ortalarına kadar çok popülerdir ve Doğu Akdeniz'de geniş bir alana M.Ö. 1. yüzyıldan M.S. 2. yüzyılın 2. yarısına kadar ihraç edilmişlerdir¹⁸.

ESB, ESA'dan son ikinci büyük kaliteli seramik grubudur¹⁹. ESB kırmızı firnisli seramiklerden olup Ege ve Karadeniz'de M.S. 2. yüzyıl sonuna kadar olan yaygın bir grubu oluşturur. Değişik kil renkleri vardır, kırmızımsı kahve yada tarçın renginden kırmızı-turuncuya yakın, firnis ise kaygan, cilalı ve kırmızı-turuncudan kırmızıya

¹⁴ Kaya 2003, s. 111, 112.

¹⁵ Zoroğlu 2003, s. 122,

¹⁶ Anderson-Stajanovic 1992, s. 44-50.

¹⁷ L.H. Sackett, "Knossos from Greek City to Roman Colony, Excavations at the Unexplored Mansion II", BSA, 1992, s. 150-152.

¹⁸ Anderson-Stajanovic 1992, a.g.e., s. 44-50.

¹⁹ J. Lund, "Eastern Sigillata B: A Ceramik Fine Ware Industy in the Political and Commercial Landscape of the Eastern Mediterranean", *Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV*, 2003, s. 125-136.

yakındır. Üretim, firnis, form ve usta mühürlerine göre iki farklı varyasyonu ayırt edilebilir. Bunlarda erken olanı ESB 1 (Samian B olarak adlandırılan grup) genellikle çok pişmiştir, ESB 2 bundan daha geçtir (Samian A). B 1 ince duvarlı, keskin profilliidir. B 2 daha kalın duvarlıdır, sınırlı formları vardır ve basit şekillidir. Mühürler ustasının ismi, özdeyiş ya da keyifli selamlamalar şeklinde genelde erken olan B 1 serisinde bulunur. B 2'de ise rozet gibi bitkisel motifler ağırlıktadır. Rulet ve yivler her iki grupta da vardır. B 1, M.Ö. 1. yüzyılın 3. çeyreğinde başlar ve M.S. 1. yüzyılın 3.çeyreğine kadar devam eder; B 2, M.S. 1. yüzyılın 3.çeyreğinden M.S. 2. yy. ortalarına kadar²⁰.

ESC yada Çandarlı üretimi Sigillata olarak kabul edilen grup ilk kez Loeschcke tarafından yayınlanmıştır. Bu grup ta çok yaygındır, Ege ve Akdeniz'in her yerine ihraç edilmiştir. Çandarlı üretimi kırmızımsı kahveden vişne çürügü rengine (2,5 YR 5/8 yada 6/6) firnisli (2,5 YR 4/6 yada 5/6), genellikle açık kaplardan oluşur. Formlar birkaç tanedir ve dekorasyon yivlerle sınırlıdır. Erken örnekler M.Ö. 1. yüzyıldan başlar ve M.S. 3. yüzyıl sonuna, Phokaia kırmızı firnisli seramikler yükselişe geçinceye kadar üretilirler²¹.

Sigillatalar sadece sofra kapları, günlük yaşamdan kalıntılar değildir. Tüm antik dünyada yayılım göstergelerinden dolayı, üzerinde yer alan mühürlerle geleneğe işaret eder; Sigillata yazıları çeşitli tarihsel problemlerin anlaşılmasına yardımcı olabilir, örneğin Roma dünyasındaki ticaret modeli ve seramik endüstrisinin sosyal ve ekonomik tarihi²².

Konutta ele geçen seramikler arasında Sigillatalar büyük bir grubu oluşturur. Burada sadece Doğu Sigillataları ele geçmiş olup her üç gruptan da seramikler bulunmuştur. Bunlardan en az seramiğe sahip olan grubu ESA oluşturur. ESA'dan 2 parça, ESB'den 63 parça, ESC'den ise 35 parça seramik vardır. En büyük grubu Stobi'de olduğu gibi ESB'ye ait olan parçalar oluşturur.

²⁰ Anderson-Stajanovic 1992, s. 50-53; Sackett 1992, s. 156-158; Slane 1986, s. 217-318.

²¹ Anderson-Stajanovic 1992, y.a.g.e., s. 53, 54.

²² S. Zabehlicky-Scheffenegger, "C. Sentius and His Commercial Connections", *Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine*, Varia Anatolica XV, 2003, s. 117-119.

ESA grubuna dahil olan 95 ve 96 numaralı seramiklerin ikisi de tabana aittir. Nr.95'de muhtemelen bir tabağın merkezidir. Ortada yer alan rozet motifi ve etrafında üç sıra rulet bezemesi bulunmaktadır. Bu bezeme Knossos'da bulunan bir tabakta da görülür²³. Ayrıca Hayes bu tarz bezemenin Afrika kırmızı firnis tekniginde M.S. 2., 3. ve 4. yüzyılda yaygın olduğunu söyler²⁴. Nr. 96'da ESA'dan bir kaidedir. Form çok yüksek olmayan halka kaideye sahiptir. İki örnekte de kil rengi çok soluk kahverengidir, firnis rengi ise kırmızı ve koyu kırmızıdır. Seramikler M.Ö. 25 ile M.S. 25 yılları arasına tarihlenebilir.

ESB grubunda yer alan 63 parça seramikten sadece 10 tanesi ESB 1'e aittir. ESB 1'e ait olan bu seramikler form gruplarına göre beş tipe ayrılabilirler. Birinci tipte (Atl. F17A) ağız kenarı dışarıya doğru hafif bir çıkış yapar ve genişir, kaideye doğru yumuşak bir daralma gözlenirken kaide dışarıdan belli olmayacak şekilde tasarlanmıştır. Bu formyla geniş bir tabağı anımsatır. Açık kırmızı olan kil rengine ve kırmızı firnise sahiptir (Nr. 97). M4 mekanından ele geçmiştir. M.Ö. 1. yüzyılın son çeyreğine tarihlenebilir. İkinci tipte (Atl. F18) ağız kenarı düz biter, ağız ve kaide arasındaki fark azdır. Birinci tipte olduğu gibi tabak olarak nitelendirilebilir. Kaide görülmez, gövde yere düz bir şekilde oturur (Nr. 98-101). Seramikler M1, M2 ve M4 mekanlarındandır. Nr. 100'de kaide diğerlerine göre, 32 cm. olmasından dolayı, daha genişir. 101 numaralı kaideye merkeze yakın iki yiv görülür. Kil renkleri açık kırmızı, kırmızımsı sarı ve sarımsı kırmızı olarak üç farklı tondadır. Firnis rengi ise tüm seramiklerde aynı, kırmızıdır. Birinci tipten biraz daha geç bir tarihte M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreğine tarihlenir. Üçüncü tipe (Atl. F12) ait tek bir kase vardır. Ağız kenarında dışta şişkinleşen form kaideye daralarak inen iki aşamalı alçak bir kaideye sahiptir. İç yüzeyinde merkeze yakın yiv üzerinde rulet bezeme vardır (Nr. 102, Levha 80, C. 4). M2 mekanından bulunmuştur. Kil rengi açık kırmızı, firnis ise kırmızıdır. Birinci ve ikinci tipteki tabaklara göre daha kaliteli bir görüntüdedir. Bu tipte ikinci tip gibi M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreğine verilebilir. Dördüncü tip (Atl. F29) ince duvarlı bardak görünümündedir. Düz

²³ J.W. Hayes, "Four Early Roman Groups from Knossos", *BSA* 66, 1971, Fig. 3, 2, s. 254.

²⁴ Hayes 1972, fig. 39, 44, s. 239.

biten ağız kenarı hafif bir şekilde kaideye doğru daralır, fazla geniş olmaya ağız a sahiptir (Nr. 103-106). Buluntular M1, M2 ve M4 mekanlarından ele geçmiştir. Nr. 103 ve 106 da ağız kenarının altında bir yiv görülür. Kil rengi açık kırmızı ve sarımsı kırmızıdır, firnis ise kırmızıdır. Bu tipte diğer iki tip gibi M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreğindendir. Ve ESB 1'in son tipi olan Beşinci tip (Atl. F14) form olarak dördüncü tipe benzer ancak ağız kenarı daha geniş, yüksekliği ise daha azdır. Ağız kenarı düz biter, dördüncü tipe göre kaideye doğru daha çabuk daralma gözlenir (Nr. 107). Nr. 107 M2 mekanından gelmiştir. Kil rengi kırmızımsı sarı, firnis diğer tiplerde olduğu gibi kırmızıdır. İki, üç, ve dördüncü tip ile aynı tarihtendir.

ESB'nin geç grubu olan ESB 2'nin sayıca üstünlüğü yukarıda bahsedilmiştir. ESB 2, 1'de olduğu gibi tiplere ayrılmış, altı tipe sahiptir. İlk tip (Alt. F70) çok yaygın olan bir kase grubundan oluşur. Yukarıya doğru bakan bir ağız kenarı dış yüzeyde gövdeye geçişte bir çıkıntı yaptıktan son gövdeye bağlanır, gövde iç bükey olarak kaideye doğru daralır. Genelde ağız kenarı ve dış yüzeydeki çıkıntı üzerinde yivler bulunur, bu yivler sadece ağız kenarında yada sadece bu çıkışında da yapılmış olabilir. Kaide alçak halka kaide şeklindedir. Kaide çapı, ağız çapının yarısı yada yarısında daha küçük olabilir (Nr. 108-126). Nr. 117'nin tama yakın bir parça olduğundan canlandırılması yapılmıştır (Levhacı, C. 3). Bazı parçalarda (Nr. 108, 110, 111) iç yüzeyde ağız kenarının altında tek bir yiv vardır. Bir parçada da (Nr. 114) ağız kenarı ve altındaki çıkıntı arasında yatay "S" şeklinde bezeme aplike edilmiş olarak görülür. Nr. 118 ve 126 arasındaki kaidelerin bir çoğunda baskı bezeme yada mühür olabilecek damgalar vardır. Bu kaidelerin iki tanesinde (Nr. 122, 125) merkezde rozet bulunmaktadır. Nr. 118, 120 ve 121'de ortada daire şeklinde baskı görülür, bu kaidelerden Nr. 121'de daire dörde bölünmüştür. Sadece bir kaide de (Nr. 126) baskı dörtgen formludur. Bu ilk tip benzerlerine göre M.S. 1 yüzyılın son çeyreğine tarihlenebilir. 114 ve 122 numaralı seramiklerin bulunduğu M2 mekanı ve seviye Traianus ve Hadrianus Zamanına tarihlenen iki sikke ile (+79.94) aynıdır. Böylece bu tipin yaklaşık olarak doğru bir tarih aralığına verilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

İkinci tip (Alt. F60) kendi içinde çok az farklılaşan iki tabak formu barındırır. İlk üç tabak diğerlerinin erken tipi olarak değerlendirilebilir (Nr. 127-129). Bu tabaklarda ağız kenarı dışarıya doğru hafif ve kısa bir eğimle çıkar, bunun ardından keskin bir dönüşle tabana doğru yönelir. Nr. 129'da ağız kenarının altın da bir yiv vardır. Ağız çapı ve kaide çapı arasındaki fark azdır. Tabaklar geniş ağız ve kaide çapına sahiptir. Kil rengi açık kırmızı ve sarımsı kırmızı, firnis ise kırmızıdır. Bu üç parça M1 ve M4 mekanlarından ele geçmiştir. Benzerlerine göre M.S. 50-75 yılları arasında değerlendirilmiştir. Diğer tabaklarda ağız kenarındaki üçgen yapı artık belirginleşmiştir. Yukarı doğru bakan ağız kenarı dışında varlığını gösterecek biçimde üçgen yaparak gövdeye bağlanır. Gövde çok eğimli olmayacağı şekilde düz olan tabana ulaşır (Nr. 130-138). Tabanı mevcut olan bir parçada (Nr. 133) iç yüzeyde iki yiv görülür. Ağız çapları birbirinden çok farklı olan parçalar vardır. Kil renkleri kırmızı, açık kırmızı ve kırmızımsı sarı olarak değişir, diğer tiplerde olduğu gibi firnis kırmızıdır. Seramikler M1, M2 ve M3 mekanlarındandır. Buluntular M.S. 100 ve 150 yılları arasında değişmektedir.

Üçüncü tip (Atl. F71) bardak formludur. Düz biten ağız kenarı hafif bir eğimle daralan tabana iner (Nr. 139-142). 142 numaralı taban parçasının altında kazıma ile yapılmış çizgiler vardır. Parçalar sadece M1 ve M2 mekanlarında bulunmuştur. Açık kırmızı ve sarımsı kırmızı kil rengi ve kırmızı firnise sahiptirler. M.S. 1. yüzyıl sonu 2. yüzyıl başlarına tarihlenebilirler.

Dördüncü tip (Mitsoposlos-Leon H6) fazla geniş olmayan çaplı, cukur bir tabağı andırır. Ağız kenarı iç tarafa doğru eğimli ilerledikten sonra aşağıya doğru döner, dış yüzeyde çıkıştıktan sonra küresel bir gövdeyle kaideye bağlanır. Kaide alçak halka kaidedir (Nr. 143-145). Nr. 145'de yer alan kaidenin ortasında kenarları yuvarlatılmış kare biçimli mühür baskı bulunur. Bu karenin bir kenarında daire biçimli cukurluk vardır. M2 ve M4 mekanlarından ele geçen buluntularda kil rengi açık kırmızı, firnis ise diğer parçalarla aynıdır. Bu tip genel olarak üçüncü tip gibi M.S. 1. yüzyıl sonu 2. yüzyıl başlarına verilebilir.

Beşinci tip (Alt. F58) birinci tipten sonra en yaygın tipi oluşturur. Ayrıca form ağız kenarı gözönünde tutulduğu zaman benzerdir. Diğer tiplerde olduğu gibi düz biten ağız kenarına sahiptir. Ağız kenarının altında dış yüzeyde bir çıkış yapar. Gövde birinci tipe göre daha dik ve düz bir eğimle kaideye ulaşır. Kaide dıştan fazla belli olmayan, alçak halka kaidedir (Nr. 146-156). Bazı parçalarda yine birinci tipte olduğu gibi ağız kenarı ve dış yüzeyde yer alan çıkışında yivler bulunur (Nr. 148, 150). Kaidesinden bir bölüm yada kaide olarak korunmuş parçalardan bazlarında merkeze yakın yiv (Nr. 150, 152, 153, 155), bir parçada ise rulet bezeme bulunur (Nr. 151). Rulet bezemenin bulunduğu Nr. 151'de aynı zamanda merkezde daire formlu, içinde çukurluklar bulunan mühür baskı vardır. Kil renkleri açık kırmızı çoğunlukta olmak üzere, sarımsı kırmızı ve kırmızımsı sarıdır. Firnis kırmızıdır. M1, M2, M3 ve M4 mekanlarından ele geçen bu tip benzerlerine göre ve aynı zamanda M2'de bulunan 153 numaralı seramik (Traian ve Hadrian zamanına ait olan sikkelerle aynı seviyeden ele geçmiştir) ile M.S. 100-125 yılları arasına tarihlenmektedir.

Altıncı tip testilerden oluşur. Ele geçen iki adet ağız parçasından ikisi de birbirinden farklı profil çizer (Nr. 157, 158). 157 numaralı parçada ağız kenarı dışa doğru döner, dar ve uzun bir boyundan sonra gövdeye geçiş görülür. Boyunda çıkan kulpun başlangıcı korunmuştur. Kil rengi kırmızımsı sarı, firnis ise kırmızıdır. M2 mekanından ele geçen bu parça Roma sikkeleriyle aynı seviyedendir. 158 numaralı ağız parçası ise Nr. 157'ye göre çok daha kaliteli işçiliğe sahiptir. Ağız kenarı içe doğru kıvrıktır, dış yüzeyde düz aşağı inen ağız huni biçiminde boyna bağlanır. İlginç bir şekilde kil rengi ve firni gri olan tek parçadır. Benzerine Ephesos'da rastlanılan tip M.S. 75-100 yılları arasına tarihlenebilir.

Son olarak Sigillatalar arasında tek yazılı mühüre sahip olan taban parçası (Nr. 159) vardır. Kırmızımsı sarı kil rengi ve kırmızı firnislidir. Merkezde yer alan yazının birkaç harfi tam olarak anlaşılamamaktadır. “ΑΓ...ΞΑ/ΝΑΡΟΥ” yazısı dikdörtgen bir çerçeveye içinde yer alır. Knossos'dan iki parçada mühür dikdörtgen biçimlidir ancak yazıt

farklıdır²⁵. Kelime yada kelimelerin benzeri bulunamamıştır. M4 mekanından ele geçen bu parça üst tabakadandır.

Konutta bulunan ESC grubuna dahil edilen 35 parça seramik beş tipe ayrılmıştır. İlk tip (Atl. L26A-B) erken tipi oluşturur. Form olarak diğerlerinden çok farklıdır. Bunlar geniş çaplı ve yüksek duvarlı tabaklardır. Ağız kenarı hafifçe dışa çıkıntı yaptıktan sonra gövde az bir eğimle, düz bir şekilde kaideye doğru iner. Kaide kalın ve köşeli hatlara sahiptir. Gövde tabana yaklaşlığında içe doğru yaklaşık doksan derece ile döner ve kaideye bağlanır. Kaidenin yere oturan kısmı genişir (Nr. 160-166). Kil rengi açık kırmızı ve kırmızımsı sarıdır. Firnis rengi ise kırmızıdır ancak ESB kırmızısından farklıdır. M1, M2 ve M4 mekanlarında ele geçen tabaklar M.S. 50-75 yılları arasına tarihlenebilir. İkinci tip (Atl. L20) bardak görünümündedir. Yuvarlak hatlara sahip olan tipte ağız kenarında dar ve düz bir yüzey bulunur, gövde yarımküresel formlidur, kaide çok ufak bir çıkıntı ile yere oturur (Nr. 167-168). Kil rengi ve firnis özellikleri birinci tiple aynıdır. M.S. 50-100 yıllarından olan bu iki parça M2 ve M3 mekanlarından bulunmuştur. Üçüncü tip (Atl. L19) ESC'nin en yaygın formlarında biridir. Bu kase formunda ağız kenarı dış tarafta ters iç bükey biçimde aşağı iner, mantar görünümülü ağız kenarı küresel gövdeye bağlanır. Kaide çok yüksek olmayan halka kaidedir (Nr. 169-189). Bazı parçalarda ağız kenarında diğerlerine göre daha köşeli formlar olduğu görülmektedir. Kil rengi açık kırmızı ve kırmızımsı sarı olmak üzere iki tondadır. Firnis rengi kırmızıdır. Kaide çapları ağız çaplarının yarısı yada onlardan daha küçüktür. Kaide parçalarından sadece bir tanesinde (Nr. 188) mühür görülür. Mühür şekli küçük iki dairesel çukurluk arasında onları bağlayan bir kanaldan oluşur. Bu tip benzerleri vasıtasiyla M.S. 75 ile 125 yılları arasına tarihlenmektedir. Buluntuların çoğunluğu M1 mekanından olmak üzere M2, M3 ve M4 mekanlarından ele geçmiştir. Dördüncü tip (Atl. L9) ağız kenarı fazla geniş olmayan tabaklardır. İki farklı formda görülen tabaklardan ilki daha keskin hatlara sahiptir. Ağız kenarı dış tarafa doğru eğimlidir, gövde ağızdan yaklaşık kırk beş derecelik bir açıyla düz bir şekilde tabana iner, taban yere tam olarak oturur (Nr. 190, 191). Diğer formda ise ağız kenarının dışa yaptığı

²⁵ Sackett 1992, Y38 ve Y48, s. 142-146.

çıkıntı yumuşak hatlara sahiptir, gövde formu aynıdır (Nr. 192, 193). Kil rengi açık kırmızıdır. M1 ve M2 mekanlarından olan tabaklar M.S. 1. yüzyıl sonu 2. yüzyıldandır. Son tip olan beşinci tip (Atl. FA5) geniş ağızlı bir testiyi andırır. Cidar kalınlığı ince olan kabın ağız kenarı hafifçe dışa döner. Boyundan gövdeye geçişte üç sıra yiv vardır (Nr. 194). Kil rengi açık kırmızı olan kabın firnisi alışık olunan biçimde kırmızıdır. M3 mekanında ele geçen parçayı dördüncü tip ile aynı tarihe vermek mümkündür.

4.3 İnce Duvarlı Seramikler

Roma evlerinde siyah firnisli Campania seramikleri yada kırmızı firnisli Aretina ve diğer Sigillatalar gibi sofa kabı olarak kullanılan bu grup seramikler, ince duvarlı seramikler olarak adlandırıldı. Doğu Akdeniz, İtalya ve Doğu Avrupa'da yoğun bulunan bu grup duvarlarının ince olmasıyla ayırt edilebilir fakat bezeme özelliklerini diğer formlarla paylaşmıştır. Çok ince duvarlı olması ve dekorasyon tipi metal kapların taklit edilmek istendiğini yansıtır²⁶.

İnce duvarlı seramikler Cosa'da M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısında görülmeye başlar ve bazı varyasyonları en geç M.S. 1. yüzyıl içlerine kadar yapılmaya devam etti, belki bazı bölgelerde daha da geç. Cumhuriyet döneminde, duvar kalınlığı normal kalınlıktadır (2-2,5 mm.), fakat M.S. 1. yüzyılın ortalarında tam olarak ince duvarlı dönemine gelinmiş olur²⁷.

Bu formdaki seramikler çarkta yada kalıpta yapılabilirler, dekorasyonlu Sigillatalar gibi, çok ince kolay kırılabilen kase ve maşrapalar, metal ve cam kapların inceliğine benzemeye çalışmışlar. Bunlar yaklaşık 1 mm. inceliğindedir ve bunların serbest elle çarkta yapıldığını düşünmek zordur, kesinlikle talep edilmiş olmalıdır. Kolay kırılabilir formda kulpları vardır, fakat genellikle serbest elle kulp eklenmiştir, süslemelerde rulet bezeme ve barbotine yaygındır. Barbotine ve kaba sıvalı dekorasyon

²⁶ Anderson-Stajanovic 1992, s. 35, 36; Riley 1979, Fig. 104, 520; Hayes 1997, s. 96.

(dağılan yada fırçalanan iri taneli kum, kasenin yüzeyini kaplar) özellikle bu form kaplar için tipiktir. Değerli madenlerden yapılmış kapların kopyaları gibidirler, özellikle erken tiplerinde bezemesiz gövde ve mahmuz şeklinde yapılmış kulpları vardır. Kaide genellikle düzdür, eğer kalıp kullanılıyorsa çıkıntılı kaide olması problem çıkarabilir. Bazı kaplarda kil ve yüzey yanmadan dolayı açık bir şekilde griye dönmüştür. Bu iki renkli görüntüyü bazen dekor olması için kendi çıkarlarına kullanırlar, Mısır örneklerinde olduğu gibi²⁸.

Tipik formlar geniş ağızlı, kulpsuz içki bardakları ve küçük içki kaseleri ve bunların iki kulplu tipleridir. Akdeniz geleneğinde içki kaplarıdır, kulplar serviste kullanmak için ayarlanmıştır. Gövde yüzeyi kullanıcının sağlam kavrayacağı biçimdedir. Sadece bir yada iki tipi vardır, kulpları genellikle gövdeye eklenmiştir.

Hayes M.S. 60-80 yılları sonrasında, İtalya üretimi Doğu Ege'den ince duvarlı maşrapaların iki tipiyle başarılı olduğundan bahseder. Kulplu, kapalı ağızı olan kaplar, İtalya tarzından sonra iki renkli olarak yapılır. İlk, yüksek ağız kenarlı, Anadolu da Phokaia'da üretilir, diğer tip alçak ağızlı, göze çarpan genişliğe sahip olan seramikler, Thrace yada Dardanel sahillerinde tam belirlenmiş bir yerden gelir. Görünen odur ki bazen fırınlamadan önce tuzlu suyla yıkanır. Fırınlandığı zaman tuzlu astar görülür. 2. ve erken 3. yüzyılda iki tipte güney ve batıya ihraç edilmiştir, Phokaia pişirme kaplarıyla beraber en uzak ihraç edildikleri yer kuzey Adriyatik ve Roma'dır. Bazı geç örneklerde ikinci tipte beyaz boyla yapılmış Yunanca yazılar vardır; bu tip Atina'da M.S. 200 yıllarında astarlı maşrapalarda kopya edilmiştir.

İnce duvarlılarda erken gelenek, Hellenistik siyah firnislerden türer, Anadolu'da Knidos'ta görülür. Burada tipik form ince ağızla bitişik çubuk şeklinde yukarıda doğru yükselen ve büükümüş kulplu omurgalı kaselerdir. Böyle kaselerde iç kısımda

²⁷ M.T. Marabini Moevs, "The Roman Thin Walled Pottery from Cosa", *Memoirs of the American Academy in Roma, Voluma XXXII*, 1973.

²⁸ Hayes 1997, s. 67-71.

Hellenistik gelenekte damgalar bulunabilir, Augustus zamanında iyi bir ihracat pazarı vardır ve M.S. 100 yılına kadar varlığı devam eder²⁹.

Anderson-Stajanovic erken tiplerin genellikle astarsız olduğunu fakat Augustus zamanında ince portakal rengi, pembe yada mor astar kullandığını ve sık sık metalik cilanın yaygın olduğunu vurgular. Ayrıca astarsız seramiklerin fırınlanmadan önce perdahlandığı görülür, böylece yüzeyinde şeritler halinde renk değişimi olur. Formlar bardak, kase, testi ile sınırlıdır, bununla beraber geniş kategoriler içinde çok varyasyonu vardır. Bütün grupların üyelerinin form özelliklerine göre, bunların içecek kapları olduğu düşünülmektedir.

Eski formları geniş, uzun ve kapalı şekildedir. Augustus zamanında daha alçak kısa saplar ve bazı geniş formlar popülerdi ve genellikle kulpları vardır. Tiberius zamanında, diğer formların sayıları azaldığı zaman, küçük kase ve bardaklar, yuvarlak yada omurgalı gövdeli olan kaplar görülür. Bu sınıftaki seramiklerin dekorasyon da ayrıca özelligidir, bununla birlikte bütün kaplarda değil. Teknik kullanım Barbotine tipinde kazıma, vuruş darbesi ve kalıp olarak farklı bazı teknikler halindedir. Bazı formlar Sigillata gibi pürüzsüz cilalı kırmızı firnis yada astarlıdır³⁰.

Konutta ele geçen ince duvarlı seramikler silindir kupalar, maşrapalar ve bardaklardır. Bu formlardan silindirik kupalardan 1 adet, maşrapalardan 34 adet, bardaklardan 21 adet olmak üzere toplam 56 adet ele geçmiştir.

4.3.1 Silindirik Kupalar

Konutta M4 mekanından ve sadece 1 adet gövde-kulp parçası bulunmuştur (Nr. 195). Gövde silindir şeklindedir, gövdenin alt kısmında üç yiv bulunur; bu yivlerin ardından tabana doğru eğimli bir şekilde ilerler. Kulp gövdenin silindir kısmında ve

²⁹ Hayes 1997, s. 67-71.

³⁰ Anderson-Stajanovic 1992, s. 35, 36

dikeydir. Kulp üzerinde de yivler yer alır. Kil rengi açık sarıdır, dış yüzeyde yer alan astar ise soluk sarı renktedir. M4 mekanında üst tabakada bulunan parça benzerleriyle, ele geçen ince duvarlı seramikler arasında en erken tarihe verilmiştir. M.Ö. 25 ve 0 yılları arasındandır.

4.3.2 Maşrapalar

Maşrapalar ince duvarlı seramikler arasında en yaygın formlardandır. Bunu konutta ele geçen bu tipte seramikler içinde söylemek mümkündür. Maşrapalar formlarına göre iki tipe ayrılmışlardır. Ancak ilk tip çok daha yoğundur. Bu tipte ağız yukarı doğru yüksek ve düz şekilde yükselir, gövdeye geçiş'i iç bükey ve kısa bir boyunla olur. Gövde torba formludur, gövdenin alt tarafı üste göre daha şişkindir (Nr. 196-206). Bir örnekte ağız kenarında boyna geçmeden önce yivler yaptığı görülür (Nr. 201). Kaide tümünde çok alçak halka kaide şeklindedir (Nr. 207-228). Buluntular arasında kaide oranı ağıza göre daha yüksektir. Bunu kaidelerinin daha iyi korunmuş olabileceğine bağlamak gereklidir. Kil renklerinin çok farklı tonlarda olabileceği görülmüştür, bunlar kırmızı, açık kırmızı, kırmızımsı sarı, kırmızımsı kahverengi, sarımsı kırmızı, açık sarımsı kahverengi ayrıca gri ve koyu gri tonda renklerdedir. Dış yüzeylerinde astar görülebilir. Dış yüzey rengi, kil renginde olduğu gibi kırmızı, açık kırmızı, kırmızımsı sarı, koyu kırmızımsı gri, kırmızımsı kahverengi, açık kırmızımsı kahverengi, kahverengi, açık kahverengi, gri, koyu gri olmak üzere birbirinden farklı tonları vardır. Bu ilk tipteki maşrapalar Ephesos'daki benzerleri ile karşılaştırıldıklarında M.S. 75-100 yılları arasına tarihlenebilir. Ayrıca Nr. 202, 205 ve 227 Roma sikkeleriyle aynı seviyeden ele geçmiştir, bu sikkelerin tarihi de M.S. 2. yüzyıl başıdır. Bunlar M1, M2, M3 ve M4 mekanlarından bulunmuştur.

İkinci tipte sınıflandırılan maşrapa M1 mekanından gelmiştir. Bu parça gövde-kulp parçasıdır (Nr. 229). İlk tipten farklı bir form gösteren bu parça boyundan gövdeye keskin bir geçişle bağlanır; gövde boyunun hemen altında şişkindir ve aşağıya daralarak

iner. Kil rengi kırmızımsı sarı olan bu maşrapanın dış yüzeyi koyu gridir. Bu parçada diğer tip gibi M.S. 1.yüzyıl sonuna tarihlenebilir.

4.3.3 Bardaklar ve Kaseler

Konuttan ele geçen bardak ve kaseler olarak tanımlanabilecek kaplar birlikte altı tipe ayrılmıştır. Bunlardan ilk tip erken grubu oluşturur. İlk tipte ağız kenarı hafif içe dönüktür, gövde formu adeta küresel bir gövdenin ortadan sıkılmış hali gibidir. Üst gövde ve alt gövdede hatlar yumuşaktır ve alt gövdede kaideye doğru dönüş görülür (Nr. 230). Diğer ince duvarlı seramik grubu içindeki parçalara göre cidar kalınlığı biraz daha fazladır. Kil rengi kırmızımsı kahverengi, yüzey rengi ise gridir. Nr. 230, M2 mekanından Roma sikkesinin ele geçtiği seviyeden bulunmasına karşın form özelliği ile M.S. 1. yüzyıldan olmadığını gösterir. Form M.Ö. 25 ile 0 yılları arasındandır.

İkinci tip bardaklar tam bir bardak tipindedir. İnce, yukarı doğru biten ağız kenarı hafif dış bükey olarak kaideye doğru ilerler (Nr. 231-233). İki bardakta ağız kenarının altında yiv görülür (Nr. 231, 233). Kırmızı ve kırmızımsı sarı olan kil rengi, yüzeyde de aynı renkler ve açık kırmızımsı kahverengi olarak görülür. M2 ve M3 mekanlarından ele geçen bardaklar M.S. 1. yüzyılın sonundandır. Nr. 232, M.S. 1. yüzyıla tarihlenen Roma sikkeleriyle aynı seviyedendir ve formla da bu tarih örtüşmektedir.

Üçüncü tip, ikinci tip ile benzer formda bardaktır, ancak ağız kenarını altındaki yivlere dikey olarak bağlanan çıktı şecline çizgiler bulunur. Bunlar tabana kadar devam eder. Aynı mekandan, M3 mekanında ele geçen taban parçası (Nr. 235) bu tip bir bardağın kaidesi olmalıdır. Taban düz bir şekilde yere oturur (Nr. 234, 235). Kırmızı ve sarımsı olan kil renkleri vardır. Yüzey koyu gri ve koyu kırmızımsı gridir. Bu bardak tipide ikinci tip ile aynı tarihten olmalıdır.

Dördüncü tip, diğer tiplere göre farklılık gösterir. Tip içinde benzer ancak farklı olan formlar olduğu gözlenmiştir. M.S. 0-25 yılları arasına tarihlenen formda ağız kenarı

kısa, iç yüzeyde dışa doğru döndüğü görülürken, dış yüzeyde düz iner. Ağızdan ufk bir girinti yapan boynun ardından gövdeye geçilir. Gövde fazla şişkin olmayan yuvarlak hatlıdır (Nr. 236-245). Bazı parçalarda gövde de tek bir yiv bulunur (Nr. 236, 239, 240). Kil renkleri kırmızı, açık kırmızı ve tek bir parça da koyu gridir. Yüzey rengi neredeyse tüm parçalarda farklıdır; açık kırmızı, sarımsı kırmızı, kahverengi, gri ve koyu gri olmak üzere beş farklı ton görülür. Dördüncü tip içine alınan diğer dört parçanın da biçimleri birbirinden farklıdır. Nr. 242'de ağız kenarı dışta üçgen biçimlidir, boyun yüksek silindir şeklinde, gövde ise dördüncü tipin ilk örneklerine benzer. Kil rengi kırmızı olan parçanın yüzeyi kırmızımsı kahverengi renktedir. Nr. 243 dış yüzeyde yivli ağız kenarına sahiptir, boyun alçaktır ancak diğerlerine göre cidar kalınlığı daha fazladır. Boyundan gövdeye geçildiğinde gövdedenin çabuk bir şişkinlik yaptığı görüldür. 244 numaralı ağız kenarı kendi içinde çok hafif bir bombe yapar, boyun ve gövdedenin cidar kalınlığı, Nr. 236 ve 241 arasındaki parçalardan kalın olmasına karşın, gövde formu benzerdir. Bu tipin son parçası olan Nr. 245'in ağız kenarı dışa doğru döner, gövde ile ağız kenarı birbirine keskin bir geçişle bağlanır, küresel gövdeye sahiptir. Nr. 243-245 genel olarak M.S. 1. yüzyıla tarihlenmektedir.

Beşinci tip kaseler form olarak Hellenistik dönem skyphoslarını yada kabartmalı kaselerini anımsatır. Yukarıya doğru bakan bir ağız kenarı ve şişkin küresel bir gövdeleri vardır (Nr. 246-250). Bazı parçalarda ağız kenarını altında yada gövdede yiv görülür (Nr. 246-248,250). Kil rengi kırmızı, açık kırmızı, kırmızımsı sarı ve sarımsı kırmızı olarak dört farklı renktedir. Yüzey renginde kil renginde olduğu gibi tutarlılık görülmez, renkler kırmızı, kırmızımsı sarı, açık kırmızımsı kahverengi, koyu kırmızımsı kahverengi ve koyu gridir. M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreğine verilebilir.

Altıncı ve son tipe verilen tek bir kaidedir. 251 numaralı kaide diğerlerine göre daha büyük bir forma sahiptir. Alt tarafında iki kademeli görülen kaidenin, dış yüzeyde görüntüsü yuvarlak hatlara sahip olan halka kaide şeklindedir. Kil rengi ve yüzeyi açık

kırmızı renktedir. Moevs'un "The Roman Thin Walled Pottery,"³¹ adlı kitabında Form XXXIV olarak ayrılan bu tip kaide M.S. 1. yüzyılın başlarına tarihlenmektedir.

4.4 Unguentariumlar

Unguentariumların kullanım amaçları ve Hellenistik Dönem form gelişimlerinden üçüncü bölümde bahsedilmiştir. Formun Hellenistik dönemde iğ formuna ulaşmasının ardından birden uzayan gövdenin alt kısmının ve kaidesinin yok olduğu görülür. Hayes M.S. 1. yüzyılda unguentariumların genel formunun tüp biçimli boyunlu, yumuşak hatlı gövdesi olduğundan bahseder ve cam, gümüş taklitlerinin varlığından söz eder³². Ayrıca özellikle camın malyetinin düştüğü ve fabrikasyonunun hızlandığı dönemlerde (Erken Roma İmparatorluk Devrinden başlayarak) Unguentariumların daha çok cam malzemeden üretil dikleri görülür. Roma İmparatorluk Döneminden itibaren kabın formu çok daha yavaş bir gelişme gösterir, en çok çeşitliliğin olduğu dönem Hellenistik Dönemdir. Geç Roma Devrinden başlayarak kabın işlevi açısından büyük bir değişiklik gözlenir: örneğin Sagalassos Kazılarında bulunan unguentariumlara yapılan kimyasal analizler sonucunda bunların sadece bitkisel yağılar için kullanıldığı ortaya çıkmıştır³³.

Konutta ele geçen unguentariumlar arasında sadece üç adet Roma dönemeine tarihlenebilen unguentarium bulunmuştur (Nr. 252-254). Bunlar M1, M2 ve M3 mekanlarından ele geçmiştir. Nr. 252'de ağız kenarı hafif şişkinlik yapar, boyun uzundur. Kil rengi açık kahverengi olan bu parçanın dış yüzeyi kırmızımsı sarıdır. 253 numaralı unguentariumun ağız kenarı Nr. 252'ye göre biraz daha farklıdır. Ağız kenarı dış yüzeyde bir çıkıştı halinde kendini belli eder. Bu parça da uzun bir boyna sahiptir. Kil rengi açık kırmızıdır. Dış yüzey rengi ise çok soluk kahverengidir. Nr. 254 boyun ve taban parçasıdır. Bu seramikte de uzun boyun vardır, torba biçimli gövde yere tam olarak oturur. Boynun gövdeye bağlandığı yerde bir çizgi görülür, ayrıca gövdenin

³¹ Moevs 1973, s. 104.

³² Hayes 1997, s. 85-87.

aşağısına doğru bir yiv görülür. Kil rengi açık kırmızı, dış yüzey rengi de kırmızımsı sarıdır. 254 numaralı bu örnekte boyun ve gövdenin birleşim yerinde çizgi olması cam unguentariumları hatırlatır. Roma döneminin tipik formuna sahip olan bu parçalar M.S. 1. yüzyıl sonuna tarihlenebilir. Nr. 253'ün Roma sikkeleriyle aynı seviyede bulunması tarihlerinin doğruluğunu kanıtlamaktadır.

4.5 Amphoralar

Amphoralar erken dönemlerden itibaren ticaret ve günlük yaşamda sıkılıkla kullanılan büyük boyutlu kaplar olarak Roma döneminde de kullanılmaya devam etmiştir. Amphora formları arasında Roma döneminde “tek kulplu testiler” (One Handled Jar) olarak adlandırılan grup yoğun olarak ele geçmektedir. Konutta ele geçen amphoralar içinde bunu söylemek mümkündür.

Ada 7 içinde yer alan konutta 23 adet Roma Dönemi amphorası bulunmuştur (Nr. 255-277). Bunların çoğu M1 mekanında olmak üzere M2, M3 ve M4 mekanlarından ele geçmiştir. Altı tipe ayrılan amphoralar arasında 255 ve 256 numaralı amphoralar ilk tipi oluşturur. Bu ilk tipte ağız kenarı dışta köşeli bir şekilde çıkıştı yapar. Silindirik boyun omuza yumuşak bir geçişle bağlanır, omuz ve gövdenin üst tarafının şişkin olduğu görülmektedir. Kulp ağzın alt tarafında boyundan başlar ve omuza oturur. Kil renkleri açık kırmızı ve kırmızımsı sarı olan parçaların kil içinde orta kısmı fırınlamadan kaynaklanan gri kalmıştır. Yüzey renkleri açık kahverengi ve çok soluk kahverengi olarak kahverengi tonlarındadır. M1 mekanından ele geçen bu iki parça da aynı seviyedendir ve M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenebilir.

İkinci tipte ağız kenarı iç yüzeyinde yukarı doğru çıkıştı yapar ve dış yüzeye geçişte üçgen yaparak boyuna bağlanır. Boyun genişleyerek aşağıya doğru iner (Nr. 257-259). Nr. 257 ve 258'de boyunda ağız kenarının altında çıkıştı yaptığı görülür. Kulp ilk tipe göre daha aşağıdan, omuza yakın bir yerden başlar. Üç amphoranın da kil renkleri

³³ Laflı 2003a, s. 1.

birbirinden farklıdır. Bunlar kırmızı, koyu kırmızı ve kırmızımsı sarıdır. Dış yüzey rengi ise açık kırmızı, kırmızımsı kahverengi ve çok soluk kahverengidir. M1 ve M4 mekanlarından bulunmuşlardır. İkinci tipte birinci gibi M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenebilir.

Üçüncü tip ile M.S. 1. yüzyılın 2. yarısına gelinmiş olur. Benzer ağız yapısına sahiptir. Ağız kenarı düz yada iç yüzeye hafif yüksek biçimde biter, dışta ağız kenarının hemen altında bir çıkıştı bulunur. Ağızdan başlayan hafif bir genişlemeyle boyun omuza kadar ilerler (Nr. 260-265). Yoğunluk kil renginde kırmızımsı sarıdır, bunun dışında açık kırmızı ve açık kahverengi görülür. Dış yüzey renginde ise yoğunluk çok soluk kahverengindedir, bazı parçalarda da açık kırmızı ve kırmızımsı sarıdır. Nr. 263, M2 mekanından ele geçmiştir ve Roma sikkeleriyle aynı seviyededir. Böylece form ve tarihler tutarlılık gösterir. Bu ilk üç tip tek kulplu testilerdir. Agora F65/66³⁴ Peacock-Williams 45B³⁵ grubuna girerler.

Dördüncü tipte ağız kenarı yuvarlak hathı bir şışkinlik yapar. Boyun dış bükeydir, ağız ve boyun arasında kısa ve düz bir alan bulunur (Nr. 266). Kil rengi açık kırmızı olan ağız parçasının dış yüzeyi kırmızımsı sarıdır. Ağız çapı biraz daha büyük boyutlu olarak formun benzerini Ephesos'da da görülmektedir. M4 mekanında ele geçen 266 numaralı amphora M.S. 1. yüzyılın 2. yarısından olmalıdır.

Beşinci tipte diğer dört tipten çok farklı bir form görülür. Ağız çapı daha geniş ve cidar kalınlığı daha fazladır. Ağız kenarı yuvarlak biçimde dışa çıkıştı yapar. Boyun düz bir şekilde aşağıya doğru inerken bir yivle kesintiye uğrar ve yoluna devam eder (Nr. 267). Kırmızımsı sarı kil rengi ve kırmızı yüzey rengine sahiptir. Form olarak en geç tipi oluşturur. Benzerlerine göre M.S. 2.yüzyıla tarihlenmektedir. Dördüncü ve beşinci tip tek kulplu testiler arasında yer almazlar.

³⁴ H.S. Robinson, "Pottery of the Roman Period", *Agora V*, 1959, s. 17.

³⁵ Peacock-Williams 1986, s. 188.

Kaide genel olarak altıncı tip adı altında toplanmıştır (Nr. 268-277). 268-270 numaralı kaideerde kaidenin yere oturan kısmı daha genişdir. Nr. 268'de bu kısım yuvarlak hatlara sahipken Nr. 269'da köşelidir. Nr. 270'de ise dıştan bakıldığından belirgin bir kaide görülmez. Kil renkleri içinde de farklıdır; kırmızı, kırmızımsı sarı ve çok soluk kahvedir. Dış yüzey açık kırmızı, açık sarı ve kırmızımsı sarıdır. Üç seramik de M1 mekanından ele geçmiştir; M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenir. Nr. 271-275 M1, M2 ve M3 mekanlarındanandır. Bunlarda tipik tek kulplu testi kaidesi görülür. Gövdeden hafif bir çıktı yapan kaide köşeli ve düz bir şekilde aşağı iner. Tümü farklı kil renklerine sahiptir. Kil renkleri pembe, kırmızımsı sarı, sarımsı kırmızı, kahverengi ve koyu gridir. Kil renginde olduğu gibi yüzey renkleri de birbirinden farklıdır. Pembe, kırmızımsı sarı, açık kahverengi, soluk kahverengi ve çok soluk kahverengi olmak üzere kahverengi tonlarının daha yoğun olduğu görülmüştür. M1, M2 ve M3 mekanlarından ele geçen seramiklerin M.S. 1. yüzyılın 2. yarısından olduğu izlenmektedir. Nr. 276 ve 277'de görülen kaide sivri dipli amphoralara aittir. Nr. 276'da hiçbir çıktı yapmadan biten dip, 277'de ise kaidenin gövdeden sonra girinti yaparak farklılığı görülür. Bu iki kaide için kesin tarihler vermek doğru olmaz. Kil renkleri açık kırmızı ve kırmızımsı sarıdır, dış yüzeyde iki parçada da pembedir. Nr. 276, M3 mekanından, Nr. 277 de M2 mekanından ele geçmiştir.

4.6 Günlük Kullanım Ve Pişirme Kapları

4.6.1 Günlük Kullanım Kapları

Günlük kullanım kapları Hellenistik dönemde olduğu gibi farklı form grupları altında toplanmıştır. Bu form grupları tabaklar, lekaneler, büyük boyutlu saklama kapları ve testilerdir. Bu gruplar arasında en kalabalık grubu lekaneler oluşturur, onun ardından testiler gelir.

Hellenistik dönemde olduğu gibi tabaklar iki farklı tiptedir. İlk tipte ağız kenarı tamamen yere oturur. Ağız kenarında içe doğru yönlenen duvar keskin bir şekilde tekrar

dışa döner, bunun ardından küresel gövdeye geçilir. Gövdenin ortalarına doğru iki kırılma noktası çizgi halinde bellidir (Nr. 278, 279). Tipleri metal kaplara benzer. Kil renkleri açık kırmızı ve kırmızımsı sarıdır. Dış yüzey renkleri pembe ve açık kırmızıdır ancak Nr. 278 çok koyu gri firnis izleri vardır. Benzerine sadece Ephesos'da³⁶ rastlanan form M.S. 2. yüzyıla tarihlenebilir. Bu iki parça M2 ve M3 mekanlarından ele geçmiştir. Nr. 280 farklı formıyla ikinci tip olarak ayrılmıştır. 280 numaralı parçada ağız kenarı dışta çıkış yapar, iç yüzeyde hafif eğimli olan ağız aşağı doğru dönerek küresel gövdeye bağlanır. Kil rengi açık kırmızı, dış yüzey rengi ise açık kırmızımsı kahverengidir. M2 mekanından üst seviyeden bulunan Nr. 280 birinci tipte olduğu gibi M.S. 2. yüzyıla tarihlenmektedir, ve Knossos'ta³⁷ da aynı formda tabaklar görülmüştür.

Konutta ele geçen günlük kullanım kaplarından, olasılıkla kullanım amaçlarından dolayı, lekaneler yoğun olarak ele geçmiştir. Roma dönemine tarihlenen bu kaplar ağız kenarları ve gövde formlarına göre yedi tipe ayrılabilirler. Bunlardan ilk tipte ağızın iç tarafı yukarı doğru hafif çıkış yapar, ağız kenarı dışa çekik ve genişir (Nr. 281). 281 numaralıörnekte ağız kenarında kil yaşken ustanın parmaklarıyla biçimlendirdiği tutamak bölümü (“kulp” teriminin kullanmanın doğru olmayacağı düşünülmüştür) korunmuştur. Gövde ise hafif bir eğimle içe doğru daralarak devam eder. M3 mekanından ele geçen parçaların kil rengi kırmızımsı sarı, yüzey rengi ise pembedir. Benzerlerine Ephesos'da³⁸ rastlanan form, benzerleri vasıtasyyla M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreğine tarihlenmiştir.

İkinci tipte ağız kenarının dışa doğru eğimli olduğu görülür, ayrıca dış tarafta ağız kenarını bitişine yakın tek bir yiv bulunur (Nr. 282), gövde ağızdan aşağı doğru birinci tipte olduğu gibi ileler. Kil rengi ve yüzey rengi de birinci tipte aynıdır. Nr. 282 geç Hellenistik Devir ve M.S. 1. yüzyıl başlarında görülen bir tiptir.

³⁶ Meriç 2002, Taf. 70, K793.

³⁷ Sackett 1992, Plt. 161, Deposit N2, Fig. 17.

³⁸ Meriç 2002, a.g.e., Taf. 61, K716.

Ağız kenarı üçüncü tipte içe doğru eğimlidir, üst kısmında bir yiv ve gövdeye geçişte küçük bir çıkıştı yaptığı görülür, gövde diğer iki tipe göre daha dik aşağı iner (Nr. 283-286). Nr. 285 ve 286'da dış yüzeyde ağız kenarının altında gövde de çıkıştı vardır. Bu tipte ele geçen tüm parçalar M1 mekanında bulunmuştur. Kil renkleri tutarlılık gösterir, tümünde kırmızımsı sarı renktedir. Yüzey renkleri kırmızımsı sarı, soluk sarı ve çok soluk kahverengi olarak farklıdır. Üçüncü tipte birinci ve ikinci tip gibi M.S. 1. yüzyılın başına verilir.

Dördüncü tip lekanelerde ağız kenarı üçüncü tipe benzer ancak yiv ve çıkıştı yoktur. Geniş ağız kenarı iç tarafa doğru eğimlidir, bu eğimin ardından keskin bir dönüşle gövdeye geçer, gövde yumuşak bir eğimle aşağı doğru iner, taban tamamen yere oturur (Nr. 287-293). Tüm parçalarda iç yüzeyde çark izleri görülür. 287 ve 288 numaralı parçalarda ağız kenarının altında çıkıştı vardır. Nr. 289'da iç yüzeyde koyu kırmızımsı gri renkte firnis bulunur. Nr. 291-292'de dışta ağız kenarının alt tarafında farklılık görülür. Bu farklılık ağız kenarının aşağı doğru dönmesinin ardından yaptığı tek bir girintidir. Kil renkleri üç değişik tondadır, bunlar açık kırmızı, kırmızımsı sarı ve sarımsı kırmızıdır. Yüzey rengi ise pembe, soluk sarı ve çok soluk kahverengi olarak karşımıza çıkar. Dördüncü tip olarak ayrılan parçalar M1, M2, M3 ve M4 mekanlarından ele geçmiştir. Nr. 288 ve 289, +80.60/+79.84 seviyesi ile Roma sikkelerinin bulunduğu seviyedendir. Bu tip, sikkeler ve benzerleriyle M.S. 1. yüzyıl sonuna tarihlenebilir.

Beşinci tipte fark cidarının daha ince olması ve dönüşlerinin yumuşaklığındandır. Ağız kenarı yine içe eğimlidir (Nr. 294, 295). Nr. 295'de dış yüzeyde ağızın aşağısında gövdede yiv görülür. İki seramikte de kil rengi kırmızımsı sarıdır. Yüzey renkleri pembe ve çok soluk kahverengidir. M1 mekanından ele geçen iki parça da M.S. 1. yüzyılın sonuna, M.S. 75-100 yılları arasında verilebilir.

Altıncı tipe verilen Nr. 296 ve 297'nin ağız yapısı diğerlerinden farklıdır. İç yüzeyde yukarı doğru yükselerek çıkıştı yaparken, dışa doğru aşağı döner ve tipik lekanelerde olduğu gibi dışa çekik ağız kenarı meydana getirir. Ağızın yukarı bakan

yüzeyindeki bu çukurluk dıştan bakıldığından belli olmamaktadır. M3 mekanından ele geçen parçaların kil renkleri kırmızımsı sarıdır. Yüzey Nr. 296'da kil renginde, 297'de ise pembedir. Bu tip daha geç bir tarihten M.S. 100-125 yılları arasındandır.

Son tip olan yedinci tipte gövde formunun küresel ve dış yüzeyinin yivli olduğu görülür. Ağız kenarı dışta "M" şeklindedir, iç tarafta ise içe eğimlidir ve yumuşak hatlarla gövdeye bağlanır (Nr. 298). Kil rengi pembe olan kabın yüzeyi soluk sarıdır. M4 mekanında üst tabakadan ele geçmiştir. Kesin bir tarihleme yapılamazken, genel olarak M.S. 1. yüzyıldan olduğu söylenebilir.

Günlük kullanım kapları arasında saklama kaplarının da yeri olduğu tartışılamaz bir gerçekktir. Bir çok merkezde bu kaplar farklı formlarda olsa da görülür³⁹. Ele geçen bu kapların tümü farklı tiptedir. Nr. 299'da ağız kenarı dışa döner ve üçgen yaparak gövdeye bağlanır; gövde dışa doğru açılmaktadır. Çok kalın cidarlı olmadığı görülür. Kil rengi kırmızı, yüzey rengi ise açık kırmızıdır. 300 numaralı ağız kenarı kalındır. Ağız dış tarafta dışa doğru açılırken, iç tarafta genişlediği görülür. Açık kahverengi olan kil rengine ve pembe yüzeye sahiptir. Nr. 301 pişirme kaplarını anımsatır. Ağız kenarı içe dönütür, dışta bombe yapar ve hafif açılan boyna bağlanır. Gövde boynun altında daha sert bir eğimle devam edecktir. Nr. 299 ile kil ve yüzey rengi aynıdır. Nr. 302'nin diğerlerine göre daha kaba bir görüntüsü vardır. Dışa bakan ağız kenarının ortasında yiv vardır. Ağızdan direk gövdeye geçer. Genişleyen gövdeye sahiptir. 299-302 numaralı örneklerin tam olarak benzeri bulunamamıştır. Ancak diğer merkezlerdeki örneklerle karşılaştırılarak ve buluntu yerleri ile M.S. 1. yüzyıldan olduklarını söylemek mümkün olabilir.

Testiler de günlük hayatı evde kullanılan vazgeçilmez malzemeler arasında yer alır. Bu gün mutfaklarımızda kullanılan cam şişelerin görevini antik dönemde testiler yerine getiriyor olmalı. Bu kaplar ince yada kaba formlarıyla dört tipe ayrılmıştır; bunun

³⁹ Sackett 1992, Plt. 148, 149; Anderson-Stajanovic 1992, Plt. 106, 898; Riley 1979, Fig. 118, 745-748; Hayes 1997, s. 96; Meriç 2002, Taf. 63, 64.

yani sıra dört adet de tekil örnekler vardır. İlk tipte ağız kenarı dışa dönüktür, hafif şişkin ve iç tarafa yumuşak bir köşe yaptıktan sonra aşağı doğru ilerler, boyun iç bükeydir (Nr. 303, 304). 304 numaralı parçada ağız kenarı biraz daha kalındır. Kil rengi kırmızımsı sarı olan kapların yüzeyleri pembedir. M1 ve M3 mekanlarından ele geçen Nr. 303 ve 304'ün benzerleri Ephesos'da görülebilir. Formları itibariyle birinci tip M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmektedir. İkinci tip ağız kenarı yukarı doğru yüksektir, dış tarafta içbükeylik yapar ve daralarak boyna geçer, boyun düz biçimde iner (Nr. 305, 306). Bu tipte ele geçen iki parçanın ağız kenarları birbirinden çok farklıdır (Nr. 305: 18 cm.; Nr. 306: 13.6 cm.). Ayrıca kil ve yüzey renkleri de aynı değildir. Kil renkleri kırmızı ve grimsi kahverengi, yüzey rengi ise açık kırmızı ve çok soluk kahverengidir. İki parçada M3 mekanından ele geçmiş olup, birinci tiple aynı tarihe verilebilir. Üçüncü tip diğer iki tipe göre çok daha ince ve zariftir. İnce cidarlıdırlar. Ağız kenarı dışa dönüktür, ağız çapları ve boyunları dardır. Boyundan gövdeye geçiş dik ancak yumuşak biçimdedir (Nr. 307-310). Nr. 307-309'da kulp yeri bellidir. Kulp yeri ağızin biraz aşağısıandan boyunda başlar. Nr. 310 da diğerlerinden farklı olarak boynun ortasına doğru iki yiv bulunur ve boyundan gövdeye geçişte basamak yaptığı görülür. Üçüncü tipte kil rengi açık kırmızıdır. Yüzey rengi tümünde farklıdır, açık kırmızı, kırmızımsı sarı, açık kahverengi ve çok soluk kahverengi tonlarındadır. M1 ve M2 mekanlarından ele geçen parçalardan Nr. 308 Roma sikkeleriyle aynı seviyedendir. Böylece bu tip sikkeler ve farklılaşan formuyla M.S. 1.yüzyılın 2. yarısına tarihlenmektedir. Dördüncü tip form olarak ikinci tiple benzerdir ancak ince cidarıyla farklı bir tarzı olduğunu göstermektedir. Ağız kenarı hafif dışa dönük ve dış tarafta kısa ve içbükeydir. Boyun birden daralarak iner (Nr. 311-313). 313 numaralı ağız kenarı biraz daha farklıdır ve dış taraftaki içbükeylik ve kalınlık yoktur, sadece dışta küçük bir üçgen yapar. Açık kırmızı ve kırmızı kil rengine, kırmızı ve gri yüzey rengine sahiptir. Nr. 313 Roma sikkeleriyle aynı seviyeden ele geçmiştir. Böylece bu tipte üçüncü tip gibi M.S. 1. yüzyılın 2. yarısına tarihlenir. Daha önce bahsedildiği üzere Nr. 314-317'deki örnekler değişik tiplerdedir. 314 numaralı örnekte ağız yukarı doğru bakar, dışta hafif üçgen yapar. Kil rengi kırmızımsı sarı, yüzey rengi de pembedir. Ephesos'da benzeri görülen parça M.S. 1. yüzyılın ilk yarısındandır. Nr. 315'de ağız kenarı basamak şeklindedir. Açık kırmızı olan kil rengi, yüzeyde çok soluk

kahverengidir. Paralel örneği yine Ephesos'da görülen ağız parçası Nr. 314'den daha geç bir tarihten, M.S. 1. yüzyılın 2. yarısındanandır. Nr. 316'da ağız yuvarlaktır, dışta kesik bir şekilde biterek boyna bağlanır. Kırmızı kil rengine ve koyu gri yüzeye sahiptir. Bengazi ve Ephesos'da benzerleri bulunur. M1 mekanından ele geçen parça M.S. 1. yüzyılın sonuna verilebilir. Testilerin son parçası Nr. 317'dir. Bu parçada özenli işçilik görülür. Ağız yuvarlak bombeli olarak biter, boynun gövdeye birleşim yerinde bir çıkıştı vardır. Kulp ağız kenarının altından başlayarak omza birleşir. Ağız kenarı ve kulpun birleştiği yerde sonradan kulpla beraber eklenmiş bir parça bulunur. Kil rengi ve yüzey rengi kırmızı olan Nr. 317'nin benzeri bulunamamıştır. Ancak M3 mekanından ele geçen bu seramiğin M.S. 1. yüzyılın sonlarından olduğu düşünülmektedir. Kataloğa alınan toplam testi sayısı 15 adettir ve bunların genel olarak M.S. 1.yüzyıldan olduğu görülmüştür.

4.6.2 Pişirme Kapları

Konutta pişirme kapları çok yoğun olarak ele geçmiştir. Bu yoğunluk burasının bir ev olmasıyla açıklanabilir. Pişirme kapları güveçler, tenceler ve tavalar olmak üzere üç formda görülmektedir. Bu formlarda kendi içlerinde tiplere ayrılır. 49 adet güveç, 6 adet tencere ve iki adet tava olmak üzere toplam 57 adet pişirme kabı bulunmuştur.

Bu kaplar arasında en yoğun olan grubu tüveçler oluşturur. Güveçler on dört tipe ayrılmışlardır. Bunlardan ilk tipte yukarı doğru bakan ağız kenarı dış tarafta aşağı doğru biraz uzadıkta sonra dışa doğru çıkıştı yapar, bir başka deyişle dışa çekik hale gelir. Bunun ardında içe döner, boyun yapmasının ardından tekrar zıt yöne hareketlenir. Gövde git gide şişkinleşir. İki kulp sahiptirler ve kulp ağız kenarında başlayıp omuzda son bulur. Kulp kesiti yassı ve yivlidir (Nr. 318-326). Çoğu ağız parçasında dışa çekik olan bölümün üst yüzeyinde yivler görülür (Nr. 319-321, 323-326). Ağız çapları genişdir. Bu genel bir özelliktir. M1-M3 mekanlarından bulunan bu tipte kil renklerinin çok farklı tonlarda olduğu görülür. Bunlar kırmızı, açık kırmızı, sarımsı kırmızı, kırmızımsı kahverengi, kahverengi, güclü kahverengi koyu gri ve koyu kırmızımsı gri tonlarındadır.

Yüzey renkleri koyu gri ağırlıkta olmak üzere çok koyu gri, kahverengi ve kırmızımsı kahverengidir. Ephesos'da yoğun olarak bulunan tip M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmektedir. Nr. 324'ün Roma sikkeleriyle aynı mekan ve seviyeden ele geçmiş olmasına karşın formu diğerleriyle aynı tarihte olabileceğini gösterir. Ancak unutulmamalıdır ki aynı form uzun bir zaman dilimi içinde de kullanılmıştır (M.S. 1 yüzyıl).

İkinci tip güveçler testi formuna benzer. Daha dar olan ağız kenarı dışta üçgen yaparak, içbükey olan boyna bağlanır. Boyun genişleyerek gövdeyi oluşturacaktır (Nr. 327-329). Sadece 327 numaralı parçada ağız kenarında çok hafif bir içbükeylik vardır. Kil rengi açık kırmızı ve kırmızımsı sarı, yüzey rengi ise pembe, çok soluk kahverengi ve koyu gri olarak üç farklı renktedir. M1 ve M2 mekanlarından ele geçmiş olup birinci tiple aynı tarihe, M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına verilebilir.

Üçüncü tipte geniş çapa sahip olan ağız kenarları yüksek ve yivlidir. Boyna geçiş hafifçe daralarak olur (Nr. 330-332). 331 ve 332 numaralı örneklerde yivler belirgin bir şekilde girinti yapar. Bu tipte kil renginde kırmızı tonları hakimdir. Yüzey rengi ise üç eserde de farklıdır, kırmızımsı sarı, kırmızımsı kahverengi ve koyu gridir. Nr. 331 M2 mekanından ve sikkelerin bulunduğu seviyedendir ancak birinci tipte olduğu gibi bu tipte formları göz önüne alındığında M.S. 1. yüzyılın ilk yılında değerlendirilebilir.

Dördüncü tipte tek bir parça bulunmuştur. Bu tipde ağız kenarı dışa doğru döner ve bir süre devam eder, bunun ardından çok geniş olmayan ağız kenarının içbükey olduğu görülür. Ağızdan sert sayılabilen bir dönüşle gövdeye geçilir. Gövde hemen genişleyen biçimde ve tek bir yive sahiptir (Nr. 333). Kil rengi kırmızımsı sarı, yüzey rengi pembedir. Ephesos'da benzeri bulunan tip M2 mekanından ele geçmiş ve M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına aittir.

Beşinci tip Berenice örnekleri arasında “erken Roma pişirme kapları 2” grubu içinde yer alır. Ağız dışta belirgin bir şişkinlik yapar daha sonra içe dönerek düz inen ve

çok hafif bir eğimle dışa açılan boyna bağlanır. Boyundan yavaşça genişleyen gövdenin tam olarak ele geçen kap bulunmasa da küresel ve geniş olduğu bilinmektedir. İki dikey kulp ağızdan başlayarak boynun bitiminde gövdeye birleşir (Nr. 334-338). Açık kırmızının yoğun olduğu kil rengi kırmızı ve kırmızımsı sarı olarak da görülür. Yüzey açık kırmızı, kırmızı, kırmızımsı kahverengi ve koyu gri olarak dört farklı tondadır. M1 ve M2 mekanlarından bulunan parçalar M.S. 1. yüzyılın 2. yarısına tarihlenmektedir.

Altıncı ve onuncu tiplerde dahil olmak üzere bunlar arasında yer alan tiplerin yaşam sürelerinin uzun olmasından dolayı bu tipler genel bir tarihe verilebilmişlerdir. Tüm tipler M.S. 1. yüzyıl boyunca izlenebilmektedir.

Altıncı tipte ağız kenarı düz yada yivli olarak geniş ve içe eğimlidir. Bu eğimin ardından direk gövdeye bağlanır. Gövde şişkin ve küreseldir. Dışa çıkıntılı olarak görülen ağız kenarının hemen altından ve boyundan başlayan kulp gövdeye birleşir (Nr. 339-341). Gövdesinden bir bölümü korunmuş olan Nr. 339'de yivli olduğu görülür. Nr. 340 ise ağız kenarının yivli olduğu tek parcadır. Üç parçanın da kil renkleri farklıdır. Kırmızı, açık kırmızı ve koyu kahverengi kil rengine sahiptirler. Yüzey renkleri kahverengi, gri ve koyu gridir. Tip M1 ve M2 mekanlarından ele geçmiştir.

Yedi, sekiz ve dokuzuncu tipler arasındaki çok az farklılıktan dolayı birlikte değerlendirilmeleri daha uygun görülebilir. Ağız geniş içe doğru dik bir eğime sahiptir. Ağız kenarı dışta küçük bir bombe yapar, bunun ardından yuvarlak hatlarla gövdeye geçer. İç yüzeyde ise durum bu kadar basit değildir. Ağzin en üst noktasında çok küçük bir kıvrım yaparak daralan ağız aşağı doğru düz biçimde ilerler, gövdeye geçeceği zaman olasılıkla kapak oturtmak için yapılmış olan çıkıştı görülür. Gövde bu çıkışının ardından açılarak devam eder (Nr. 342-352). Bazı ağız kenarlarında dışta küçük bombe küçük bir üçgen şeklindedir (Nr. 350). Kulp ağız kenarının altından yüzeye yapışık biçimde gövdenin başlama noktasının yakınılarına birleşir. Çok farklı tonlarda kil rengi vardır, bunlar açık kırmızı, kırmızı, kırmızımsı kahverengi, açık yeşilimsi kahverengi, koyu grimsi kahverengi, koyu gri ve gri tonlarındadır. Yüzey renginde de kil renginde

olduğu gibi değişik renkler hakimdir; kırmızı, koyu kırmızımsı gri, kahverengi, gri, koyu gri ve çok koyu gri olmak üzere gri tonlarının hakimiyeti vardır. Yedinci tip M1, M2, M3 ve M4 mekanlarından ele geçmiştir. Sekizinci tipte yediden farklı olarak ağız kenarının dışındaki bombe üçgen ve daha büyütür, ayrıca kapak için olan çıkıştı ya yoktur yada daha küçüktür (Nr. 353-357). Kırmızı, açık kırmızı, sarımsı kırmızı olan kil rengine ve kırmızı, açık kırmızı, kırmızımsı kahverengi ve gri yüzey rengine sahiptir. Nr. 357 Roma sikkeleriyle aynı seviyeden gelmiştir. Bu tipte M1 ve M2 mekanlarından gelen parçalar vardır. Dokuzuncu tipte ise ağız kenarındaki bombe düşük düzeyde yada yoktur (Nr. 358-360). Nr. 359'de ise kapak çıkıştı bulunmamaktadır. Kil rengi kırmızı ve açık kırmızı, yüzey rengi kırmızımsı sarı ve koyu gridir. Dokuzuncu tipteki tüm parçalar M1 mekanından ele geçmiştir.

Onuncu tip M.S. 1. yüzyıla tarihlenebilen son güveçtir. Diğer tiplere göre çok daha küçük olan kapta ağız kenarı yumuşak bir şekilde dışa dönüktür. Gövdenin en geniş yeri ağız kenarının dışa çıkıştı kadardır (Nr. 361). M4 mekanından ele geçen parçanın kahverengi kil rengi ve açık kırmızımsı kahverengi yüzey rengi vardır.

On birinci tipte ağız kenarı köşeli hatlara sahiptir. Kalın içe doğru eğimli ağız kenarı köşe yaptıktan sonra aşağı doğru yönelir. Dış yüzeyde ise belli bir mesafe kadar kalınlık yaptıktan sonra yine köşeli bir şekilde gövdeye geçer (Nr. 362). Kil rengi kırmızımsı sarı, yüzey rengi de kil rengi ile aynıdır. Benzer formu Ephesos'da görülen Nr. 362, M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreğine tarihlenmektedir.

On ikinci tip onuncu tip gibi küçük boyutludur. Ağız en üst noktasına ulaşırken kalınlaşır. Ağızda gövdeye geçişin "S" yaptığı görülür. Gövde genişleyerek devam eder (Nr. 363-364). Nr. 363'nin gövdesinde yivler bulunur ki bu geç bir özelliklektir. Kırmızı ve kırmızımsı olan kil rengi, yüzeyde kırmızımsı sarı ve açık kahverengidir. M3 ve M4 mekanlarından ele geçen on ikinci tip M.S. 2. yüzyıla verilmektedir.

M.S. 2. yüzyıla ait olan bir diğer tip on üçüncü tiptir. Bu tipte iç tarafta alışık olunan tarzda içe eğimli iken, dışta aşağı doğru sarkık ağız kenarı vardır. Yumuşak, hafif bir şekilde genişleyen gövdeye sahiptir. İç ve dışta yivler görülür (Nr. 365). Kil rengi açık kırmızı, yüzey rengi ise çok soluk kahverengidir. Nr. 365, M4 mekanından bulunmuştur.

On dördüncü ve son tip en geçe tarihlenen parçadır. Ağız kenarı dışta sarkiktır ve gövdeye geçiş içbükey bir yay şeklinde olur (Nr. 366). Kırmızı kil rengi ve koyu gri yüzey rengi vardır. M1'den ele geçen parça Didyma'daki benzerleriyle M.S. 3. yüzyıla tarihlenebilmiştir.

Sık kullanılan ve yoğun olarak ele geçen güveçlerin ardından tencere olarak adlandırılan form gelmektedir. Tenceler daha küçük boyutlu ve daha ince cidarlıdır. Üç tipe ayrılan tencelerden ilk tipte ağız kenarı dışa düz bir şekilde uzanır ve gövdeye geçişte köşelidir. Yukarı doğru bakan ağız kenarı yivlidir. Kulp ağızın altında gövdede yer alır. Yatay iki kulp mevcuttur (Nr. 367, 368). M1 ve M3 mekanlarından ele geçen bu parçalarda kil rengi kırmızı ve sarımsı kırmızıdır, yüzey rengi kırmızımsı gridir. Tip M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına aittir. İkinci tip, Tencelerin en yoğun olan grubudur. Bu tipte ağız kenarı yedi, sekiz ve dokuzuncu tip güveçlere benzer. Ağız içte aşağı yönlenmiştir, kapak çıkışlığı vardır; gövdeye geçişin ardından gövde düz biçimde aşağı iner (Nr. 369-371). Nr. 370 ve 371'de geniş olan ağız kenarında alçak yivler vardır. Açık kırmızı ve siyah kil rengine ve kırmızımsı kahverengi, kahverengi ve koyu kırmızımsı gri yüzey rengine sahiptir. M1 ve M4 mekanlarından ele geçen üç parça M.S. 1. yüzyılın sonu, 2. yüzyılın başına tarihlenmektedir. Üçüncü tipe verilen tencerede tamamen farklı bir form görülür. Yumuşak ve dairesel hatlara sahip olan ağız kenarı "U" şeklindedir. Ağız kenarı hafif içe dönük ve boyun yoktur. Gövde dışa doğru açılır (Nr. 372). Açık kırmızı kil rengi görülmekken yüzey rengi koyu kırmızıdır. M3 mekanından bulunan Nr. 372, M.S. 2-3. yüzyıldandır.

Konuttan sadece iki adet tava ele geçmiştir (Nr. 373-374). Nr. 373'de ağız kenarı dışta hafif çıkıntılıdır, daralarak inen gövde yere tam oturan tabana ulaşır. Phokaia'da⁴⁰ bulunan tavalar arasından formun benzerine rastlanmıştır. Kil rengi kahverengi olan Nr. 373'nin yüzeyi kırmızımsı kahverengidir. M.S. 1. yüzyıl sonu erken 2. yüzyıla tarihlenen parça M4 mekanındanandır. Nr. 374 düz biten ağız kenarıyla farklılaşır. Kil rengi siyah, dış yüzey rengi ise koyu gridir. M2 mekanından ele geçen 374 numaralı örnek Roma sikkeleriyle aynı seviyedendir. M.S. 1. yüzyıl sonuna tarihlenebilir.

4.7 Kandiller

Kandiller, erken dönemlerden başlayarak farklı dönemlerde, farklı ya da benzer formlarda Bizans ve çok daha yakın tarihlere kadar kullanılmış araçlar olarak vazgeçilmez aydınlanma kaynaklarıdır. Üçüncü bölümde değinildiği üzere konutta Hellenistik Dönemde yoğun olarak tek bir tip görülmektedir. Roma Dönemine gelindiğinde popüler formların burada da kullanıldığı görülmektedir. Konutta bu döneme ait iki farklı tip görülmektedir. Bunlardan ilk tip Howland'ın Atina Agorasındaki yapmış olduğu tipolojiye göre "Tip 53" içerisinde yer alır. İkinci tip Roma Döneminde Metropolis'de çok daha yaygın olarak görülen "Red on White" tekniğinde yapılmış Kandillerdir.

"Tip 53" Roma Döneminde diğer tiplerden çok farklı olmayan küçük bir grubu oluşturur. Bu tip M.S. 1. yüzyılın ilk yarısında görülür. Bu tipte taban formu düz ve ovalıdır, badem şeklindeki tabanlara göre bu form daha yaygındır. Oval düz tabanın yükseldiği örnekler de vardır. Gövde iki dışbükeyin birleşmesiyle oluşur, gödenin üst tarafı dairesel şekilde yükselerek sırt yapar. Kulp her zaman dikey bant şeklindedir, bazen yivli olabilir. Küçük yuvarlak burna sahiptir. Bezeme Kandilin omzunda yer alır, dekorasyonda geniş diller ya da ona alternatif olarak paralel omurga şeklinde çizgiler kullanılmıştır. Bazen burun üzerinde de bezemeler görülür. Attika Siyah Figürde olduğu

⁴⁰ Ö. Özyigit, "1989 Yılı Phokaia Kazı Çalışmaları", XII. KST I, 1990, Çizim 9.a.

gibi bu tipte de yüzey üzerinde siyah fırnis vardır. Bu fırnis çoğunlukla siyah yada kahverengidir⁴¹.

“Red on White” Kandiller Nero ve Hadrianus zamanı arasında, M.S. 1. yüzyılın 2. yarısından M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreğinin sonuna kadar görülmektedir. En yoğun oldukları dönem ise M.S. 1. yüzyılın sonlarıdır. Bu tip kandillerde kil mikali, kırmızı turuncu ya da kahverengi renktedir ve iyi fırınlanmış olduğundan dolayı serttir. Yüzey beyaz bir astarla kaplandıktan sonra kırmızı fırnislenmesinden dolayı “Red on White” kandiller olarak adlandırılmışlardır. Perlzweig, Atina Agorası’ndaki kandilleri tanımlamış ve “Red on White” kandilleri kontekstlerine göre değerlendirmiştir; Buna göre M.S. geç 1. yüzyıl ve 2. yüzyıla tarihlendirilirler. Üretim yeri konusu halen tartışmalıdır ancak Ephesos ve çevresinde yoğun olarak ele geçmesi bu çevrede olabileceği düşüncesini akla getirir. Outschar bu kandillerin üretim yerinin Tralleis çevresinde olduğundan bahseder ve yapılan kil analizleri doğru olabileceğini göstermiştir. Ephesos’da olduğu gibi tüm İonia kentlerinde yaygındır. Metropolis yakınlarındaki Uyuzdere Mağarasında çok sayıda ele geçmiş ayrıca yine Metropolis’de Pancar Tümülü’sü’nde bulunan Domitianus sikkeyle tarihlenebilen bir çok “Red on White” kandil bulunmuştur⁴². Kandillerde bezeme diskus içinde yer alan rozetler, midye kabuğu ya da hayvan ve insan figürleri ile mitolojik olay ve kahramanlar şeklinde olabilir; diskus etrafında ise inci dizisi görülebilir. Ancak bezemsiz olan örnekler de söz konusudur. Kandillerin çoğunda yüzük şeklinde kulplar bulunur. Konutta ele geçen “Red on White” kandillerin çoğu Loschcke VIII grubu içinde değerlendirilebilir.

İlk tip olarak adlandırılan kandil grubundan tek bir omuz parçası ele geçmiştir (Foto. 26). Omuz üzerinde yer alan bezeme dikey yivler ve altında kandili çevreleyen halat motifinden oluşur. Bu tip kandillerde tipik olan siyah fırnis görülmektedir. Kil rengi ise gri tonundadır. Kandillerin bu tipinin M.S. 1. yüzyılın ilk yarısında görüldüğünden yukarıda bahsedilmiştir. Bunun dışında 12 adet “Red on White” kandil

⁴¹ Howland 1958, s.193-195.

⁴² Meriç 2002, s.123.

kataloga alınmıştır. Foto. 27'de görülen kandilin kulp kısmından bir parçasıdır. Kil rengi ele geçen kandillerin büyük çoğunluğunda olduğu gibi açık kırmızı, firnis rengi ise kırmızıdır. Foto. 28 ve 33'da diskusta hayvan figürleri görülmektedir. Foto. 28'de iki boğa yada büyük baş hayvan üst üste yapılmıştır. Böyle betimlenmesinin amacı belki de perspektifi yakalamaktır. Foto. 33'da ise tek bir domuz tüm merkezi kaplamaktadır. Domuzun adeta vahşiliğini belirtmek amacıyla tüyleri kaba biçimde işlenmiştir. Bu tip hayvan figürleri bu teknikte yaygın olarak görülür. Yaban domuzunun merkezde konumlanmasından dolayı yağ deliği bacaklarının arasına yapılmıştır. 28 numaralı kandilin kil rengi açık kırmızı iken 33'da çok soluk kahverengi olarak görülmektedir. Firnis rengi ise tipik bir şekilde kırmızıdır. Foto. 29-31 ve 35'de bezemesiz diskusa asılı olarak inci dizisi bulunur. Foto. 29'nın gövdesinin bir bölümü ve burun kısmının yarısına yakını korunmuştur. Burnun küçük bir yuvarlak şeklinde olduğu anlaşılmaktadır. Foto. 30'da kandilin omuz ve kulp bölümü görülmektedir. Kulp dikey ve üzerinde iki yana yakın iki yiv bulunur. 31 ve 33 numaralı kandillerde de omuz ve kulp korunmuş, ancak sadece kulp yeri ve alt tarafı mevcuttur. Kil renkleri dört kandilde de açık kırmızı, firnis rengi ise kırmızıdır. Foto. 32 ve 37 herhangi bir bezeme yoktur. Sadece tüm kandillerde olan diskus etrafında yer alan yivi vardır. Foto. 32'da yer alan kandilin kil rengi açık kırmızı, firnis rengi ise kırmızıdır; 37'de ise kil kırmızımsı sarı, firnis ise iki renk halindedir, kırmızı ve soluk sarı alacalıdır. Foto. 34'de görülen kandil, burada bulunan kandiller arasında fazla rastlanmayan, tekil bir örnektir. Diskus içinde merkeze yönlenmiş çizgiler vardır, bunlar deniz kabuklarını hatırlatan görünümde ancak daha düzgün yapılmışlardır. Kil ve firnis rengi alışık olunan tarzdadır. Bu kandillerde başka bir bezeme şekli olan diskus etrafında görülen nokta bezeme Foto. 36 ve 38'de izlenmektedir. 36 numaralı kandilde diskus içinde yer alan deliklerden bir tanesinin bir bölümü korunmuştur. Kil rengi açık kırmızı olan kandillerin, firni kırmızıdır.

Kandillerden Foto. 34 ve 35'de eserler Roma sikkeleriyle aynı seviyeden ele geçmiştir. Kandillerin form özellikleri ve "Red on White" kandillerin yaşam süreleri ile karşılaştırıldığında bu tarihin uygun olduğu anlaşılmıştır.

SONUÇ

Metropolis'de orta kent olarak adlandırılan tepenin batı yamacında ovayı görecek biçimde, konumlanmış olarak ortaya çıkarılan iki adet yamaç ev bulunmaktadır. Bunlardan biri adalara ayrılan kentin Ada 5 bölümünde, diğeri Ada 7'de yer almaktadır. Bu iki konutun da kazısı 2003 kazı sezonu içerisinde yapılmıştır. Atriumlu ev olarak tanımlanan Ada 7'deki konut beş mekandan oluşmuştur. Bu mekanlardan gelen seramikler bu tezin konusunu oluşturmuştur.

Konutta ele geçen seramikler Hellenistik ve Roma Dönemlerine tarihlenmiştir. İstatistikleri yapılan seramik sayısı 1872 adettir. Bu seramiklerin daha iyi korunmuş ve tam tarih veren parçaları kataloğa alınmıştır. Hellenistik seramik grubu içinde yer alan basit firnisli seramikler 32 adet, Batı Yamacı seramikleri 3 adet, kalıp yapımı kaseler 3 adet, unguentariumlar 4 adet, amphoralar 7 adet, günlük kullanım kapları 20 adet, pişirme kapları 7 adet ve kandiller 13 adet olarak toplam 89 adettir. Bu seramik gruplarının Tablo. 2'de birbirine oranlarını görmek mümkündür. Roma Seramik grubu içinde ise gri seramikler 18 adet, sigillatlar 100 adet, ince duvarlılar 57 adet, unguentariumlar 3 adet, amphoralar 23 adet, günlük kullanım ve pişirme kapları 97 adet ve kandiller 13 adet olmak üzere 311 adet seramik yer alır; bu seramiklerin yoğunluk oranlarını görmek için Tablo. 3'e bakınız. Bu sayılar göz önüne alındığında konutta ele geçen seramiklerin dönemsel yoğunlıklarının Roma Döneminden olduğu görülmektedir (Tablo. 4). Bu da konutun kullanım döneminin ağırlıklı olarak Roma Dönemi olduğunu göstermektedir.

Ele geçen Hellenistik Dönem Seramikler arasında en büyük grubu basit firnisli seramikler oluşturur. Bu seramikler dönem için yaygın bir formdur. Bu formdaki seramikler içe dönük ağızlı kaseler ve tabaklar olarak iki grup altında toplanmışlardır. İçe dönük ağızlı kaselerde görülen form gelişimleri onların tarihlendirilmesini kolaylaştırmıştır. M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreğinden başlayarak M.Ö. 2. yüzyılın sonuna kadar kullanıldıkları tespit edilmiştir. Ancak konutun 4. Mekanında sadece M.Ö. 2.

yüzyılın sonuna tarihlenen tek bir sikke bulunması ve mimari yapılanmanın bu doğrultuda olmasından dolayı M.Ö. 2. yüzyıldan erkene tarihlenen parçalar arazinin eğiminden kaynaklı olarak karışmış olmalıdır. Tabaklar da kaseler gibi M.Ö. geç 3. yüzyıldan ve M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısına verilmiştir.

Batı Yamacı seramikleri en az ele geçen gruplar arasında yer alır. Bu seramiklerden lekane ve skyphos olarak tanımlanan 3 adet ağız parçası bulunmuştur. Lekaneler yaygın olarak kullanılan kaplardır. Konutta bulunan lekanenin Ephesos ve Pergamon'da benzerleri görülmüş ve M.Ö. 2. yüzyıl sonlarına tarihlenmiştir. İçcek kabı olarak kullanılan skyphoslar ise Evre I B ve Evre II grubuna verilerek biri M.Ö. 3. yüzyıl sonundan M.Ö. 2. yüzyıl ortalarına kadar olan, diğeri ise M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısından bu yüzyılın sonuna kadar olan zaman dilimi içinde yer almaktadır. Ele geçen bu parçalarda kazıma ve kil boyası tekniğinin birlikte ya da ayrı ayrı kullanıldığı görülmüştür.

Kalıp yapımı kaseler de Batı Yamacı seramikleri gibi az miktarda ele geçen seramikler arasındadır. Bu kaselerde bitkisel motifler kullanılmış, geometrik desenlere yer verilmemiştir. Bu seramikler M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreğine tarihendirilmişler, ve böylece az miktarda bulunmaları açıklanmış olur.

Hellenistik Dönemin tipik formları arasında yerini almış olan unguentariumlardan erken olan örnek M.Ö. 3. yüzyılın ilk yarısı geç olanlar ise M.Ö. 2. yüzyıl ortalarına tarihlenirler.

Bahsedilen bu kap tipleri sofrada kullanılan yada küçük boyutlu olan seramikleri içermektedir. Amphora, günlük kullanım ve pişirme kapları ise bu seramik tiplerine göre daha kaba olan tiplerdedir. Amphoralar, konut seramikleri arasında saklama ve taşıma kapları olarak kullanılmış yaygın formlardır. Konutta ele geçen bu seramikler M.Ö. 2. yüzyıl ve M.Ö. 1. yüzyıla verilirler. Günlük kullanım kapları, tabaklar ve lekaneler olarak iki form grubu altında incelenmişlerdir. Tabaklar tipleri ile M.Ö. 2. ve 1.

yüzyıldan olduklarını göstermiş, lekaneler de bu tarihleri desteklemiştir. Pişirme kapları konutta basit firnisli seramiklerin ardından yoğun olarak ele geçen ikinci tiptir. Bu mekanların yaşama dair olan en önemli kanıtı olarak görülebilir. Bunlara tiplerinin uzun sürelerde kullanılmasından dolayı genel tarihler verilmiştir. Pişirme kapları M.Ö. 1. yüzyıla aittir.

Hellenistik Dönem seramiklerinin son grubunu kandiller oluşturur. Bu kandillerin tamamı Ephesos tipi kandillerdir. Bu kandillerde bezeme olarak bitkisel ve çizgiler ya da spiraller gibi dekoratif motiflerin kullanıldığı görülmüştür. Kandiller tipleriyle M.Ö. 1 yüzyıldan olduklarını gösterirler.

Erken Roma Devrine ait gri seramikler konutta az miktarda da olsa ele geçmiştir. tabak ve tepsî formlarında görülen bu seramiklerde, baskı ve rulet bezemenin kullanıldığı görülmüştür.

Sigillatalar Roma Dönemine tarihlenen seramikler arasında en yoğun bulunan gruptur. Konutta, sigillata tiplerinden Doğu sigillataları olarak adlandırılan seramikler ele geçmiştir. Doğu sigillataları da kendi içlerinde kil ve firnis özelliklerine göre gruplara ayrılarak değerlendirilmiş ve ESB grubunun diğer gruplara göre üstünlüğü açık şekilde görülmüştür. ESA grubuna verilen parçaların erken örnekler olduğu anlaşılmış ve M.Ö. 1. yüzyılın son çeyreği ile M.S. 1. Yüzyılın ilk çeyreği arasında yer aldığı tespit edilmiştir. ESB grubuna dahil olan seramikler ESB 1 ve ESB 2 olarak değerlendirilmiştir. Bu da ESB'nin hem erken tiplerinin varlığını hem de geç tiplerinin var olduğunu göstermektedir. M.S. 1. yüzyıl başlarından başlayan ESB grubu M.S. 2. yüzyıl başlarına kadar devam etmiştir. Firnis rengiyle açık bir şekilde farklı olduğunu gösteren ESC grubunun ESB ile aynı zamanlarda paralel olarak görülen bir grup olduğu anlaşılmıştır. Bu grup seramikler konut içinde M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı ve M.S. 2. yüzyıl başlarında görülürler.

İnce duvarlı seramikler, zarif olmalarıyla dikkat çeken formlardır. Çoğunlukla içki kabı olarak kullanılan kaplardan oluşukları gözlenmiştir. Silindirik kupalar, maşrapalar, bardak ve kaseler olarak farklı formları görülmüştür. Erken tipleri M.Ö. 1. yüzyılın son çeyreğine tarihlenirler. Ancak M.S. 1. yüzyılda yoğun olarak kullanıldıkları anlaşılmıştır.

Hellenistik Dönemde başlayan unguentariumlar Roma Döneminde de varlığını devam ettirmiştir. Farklı dönemler içinde farklı formları görülen kaplar M.S. 1. yüzyıl sonuna aittir.

Amphoralardan büyük bir çoğunluğu tek kulplu testiler oluşturmuştur. Bunu yanı sıra genel olan tiplerde mevcuttur. Geniş tiplere ve kullanım dönemlerine sahip olan amphoraların konutta M.S. 1. ve 2. yüzyılları kapsadığı görülmüştür.

Günlük kullanım ve pişirme kapları Hellenistik Dönemde olduğu gibi yoğun olarak ele geçmiş bir gruptur. Günlük kullanım kapları tabaklar, lekaneler, büyük boyutlu saklama kapları ve testiler olarak farklı başlıklar altında incelenmiştir. Bu kapların genel olarak M.S. 1. ve 2. yüzyıllara ait oldukları tespit edilmiştir. Pişirme kapları da güveçler, tencereler ve tavalar olmak üzere üç tipte varlığını sürdürmüştür. M.S. 1. yüzyıldan başlayan tipleri M.S. 2. yüzyılda da görülmüş ve birkaç parçanın M.S. 3. Yüzyıldan olabileceği düşünülmüştür.

İhtiyaçtan dolayı Erken Dönemlerden itibaren varlığını devam ettiren kandiller, konutta iki tip ile karşımıza çıkar. Yoğun olan tipi "Red on White" kandiller oluşturur. Erken tipi siyah firnisli olan kandiller M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmiştir. "Red on White" kandiller ise M.S. geç 1. yüzyıl ve erken 2. yüzyıla aittir. İyi tarih veren bu kandil tipi genel tarihlemenin doğruluğunu göstermektedir.

Ele geçen tüm seramikler değerlendirildiğinde, yaygın olan erken tiplerin M.Ö. 1. yüzyıldan, Roma Döneminde ise M.S. 1. yüzyıl ve bu yüzyılın sonlarından olduğu

görülmüştür. Ancak daha erkene ya da daha geçe tarihlenen seramikler yok değildir. Dolayısıyla konutun kullanım döneminin sürekliliği Roma Döneminde olmuş, M.S. 1. yüzyılda sürekli bir yerleşim görmüştür.

KAYNAKLAR

Anderson-Stojanovic 1987

Anderson-Stojanovic, V.R., “The Chorono^{logy} and Function of Ceramik Unguentaria”, AJA 91, 1987.

Anderson-Stajanovic 1992

Anderson-Stajanovic, V.R., “Stobi, The Hellenistic and Roman Pottery”, 1992.

Atila 2004

Atila, C., “Antik Kaynaklar ve Kazı Buluntuları Işığında Amphoraların Kullanım Alanları”, Kubaba, Sayı: 3, 2004.

Bailey 1975

Bailey, D.M., “Catalogue of the Lamps in the British Museum, I. Greek, Hellenistic and Early Roman Pottery Lamps”, 1975.

Behr 1988

Behr, D., “Neue Ergebnisse zur Pergamenischen Westabhangkeramik”, Ist. Mitt., Band 38, DAI, İstanbul, 1988.

Calender 1965

Calender, M., “Roman Aphoras with index of Stamps”, 1965.

Crowfoot 1957

Crowfoot, J.W., Crowfoot, G.M., Kenyon, K.M., “The Objects from Samaria”, London, 1957.

Dereboylu 1994

Dereboylu, E., “Daskyleion Hellenistik Devir Seramiği”, (yayınlanmamış yüksek lisans tezi), Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir, 1994.

Dereboylu 2003

Dereboylu, E., “Daskyleion Kabartmalı Kaseleri ve Batı Yamacı Kapları Kronoloji ve Üretim Yeri Problemleri”, *Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV*, 2003.

Doğer 1991

Doğer, E., “Antik Çağda Amphoralar”, Sergi Yayınevi, İzmir, 1991.

Homeros

Homeros, “İlyada”, Bölüm XIII.

Dressel 1899

Dressel, H., “Corpus inscriptionum latinarum” XV.ii.1, Berlin, 1899.

Ekin Meriç 2003

Ekin Meriç, A., “Metropolis’de Bulunmuş Batı Yamacı Seramikleri”, (yayınlanmamış yüksek lisans tezi), Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir, 2003.

Ersoy 1998

Ersoy, A., “Batı Anadolu Hellenistik Dönem Stoaları Işığında Metropolis Stoası”, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir, (yayınlanmamış doktora tezi), 1998.

Evliya Çelebi	Evliya Çelebi, <u>Seyahatname</u> , Cilt 8.
Fontrier 1878	Fontrier, A.M., “ <u>Ouseion kai Bibliothike tes Euangelikesskoles 1876-78</u> ”, 1878.
Gassner 1997	Gassner, V., “ <u>Das Südtor der Tetragonos-Agora Keramik und Kleinfunde</u> ”, Forschungen in Ephesos XIII/1/1, ÖAI, Wien, 1997.
Gauckler 1915	Gauckler, P., “ <u>Nekropoles Puniques de Carthage</u> ”, I-II, Paris, 1915.
Götze 1993	Götze, A., “ <u>Annalen des Mursili</u> ”, 1993.
Günay 1989	Günay, G., “İzmir Müzesinde Bulunan Unguentariumlar”, (yayınlanmamış lisans tezi), Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir, 1989.
Gürler 1994	Gürler, B., “Metropolis Hellenistik Dönem Seramiği”, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı, (yayınlanmamış doktora tezi, 1994.
Gürler 2002	Gürler, B., “Ephesos-Lampen aus Metropolis/Ionen”, ÖAI, Band 71, 2002.

Gürler 2003	Gürler, B., “Ephesos-Lampen im Museum von Tire”, ÖAI , Bant 72, 2003.
Hayes 1971	Hayes, J.W., “Four Early Roman Groups from Knossos”, BSA 66, 1971.
Hayes 1972	Hayes, J.W., “ <u>Late Roman Pottery</u> ”, London, 1972.
Hayes 1985	Hayes, J.W., “ <u>Sigillati Orientali</u> ”, in: Atlente II, 1985.
Hayes 1995	Hayes, J.W., “An Early Roman Well Group from the Troia Excavations 1992”, Studia Troica 5, 1995.
Hayes 1997	Hayes, J.W., “ <u>Handbook of Mediterranean Roman Pottery</u> ”, University of Oklahoma Press: Norman, 1997.
Hellström 1965	Hellström, P., “Pottery of Classical and Later Date Terracota Lamps and Glass”, Labraunda Vol. II, 1, Lund, 1965.
Howland 1958	Howland, R.H., “Greek Lamps and their Survivals”, Agora IV, 1958.
Jones 1950	Jones, F.F., “ <u>The Hellenistic and Roman Periods, Excavation at Gözlükule</u> ”, Tarsus I, Princeton, 1950.

Kaya 2003

Kaya, N., "Ankara Ulus Kazısında Ele
Geçen Baskılı Kaplar", **Les Ceramiques en
Anatolie Aux Epoques Hellenistique et
Romaine, Varia Anatolica XV**, 2003.

Kılıç 2004

Kılıç, M., "Metropolis'te Konut Mimarisi",
(yayınlanmamış yüksek lisans tezi), Dokuz
Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler
Enstitüsü, 2004.

Dietrich 1987

Dietrich, O. A., "Die Münz-prägung von
Smyrna in der römischen Kaiserzeit", Berlin
1987.

Laflı 2003a

Laflı, E., "Studien zur hellenistischen,
römisch-kaiserzeitlichen und spätantiken
Tonunguentarien aus Kilikien und Pisidien
(südtürkei). Der Forschungsstand und eine
Auswahl und Fundobjekten aus den
örtlichen Museen", Archäologischen
Institut, **Universität zu Köln**, Köln, 2003a.

Laflı 2003b

Laflı, E., "Unguentari Romani D'Argilla
Dalla Pisidia (Turchia Occidentale)",
Quaderni Friulani di Arceologia, Anno
XIII-N.1, 2003b.

Lund 2003	Lund, J., “Eastern Sigillata B: A Ceramik Fine Ware Industy in the Political and Commercial Landscape of the Eastern Mediterranean”, Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV , 2003.
Marabini Moevs 1973	Marabini Moevs, M.T., “ <u>The Roman Thin Walled Pottery from Cosa</u> ”, Memoirs of the American Academy in Roma, Voluma XXXII, 1973.
Meriç 1982	Meriç, R., “ <u>Metropolis in Ionien, Ergebnisse einer Survey-Unternehmung in den Jahren 1972-1975</u> ”, Königstein/TS. 1982.
Meriç 1991	R. Meriç, “Torbali-Metropolis Kazısı 1990”, XIII. KST , 1991.
Meriç 1992	R. Meriç, “1991 Yılı Metropolis Kazısı Raporu”, XIV. KST , 1992.
Meriç 1993a	R. Meriç, “Metropolis Kazısı 1992 Yılı Çalışmaları”, XV. KST , 1993.
Meriç 1993b	Meriç, R., “Pre-Bronze Age Settlements of West-Central Anatolia”, Anatolica XIX , 1993.
Meriç-Ersoy 1995	R. Meriç, A. Ersøy, “1994 Yılı Metropolis Kazı Çalışmaları”, XVII. KST , 1995.

Meriç-Ersoy 1996	R. Meriç, A. Ersoy, “Metropolis 1995 Yılı Kazı Raporu”, XVIII. KST , 1996.
Meriç 1998	R. Meriç, “Metropolis 1996 Yılı Kazı Raporu”, XIX. KST , 1998.
Meriç 1999	R. Meriç, “Metropolis 1997 Yılı Kazı Raporu”, XX. KST , 1999.
Meriç-Ersoy 2000	R. Meriç, A. Ersoy, Ş. Meriç, G. Topantaş, A. Ekin, A. Öz, A. Altiner, “Metropolis 1998 Yılı Kazı Raporu”, 21. KST , 2000.
Meriç-Öz-Ekin Meriç 2001	R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin, “Metropolis 2000 Yılı Kazı Raporu”, 23. KST , 2001.
Meriç-Öz-Ekin Meriç 2002a	R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin Meriç, “Metropolis 2001 Yılı Raporu”, 24. KST , 2002.
Meriç 2002b	Meriç, R., “Metropolis Yakınındaki Hitit Çağdaşı Bir Arzawa Kenti: Puranda”, İzmir Kent Kültürü Dergisi , 2002.
Meriç 2002c	Meriç, R., “Späthellenistisch-römische Keramik und Kleinfunde aus einem Schachtbrunnen am Staatmarkt in Ephesos”, Forschungen in Ephesos IX/3 , ÖAI, 2002.

- Meriç-Öz-Ekin Meriç 2003a R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin Meriç, G. Uluşans, Metropolis 2002 Yılı Kazıları, 25. KST, 2003.
- Meriç 2003b Meriç, R., “Metropolis Ana Tanrıça Kenti”, İstanbul, 2003.
- Meriç-Öz-Ekin Meriç 2004 R. Meriç, A. K. Öz, A. Ekin, Metropolis Kazıları 2003, 26. KST, 2004.
- Mitsopoulos-Leon 1991 Mitsopoulos-Leon, V., “Die Basilika am Staatsmarkt in Ephesos Kleinfunde, 1. Teil: Keramik hellenistischer und römischer Zeit”, Forschungen in Ephesos IX 2/2, ÖAI, 1991.
- Öz, Ekin Meriç 2002 Öz, A. K., Ekin Meriç, A., “**Metropolis Ana Tanrıça Kenti**”, **İzmir Kent Kültürü Dergisi**, 2002.
- Özyiğit 1990 Özyiğit, Ö., “1989 Yılı Phokaia Kazı Çalışmaları”, XII. KST I, 1990.
- Peacock 1986 Peacock, D.P.S., Williams, D.F., “Amphorae and the Roman Economy”, London, 1986.
- Riley 1979 Riley, J.A., “The Coarse Pottery, Excavations at Sidi Khrekish Bengazi (Berenice)”, Supplements to Libya Antiqua V-II, 1979.

- Robinson 1959 Robinson, H.S., “Pottery of the Roman Period”, Agora V, 1959.
- Rotroff 1982 Rotroff, S., “Hellenistic Pottery and Imported Moldmade Bowls, The Athenian”, Agora XII, Princeton N.J., 1982.
- Rotroff 1997 Rotroff, S., “Hellenistik Pottery, Athenian and Imported Wheelmade Table ware and Related Material”, Agora XXIX, 1997.
- Rotroff 2002 Rotroff, S., “West Slope in the East, Ceramiques hellenistiques et romaines, Productions et diffusion and Mediterranee orientale (Chypre, Egypte et cate syro-palestinienne)”, **Travaux de la Maison De L’Orient Mediterraneen**, no 35, 2002.
- Rotroff 2003 Rotroff, S., Oliver, A. I., “The Hellenistic Pottery from Sardis: the Finds Through 1994, Archaeological Exploration of Sardis”, 2003.
- Sackett 1992 Sackett, L.H., “Knossos from Greek City to Roman Colony, Excavations at the Unexplored Mansion II”, BSA, 1992.
- Schachner 2000 Schachner, A., Meriç, R., “Ein Stempelsiegel des späten 2. Jahrtausends v. Chr. aus Metropolis in Ionien”, **Studi Micenei ed Egeo-Anatolici XLII/1**, 2000.

Schäfer 1968	Schäfer, J., “ <u>Hellenistische Keramik aus Pergamon</u> ”, Pergamenische Forschungen 2, Berlin, 1968.
Slane Wright 1980	Slane Wright, K., “A Tiberian Pottery Deposit from Corinth”, <i>Hesperia</i> 49 (5), 1980.
Slane Wright 1986	Slane Wright, K., “Two Deposits from the Early Roman Cellar Building”, <i>Hesperia</i> 55 (3), 1986.
Sparkes 1970	Sparkes, B.A., Talcott, L., “ <u>Black nad Plain Pottery of the 6th, 5th and 4th centruies B.C.</u> ”, The Athenian Agora XII 1-2, Princeton, 1970.
Spon 1713	Spon, J., Wheler, G., “ <u>Reisen Durch Italien, Griechenland und die Morgenlander</u> ”, 1713.
Strabon	Strabon, “ <u>Geographika</u> ”, Kitap XIV, C 632.
Thompson 1934	Thompson, H. A., “ <u>Two Centruies of Hellenistic Pottery</u> ”, <i>Hesperia</i> III, 1, 1934.
Tuluk 1996	Tuluk, G., “İonia Bölgesi’nde Hellenistik Dönem Kandiller”, (yayınlanmamış doktora tezi), Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 1996.

Tuna 2003	Tuna, N., "Datça/Reşadiye Seramik Atölyelerinde Hellenistik Dönem Günlük Seramik Üretime", Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV , 2003.
Watzinger 1901	Watzinger, C., " <u>Vasenfunde aus Athen</u> ", 1901.
Wintermeyer 1984	Wintermeyer, U., "Didyma, Bemerkungen Typologie und chronologie der hellenistisch-kaiserzeitlichen Gebrauschkeramik", İst. Mit. 34, 1984.
Zabehlicky-Scheffenegger 2003	Zabehlicky-Scheffenegger, S., "C. Sentius and His Commercial Connections", Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV , 2003.
Ziegelaus 1975	Ziegelaus, O., de Luca, G., Altertümer von Pergamon XI:1 "Das Asklepeion 1: der südliche Temenos bezirk in hellenistischer und frührömischer Zeit" , 1975.
Zoroğlu 2003	Zoroğlu, L., "Doğu Sigillataların İmalat Yerleri ve Dağılım Sorunu", Les Ceramiques en Anatolie Aux Epoques Hellenistique et Romaine, Varia Anatolica XV , 2003.

KATALOG

3. Hellenistik Dönem Seramik Grupları

3.1 Basit Firnisli Seramikler

3.1.1. İçe Dönük Ağızlı Kaseler

- Nr. 1** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis kırmızımsı sarı (5 YR 7/6) ayrıca dış yüzey firnis kırmızı (10 R 5/8).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M4, +81.84/+81.34 m. (Hellenistik sikke +81.45)
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, A1-15; Gürler 1994, Nr. 5. (M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreği)
AR: 10.8 cm.
- Nr. 2** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 4/8). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/3).
Env: Ada 7-03/45.
Seviye: M4, +81.35/+80.78 m.
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 1-4, A1-15; Gürler 1994, Nr. 5. (M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreği)
AR: 21 cm.
- Nr. 3** Kil: Soluk kahverengi (10 YR 6/3); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey soluk kahverengi (10 YR 6/3). Dış yüzey firnis siyah (10 YR 2/1).
Env: Ada 7-03/12.
Seviye: M1, +79.74/+79.31 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 5, 77. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 10.4 cm.
- Nr. 4** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızı (2.5 R 4/8).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 5, 77. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 16.6 cm.
- Nr. 5** Kil: Gri (7.5 YR 5/1); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey siyah (7.5 YR 2.5/1).
Env: Ada 7-03/42.
Seviye: M3, +79.33/+78.68 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 5, 77. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 23 cm.

Nr. 6 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 3/4).

Dış yüzey firnis tozlu kırmızı (2.5 YR 3/2) ve çok koyu gri (2.5 YR 3/4).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m. (Hellenistik sikke +81.45)

Par: Gassner 1997, Taf. 71, H1. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 16 cm.

Nr. 7 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 3/4) ayrıca dış yüzey ağız kenarı firnis çok koyu gri (7.5 YR 3/1).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m. (Hellenistik sikke +81.45)

Par: Gassner 1997, Taf. 4, 69; Gürler 1994, Nr. 18. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 16.6 cm.

Nr. 8 Kil: Kahverengi (7.5 YR 5/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (7.5 YR 2.5/1) ayrıca dış yüzey firnis kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/4).

Env: Ada 7-03/45.

Seviye: M4, +81.35/+80.78 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 4, 69; Gürler 1994, Nr. 18. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 15.4 cm.

Nr. 9 Kil: Kahverengi (7.5 YR 5/3); kum, mika kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey çok koyu gri (5 YR 3/1). Dış yüzey koyu gri (7.5 YR 4/1), firnis kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/3).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 1, K8. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 8.2 cm.

Nr. 10 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 4/4).

Dış yüzey firnis siyah (5 YR 2.5/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+ 79.84 m.

Par: Gürler 1994, Nr. 14. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 19.2 cm.

Nr. 11 Kil: Açık kahverengimsi gri (10 YR 6/2); kuartz, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah(10 YR 2/1).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+ 79.72 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 4, 72. (M.Ö. 2. yüzyılın son çeyreği)

AR: 18 cm.

Nr. 12 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey fırnis kırmızı (10 R 5/8).
Env: Ada 7-03/19.
Seviye: M2, +80.18/+ 79.43 m.
Par: Gürler 1994, Nr. 18. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 10 cm.

Nr. 13 Kil: açık kahverengi (7.5 YR 6/4); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç ve dış yüzey fırnis siyah (5 YR 2.5/1).
Env: Ada 7-03/46.
Seviye: M3, +80.00/+ 79.70 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 4, 68; Gürler 1994, Nr. 14. (M.Ö. 2. yüzyılın son çeyreği)
AR: 11 cm.

Nr. 14 Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6); kum, mika kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey koyu kahverengi (7.5 YR 3/2). Dış yüzey fırnis siyah (7.5 YR 2.5/1).
Env: Ada 7-03/46.
Seviye: M3, +80.00/+ 79.70 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 4, 68; Gürler 1994, Nr. 14. (M.Ö. 2. yüzyılın son çeyreği)
AR: 20.4 cm.

Nr. 15 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey kırmızı (10 R 5/6).
Env: Ada 7-03/24.
Seviye: M1, +82.69/+81.30 m.
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 4, A11. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 14.6 cm.

Nr. 16 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey fırnis kırmızı (10 R 5/6) ayrıca dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 5, 78. (M.Ö. 2. yüzyıl)

Nr. 17 Kil: açık sarımsı kahverengi (10 YR 6/4); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kahverengi (10 YR 4/3). Dış yüzey çok koyu gri fırnis (10 YR 3/1) ve soluk kahverengi (10 YR 6/3).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 7, 113. (M.Ö. 2. yüzyılın son çeyreği)
AR: 20.2 cm.

Nr. 18 Kil: Açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/3). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/3).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 7, 113. (M.Ö. 2. yüzyılın son çeyreği)

AR: 19.4 cm.

Nr. 19 Kil: Açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış fırnis çok koyu gri (7.5 YR 3/1) ayrıca dış yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m. (Hellenistik sikke +81.45)

KR: 8.4 cm.

Nr. 20 Kil: Açık kahverengi (7.5 YR 6/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey fırnis çok koyu gri (5 YR 3/1).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

KR: 6.6 cm.

Nr. 21 Kil: Kahverengi (7.5 YR 4/3); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey fırnis koyu grimsi kahverengi (10 YR 4/2). Dış yüzey fırnis koyu gri (10 YR 4/1) ve gri (10 YR 5/1).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

KR: 8 cm.

Nr. 22 Kil: Gri (Gley 1 5/2.5 N); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey fırnis çok koyu gri (Gley 1 3/N). Dış yüzey gri (2.5 YR 5/1).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

KR: 8 cm.

Nr. 23 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey fırnis koyu kırmızımsı sarı (5 YR 3/2) ayrıca dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/4).

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M3, +79.33/+78.68 m.

KR: 5.7 cm.

Nr. 24 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis koyu kırmızımsı gri (5 YR 4/2) ve firnis kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Dış yüzey firnis sarımsı kırmızı (5 YR 5/6) ve açık kahverengi (7.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M3, +79.33/+78.68 m.

KR: 5.6 cm.

3.1.2. Tabaklar

Nr. 25 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis kırmızımsı sarı (5 YR 6/6) ve açık kahverengi (7.5 YR 6/4). Dış yüzey firnis açık kırmızı (2.5 YR 6/6) ve kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+ 79.84 m.

Par: Rotroff 2003, Pl. 10, nr. 51-53. (M.Ö. 3. yüzyıl))

AR: 16 cm.

Nr. 26 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis açık kırmızı (2.5 YR 6/6), kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+ 79.84 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 2, K13. (M.Ö. 3. ve 2. yüzyıl)

AR: 24.6 cm.

Nr. 27 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 4/8). Dış yüzey kırmızı (10 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/24.

Seviye: M1, +82.69/+ 81.30 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 2, K20; Gassner 1997, Taf. 6, 106, 107; Liko 2001, Taf. 58, Kat. nr. 84. (M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısı)

AR: 30.8 cm.

Nr. 28 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 4/8). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+ 81.06 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 2, K14. (M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısı)

AR: 13.6 cm.

Nr. 29 Kil: Açık kahverengi (7.5 YR 6/4), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4) ve kahverengi (7.5 YR 5/2). Dış yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+ 80.51 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 2, K15; Liko 2001, Taf. 58, Kat. nr. 84. (M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısı)

AR: 29 cm.

Nr. 30 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis koyu kırmızımsı kahverengi (5 YR 3/2) ayrıca dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+ 79.43 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 2, K16; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 11, K57. (M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısı)

AR: 23 cm.

Nr. 31 Kil: Kahverengi (10 YR 5/3); kum, kuartz, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis gri (10 YR 5/1). Dış yüzey firnis koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/12.

Seviye: M1, +79.74/+79.31 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 2, K14. (M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısı)

AR: 21.4 cm.

Nr. 32 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis kahverengi (7.5 YR 4/3) ve çok koyu gri (7.5 YR 3/1).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 71, H6. (M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısı)

AR: 21 cm.

3.2 Batı Yamacı Seramikleri

3.2.1. Lekaneler

Nr. 33 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 4/8). Bezemedeki dallar kazma tekniği ile, yapraklar kil boyası ile yapılmıştır.

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m. (Hellenistik sikke +81.45)

Par: Behr 1988, Abb. 15, Kat. nr. 67; Gassner 1997, Taf. 10, 163; Ekin Meriç 2003, Levha 42, nr. 246. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 26 cm.

3.2.2. *Skyphoslar*

Nr. 34 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis çok koyu gri (5 YR 3/1) ayrıca bezemelerde kullanılan yapraklar pembe (7.5 YR 7/4) kil boyası ile, dal beyaz (10 YR 8/1) boyası ile yapılmıştır.

Env: Ada 7-03/45.

Seviye: M4, +81.35/+80.78 m.

Par: Behr 1988, Abb. 14, Kat. nr. 61; Gassner 1997, Taf. 11, 180; Ekin Meriç 2003, Levha 20, nr. 130. (M.Ö. Geç 3. yüzyıl-2. yüzyıl ortaları)

AR: 10.4 cm.

Nr. 35 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Behr 1988, Abb. 15, Kat. nr. 64, 65; Ekin Meriç 2003, Levha 57, nr. 300. (M.Ö. 2. yüzyıl ortaları-sonları)

AR: 10.4 cm.

3.3 Kalıp Yapımı Kaseler

Nr. 36 Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis çok koyu gri (7.5 YR 3/1).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m. (Hellenistik sikke +81.45)

Par: Gassner 1997, Taf. 19, 255 (form olarak benzer, her iki örnekte de bitkisel motifler kullanılmıştır). (M.Ö. 2. yüzyılın 2. yarısı)

AR: 13.4 cm.

Nr. 37 Kil: Açık kahverengi (7.5 YR 6/4); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis çok koyu gri (7.5 YR 3/1) ve kahverengi (7.5 YR 4/4).

Env: Ada 7-03/45.

Seviye: M4, +81.35/+80.78 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 19, 251 (form olarak benzer, her iki örnekte de bitkisel motifler kullanılmıştır); Gürler 1994, Nr. 64. (M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreği)

AR: 13.4 cm.

Nr. 38 Kil: Gri (Gley 1 5/10 Y); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (7.5 YR 2.5/1) ve kahverengi (7.5 YR 4/4).

Env: Ada 7-03/24.

Seviye: M1, +82.69/+81.30 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 79, D22; Gürler 1994, Nr. 71. (M.Ö. 3. yüzyılın 2. çeyreği)

KR: 5.2 cm.

3.4 Unguentariumlar

Nr. 39 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey pembe (7.5 YR 7/4). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+ 79.84 m.

Par: Gürler 1994, Nr. 138; Bruneau 1970, Taf. 69, 164, nr. 388, 1, 2; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 211, O17, Taf. 212, O18. (M.Ö. 2. yüzyılın ortaları)

Gövde parçası.

Nr. 40 Kil: Çok soluk kahverengi (10 YR 7/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis bantlar siyah (10 YR 2/1), yüzey kil renginde.

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+ 79.40 m.

Par: Rotroff 2003, Pl. 43, nr. 254. (M.Ö. 3. yüzyılın ilk yarısı)

AR: 2.1 cm.

Nr. 41 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M3, +79.33/+78.68 m.

Par: Gürler 1994, Nr. 141; Bruneau 1970, Taf. 69, 164, nr. 388, 1, 2; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 211, O17, Taf. 212, O18. (M.Ö. 2. yüzyılın ortaları)

Gövde parçası.

Nr. 42 Kil: Pembe (7.5 YR 7/4); kum, mika, kalsit ve şamot katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kalker kaplı. Dış yüzey astar soluk sarı (2.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M3, +79.33/+78.68 m.

Par: Gürler 1994, Nr. 141; Bruneau 1970, Taf. 69, 164, nr. 388, 1, 2; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 211, O17, Taf. 212, O18. (M.Ö. 2. yüzyılın ortaları)

Gövde parçası.

3.5 Amphoralar

- Nr. 43 Kil:** Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 7/3).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+ 80.51 m.
Par: Ladstätter, Lang-Auinger 2001, Taf. 52, 68. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 14.4 cm.
- Nr. 44 Kil:** Açık kırmızı (2.5 YR 7/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6). Dış yüzey firnis kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+ 80.51 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 35, 409. (M.Ö. 2.-1. yüzyıl)
AR: 12.2 cm.
- Nr. 45 Kil:** Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/19.
Seviye: M2, +80.18/+ 79.43 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 35, 407. (M.Ö. 2.-1. yüzyıl)
AR: 11.6 cm.
- Nr. 46 Kil:** Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve taş küçük parçaları katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 7/6).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+ 79.84 m.
Par: Riley 1979, Fig. 72, 93; Anderson-Stajanovic 1992, Pl. 76, 646. (M.Ö. 1. yüzyıl)
AR: 13.4 cm.
- Nr. 47 Kil:** Sarımsı kahverengi (10 YR 5/4); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık sarımsı kahverengi (10 YR 6/4), büyük oranda kalker kaplı.
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+ 80.51 m.
Par: Riley 1979, Fig. 72, 93; Anderson-Stajanovic 1992, Pl. 76, 646. (M.Ö. 1. yüzyıl)
AR: 15 cm.

- Nr. 48** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4) ve firmis kahverengi (7.5 YR 4/3).
Env: Ada 7-03/06.
Seviye: M1, +80.24/+ 79.72 m.
Par: Riley 1979, Fig. 72, 93; Anderson-Stajanovic 1992, Pl. 76, 646. (M.Ö. 1. yüzyıl)
AR: 17 cm.
- Nr. 49** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika, kalsit ve taş parçacıkları katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey pembe (5 YR 7/4) ve açık kırmızı (10 R 6/6).
Env: Ada 7-03/23.
Seviye: M2, +81.50/+ 80.75 m.
Par: Riley 1979, Fig. 72, 93; Anderson-Stajanovic 1992, Pl. 76, 646. (M.Ö. 1. yüzyıl)
AR: 13.1 cm.

3.6 Günlük Kullanım ve Pişirme Kapları

3.6.1. Günlük Kullanım Kapları

- Nr. 50** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey pembe (5 YR 7/4). Dış yüzey astar pembe (7.5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/25.
Seviye: M2, +82.00/+ 81.06 m.
Par: Jones 1950, 186, b. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 19 cm.
- Nr. 51** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6). Dış yüzey astar pembe (7.5 YR 8/3).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+ 80.51 m.
Par: Jones 1950, 186, b. (M.Ö. 2. yüzyıl)
AR: 16.2 cm.

- Nr. 52** Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey sarı (10 YR 7/6).
Env: Ada 7-03/24.
Seviye: M1, +82.69/+ 81.30 m.
Par: Riley 1979, Fig. 123, 868. (M.Ö. 1. yüzyıl)
AR: 21.6 cm.

Nr. 53 Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis kahverengi (7.5 YR 4/3). Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+ 79.72 m.

Par: Thompson 1934, Fig. 122, A62. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 36.6 cm.

Nr. 54 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+ 80.00 m.

Par: Thompson 1934, Fig. 122, A62. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 32 cm.

Nr. 55 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m. (Hellenistik sikke +81.45)

Par: Thompson 1934, Fig. 122, A62. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 27.6 cm.

Nr. 56 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis kırmızı (10 R 5/6) ve gri (7.5 YR 5/1). Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/3) ve firnis (7.5 YR 5/1).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Thompson 1934, Fig. 122, A62. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 26 cm.

Nr. 57 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis kırmızı (10 R 5/8). Dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Thompson 1934, Fig. 122, A62. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 40 cm.

Nr. 58 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis koyu gri (2.5 Y 4/1). Dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/04.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Thompson 1934, Fig. 122, A62. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 41.6 cm.

Nr. 59 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı gri (2.5 YR 5/1). Dış yüzey pembe (7.5 YR 7/3).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.

Par: Thompson 1934, Fig. 122, A62. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 32.2 cm.

Nr. 60 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 22, 292. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 32 cm.

Nr. 61 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis pembe (2.5 YR 5/6). Dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 22, 292. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 36.4 cm.

Nr. 62 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis pembe (2.5 YR 5/6). Dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 22, 292. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 36.4 cm.

Nr. 63 Kil: Pembe (5 YR 7/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 22, 292. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 30 cm.

Nr. 64 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis kahverengi (2.5 YR 5/4). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 22, 292. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 29.6 cm.

Nr. 65 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/3). Dış yüzey pembe (5 YR 7/4) ve çok soluk kahverengi (10 YR 7/3).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+81.06 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 39, 453. (M.Ö. 1. yüzyıl)

AR: 32 cm.

Nr. 66 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 39, 453. (M.Ö. 1. yüzyıl)

AR: 31.8 cm.

Nr. 67 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/3).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 39, 453. (M.Ö. 1. yüzyıl)

AR: 36.4 cm.

Nr. 68 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 3/4).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 32, 385. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 28.6 cm.

Nr. 69 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey çok soluk sarı (2.5 Y 8/2) ve bant kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 32, 385. (M.Ö. 2. yüzyıl)

AR: 19.8 cm.

3.6.2. Pişirme Kapları

Nr. 70 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/6), kılın iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Dış yüzey kırmızımsı gri (5 YR 5/2) ve koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/12.

Seviye: M1, +79.74/+79.31 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, Plt. 129, 1102; Wintermeyer 1984, Abb. 1, 3.
(M.Ö. 1. yüzyıl)

AR: 15.8 cm.

Nr. 71 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey soluk kırmızı (10 R 6/4). Dış yüzey gri (2.5 Y 5/1).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, Plt. 129, 1102; Wintermeyer 1984, Abb. 1, 3.
(M.Ö. 1. yüzyıl)

AR: 18.2 cm.

Nr. 72 Kil: Açık kırmızımsı (2.5 YR 5/8); mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 5/6). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Yanık izleri görülmektedir.

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M3, +79.33/+78.08 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, Plt. 129, 1102; Wintermeyer 1984, Abb. 1, 3.
(M.Ö. 1. yüzyıl)

AR: 18 cm.

Nr. 73 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 R 5/8). Dış yüzey kırmızımsı gri (5 YR 5/2). Yüzeylerde yanık izleri görülmektedir.

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, Plt. 129, 1102.
(M.Ö. 1. yüzyıl)

AR: 27.4 cm.

Nr. 74 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 30, 368; Thompson, Fig. 121, E141; Wintermeyer,
Abb. 3, 1, s. 251 (M.Ö. 1. yüzyıl).

AR: 36.4 cm.

Nr. 75 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey pembe (5 YR 7/4). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 30, 368; Thompson 1934, Fig. 121, E141 (M.Ö. 1. yüzyıl).

AR: 30 cm.

Nr. 76 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 R 6/4). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6), yüzeyde yanık izleri görülmektedir.

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 30, 371; Wintermeyer 1984, Abb. 2, 3 (M.Ö. 1. yüzyıl).

3.7 Kandiller

Foto. 10, 11 Kil: Gri (2.5 Y 5/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis koyu gri (10 YR 5/2).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Foto. 12, 13 Kil: Gri (2.5 Y 5/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis çok koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Foto. 14 Kil: Grimsi kahverengi (10 YR 5/2); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis çok koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Par: Günay 1996, Çiz. 41b (M.Ö. 1. yüzyıl).

Foto. 15 Kil: Gri (Gley 1 5/N); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis çok koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Par: Gürler 1994, Çiz. 5, 184 (M.Ö. 1. yüzyıl).

Foto. 16 Kil: Gri (10 YR 5/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis koyu gri (Gley 1 5/N).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Par: Gürler 1994, Çiz. 5, 184 (M.Ö. 1. yüzyıl).

Foto. 17 Kil: Gri (2.5 Y 6/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis gri (2.5 Y 6/1).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Par: Gürler 1994, Çiz. 5, 184 (M.Ö. 1. yüzyıl).

Foto. 18, 19 Kil: Gri (Gley 1 6/N); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis gri (7.5 YR 2.5/1).

Env: Ada 7-03/46.

Seviye: M3, +80.00/+79.70 m.

Par: Gürler 2003, Kat nr. 5 (M.Ö. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

Foto. 20 Kil: Grimsi kahverengi (2.5 Y 5/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/12.

Seviye: M1, +79.74/+79.31 m.

Foto. 21 Kil: Gri (Gley 1 5/N); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis gri (Gley 1 5/N).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.

Foto. 22 Kil: Gri (2.5 Y 6/1); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis gri (2.5 Y 2.5/1).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.

Foto. 23 Kil: Gri (2.5 Y 5/1); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis koyu gri (Gley 1 5/N).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Foto. 24 Kil: Gri (2.5 Y 5/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis koyu gri (2.5 Y 4/1).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Foto. 25 Kil: Gri (5 Y 6/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

4. Roma Dönemi Seramik Grupları

4.1 Gri Seramikler

4.1.1. Tabak ve Tepsiler

Nr. 77 Kil: Koyu gri (5 YR 4/1); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (5 YR 2.5/1).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 28.4 cm.

Nr. 78 Kil: Gri (10 YR 5/1); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (7.5 YR 2.5/1).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 38.4 cm. KR: 30.4 cm.

Nr. 79 Kil: Grimsi kahverengi (12.5Y 5/2); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 28 cm. KR: 25 cm.

Nr. 80 Kil: Çok koyu gri (10 YR 3/1); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (10 YR 2/1).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 45 cm. KR: 38 cm.

Nr. 81 Kil: Koyu gri (10 YR 4/1); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (10 YR 2/1).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 20.2 cm. KR: 18.3 cm.

Nr. 82 Kil: Gri (Gley 1 5/N); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/09.

Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 14.6 cm. KR: 11 cm.

Nr. 83 Kil: Koyu gri (Gley 1 4/N); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis koyu gri (Gley 1 4/N).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F1 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 13 cm. KR: 7.4 cm.

Nr. 84 Kil: Kahverengi (7.5 YR 5/4); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (7.5 YR 2.5/1).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 11, 97-100; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F2-F13
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 44 cm. KR: 40 cm.

Nr. 85 Kil: Grimsi kahverengi (10 YR 5/2); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis çok koyu grimsi kahverengi (10 YR 3/2). Dış
yüzey firnis çok koyu gri (10 YR 3/1).
Env: Ada 7-03/19.
Seviye: M2, +80.18/+79.43 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 11, 97-100; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F2-F13
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 33 cm. KR: 31 cm.

Nr. 86 Kil: Grimsi kahverengi (2.5 Y 5/2); mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (10 YR 2/1).
Env: Ada 7-03/19.
Seviye: M2, +80.18/+79.43 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 11, 97-100; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F2-F13
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

Nr. 87 Kil: Koyu grimsi kahverengi (10 YR 4/2); mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis siyah (10 YR 2/1).
Env: Ada 7-03/13.
Seviye: M1, +79.85/+79.40 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 11, 97-100; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F2-F13
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 33.8 cm. KR: 31.8 cm.

Nr. 88 Kil: Kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/3); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis siyah (7.5 YR 2.5/1). Dış yüzey firnis çok
koyu gri (10 YR 3/1).
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 11, 97-100; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F2-F13
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 27.8 cm. KR: 27.4 cm.

Nr. 89 Kil: Soluk kahverengi (10 YR 6/3); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey fırnis siyah (10 YR 2/1).
Env: Ada 7-03/21.
Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 11, 97-100; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 94, F2-F13
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 40.8 cm. KR: 40 cm.

4.1.2 Baskı ve Rulet Bezemeli Kaplar

Nr. 90 Kil: Açık gri (10 YR 7/2), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey fırnis kahverengi (10 YR 5/3) ve koyu gri (10 YR 4/1). Dış yüzey fırnis soluk kahverengi (10 YR 6/3).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M3, +81.84/+81.34 m.
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 98-100, F42-F47 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
KR: 19 cm.

Nr. 91 Kil: Gri (10 YR 5/1); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey fırnis siyah (10 YR 2/1). Dış yüzey gri (10 YR 5/1).
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 98-100, F42-F47 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
KR: 16.6 cm.

Nr. 92 Kil: Açık sarımsı kahverengi (10 YR 6/4), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey fırnis kahverengi (7.5 YR 4/4) ve fırnis çok koyu gri (10 YR 3/1).
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 98-100, F42-F47; Meriç 2002, Taf. 11, K 104 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
KR: 11.4 cm.

Nr. 93 Kil: Açık kahverengimsi gri (2.5 YR 6/2); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey fırnis çok koyu gri (10 YR 3/1). Dış yüzey fırnis gri (2.5 Y 5/1).
Env: Ada 7-03/21.
Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.
Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 98-100, F42-F47 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
KR: 12 cm.

Nr. 94 Kil: Grimsi kahverengi (10 YR 5/2); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis siyah (7.5 YR 2.5/1). Dış yüzey firnis çok koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 98-100, F42-F47 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

KR: 13.4 cm.

4.2 Sigillatalar

Nr. 95 Kil: Çok soluk kahverengi (10 YR 8/4); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar güçlü kırmızı (10 R 4/4).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m.

Par: Hayes 1971, Fig. 3, 2 (M.Ö. 25-M.S. 25).

Nr. 96 Kil: Çok soluk kahverengi (10 YR 8/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 7/4). Dış yüzey astar kırmızı (10 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 16, K 148 (M.Ö. 25-M.S. 25).

KR: 4.6 cm.

Nr. 97 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Atl. F 17A, Tavola XII, 10; Meriç 2002, Taf. 22, K 213 (M.Ö. 25-0).

AR: 23.4 cm. KR: 19.7 cm. h: 2.7 cm.

Nr. 98 Kil: Açık kırmızı (10 R 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (10 R 5/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Atl. F 18, Tavola XII, 12; Meriç 2002, Taf. 22, K 215-218 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).

AR: 14.4 cm. KR: 12.5 cm. h: 2.4 cm.

Nr. 99 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m.

Par: Atl. F 18, Tavola XII, 12; Meriç 2002, Taf. 22, K 215-218 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).

AR: 19 cm. KR: 15.6 cm. h: 3.5 cm.

- Nr. 100** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/06.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.
Par: Atl. F 18, Tavola XII, 12; Meriç 2002, Taf. 22, K 215-218 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 32.4 cm.
- Nr. 101** Kil: Kırmızımsı sarı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/19.
Seviye: M2, +80.18/+79.43 m. (Roma sikkesi +79.94)
Par: Atl. F 18, Tavola XII, 12; Meriç 2002, Taf. 22, K 215-218 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).
KR: 10.4 cm.
- Nr. 102** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.
Par: Atl. F 12, Tavola XII, 3; Meriç 2002, Taf. 21, K 203 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 13.6 cm. KR: 9 cm.
- Nr. 103** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (10 R 5/8).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M4, +81.84/+81.34 m
Par: Atl. F 29, Tavola XII, 27; Meriç 2002, Taf. 23, K 224 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 9.8 cm.
- Nr. 104** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.
Par: Atl. F 29, Tavola XII, 27; Meriç 2002, Taf. 23, K 224 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).
- Nr. 105** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/06.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.
Par: Atl. F 29, Tavola XII, 27; Meriç 2002, Taf. 23, K 224 (M.S. 1.yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 9.4 cm.

Nr. 106 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m.

Par: Atl. F 29, Tavola XII, 27; Meriç 2002, Taf. 23, K 224 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).

AR: 9.6 cm.

Nr. 107 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+81.06 m.

Par: Atl. F 14, Tavola XII, 6; Meriç 2002, Taf. 22, K 206-208 (M.S. 1. yüzyılın ilk çeyreği).

AR: 15.4 cm.

Nr. 108 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 10.6 cm.

Nr. 109 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 9.6 cm.

Nr. 110 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/09.

Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 10.2 cm.

Nr. 111 Kil: Açık kırmızı (10 R 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 11 cm.

Nr. 112 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 10.8 cm.

Nr. 113 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 8.2 cm.

Nr. 114 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzeyde ağzın alt kısmında yatay spiral motifi vardır.

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 13 cm.

Nr. 115 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275(M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 11.2 cm.

Nr. 116 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/07.

Seviye: M1, +80.28/+80.00 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 11 cm.

Nr. 117 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 8.1 cm. KR: 3.6 cm. h: 4.6 cm.

Nr. 118 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 275 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 5.2 cm.

Nr. 119 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 5.2 cm.

Nr. 120 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. Yüzyılın son çeyreği).

KR: 5.4 cm.

Nr. 121 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. Yüzyılın son çeyreği).

KR: 4.5 cm.

Nr. 122 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. Yüzyılın son çeyreği).

KR: 4 cm.

Nr. 123 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. Yüzyılın son çeyreği).

KR: 5.6 cm.

- Nr. 124** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
KR: 6.2 cm.
- Nr. 125** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
KR: 4.2 cm.
- Nr. 126** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/06.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.
Par: Atl. F 70, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 26, K 273 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
KR: 5.7 cm.
- Nr. 127** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.
Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 5; Meriç 2002, Taf. 25, K 255 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 25 cm.
- Nr. 128** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (10 R 4/8).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.
Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 5; Meriç 2002, Taf. 25, K 255 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 22.2 cm. KR: 20.2 cm. h: 3.1 cm.
- Nr. 129** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/04.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.
Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 5; Meriç 2002, Taf. 25, K 255 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 16 cm. KR: 14.2 cm. h: 3.1 cm.

Nr. 130 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/24.

Seviye: M1, +82.69/+81.30 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XV, 1; Meriç 2002, Taf. 25, K 269 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 23.7 cm.

Nr. 131 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/09.

Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 5; Gassner 1997, Taf. 43, 547 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 25.6 cm.

Nr. 132 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 5/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 5; Meriç 2002, Taf. 25, K 259 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 14 cm.

Nr. 133 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 7; Meriç 2002, Taf. 25, K 258-266 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 27.2 cm. KR: 21.2 cm. h: 5.3 cm.

Nr. 134 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8)

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 7; Meriç 2002, Taf. 25, K 258-266 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 21.2 cm.

Nr. 135 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 7; Meriç 2002, Taf. 25, K 266 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 26.8 cm. KR: 22 cm.

Nr. 136 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar sarımsı kırmızı (5 YR 5/6), yüzeylerde yanık izleri görülmektedir.

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 7; Meriç 2002, Taf. 25, K 260 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 12.8 cm. KR: 9.1 cm. h: 3.4 cm.

Nr. 137 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 7; Meriç 2002, Taf. 25, K 258-266 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 28.6 cm. KR: 19.2 cm. h: 4.3 cm.

Nr. 138 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey astar açık kırmızı (2.5 YR 6/8).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. F 60, Tavola XIV, 7; Meriç 2002, Taf. 25, K 258-266 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 21.5 cm.

Nr. 139 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. F 71, Tavola XV, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

Nr. 140 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Atl. F 71, Tavola XV, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

AR: 11.6 cm.

Nr. 141 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. F 71, Tavola XV, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

KR: 7 cm.

Nr. 142 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/1). Tabanda kazima olarak yapılmış bezeme var.

Env: Ada 7-03/07.

Seviye: M1, +80.28/+80.00 m.

Par: Atl. F 71, Tavola XV, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

KR: 6.4 cm.

Nr. 143 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+81.06 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 117, H6 (M.S. 1. yüzyılın sonu)

AR: 15.2 cm.

Nr. 144 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 3/3).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 117, H6 (M.S. 1. yüzyılın sonu)

AR: 11.8 cm.

Nr. 145 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 117, H6 (M.S. 1. yüzyılın sonu)

KR: 6.8 cm.

Nr. 146 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).

AR: 19.5 cm.

Nr. 147 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar açık kırmızı (2.5 YR 6/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).

AR: 14.4 cm. KR: 7 cm. h: 3.5 cm.

- Nr. 148** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.
Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 17 cm.
- Nr. 149** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/07.
Seviye: M1, +80.28/+80.00 m.
Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 16.4 cm.
- Nr. 150** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/21.
Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.
Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 7.4 cm.
- Nr. 151** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.
Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
KR: 11 cm.
- Nr. 152** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
KR: 8 cm.
- Nr. 153** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
KR: 8 cm.

Nr. 154 Kil: Kırmızımsı sarı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).

KR: 9.6 cm.

Nr. 155 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).

KR: 10.6 cm.

Nr. 156 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Atl. F 58, Tavola XIV, 3; Meriç 2002, Taf. 24, K 251 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).

KR: 4 cm.

Nr. 157 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 27, K 291; Unterkircher1983, 193, 207, M6-7, Abb. 7 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 5 cm.

Nr. 158 Kil: Gri (5 Y 6/1); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey firnis gri (5 YR 5/1) ve koyu gri (2.5 Y 4/1).

Env: Ada 7-03/07.

Seviye: M1, +80.28/+80.00 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 27, K 289a; Mitsopuolos-Leon 1991, 106, Taf. 166, H219 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 8 cm.

Nr. 159 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Taban parçası

Nr. 160 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/6). Dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Atl. L 26B, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 28, K 314 (M.S. 2. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 27.6 cm.

Nr. 161 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (10 R 4/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. L 26B, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 28, K 313, 314 (M.S. 2. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 24.7 cm.

Nr. 162 Kil: Açık kırmızı (10 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. L 26B, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 28, K 314 (M.S. 2. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 22 cm.

Nr. 163 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. L 26A, Tavola XVII, 10; Meriç 2002, Taf. 28, K 312 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

AR: 20 cm.

Nr. 164 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Par: Atl. L 26B, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 28, K 313, 314 (M.S. 2. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 17.4 cm.

Nr. 165 Kil: Açık kırmızı (10 R 7/8); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Atl. L 26B, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 28, K 313, 314 (M.S. 2. yüzyılın ilk yarısı).

KR: 13.8 cm.

- Nr. 166** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/12.
Seviye: M2, +79.74/+79.31 m.
Par: Atl. L 26B, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 28, K 313, 314 (M.S. 2. yüzyılın ilk yarısı).
KR: 12.6 cm.
- Nr. 167** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M2, +79.55/+79.29 m.
Par Atl. L 20, Tavola XVII (M.S. 1. yüzyılın ortaları-sonu).
AR: 9.4 cm.
- Nr. 168** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.
Par: Atl. L 20, Tavola XVII (M.S. 1. yüzyılın ortaları-sonu).
KR: 6.1 cm.
- Nr. 169** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 11.5 cm. KR: 4.5 cm. h: 5.3 cm.
- Nr. 170** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 4/8). Dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 12.6 cm.
- Nr. 171** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 10.4 cm.

- Nr. 172** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 12.4 cm.
- Nr. 173** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/23.
Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 11.4 cm.
- Nr. 174** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 7.6 cm.
- Nr. 175** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 10.6 cm.
- Nr. 176** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 11 cm.
- Nr. 177** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 10.2 cm.

Nr. 178 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 10.8 cm.

Nr. 179 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/07.

Seviye: M1, +80.28/+80.00 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 11.8 cm.

Nr. 180 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 11 cm.

Nr. 181 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

AR: 9 cm.

Nr. 182 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/6).

Env: Ada 7-03/24.

Seviye: M1, +82.69/+81.30 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 5.6 cm.

Nr. 183 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 5.4 cm.

Nr. 184 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +80.75/+81.50 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 5.5 cm.

Nr. 185 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +80.75/+81.50 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 4.3 cm.

Nr. 186 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 3.4 cm.

Nr. 187 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 4 cm.

Nr. 188 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey astar pembe (5 YR 7/4). Dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 5 cm.

Nr. 189 Kil: Açık kırmızı (10 R 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (10 R 5/8).

Env: Ada 7-03/12.

Seviye: M1, +79.74/+79.31 m.

Par: Atl. L 16, Tavola XVII; Meriç 2002, Taf. 29, K 325 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).

KR: 3.4 cm.

- Nr. 190** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/24.
Seviye: M1, +82.69/+81.30 m.
Par: Atl. L 9, Tavola XVII, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu 2. yüzyıl).
AR: 15 cm. KR: 10.2 h: 2.8 cm.
- Nr. 191** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/25.
Seviye: M2, +82.00/+81.06 m.
Par: Atl. L 9, Tavola XVII, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu 2. yüzyıl).
AR: 12.4 cm.
- Nr. 192** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Atl. L 9, Tavola XVII, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu 2. yüzyıl).
AR: 17.4 cm.
- Nr. 193** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey astar kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6) ve astar açık kırmızı (10 R 6/6).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Atl. L 9, Tavola XVII, 2 (M.S. 1. yüzyılın sonu 2. yüzyıl).
AR: 16.3 cm.
- Nr. 194** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Atl. FA 5, Tavola XVI, 6 (M.S. 1. yüzyılın sonu 2. yüzyıl).
AR: 10.8 cm.

4.3 İnce Duvarlı Seramikler

4.3.1. Silindirik Kupalar

- Nr. 195** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6) ayrıca dış yüzey astar soluk sarı (2.5 Y 8/3).
Env: Ada 7-03/37.
Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355 (M.Ö. 25-0 yılları arası).
Gövde parçası.

4.3.2. Maşrapalar

- Nr. 196** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey koyu gri (Gley 1 4/N).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
AR: 7 cm.
- Nr. 197** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/3). Dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6)
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
AR: 7 cm.
- Nr. 198** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1)
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
AR: 9.2 cm.
- Nr. 199** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey astar koyu gri (5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
AR: 8.5 cm.
- Nr. 200** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6). Dış yüzey kahverengi (7.5 YR 5/3).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
AR: 6.4 cm.

Nr. 201 Kil: Gri (10 YR 5/1); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kahverengi (7.5 YR 5/3). Dış yüzey gri (7.5 YR 5/1)

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +80.75/+81.50 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

AR: 6.8 cm.

Nr. 202 Kil: Açık kırmızı (5 YR 4/3); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/4). Dış yüzey koyu kırmızımsı gri (2.5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

AR: 7.6 cm.

Nr. 203 Kil: Kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/4); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

AR: 7 cm.

Nr. 204 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey koyu gri (7.5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

AR: 7 cm.

Nr. 205 Kil: Koyu gri (Gley 1 4/N); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/3). Dış yüzey koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

AR: 7.8 cm.

- Nr. 206** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (10 YR 6/6). Dış yüzey gri (2.5 Y 6/1).
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 355; Ladstätter 1998, s. 33 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
AR: 7 cm.
- Nr. 207** Kil: Açık sarımsı kahverengi (2.5 YR 6/4)mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç ve dış yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 475 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 4.6 cm.
- Nr. 208** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/4). Dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 475 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.5 cm.
- Nr. 209** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/4). Dış yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 4.9 cm.
- Nr. 210** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/4).
Env: Ada 7-03/24.
Seviye: M1, +82.69/+81.30 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.2 cm.
- Nr. 211** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6) ve açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/3); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/25.
Seviye: M1, +82.00/+81.06 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 4.8 cm.

- Nr. 212** Kil: Koyu gri (10 YR 4/1); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey koyu gri (2.5 YR 4/1). Dış yüzey kahverengi (7.5 YR 4/2).
Env: Ada 7-03/25.
Seviye: M1, +82.00/+81.06 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 5.2 cm.
- Nr. 213** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.8 cm.
- Nr. 214** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/3). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/4).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 4.4 cm.
- Nr. 215** Kil: Gri (Gley 1 5/N); mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu gri (2.5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.8 cm.
- Nr. 216** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6) ve koyu gri (5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.5 cm.
- Nr. 217** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.9 cm.

- Nr. 218** Kil: Koyu gri (5 YR 4/1); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 4/2). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 473 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 4.2 cm.
- Nr. 219** Kil: Kırmızı (10 R 5/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6). Dış yüzey açık kırmızı (10 R 6/6).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 478 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 5.7 cm.
- Nr. 220** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.5 cm.
- Nr. 221** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 478 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 4.7 cm.
- Nr. 222** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/4).
Env: Ada 7-03/23.
Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 3.9 cm.
- Nr. 223** Kil: Koyu gri (Gley 1 4/N); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey gri (10 YR 6/1). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4) ve koyu kırmızımsı gri (2.5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/23.
Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).
KR: 4.2 cm.

Nr. 224 Kil: Gri (Gley 1 5/N); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey gri (10 YR 5/1). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

KR: 3.1 cm.

Nr. 225 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

KR: 4.8 cm.

Nr. 226 Kil: Gri (10 YR 5/1); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kahverengi (10 YR 5/3).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 468, 469, 471 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

KR: 4.6 cm.

Nr. 227 Kil: Koyu gri (Gley 1 4/N); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kalker kaplı. Dış yüzey koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 472 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

KR: 3.8 cm.

Nr. 228 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8). Dış yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 40, K 473 (M.S. 1. yüzyıl sonu).

KR: 4.6 cm.

4.3.3. Bardaklar

Nr. 229 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey astar kırmızı (2.5 YR 4/8). Dış yüzey astar koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Ladstätter 1998, s. 33 (M.Ö. 25-0).

Gövde parçası.

Nr. 230 Kil: Kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/4); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey gri (7.5 YR 5/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 360 A (M.Ö. 25-0)

AR: 12.6 cm.

Nr. 231 Kil: Kırmızı (10 R 5/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+81.06 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 386 (M.S. 1. yüzyılın sonu)

AR: 7.6 cm.

Nr. 232 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 386 (M.S. 1. yüzyılın sonu)

AR: 7.2 cm.

Nr. 233 Kil: Kırmızı (10 R 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey soluk kırmızı (10 R 6/4). Dış yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m

Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 386 (M.S. 1. yüzyılın sonu)

AR: 9.4 cm.

Nr. 234 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 4/6); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m

Par: M.S. 1. yüzyılın sonu

AR: 6.2 cm.

Nr. 235 Kil: Kırmızı (10 YR 4/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 4/6). Dış yüzey koyu kırmızımsı gri (5 YR 4/2).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m

Par: M.S. 1. yüzyılın sonu

KR: 5 cm.

Nr. 236 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 364 (M.S.0-25)

AR: 8 cm.

Nr. 237 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8). Dış yüzey kahverengi (7.5 YR 5/3).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 364 (M.S.0-25)

AR: 6.3 cm.

Nr. 238 Kil: Koyu gri (Gley 1 4/N); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 364 (M.S.0-25)

AR: 11 cm.

Nr. 239 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6). Dış yüzey sarımsı kırmızı (5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/46.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 364 (M.S.0-25)

AR: 8.4 cm.

Nr. 240 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 4/8). Dış yüzey koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 364 (M.S.0-25)

AR: 8 cm.

Nr. 241 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6) ve kırmızımsı gri (2.5 YR 5/1); mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 7/6). Dış yüzey gri (2.5 YR 5/1).

Env: Ada 7-03/14.

Seviye: M3, +79.55/+79.29 m

Par: Meriç 2002, Taf. 32, K 364 (M.S.0-25)

AR: 9 cm.

- Nr. 242** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/3).
Env: Ada 7-03/07.
Seviye: M1, +80.28/+80.00 m
Par: M.S.0-25
AR: 8.6 cm.
- Nr. 243** Kil: Açık kahverengi (7.5 YR 6/4); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Moevs 1973, pl. 9, 97. (M.S. 1. yüzyıl)
AR: 10.8 cm.
- Nr. 244** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8). Dış yüzey kırmızı (2.5 YR 4/6).
Env: Ada 7-03/21.
Seviye: M3, +79.03/+78.08 m
Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 373; Moevs 1973, pl. 5, 46. (M.S. 1. yüzyıl)
AR: 13.6 cm.
- Nr. 245** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8).
Env: Ada 7-03/04.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m
Par: Moevs 1973, pl. 10, 106. (M.S. 1. yüzyıl)
AR: 14 cm.
- Nr. 246** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 4/8). Dış yüzey kırmızı (2.5 YR 4/6)
Env: Ada 7-03/45.
Seviye: M4, +81.35/+80.78 m
Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 380 (M.S. 0-25)
AR: 13.4 cm.
- Nr. 247** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6) ve kırmızı (2.5 YR 5/6).
Env: Ada 7-03/45.
Seviye: M4, +81.35/+80.78 m
Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 387 (M.S. 0-25)
AR: 16 cm.

- Nr. 248** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis grimsi kahverengi (2.5 Y 5/2). Dış yüzey firnis koyu grimsi kahverengi (5 YR 3/3).
Env: Ada 7-03/12.
Seviye: M1, +79.74/+79.31 m
Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 387 (M.S. 0-25)
AR: 17 cm.
- Nr. 249** Kil: Kırmızı (2.5 YR 4/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 4/8). Dış yüzey koyu gri (Glry 1 4/N)
Env: Ada 7-03/42.
Seviye: M3, +79.33/+78.68 m
Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 387 (M.S. 0-25)
AR: 11.8 cm.
- Nr. 250** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/4).
Env: Ada 7-03/21.
Seviye: M3, +79.03/+78.08 m
Par: Meriç 2002, Taf. 33, K 387; Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 187, K18 (M.S. 0-25)
AR: 15.2 cm.
- Nr. 251** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Moevs 1973, pl. 16, 172 (M.S. 1. yüzyılın başı)
KR: 9.1 cm.

4.4 Unguentariumlar

- Nr. 252** Kil: Açık kahverengi (7.5 YR 6/4); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kalker kaplı. Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 70, 583-585, tip A (M.S. 1. yüzyıl)
AR: 2.3 cm.

Nr. 253 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6). Dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m

Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 70, 583-585, tip A (M.S. 1. yüzyıl)

AR: 2.4 cm.

Nr. 254 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6)

Env: Ada 7-03/07.

Seviye: M1, +82.28/+80.00 m

Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 70, 583-585, tip A, B; Meriç 2002, Taf. 41, K 500 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği)

KR: 4.4 cm.

4.5 Amphoralar

Nr. 255 Kil: Açık kırmızı (7.5 YR 6/6), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m

Par: Meriç 2002, Taf. 45, K 547; Athenian Agora V, pl. 2, Grup F, F 66 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı)

AR: 5.7 cm.

Nr. 256 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey soluk kahverengi (10 YR 6/3). Dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m

Par: Meriç 2002, Taf. 45, K 547; Athenian Agora V, pl. 2, Grup F, F 66 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı)

AR: 4 cm.

Nr. 257 Kil: Koyu kırmızı (2.5 YR 3/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açı kırmızı (2.5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m

Par: Meriç 2002, Taf. 45, K 543; Outschar 1996, s. 83, Taf. 16, Fig. 282 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı)

AR: 5.2 cm.

- Nr. 258** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6). Dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m
Par: Meriç 2002, Taf. 45, K 543; Outchar 1996, s. 83, Taf. 16, Fig. 282
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı)
AR: 4 cm.
- Nr. 259** Kil: Kırmızı (2.5 YR 4/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4).
Env: Ada 7-03/24.
Seviye: M1, +79.85/+79.40 m
Par: Meriç 2002, Taf. 45, K 543; Outchar 1996, s. 83, Taf. 16, Fig. 282
(M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı)
AR: 4 cm.
- Nr. 260** Kil: Açık kahverengi (7.5 YR 6/4); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/4). Dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 556; Outchar 1996, s. 70, Taf. 9, Fig. 271
(M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
AR: 4.8 cm.
- Nr. 261** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M4, +81.84/+81.34 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 556; Outchar 1996, s. 70, Taf. 9, Fig. 271
(M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
AR: 5 cm.
- Nr. 262** Kil: kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 556; Outchar 1996, s. 70, Taf. 9, Fig. 271
(M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
AR: 4.5 cm.

- Nr. 263** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (5 YR 7/6). Dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/19.
Seviye: M2, +80.18/+79.43 m (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 556; Outtschar 1996, s. 70, Taf. 9, Fig. 271
(M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
AR: 3.6 cm.
- Nr. 264** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/8). Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/46.
Seviye: M3, +80.00/+79.70 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 556; Outtschar 1996, s. 70, Taf. 9, Fig. 271
(M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
AR: 5.4 cm.
- Nr. 265** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/42.
Seviye: M3, +79.33/+78.68 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 556; Outtschar 1996, s. 70, Taf. 9, Fig. 271
(M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
AR: 5 cm.
- Nr. 266** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 7/8). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m
Par: Meriç 2002, Taf. 47, K 571; Outtschar 1996, s. 70, Taf. 3, Fig. 248
(M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
AR: 6 cm.
- Nr. 267** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6).
Env: Ada 7-03/25.
Seviye: M2, +82.00/+81.06 m
Par: Slane 1986, s. 297, Fig. 18, 118, 124; Bailey 1975, s. 228, Fig. 6, 43.
(M.S. 2. yüzyıl)
AR: 16.2 cm.

- Nr. 268** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 7/6). Dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/04.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 546; Outtschar 1996, s. 74, Taf. 7, Fig. 259 (M.S. 1. Yüzyıl)
KR: 6 cm.
- Nr. 269** Kil: Çok soluk kahverengi (10 YR 7/4); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey pembe (7.5 YR 8/4). Dış yüzey astar soluk sarı (2.5 Y 8/3).
Env: Ada 7-03/04.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 545; Outtschar 1996, s. 70, Taf. 3, Fig. 246 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı)
KR: 8 cm.
- Nr. 270** Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/06.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 546 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı)
KR: 6.1 cm.
- Nr. 271** Kil: Kahverengi (7.5 YR 5/4); kum ve mika kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey gri (5 YR 5/1). Dış yüzey pembe (5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 552-568; Outtschar 1996, s. 77, Taf. 10, Fig. 272; Athenian Agora V, pl. 23, M 125, M 126, pl. 11, J 46, J 47 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
KR: 5.4 cm.
- Nr. 272** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/8); kum ve mika kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6). Dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 552-568; Outtschar 1996, s. 77, Taf. 10, Fig. 272; Athenian Agora V, pl. 23, M 125, M 126, pl. 11, J 46, J 47 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
KR: 5 cm.

- Nr. 273** Kil: Sarımsı kırmızı (10 YR 4/1); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 552-568; Otschar 1996, s. 77, Taf. 10, Fig. 272; Athenian Agora V, pl. 23, M 125, M 126, pl. 11, J 46, J 47 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
KR: 4.8 cm.
- Nr. 274** Kil: Koyu gri (10 YR 4/1); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey koyu gri (10 YR 4/1). Dış yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 552-568; Otschar 1996, s. 77, Taf. 10, Fig. 272; Athenian Agora V, pl. 23, M 125, M 126, pl. 11, J 46, J 47 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
KR: 4.6 cm.
- Nr. 275** Kil: Pembe (5 YR 7/4); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey soluk kahverengi (10 YR 6/3).
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M3, +79.55/+79.29 m
Par: Meriç 2002, Taf. 46, K 552-568; Otschar 1996, s. 77, Taf. 10, Fig. 272; Athenian Agora V, pl. 23, M 125, M 126, pl. 11, J 46, J 47 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
KR: 5.2 cm.
- Nr. 276** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/4). Dış yüzey pembe (5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M3, +81.50/+80.72 m
Par: Meriç 2002, Taf. 49, K 596 (Roma Dönemi).
- Nr. 277** Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/32.
Seviye: M2, +81.00/+80.60 m
Par: Otschar 1996, s. 74, Taf. 7, Fig. 254 (Roma Dönemi).

4.6 Günlük Kullanım ve Kullanım Kapları

4.6.1 *Günlük Kullanım Kapları*

Nr. 278 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6) ve firnis açık kırmızı (2.5 YR 6/8). Dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4) ve firnis çok koyu gri (7.5 YR 3/1).

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 70, K 793 (M.S. 2. yüzyıl).

AR: 16.4 cm.

Nr. 279 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8).

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M2, +79.33/+78.68 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 70, K 793 (M.S. 2. yüzyıl).

AR: 13.1 cm.

Nr. 280 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6). Dış yüzey açık kırmızımsı sarı (2.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+ 81.06 m.

Par: Sackett 1992, pl. 161, Deposit N2, fig. 17 (M.S. 2. yüzyıl).

AR: 21.2 cm.

Nr. 281 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 61, K 716 (M.S. 1. yüzyılın başı).

AR: 40.8 cm.

Nr. 282 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/45.

Seviye: M3, +81.35/+80.78 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 31, 376, 377; Hayes 1983, fig. 15, 179, s. 134 (M.S. 1. yüzyılın başı).

AR: 30 cm.

Nr. 283 Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Hayes 1971, s. 267, fig. 16, 39; Hayes 1983, s. 135, fig. 15, 180-187 (M.S. 1. yüzyılın başı).

AR: 18.8 cm.

Nr. 284 Kil: Kırmızımsı sarı (5 Y 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Hayes 1971, s. 267, fig. 16, 39; Hayes 1983, s. 135, fig. 15, 180-187 (M.S. 1. yüzyılın başı).

AR: 41.6 cm.

Nr. 285 Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 Y 6/6), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar soluk sarı (2.5 Y 7/3) ve kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Hayes 1971, s. 267, fig. 16, 39; Hayes 1983, s. 135, fig. 15, 180-187 (M.S. 1. yüzyılın başı).

AR: 47.2 cm.

Nr. 286 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey pembe (7.5 R 7/4). Dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m.

Par: Hayes 1971, s. 267, fig. 16, 39; Hayes 1983, s. 135, fig. 15, 180-187 (M.S. 1. yüzyılın başı).

AR: 38 cm.

Nr. 287 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/09.

Seviye: M1, +81.50/+80.72 m.

Par: Hayes 1983, s. 134, fig. 15, 178 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

AR: 35.4 cm.

- Nr. 288** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6). Dış yüzey astar soluk sarı (2.5 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Hayes 1983, s. 134, fig. 15, 178 (M.S. 1. yüzyılın sonu).
AR: 36.8 cm.
- Nr. 289** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6) ve firnis koyu kırmızımsı gri (5 YR 4/2). Dış yüzey astar soluk sarı (2.5 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Hayes 1983, s. 134, fig. 15, 178 (M.S. 1. yüzyılın sonu).
AR: 44.6 cm. KR: 20 cm. h: 17.2 cm.
- Nr. 290** Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8). Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/3).
Env: Ada 7-03/21.
Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.
Par: Hayes 1983, s. 134, fig. 15, 178 (M.S. 1. yüzyılın sonu).
AR: 35.8 cm.
- Nr. 291** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (10 YR 7/3).
Env: Ada 7-03/45.
Seviye: M3, +81.35/+80.78 m.
Par: (M.S. 1. yüzyılın sonu).
AR: 34.4 cm.
- Nr. 292** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar pembe (7.5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/23.
Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.
Par: (M.S. 1. yüzyılın sonu).
AR: 28.4cm.
- Nr. 293** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar pembe (7.5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: (M.S. 1. yüzyılın sonu).
KR: 20 cm.

- Nr. 294** Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 7/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar pembe (7.5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 60, K 708; Hayes 1983, s. 136, fig. 16, 189 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 36.6 cm.
- Nr. 295** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/06.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 60, K 708; Hayes 1983, s. 136, fig. 16, 189 (M.S. 1. yüzyılın son çeyreği).
AR: 36.8 cm.
- Nr. 296** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika, kalsit ve kuartz katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/46.
Seviye: M3, +80.00/+79.70 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 61, K 719 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 36 cm.
- Nr. 297** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar pembe (7.5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 61, K 719 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği).
AR: 31 cm.
- Nr. 298** Kil: Pembe (5 YR 7/4); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/4). Dış yüzey soluk sarı (2.5 YR 8/2).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.
Par: Riley 1979, fig. 120, 801-810 (M.S. 1. yüzyıl)
AR: 36 cm.
- Nr. 299** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Roma Dönemi
AR: 27.8 cm.

Nr. 300 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika, kalsit, şamot ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey firnis çok koyu gri (7.5 R 3/1). Dış yüzey pembe (7.5 R 7/3).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Roma Dönemi

AR: 46 cm.

Nr. 301 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 R 5/6). Dış yüzey pembe (7.5 R 7/4).

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M2, +79.33/+78.68 m.

Par: Roma Dönemi

AR: 36.4 cm.

Nr. 302 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar çok soluk kahverengi (10 YR 7/3).

Env: Ada 7-03/42.

Seviye: M2, +79.33/+78.68 m.

Par: Roma Dönemi

AR: 28.8 cm.

Nr. 303 Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/12.

Seviye: M1, +79.74/+79.31 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 56, 691 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 12 cm.

Nr. 304 Kil: Kırmızımsı sarı (7.5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (7.5 YR 8/3).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 55, 691 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 15 cm.

Nr. 305 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 4/6). Dış yüzey çok açık kırmızı (2.5 YR 6/8).

Env: Ada 7-03/09.

Seviye: M1, +81.50/+80.72 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 8, K 67 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 18 cm.

Nr. 306 Kil: Grimsi kahverengi (10 YR 5/2); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey soluk kahverengi (10 YR 6/3). Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/3).

Env: Ada 7-03/21.

Seviye: M3, +79.03/+78.08 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 613 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 13.7 cm.

Nr. 307 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kahverengi (7.5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M1, +82.00/+81.06 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 67, K 766 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 4.4 cm.

Nr. 308 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (5 YR 6/4). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 67, K 766 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 4 cm.

Nr. 309 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 67, K 766 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 4.6 cm.

Nr. 310 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8).

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.

Par: M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı.

AR: 4 cm.

Nr. 311 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 67, K 766; Sackett 1992, pl. 173, fig. D1-11 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 8.2 cm.

- Nr. 312** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kalker kaplı.
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 67, K 766; Sackett 1992, pl. 173, fig. D1-11 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).
AR: 11.4 cm.
- Nr. 313** Kil: Açık kırmızı (5 YR 6/6); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey güçlü kırmızı (2.5 YR 5/2). Dış yüzey astar gri (Gley 1 5/N).
Env: Ada 7-03/19.
Seviye: M2, +80.18/+79.43 m (Roma sikkesi +79.94 m.)
Par: Meriç 2002, Taf. 66, K 753 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).
AR: 11.4 cm.
- Nr. 314** Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).
Env: Ada 7-03/37.
Seviye: M4, +82.73/+81.41 m
Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 615 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 14 cm.
- Nr. 315** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/4).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 68, K 776-779 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).
AR: 9.2 cm.
- Nr. 316** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/6); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (10 R 6/6). Dış yüzey koyu gri (2.5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Riley 1979, fig. 139, 1152; Gassner 1997, Taf. 56, 697 (M.S. 1. yüzyılın sonu).
AR: 10.2 cm.
- Nr. 317** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Roma Dönemi
AR: 11.2 cm.

4.6.2 Pişirme Kapları

Nr. 318 Kil: Koyu gri (10 YR 4/1); mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey gri (5 YR 5/1). Dış yüzey çok koyu gri (10 YR 3/1).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 21.6 cm.

Nr. 319 Kil: Kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 5/8) ve firnis kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/3). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/40.

Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 19.8 cm.

Nr. 320 Kil: Kahverengi (7.5 YR 4/2); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey koyu gri (10 YR 4/1). Dış yüzey kahverengi (7.5 YR 5/2).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 14.4 cm.

Nr. 321 Kil: Koyu gri (7.5 YR 4/1); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey koyu gri (7.5 YR 5/3). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/3).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 12.8 cm.

Nr. 322 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı gri (5 YR 5/2). Dış yüzey koyu gri (2.5 Y 4/1).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 18.6 cm.

Nr. 323 Kil: Güçlü kahverengi (7.5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kahverengi (7.5 YR 5/3); ayrıca dış yüzey koyu gri (7.5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 14.6 cm.

Nr. 324 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/4). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/3) ve koyu kırmızımsı gri (2.5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 14.8 cm.

Nr. 325 Kil: Koyu kırmızımsı gri (5 YR 4/2); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/46.

Seviye: M3, +80.00/+79.70 m

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 14.8 cm.

Nr. 326 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey sarımsı kırmızı (5 YR 5/6). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/13.

Seviye: M1, +79.85/+79.40 m

Par: Meriç 2002, Taf. 52, K 634 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 24.5cm.

Nr. 327 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/3). Dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 7/3).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M1, +82.00/+81.06 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 615 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 14.2 cm.

Nr. 328 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey pembe (7.5 YR 7/4).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 615 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 17.6 cm.

Nr. 329 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (10 R 6/6). Dış yüzey koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 615 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 13.2 cm.

Nr. 330 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 608; Zabehlicky-Scheffengger 1998, s. 39, fig. 7; Gassner 1997, Taf. 58, 737 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 26 cm.

Nr. 331 Kil: Kırmızı (10 R 5/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/3).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 608; Zabehlicky-Scheffengger 1998, s. 39, fig. 7; Gassner 1997, Taf. 58, 737 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 21.4 cm.

Nr. 332 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5YR 6/6).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 50, K 608; Zabehlicky-Scheffengger 1998, s. 39, fig. 7; Gassner 1997, Taf. 58, 737 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 22 cm.

Nr. 333 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (5 YR 7/6). Dış yüzey pembe (7.5 Y 7/4).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 65, K 739 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 37 cm.

Nr. 334 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 4/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/4).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 107, 901; Riley 1979, fig. 99, 439, 440, fig. 100, 443 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 30 cm.

Nr. 335 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6) ayrıca dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 107, 901; Riley 1979, fig. 99, 439, 440, fig. 100, 443 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 27 cm.

Nr. 336 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/8). Dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 107, 901; Riley 1979, fig. 99, 439, 440, fig. 100, 443 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 29 cm.

Nr. 337 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6), büyük ölçüde kalker kaplı.

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 107, 901; Riley 1979, fig. 99, 439, 440, fig. 100, 443 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 24 cm.

Nr. 338 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve kuartz katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Dış yüzey koyu gri (Gley 1 4/N).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Anderson-Stajanovic 1992, pl. 107, 901; Riley 1979, fig. 99, 439, 440, fig. 100, 443 (M.S. 1. yüzyılın ikinci yarısı).

AR: 26.4 cm.

- Nr. 339** Kil: Koyu kahverengi (2.5 YR 6/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey koyu gri (10 YR 4/1). Dış yüzey kahverengi (7.5 YR 5/3).
Env: Ada 7-03/25.
Seviye: M2, +82.00/+81.06 m
Par: Sackett 1992, pl. 177, fig. 32a; Ladstätter 1998, s. 41, fig. 1; Gassner 1997, Taf. 57, 715 (M.S. 1. yüzyıl).
AR: 16.8 cm.
- Nr. 340** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 R 6/6). Dış yüzey gri (5 YR 5/1).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.
Par: Sackett 1992, pl. 177, fig. 32a; Ladstätter 1998, s. 41, fig. 1; Gassner 1997, Taf. 57, 715 (M.S. 1. yüzyıl).
AR: 22.2 cm.
- Nr. 341** Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey pembe (7.5 R 7/4). Dış yüzey koyu gri (7.5 YR 4/1).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Sackett 1992, pl. 177, fig. 32a; Ladstätter 1998, s. 41, fig. 1; Gassner 1997, Taf. 57, 715 (M.S. 1. yüzyıl).
AR: 19.4 cm.
- Nr. 342** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8), kılın iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 5/8). Dış yüzey çok koyu gri (7.5 YR 3/1).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M4, +81.84/+81.34 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).
AR: 18.2 cm.
- Nr. 343** Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 5/6). Dış yüzey gri (7.5 YR 5/1).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M1, +81.50/+80.72 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).
AR: 18 cm.

Nr. 344 Kil: Kırmızı (10 R 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kahverengi (10 YR 5/3). Dış yüzey kahverengi (7.5 Y 5/2) ve kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).

Env: Ada 7-03/23.

Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 16 cm.

Nr. 345 Kil: Gri (Gley 6/N); kum, mika, kalsit ve şamot katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey gri (Gley 1 5/N).

Env: Ada 7-03/09.

Seviye: M1, +81.50/+80.72 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 27 cm.

Nr. 346 Kil: Kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey koyu kırmızımsı gri (2.5 YR 3/1). Dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/8). Büyüük ölçüde kalker kaplı.

Env: Ada 7-03/45.

Seviye: M4, +81.35/+80.78 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 34.4 cm.

Nr. 347 Kil: Koyu grimsi kahverengi (10 YR 4/2); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 22.9 cm.

Nr. 348 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 R 5/4). Dış yüzey kırmızı (2.5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 22 cm.

Nr. 349 Kil: Açık yeşilimsi kahverengi (2.5 Y 5/3); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1). Büyüük oranda kalker kaplı.

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 31.4 cm.

Nr. 350 Kil: Koyu gri (Gley 1 4/N); mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 19 cm.

Nr. 351 Kil: Gri (Gley 1 6/N); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu gri (10 YR 4/1) ve gri (10YR 5/1).

Env: Ada 7-03/07.

Seviye: M1, +80.28/+80.00 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 20.2 cm.

Nr. 352 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu kırmızımsı gri (2.5 YR 4/1); ayrıca iç yüzey kırmızı (10 R 5/6).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+ 79.72 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 57, 717 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 22.8 cm.

Nr. 353 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey güçlü kırmızı (10 R 4/2). Dış yüzey gri (2.5 Y 6/1).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 25 cm.

Nr. 354 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey gri (5 YR 5/1).

Env: Ada 7-03/32.

Seviye: M2, +81.00/+80.60 m

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 30.4 cm.

Nr. 355 Kil: Kırmızı (2.5 YR 4/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4) ve kırmızı (2.5 YR 5/6).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 20.4 cm.

Nr. 356 Kil: Kırmızı (10 R 5/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (10 R 6/6) ve güçlü kırmızı (10 R 4/2). Dış yüzey güçlü kırmızı (2.5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 24 cm.

Nr. 357 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8), kilin iç kısmı gri kalmıştır; mika ve katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/19.

Seviye: M2, +80.18/+79.43 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 16.8 cm.

Nr. 358 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/6); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kahverengi (7.5 R 6/3) ve kırmızı (2.5 YR 5/6). Dış yüzey koyu gri (7.5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 28 cm.

Nr. 359 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (10 R 5/8). Dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 6/6).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+ 79.72 m.

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 21 cm.

Nr. 360 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey koyu gri (7.5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/12.

Seviye: M1, +79.74/+ 79.31 m.

Par: M.S. 1. yüzyıl.

AR: 21.4 cm.

Nr. 361 Kil: Kahverengi (7.5 YR 5/4); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/4).

Env: Ada 7-03/45.

Seviye: M4, +81.35/+80.78 m.

Par: Gassner 1997, Taf. 55, 682 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 9 cm.

Nr. 362 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 6/6); kum, mika, kalsit ve kuartz katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızımsı sarı (5 YR 7/6).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 54, K 652 (M.S. 2. yüzyılın ilk çeyreği)
AR: 23.4 cm.

Nr. 363 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey astar kırmızımsı sarı (7.5 YR 6/6).
Env: Ada 7-03/40.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 55, 686 (M.S. 2. yüzyıl).
AR: 23.4 cm.

Nr. 364 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (10 R 6/6). Dış yüzey açık kırmızımsı kahverengi (5 YR 6/4).
Env: Ada 7-03/16.
Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.
Par: Gassner 1997, Taf. 55, 686 (M.S. 2. yüzyıl).
AR: 14.2 cm.

Nr. 365 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey çok soluk kahverengi (10 YR 8/4)
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M2, +79.55/+79.29 m.
Par: Sackett 1992, pl. 177, fig. 30g (M.S. 2. yüzyıl).
AR: 31 cm.

Nr. 366 Kil: Kırmızı (2.5 YR 4/8); kum, mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey koyu gri (2.5 Y 4/1).
Env: Ada 7-03/05.
Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.
Par: Wintermeyer 1980, Abb. 2, 5 (M.S. 3. yüzyıl).
AR: 20.6 cm.

Nr. 367 Kil: Kırmızı (2.5 YR 5/8); mika ve kalsit katkılı.
Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 6/4). Dış yüzey kırmızımsı gri (5 YR 5/2).
Env: Ada 7-03/09.
Seviye: M1, +81.50/+80.72 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 54, K 650; Zabehlicky-Scheffengger 1998, s. 37, fig. 2 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).
AR: 23.2 cm.

Nr. 368 Kil: Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Dış yüzey kırmızımsı gri (5YR 5/2).

Env: Ada 7-03/06.

Seviye: M1, +80.24/+ 79.72 m.

Par: Zabehlicky-Scheffenger 1998, s. 37, fig. 2 (M.S. 1. yüzyılın ilk yarısı).

AR: 18 cm.

Nr. 369 Kil: Siyah (7.5 YR 2.5/1); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey soluk kırmızı (10 R 6/4). Dış yüzey koyu kırmızımsı gri (10 R 4/1).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 54, K 648; Gassner 1997, Taf. 59, 743 (M.S. 1. yüzyıl sonu M.S. 2. yüzyıl başı).

AR: 19.2 cm.

Nr. 370 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızımsı kahverengi (2.5 R 6/4). Dış yüzey kahverengi (7.5 YR 5/4 ve 7.5 YR 5/2).

Env: Ada 7-03/02.

Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 54, K 648; Gassner 1997, Taf. 59, 743 (M.S. 1. yüzyıl sonu M.S. 2. yüzyıl başı).

AR: 31.2 cm.

Nr. 371 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika, kalsit ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey kırmızı (10 R 5/6). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4) ve koyu gri (2.5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/05.

Seviye: M1, +80.51/+80.00 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 54, K 648; Gassner 1997, Taf. 59, 743 (M.S. 1. yüzyıl sonu M.S. 2. yüzyıl başı).

AR: 23.6 cm.

Nr. 372 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/8); kum, mika ve kalsit katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (10 R 6/6). Dış yüzey güçlü kırmızı (2.5 YR 5/2).

Env: Ada 7-03/16.

Seviye: M3, +79.45/+78.81 m.

Par: Riley 1979, fig. 103, 503 (M.S. 2-3. yüzyıl)

AR: 22.6 cm.

Nr. 373 Kil: Siyah (5 YR 2.5/1); mika ve katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey ve dış yüzey kırmızımsı sarı (5 YR 7/6). Dış yüzey koyu gri (5 YR 4/1).

Env: Ada 7-03/36.

Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.)

Par: Meriç 2002, Taf. 55, K 657 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 33.4 cm. KR: 22.2 cm.

Nr. 374 Kil: Kahverengi (7.5 YR 4/3); mika ve küçük taş parçaları katkılı.

Yüzey İşlemleri: İç yüzey açık kırmızı (2.5 YR 6/6). Dış yüzey kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4). Yüzeylerde yanık izleri görülmektedir.

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 55, K 658; Özyiğit 1990, çiz. 9.a; Athenian Agora V, pl. 7, Grup G, G 115 (M.S. 1. yüzyıl).

AR: 29.4 cm. KR: 24 cm.

KR: 4 cm.

4.7 Kandiller

Foto. 26 Kil: Grimsi kahverengi (2.5 Y 5/1); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis siyah (10 YR 2/1).

Env: Ada 7-03/46.

Seviye: M3, +80.00/+79.70 m.

Par: Howland 1958, Tip 53, pl. 52, 757-761 (M.Ö. 1. yüzyılın ilk yarısı).

Foto. 27 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 4/8).

Env: Ada 7-03/37.

Seviye: M4, +82.73/+81.41 m.

Foto. 28 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/24.

Seviye: M1, +82.69/+81.30 m.

Foto. 29 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+81.06 m.

Foto. 30 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum ve mika katkılı.

Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8).

Env: Ada 7-03/25.

Seviye: M2, +82.00/+81.06 m.

Par: Meriç 2002, Taf. 79, L62, Taf. 81, L 82, L 83 (M.S. 1. yüzyılın sonu) .

Foto. 31 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/23.
Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 79, L62, Taf. 81, L 82, L 83 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

Foto. 32 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/23.
Seviye: M2, +81.50/+80.75 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 82, L 95-98 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

Foto. 33 Kil: Çok soluk kahverengi (10 YR 7/4); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/02.
Seviye: M1, +80.94/+80.51 m.

Foto. 34 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).
Par: Meriç 2002, Taf. 79, L 63; Loeschcke Tip VIII (M.S. 1. yüzyılın sonu).

Foto. 35 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 7/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/8).
Env: Ada 7-03/36.
Seviye: M2, +80.60/+79.84 m. (Roma sikkesi +79.94 m.).
Par: Meriç 2002, Taf. 79, L62, Taf. 81, L 82, L 83 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

Foto. 36 Kil: Açık kırmızı (2.5 YR 6/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 4/8).
Env: Ada 7-03/06.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 81, L 86-88 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

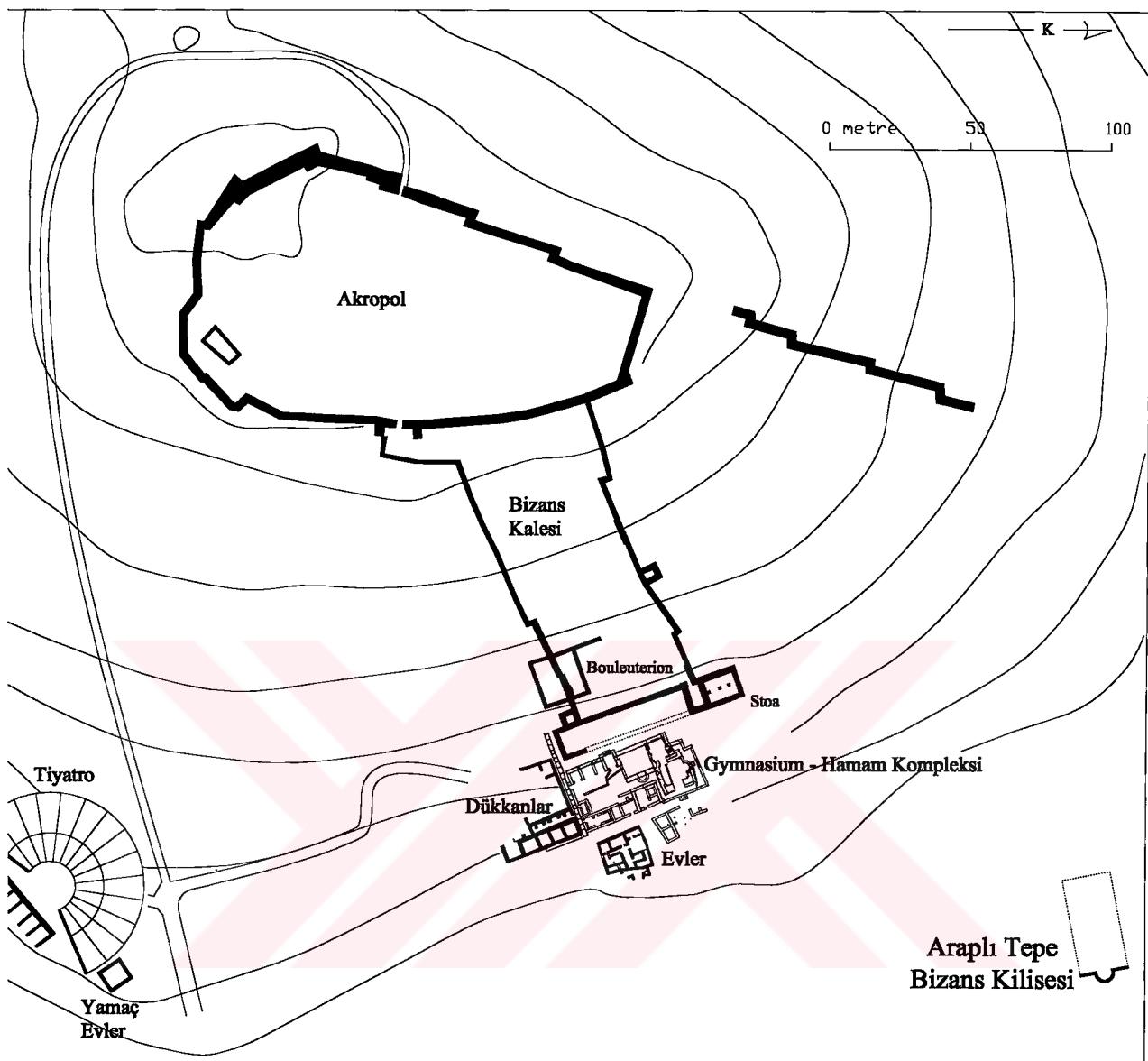
Foto. 37 Kil: Kırmızımsı sarı (5 YR 7/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (2.5 YR 5/6) ve soluk sarı (2.5 Y 8/4) alacaklı..
Env: Ada 7-03/04.
Seviye: M1, +80.24/+79.72 m.

Foto. 38 Kil: Açık kırmızı (10 R 6/6); kum ve mika katkılı.
Yüzey İşlemleri: Dış yüzey firnis kırmızı (10 R 4/8).
Env: Ada 7-03/14.
Seviye: M3, +79.55/+79.29 m.
Par: Meriç 2002, Taf. 81, L 86-88 (M.S. 1. yüzyılın sonu).

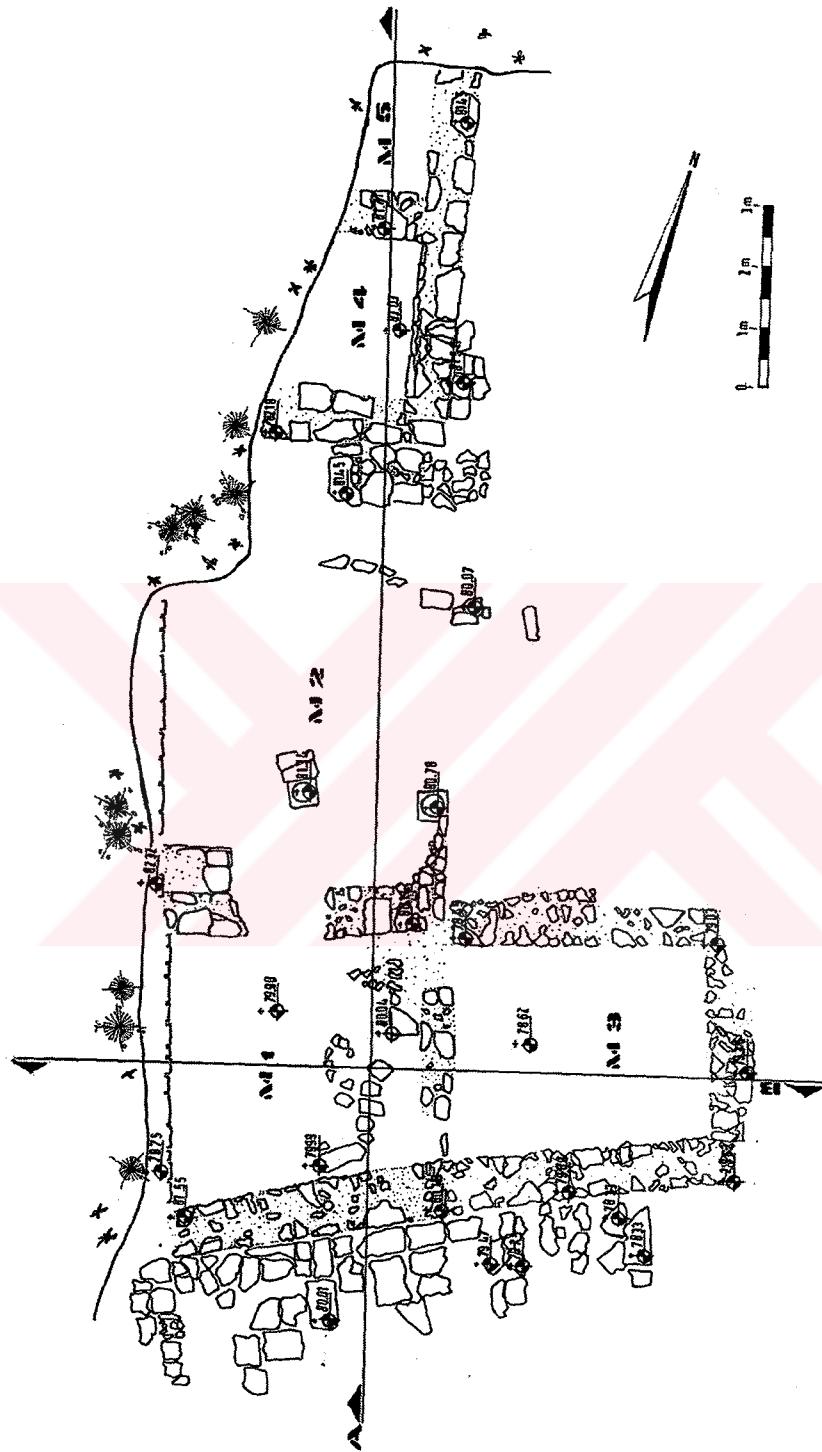
**ÇİZİM
VE
FOTOĞRAFLAR**

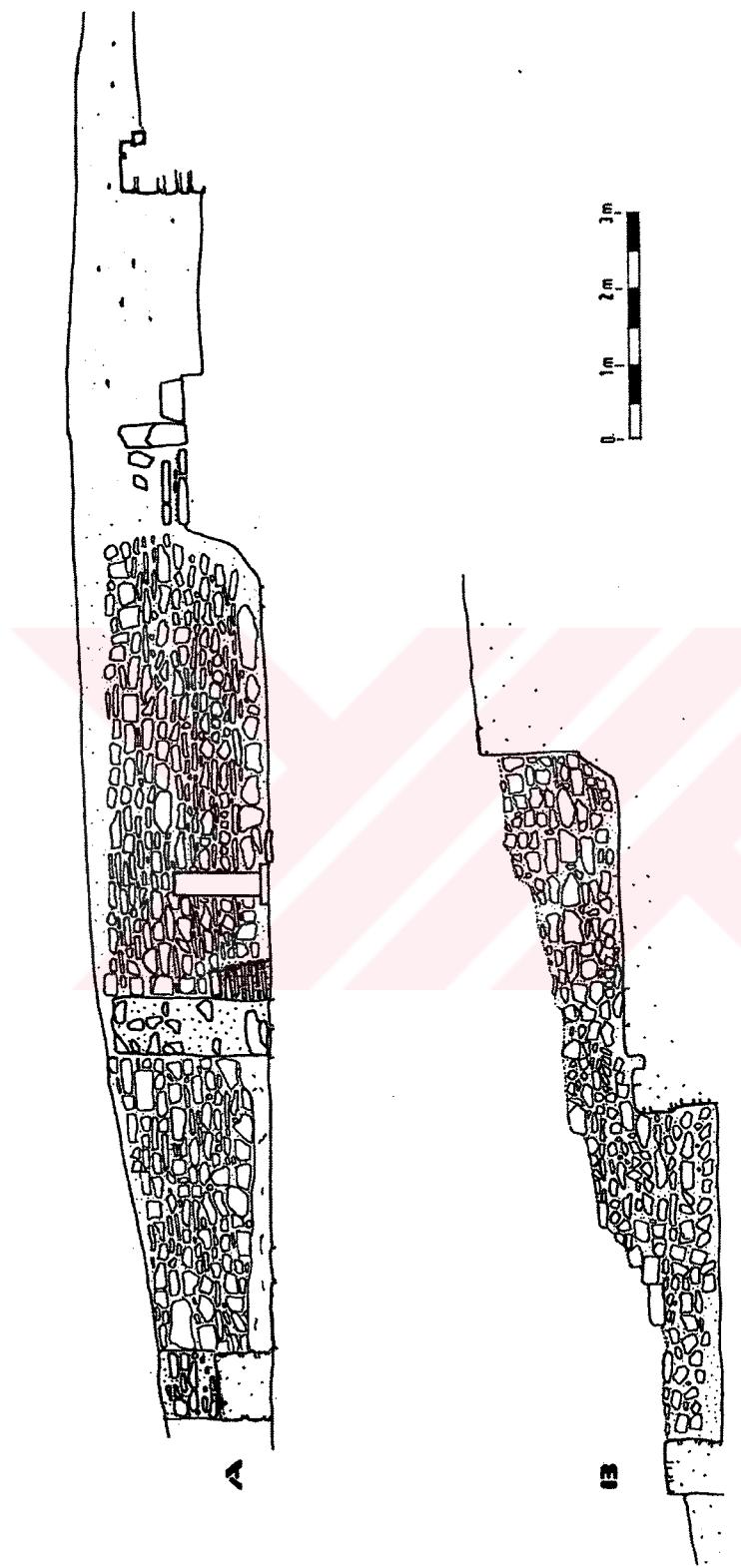
Ciz. 1 Batı Anadolu Haritası

Ciz. 2 Metropolis Kent Plani

Çiz. 3 Ada 7 Konut Planı

Ciz. 4 Ada 7 Konut A ve B Kesitleri

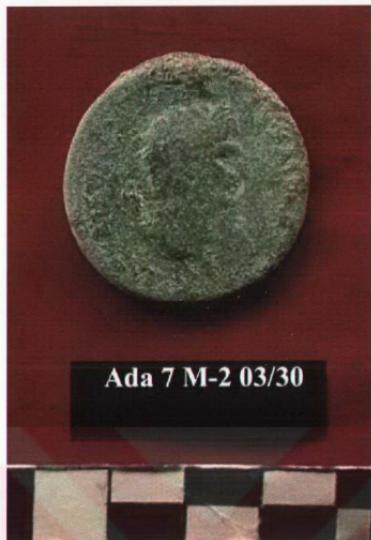

Foto. 1 Traianus Sikkesi Ön Yüz

Foto. 2 Arka Yüz

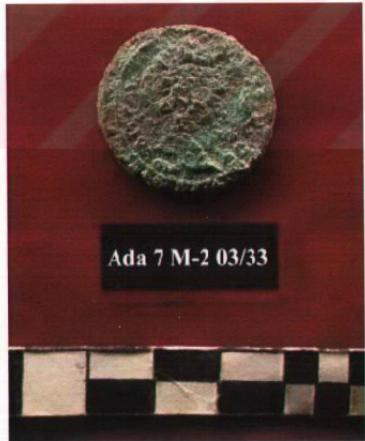
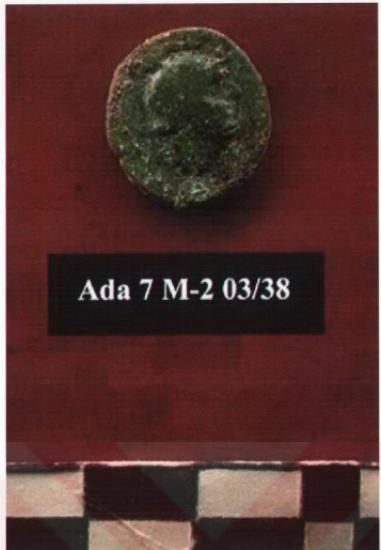

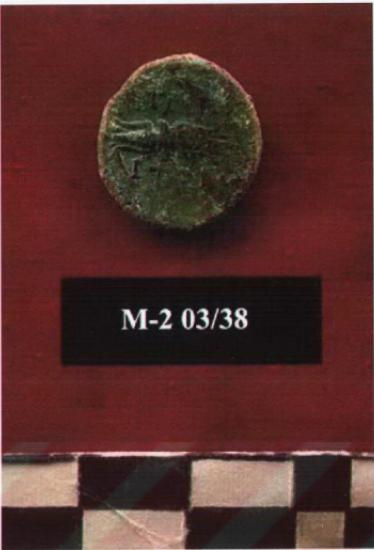
Foto. 3 Hadrianus Sikkesi Ön Yüz

Foto. 4 Arka Yüz

Ada 7 M-2 03/38

M-2 03/38

**Foto. 5 Metropolis Kent Sikkesi Ön
Yüz**

Foto. 6 Arka Yüz

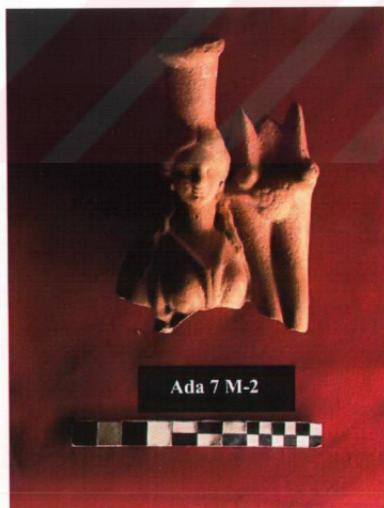

Foto. 7 Tyche Figürü

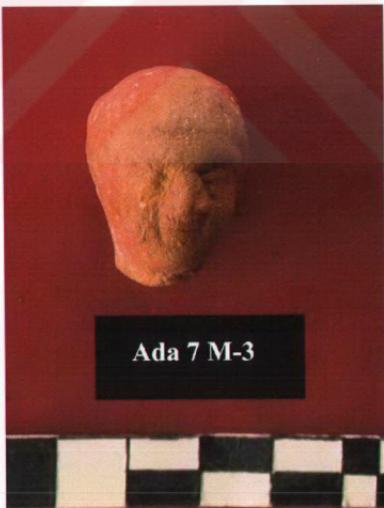
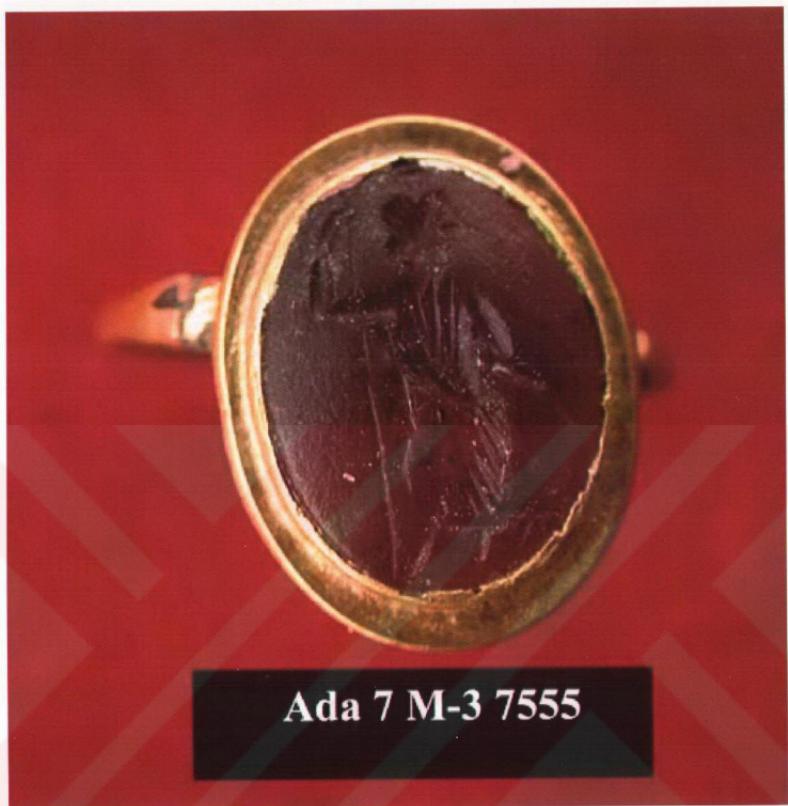

Foto. 8 Figürin Başı

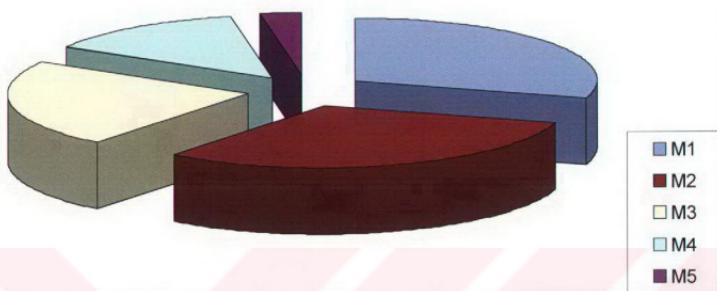
Ada 7 M-3 7555

Foto. 9 Akik Taşı Bulunan Altın Yüzük

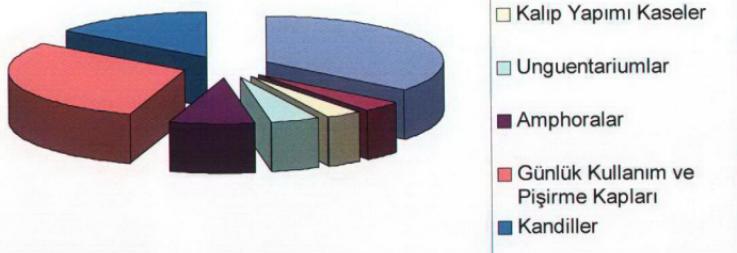
TABLALAR

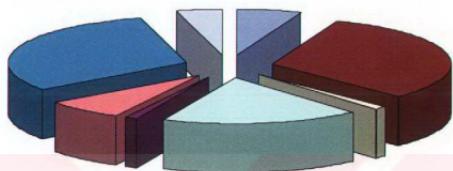
Tablo 1. Mekanlar Arası Seramik Yoğunluk Grafiği

**Tablo 2. Hellenistik Dönem Seramik Grubu
Yoğunlukları**

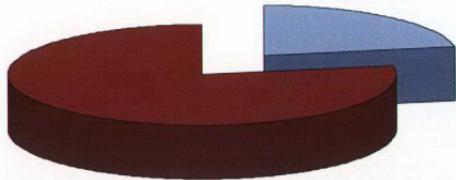

Tablo 3. Roma Dönemi Seramik Grubu Yoğunlukları

- Gri Seramikler
- Sigillatalar
- Kalıp Yapımı Kaseler
- İnce Duvarlı Seramikler
- Unguentariumlar
- Amphoralar
- Günlük Kullanım ve Pişirme Kapları
- Kandiller

Tablo 4. Hellenistik ve Roma Dönemi Seramik Yoğunlukları

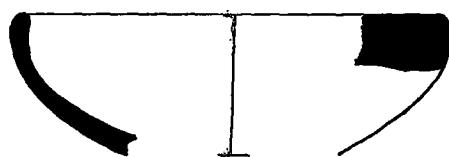

- Hellenistik Dönem Seramikleri
- Roma Dönemi Seramikleri

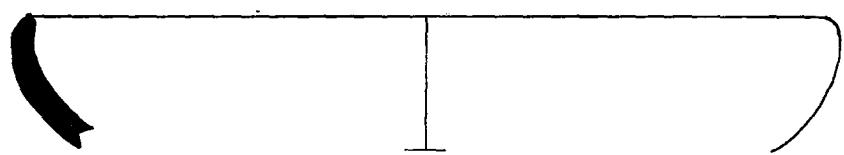
LEVHALAR

LEVHA 1

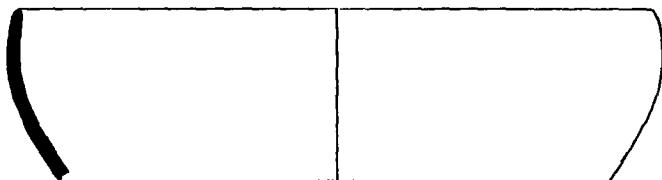
Nr. 1

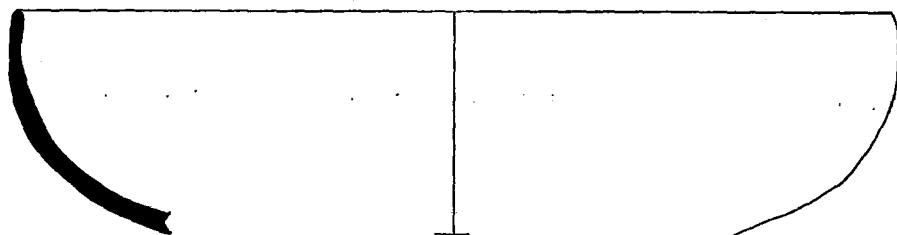
Nr. 2

Nr. 3

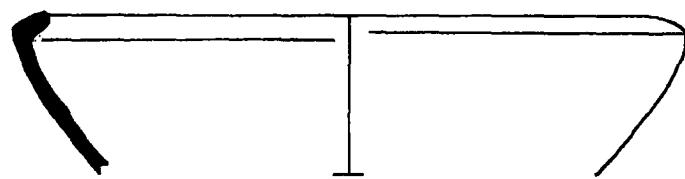
Nr. 4

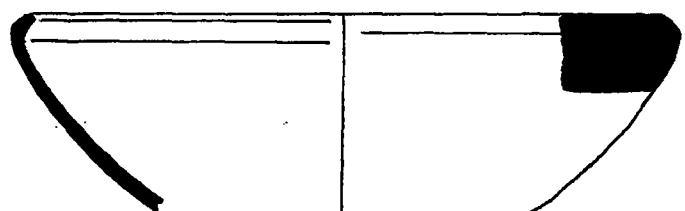
Nr. 5

$\varnothing 1$ 5 cm

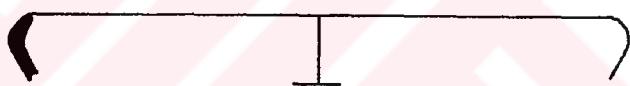
LEVHA 2

Nr. 6

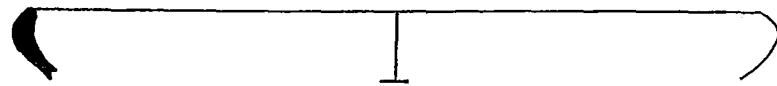
Nr. 7

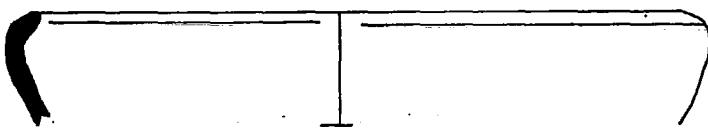
Nr. 8

Nr. 9

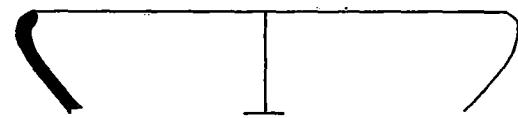
Nr. 10

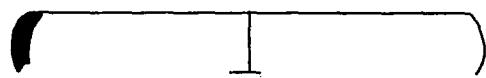
Nr. 11

LEVHA 3

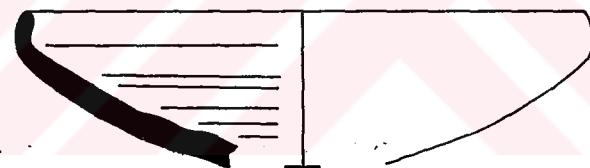
Nr. 12

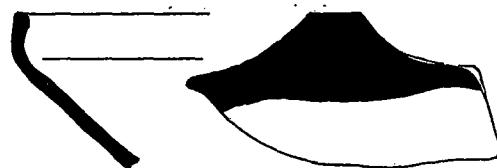
Nr. 13

Nr. 14

Nr. 15

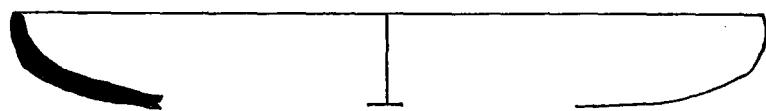
Nr. 16

Nr. 17

0 1 5 cm

LEVHA 4

Nr. 18

Nr. 19

Nr. 20

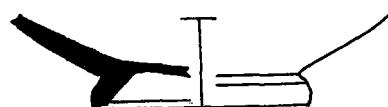
Nr. 21

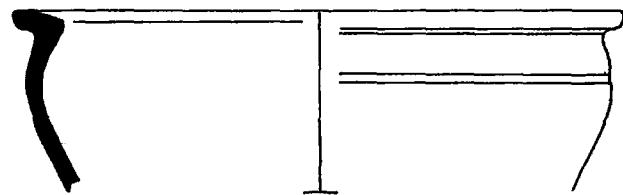
Nr. 22

Nr. 23

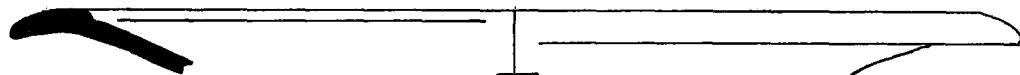
Nr. 24

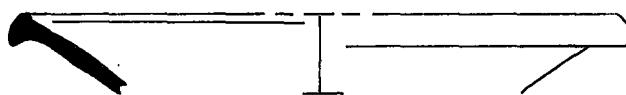
Nr. 25

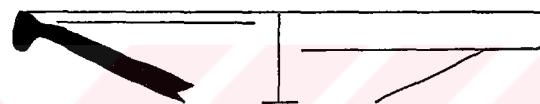
LEVHA 5

Nr. 26

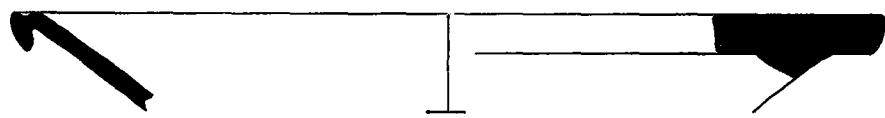
Nr. 27

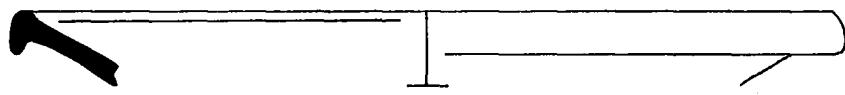
Nr. 28

Nr. 29

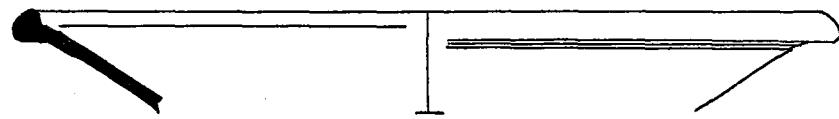
Nr. 30

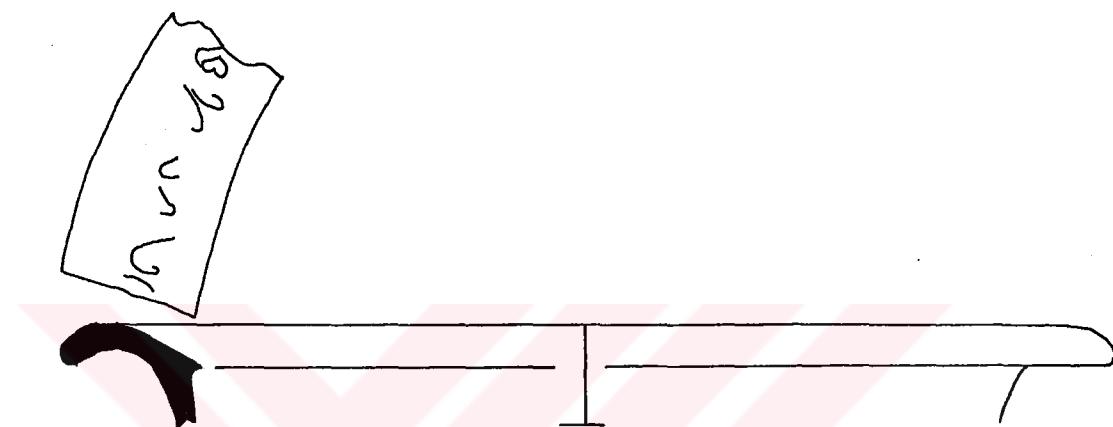
Nr. 31

0 1 5 cm

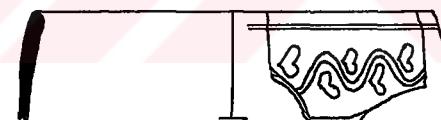
LEVHA 6

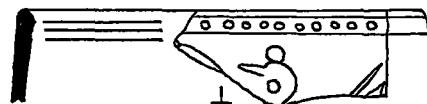
Nr. 32

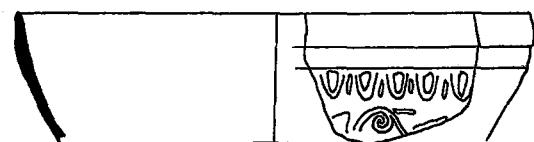
Nr. 33

Nr. 34

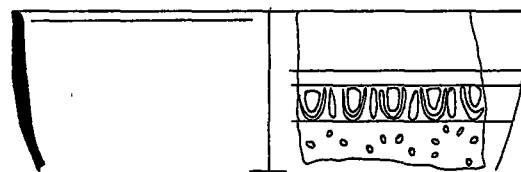
Nr. 35

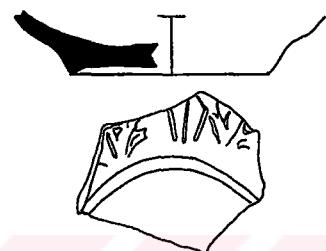
Nr. 36

0 1 5 cm

LEVHA 7

Nr. 37

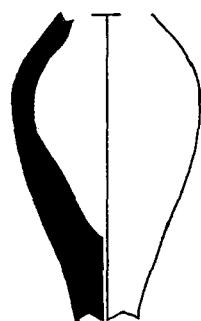
Nr. 38

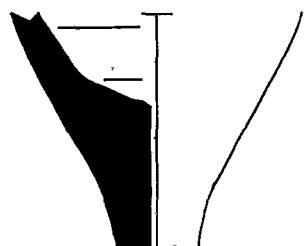
Nr. 39

Nr. 40

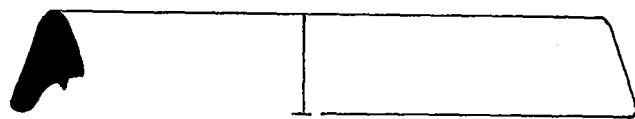
Nr. 41

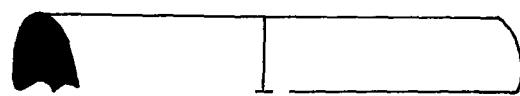
Nr. 42

0 1 5 cm

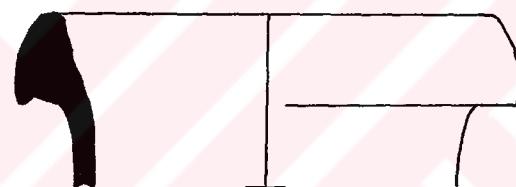
LEVHA 8

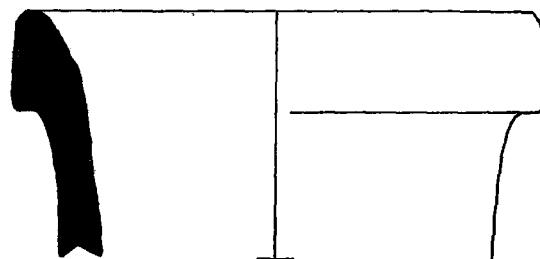
Nr. 43

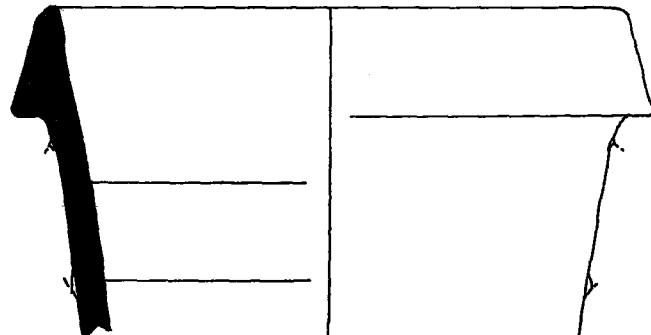
Nr. 44

Nr. 45

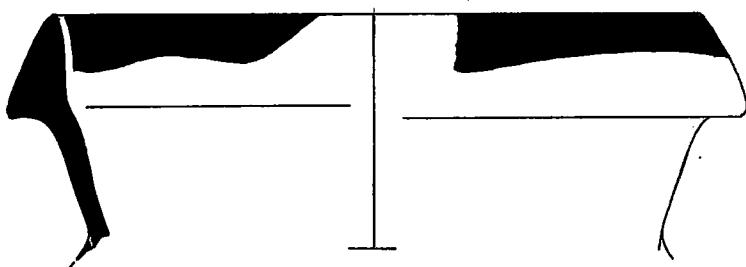
Nr. 46

Nr. 47

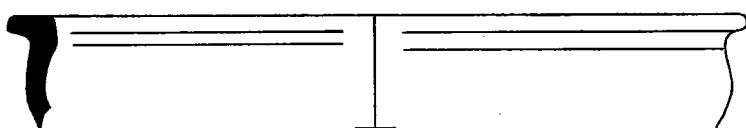
LEVHA 9

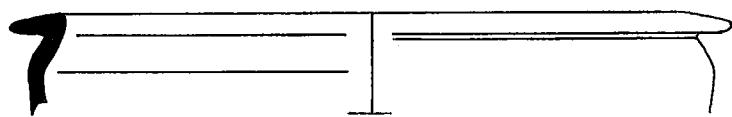
Nr. 48

Nr. 49

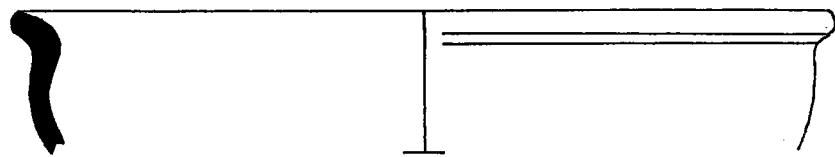

Nr. 50

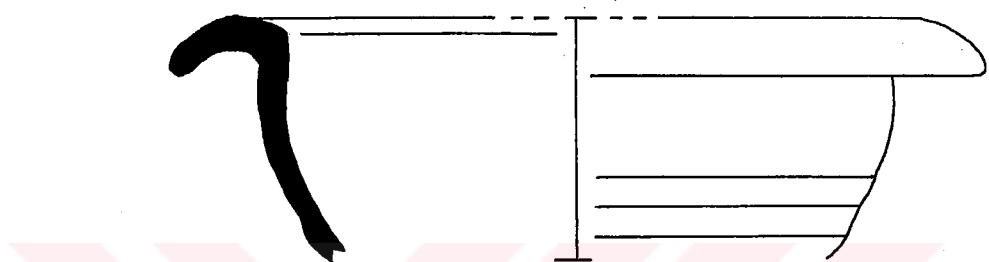

Nr. 51

LEVHA 10

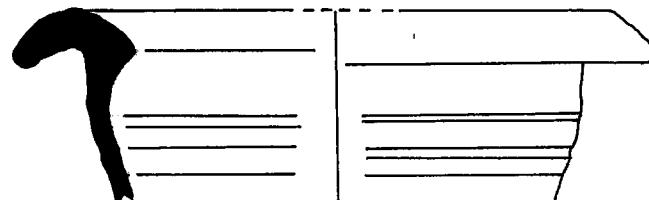
Nr. 52

Nr. 53

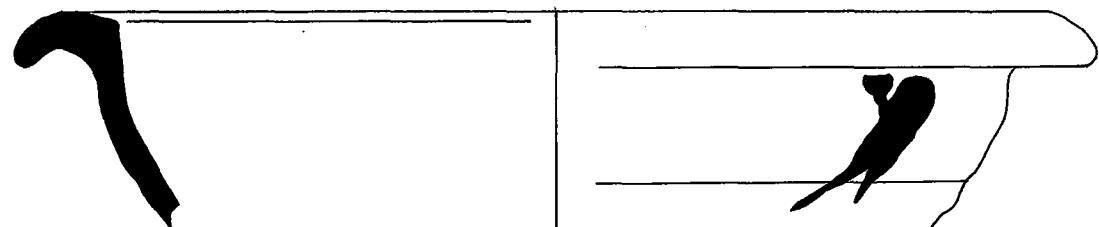

Nr. 54

Nr. 55

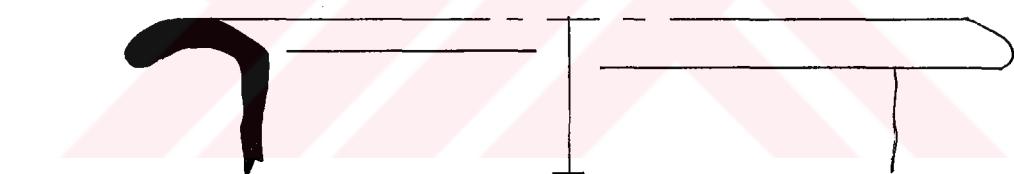
LEVHA 11

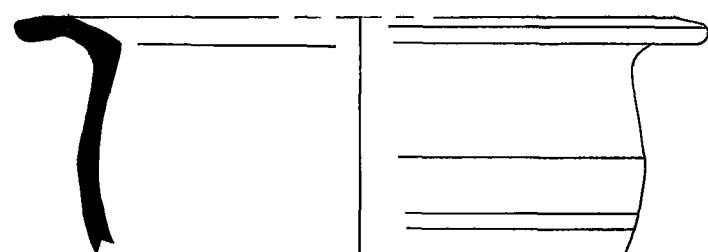
Nr. 56

Nr. 57

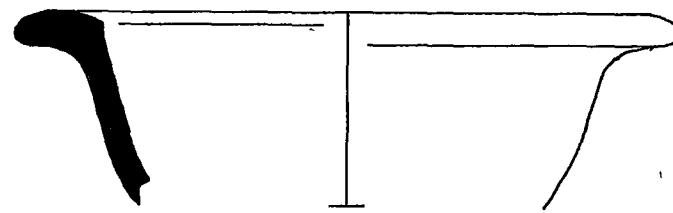
Nr. 58

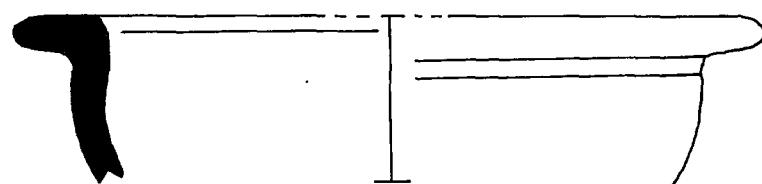
Nr. 59

0 1 5 cm

LEVHA 12

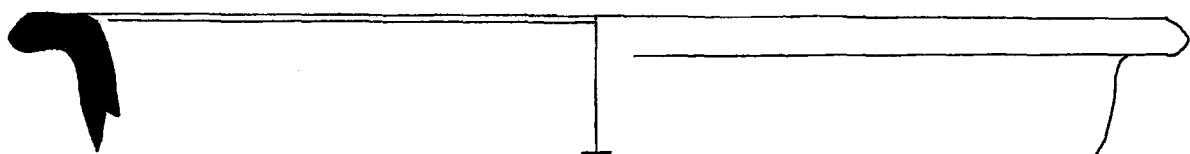
Nr. 60

Nr. 61

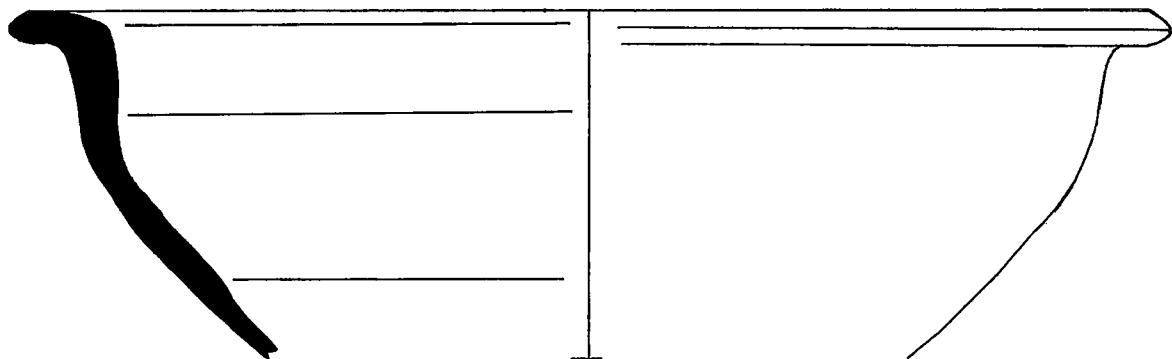
Nr. 62

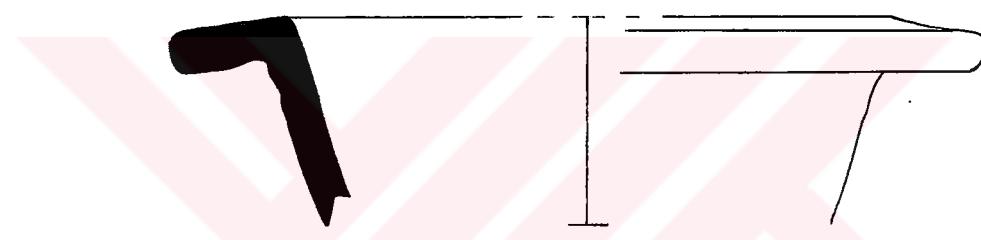
Nr. 63

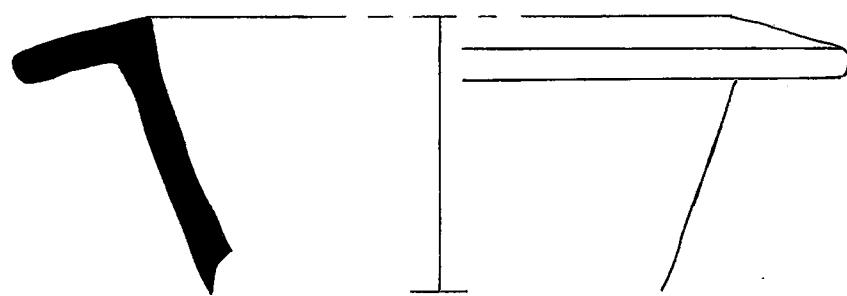
LEVHA 13

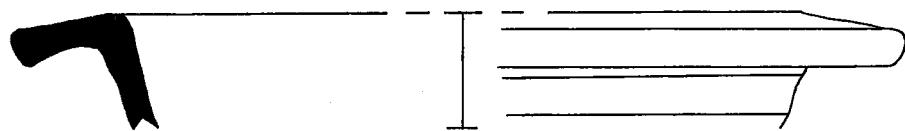
Nr. 64

Nr. 65

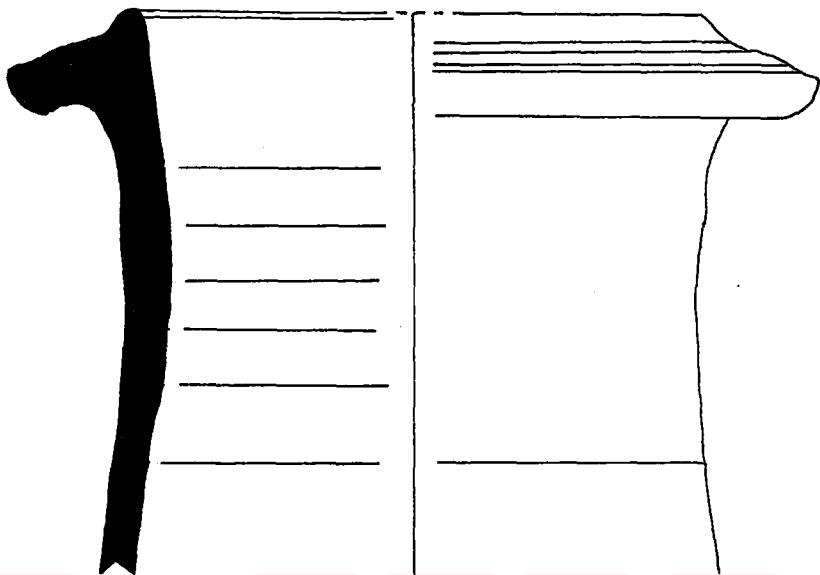

Nr. 66

Nr. 67

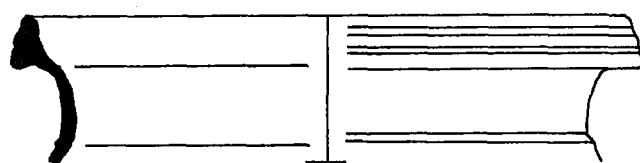
LEVHA 14

Nr. 68

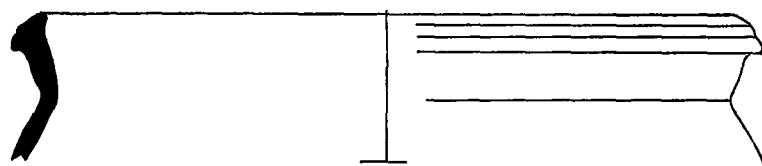
Nr. 69

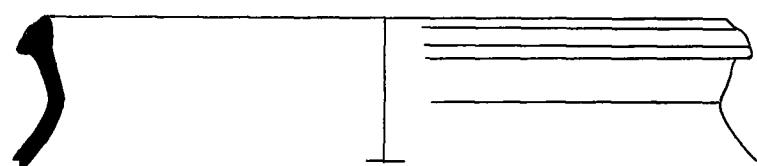
Nr. 70

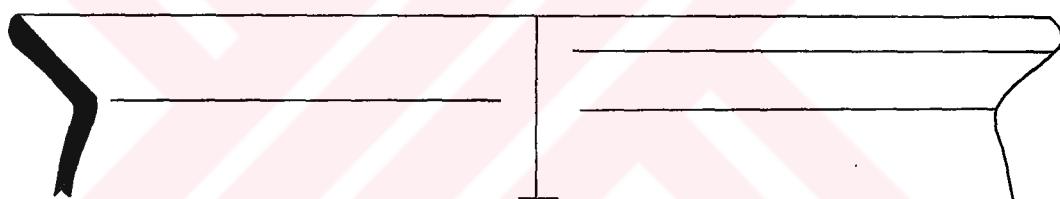
LEVHA 15

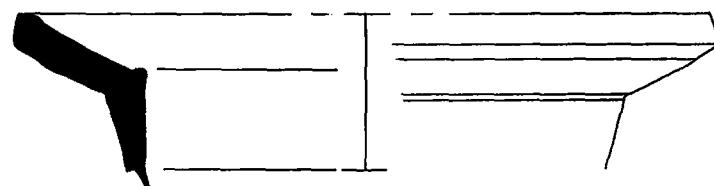
Nr. 71

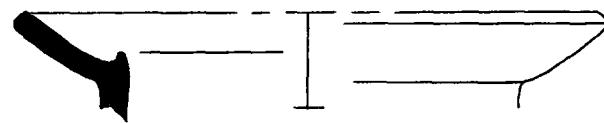
Nr. 72

Nr. 73

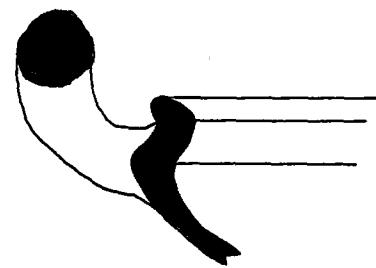
Nr. 74

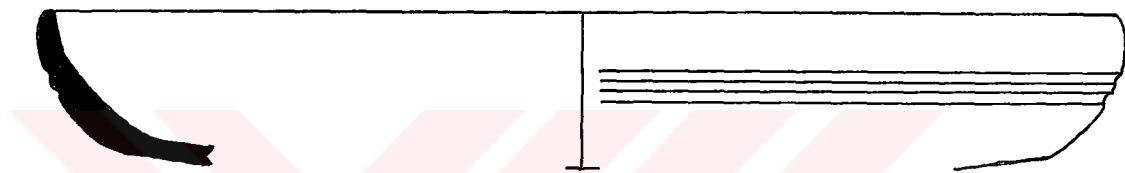
Nr. 75

0 1 5 cm
[Scale bar markings]

LEVHA 16

Nr. 76

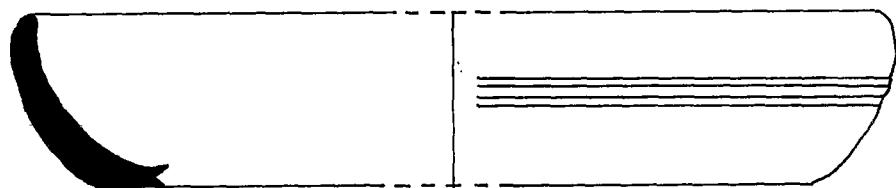
Nr. 77

Nr. 78

Nr. 79

Nr. 80

0 1 5 cm

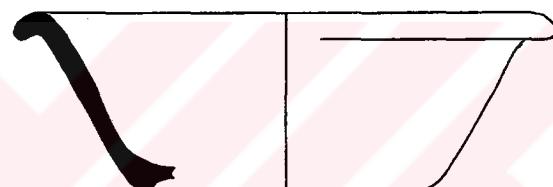
LEVHA 17

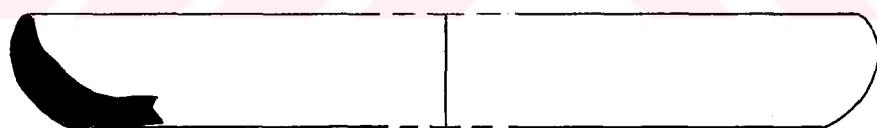
Nr. 81

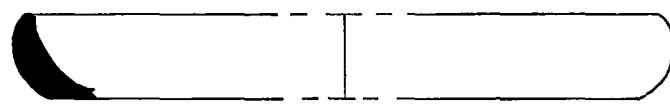
Nr. 82

Nr. 83

Nr. 84

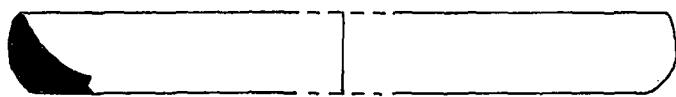
Nr. 85

Nr. 86

LEVHA 18

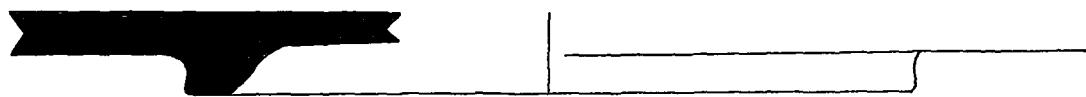
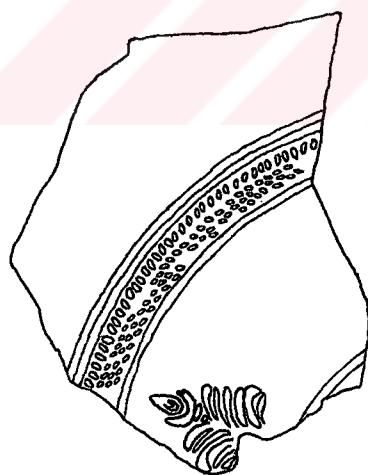
Nr. 87

Nr. 88

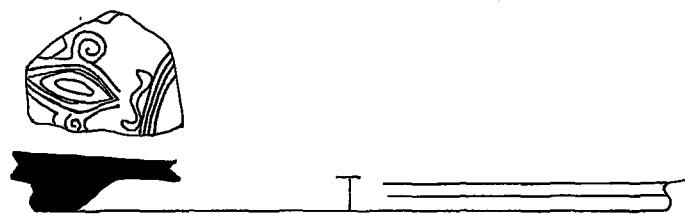
Nr. 89

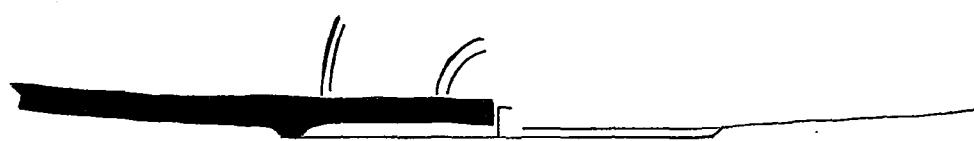
Nr. 90

0 1 5 cm

LEVHA 19

Nr. 91

Nr. 92

Nr. 93

Nr. 94

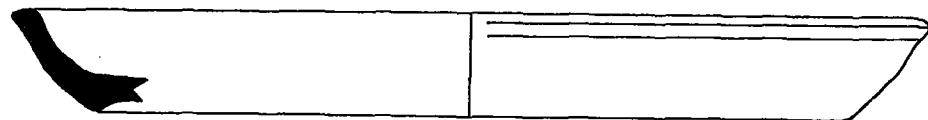

Nr. 95

Nr. 96

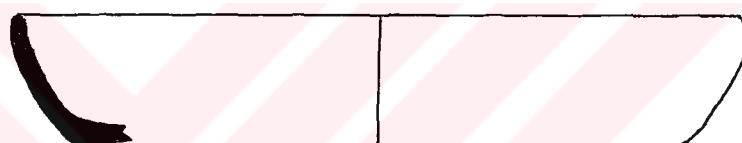
LEVHA 20

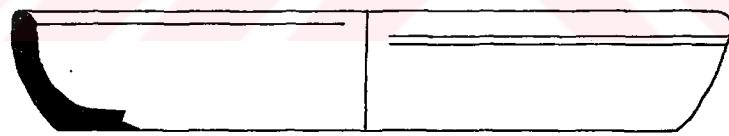
Nr. 97

Nr. 98

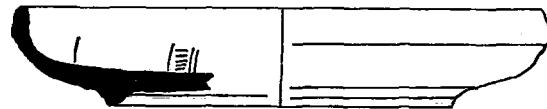
Nr. 99

Nr. 100

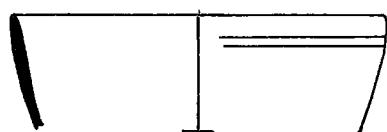
Nr. 101

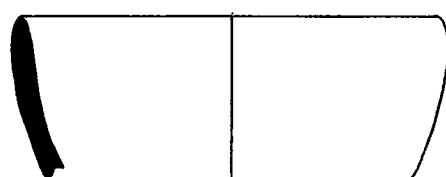
Nr. 102

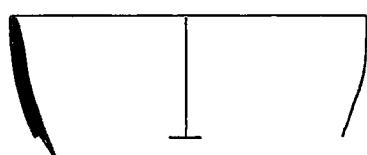
LEVHA 21

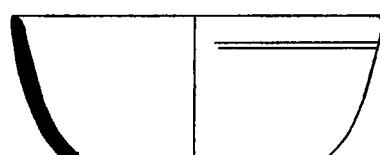
Nr. 103

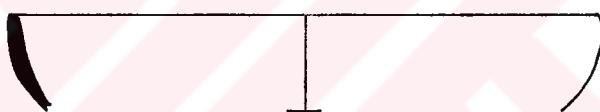
Nr. 104

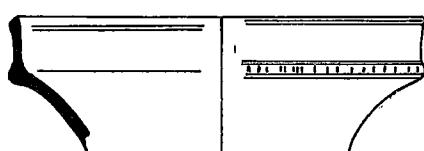
Nr. 105

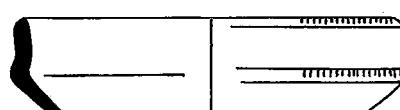
Nr. 106

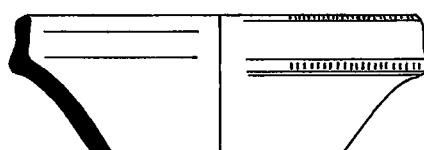
Nr. 107

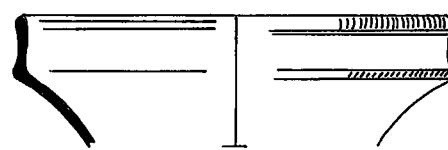
Nr. 108

Nr. 109

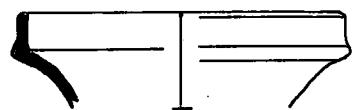
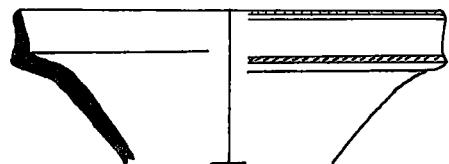

Nr. 110

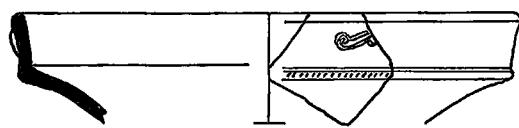
Nr. 111

LEVHA 22

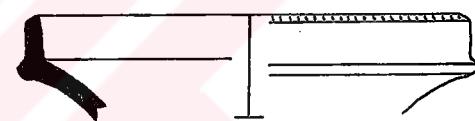
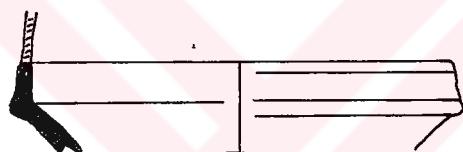

Nr. 113

Nr. 112

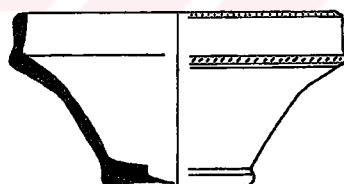

Nr. 114

Nr. 115

Nr. 116

Nr. 118

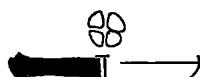
Nr. 117

Nr. 120

Nr. 119

LEVHA 23

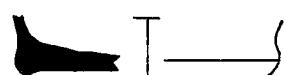
Nr. 121

Nr. 122

Nr. 123

Nr. 124

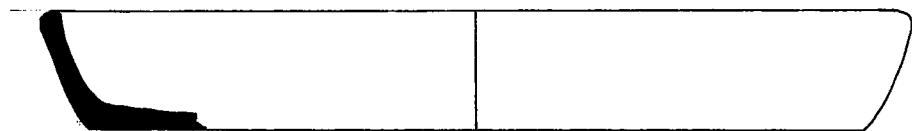
Nr. 125

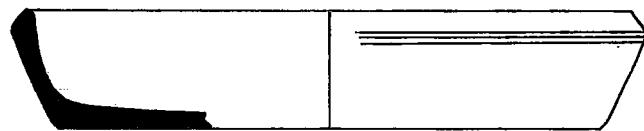
Nr. 126

Nr. 127

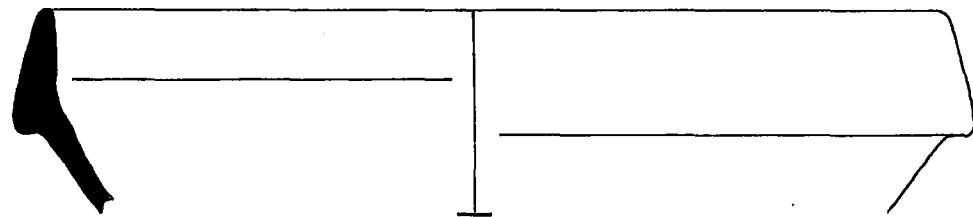
Nr. 128

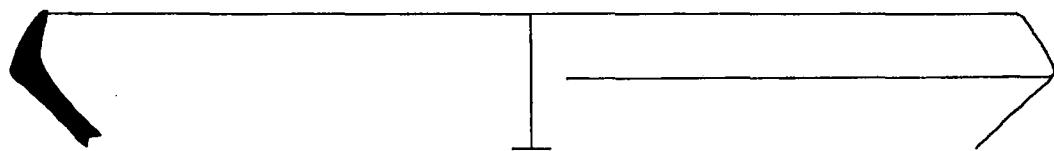
Nr. 129

LEVHA 24

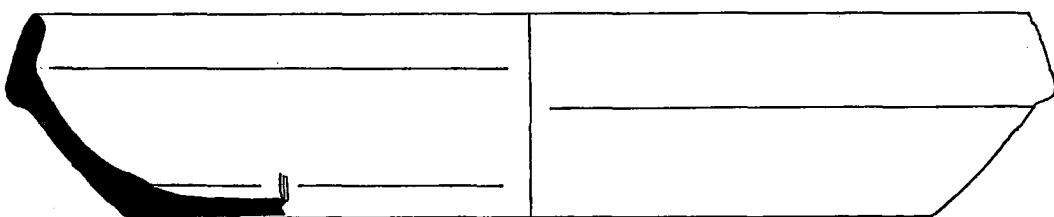
Nr. 130

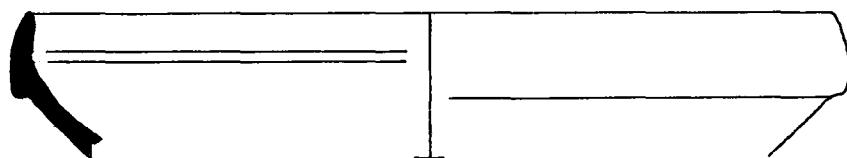
Nr. 131

Nr. 132

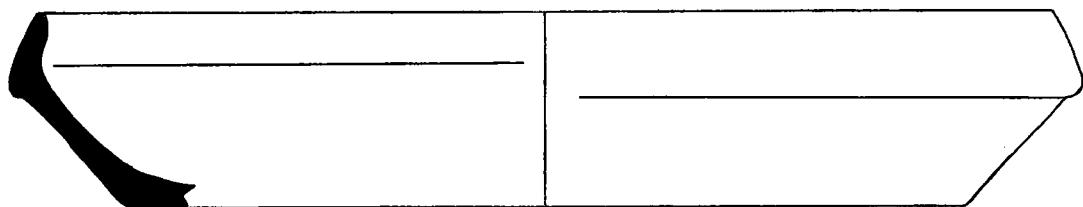

Nr. 133

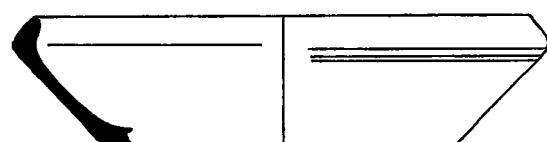

Nr. 134

LEVHA 25

Nr. 135

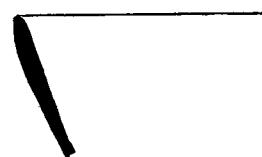
Nr. 136

Nr. 137

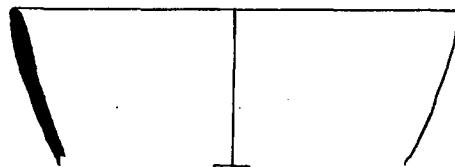
Nr. 138

Nr. 139

0 1 5 cm

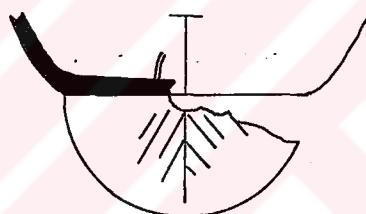
LEVHA 26

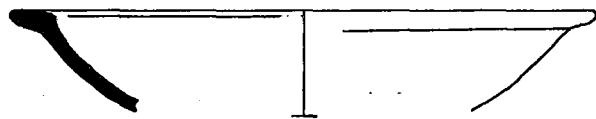
Nr. 140

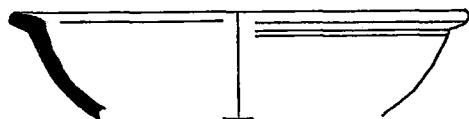
Nr. 141

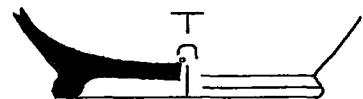
Nr. 142

Nr. 143

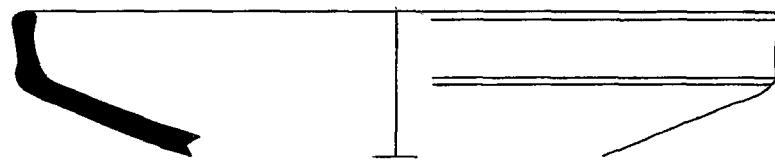
Nr. 144

Nr. 145

LEVHA 27

Nr. 146

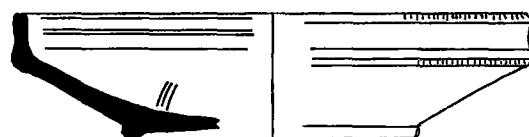
Nr. 147

Nr. 148

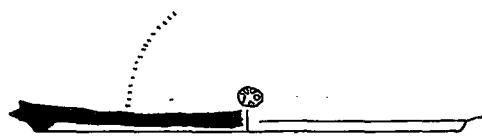

Nr. 149

Nr. 150

LEVHA 28

Nr. 151

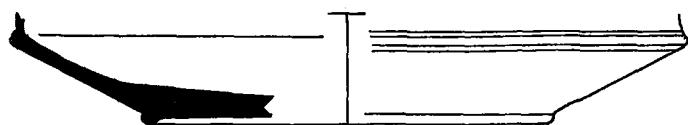
Nr. 152

Nr. 153

Nr. 154

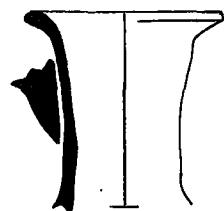
Nr. 155

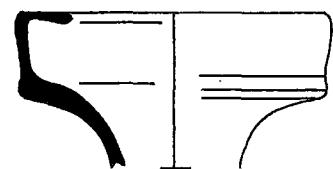
Nr. 156

0 1 5 cm

LEVHA 29

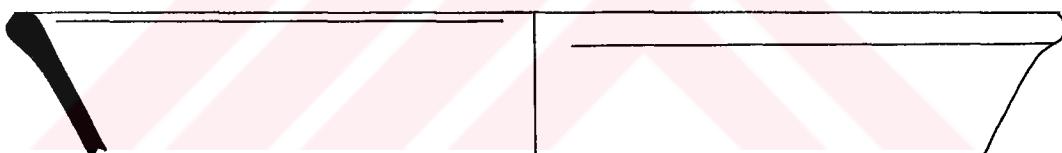
Nr. 157

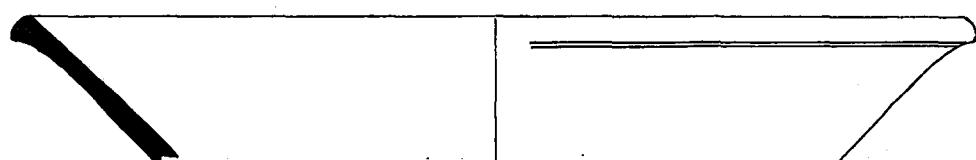
Nr. 158

Nr. 159

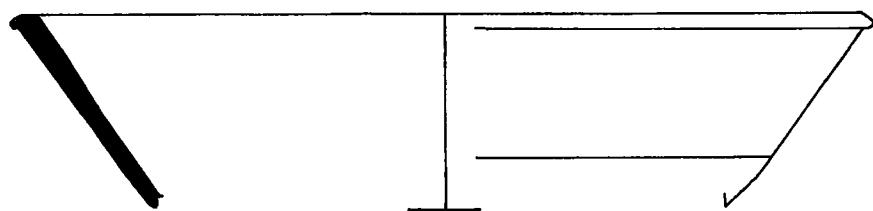

Nr. 160

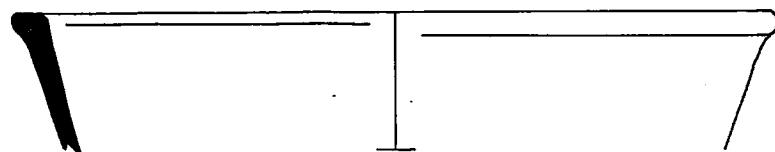

Nr. 161

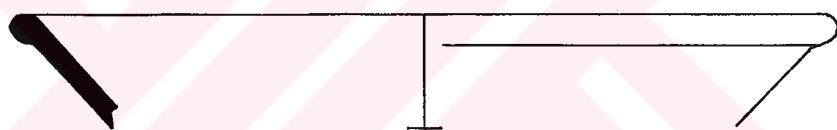
LEVHA 30

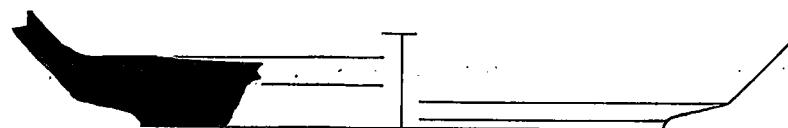
Nr. 162

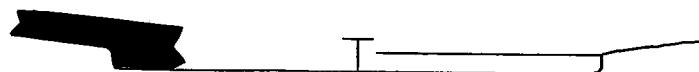
Nr. 163

Nr. 164

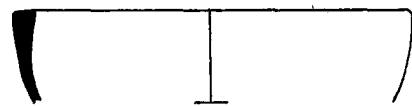
Nr. 165

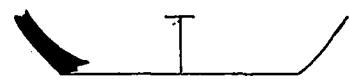
Nr. 166

0 1 5 cm
[Scale bar markings]

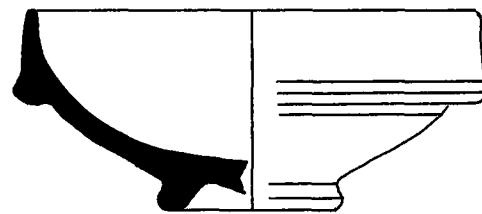
LEVHA 31

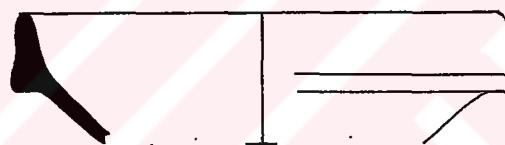
Nr. 167

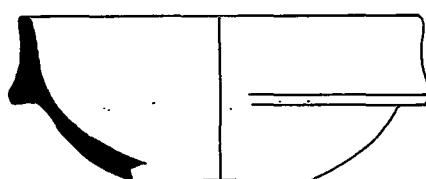
Nr. 168

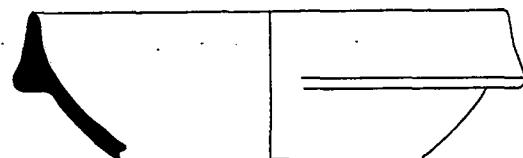
Nr. 169

Nr. 170

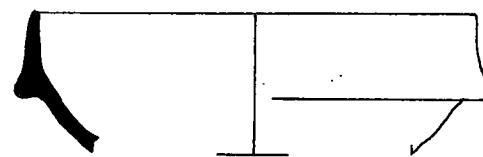

Nr. 171

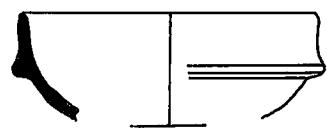

Nr. 172

LEVHA 32

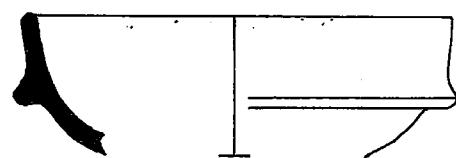
Nr. 173

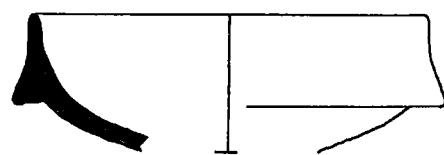
Nr. 174

Nr. 175

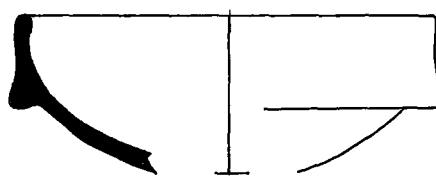

Nr. 176

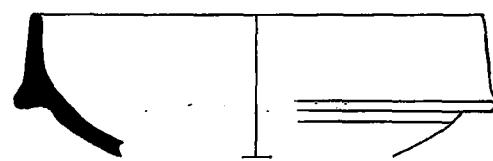

Nr. 177

LEVHA 33

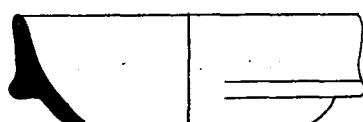
Nr. 178

Nr. 179

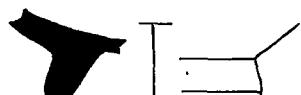
Nr. 180

Nr. 181

Nr. 182

Nr. 183

Nr. 184

LEVHA 34

Nr. 185

Nr. 186

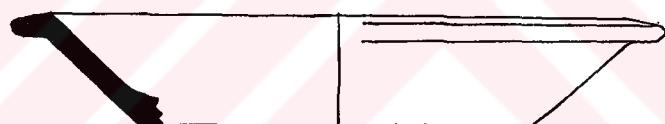
Nr. 187

Nr. 188

Nr. 189

Nr. 190

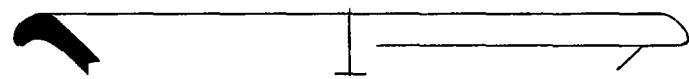

Nr. 191

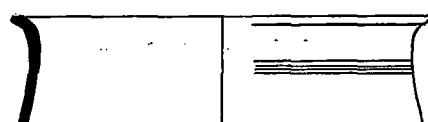

Nr. 192

LEVHA 35

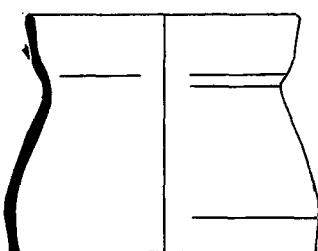
Nr. 193

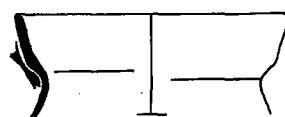
Nr. 194

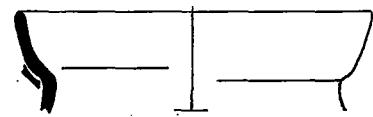
Nr. 195

Nr. 196

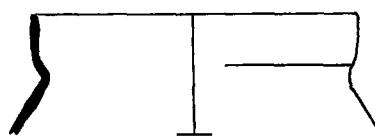
Nr. 197

Nr. 198

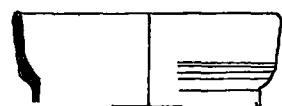
LEVHA 36

Nr. 199

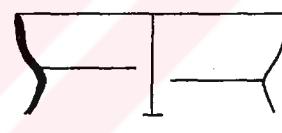
Nr. 200

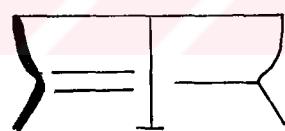
Nr. 201

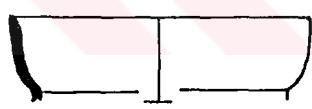
Nr. 202

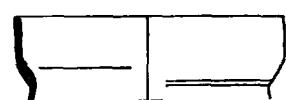
Nr. 203

Nr. 204

Nr. 205

Nr. 206

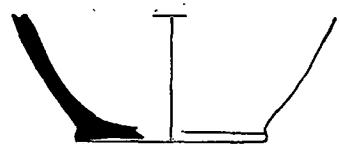

Nr. 207

Nr. 208

LEVHA 37

Nr. 209

Nr. 210

Nr. 211

Nr. 212

Nr. 213

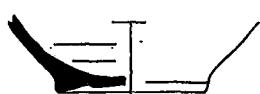
Nr. 214

Nr. 215

Nr. 216

Nr. 217

Nr. 218

Nr. 219

LEVHA 38

Nr. 220

Nr. 221

Nr. 222

Nr. 223

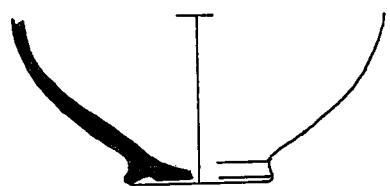
Nr. 224

Nr. 225

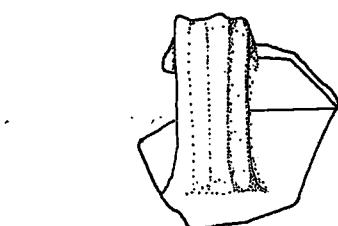
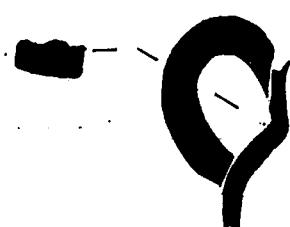
Nr. 226

Nr. 227

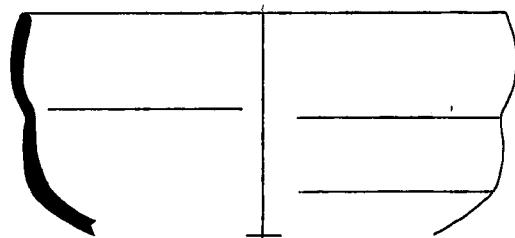
Nr. 228

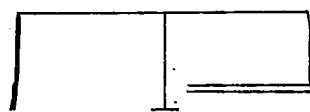
Nr. 229

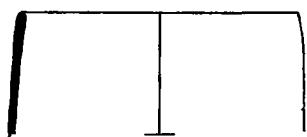
LEVHA 39

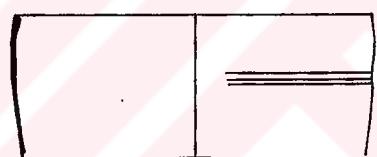
Nr. 230

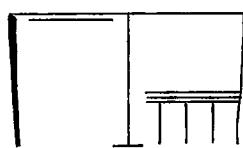
Nr. 231

Nr. 232

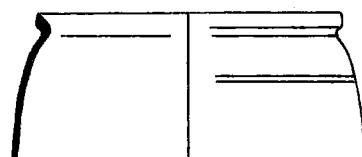
Nr. 233

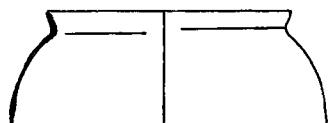
Nr. 234

Nr. 235

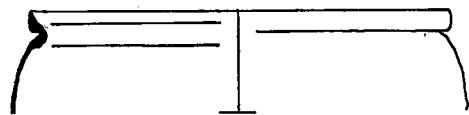
Nr. 236

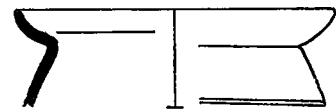
Nr. 237

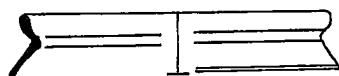
LEVHA 40

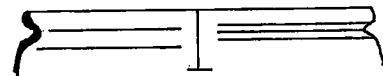
Nr. 238

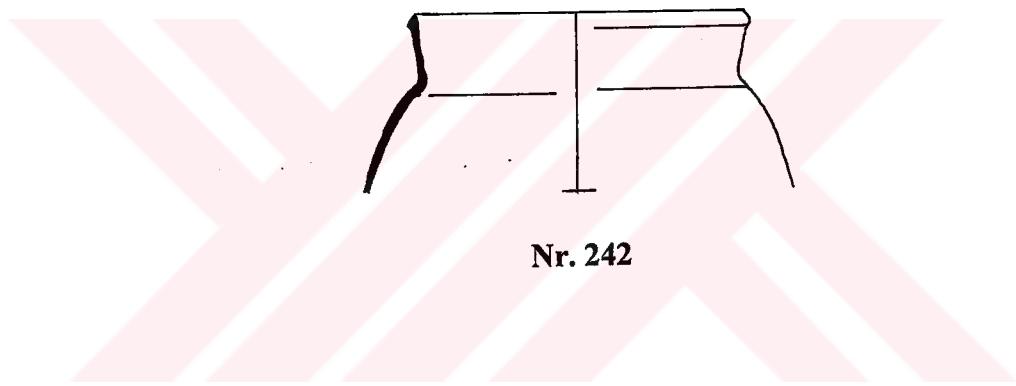
Nr. 239

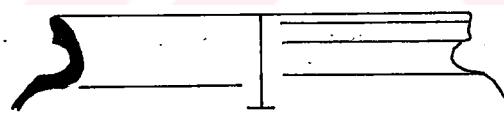
Nr. 240

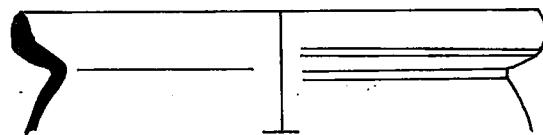
Nr. 241

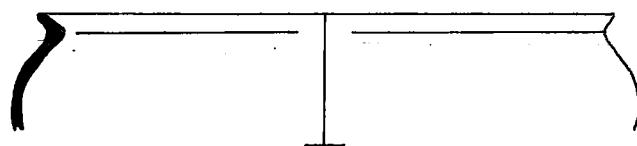
Nr. 242

Nr. 243

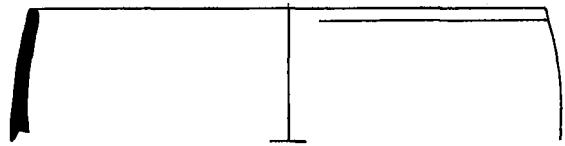
Nr. 244

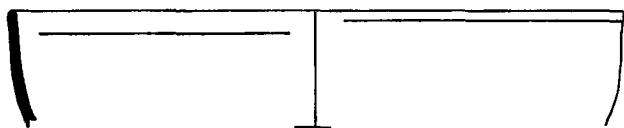
Nr. 245

0 1 5 cm

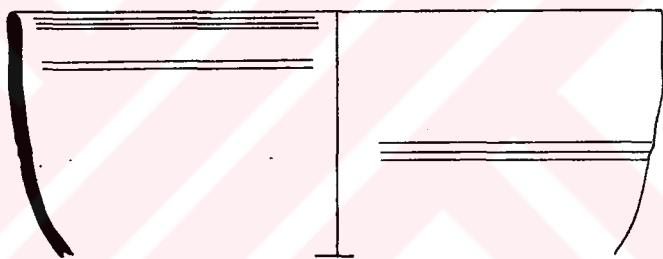
LEVHA 41

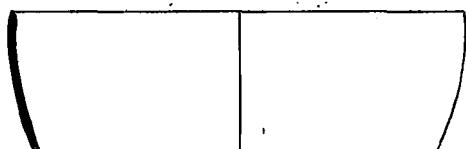
Nr. 246

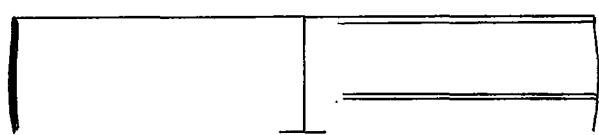
Nr. 247

Nr. 248

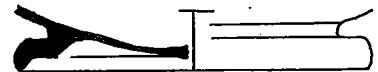

Nr. 249

Nr. 250

LEVHA 42

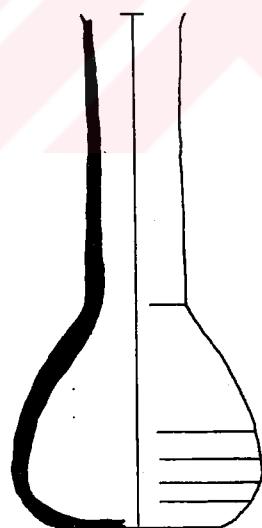
Nr. 251

Nr. 252

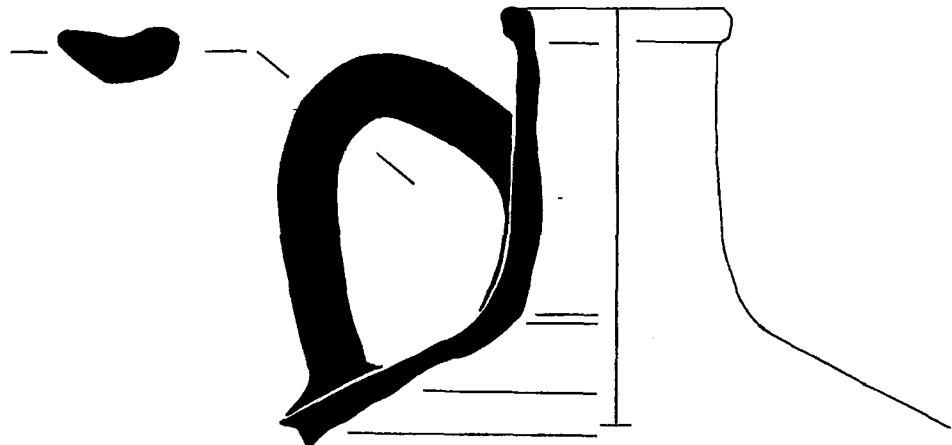
Nr. 253

Nr. 254

LEVHA 43

Nr. 255

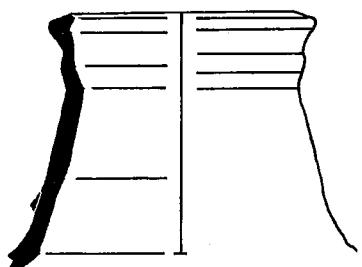

Nr. 256

LEVHA 44

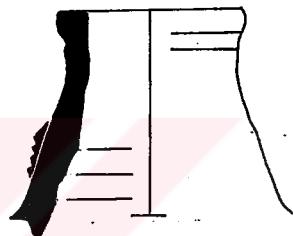
Nr. 257

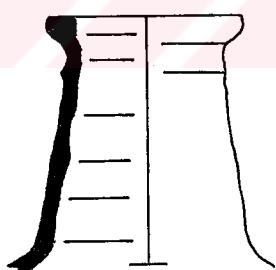
Nr. 258

Nr. 259

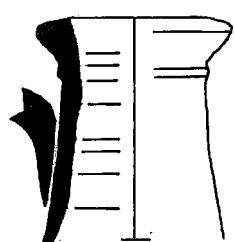
Nr. 260

Nr. 261

Nr. 262

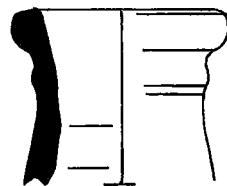

Nr. 263

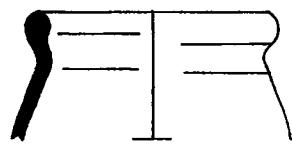

Nr. 264

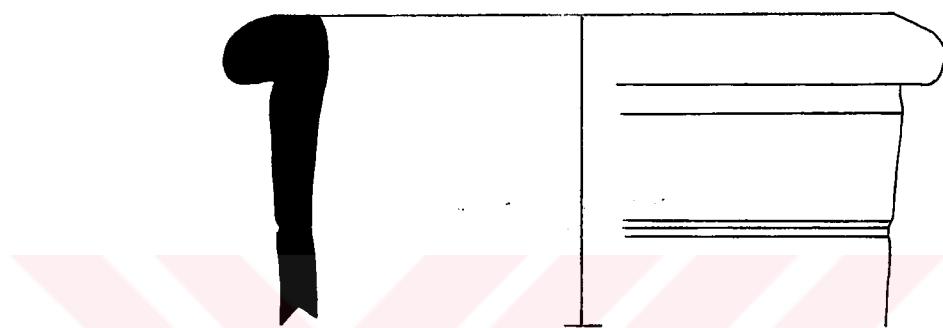
LEVHA 45

Nr. 265

Nr. 266

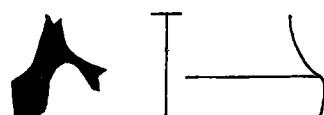
Nr. 267

Nr. 268

0 1 5 cm

LEVHA 46

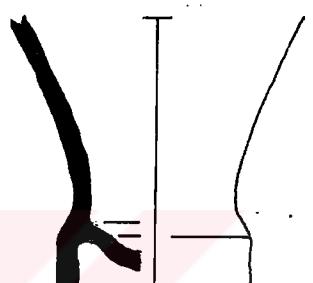
Nr. 269

Nr. 270

Nr. 271

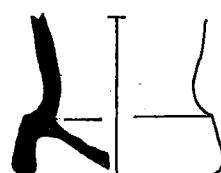
Nr. 272

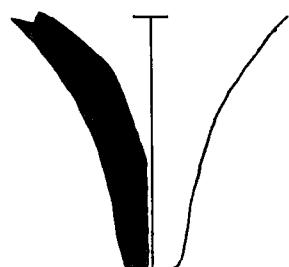
Nr. 273

Nr. 274

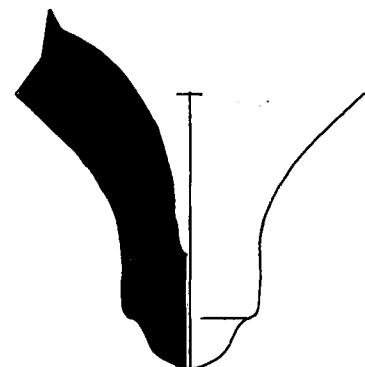

Nr. 275

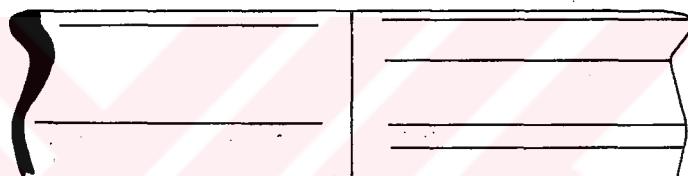

Nr. 276

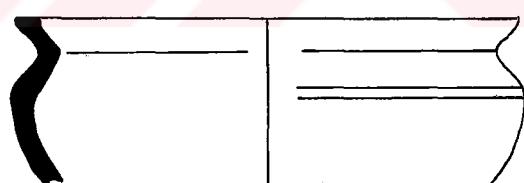
LEVHA 47

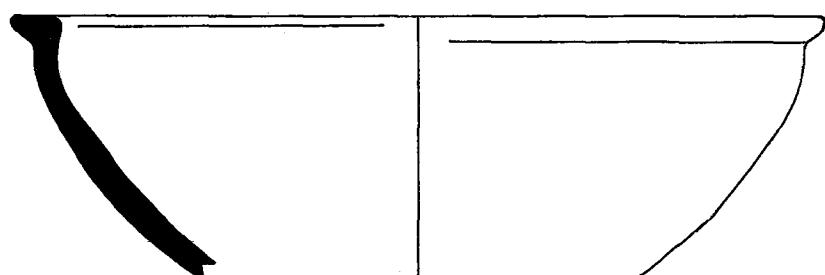
Nr. 277

Nr. 278

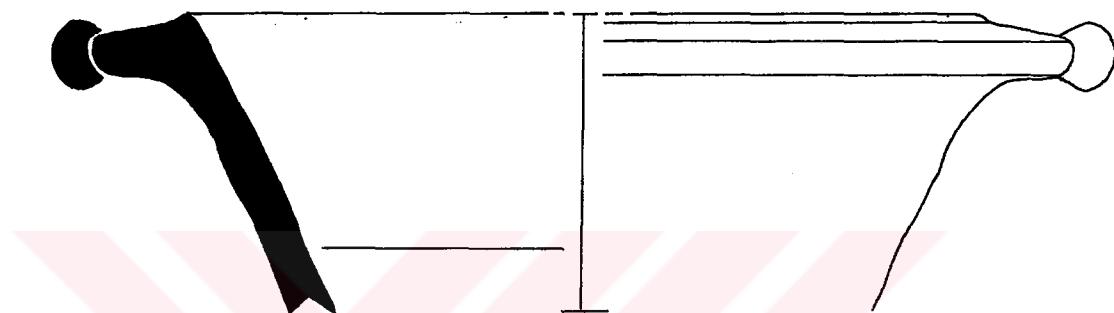
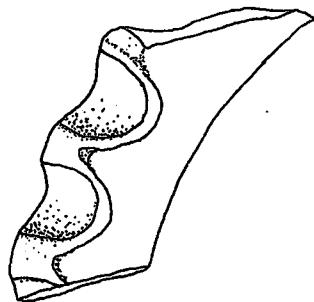
Nr. 279

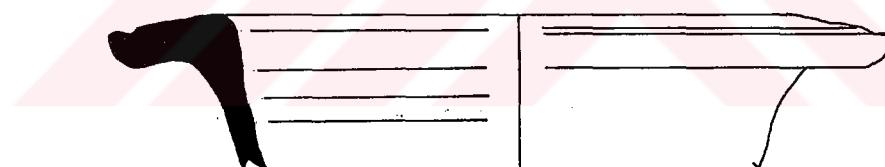
Nr. 280

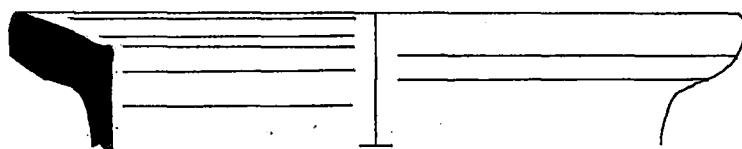
LEVHA 48

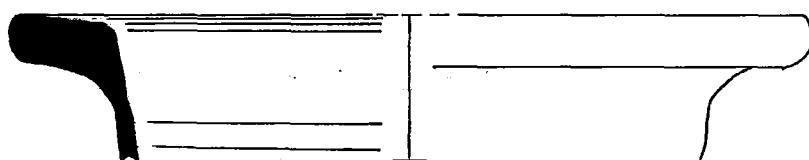
Nr. 281

Nr. 282

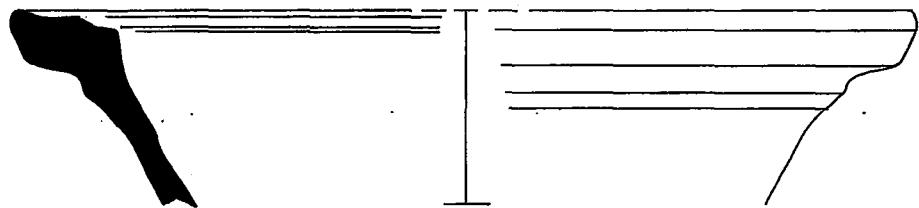
Nr. 283

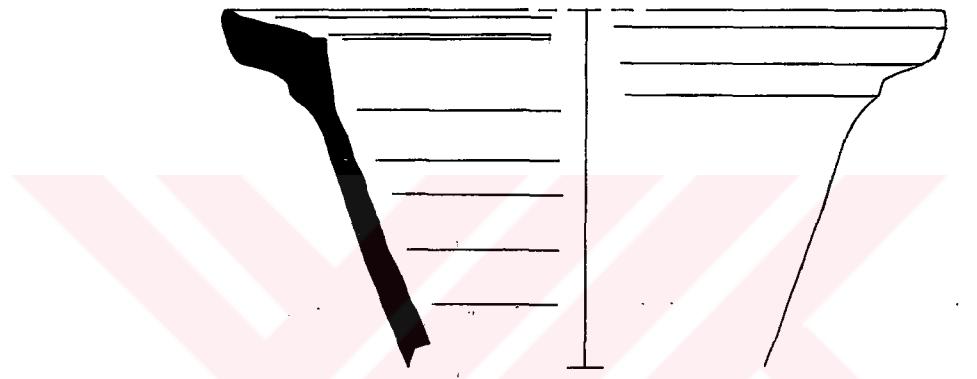
Nr. 284

0 1 5 cm

LEVHA 49

Nr. 285

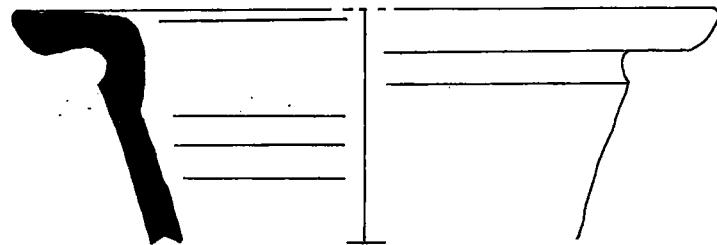
Nr. 286

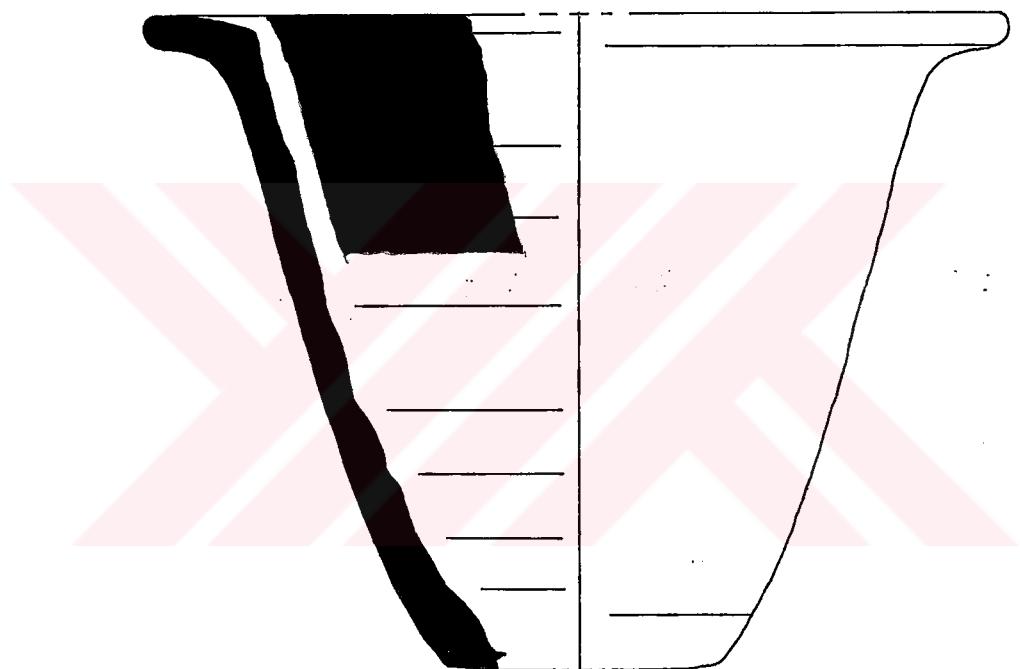
Nr. 287

0 1 5 cm
A horizontal scale bar with markings at 0, 1, and 5 centimeters, positioned at the bottom right of the page.

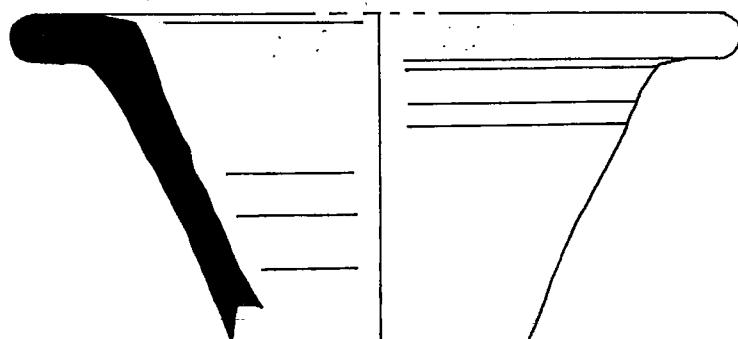
LEVHA 50

Nr. 288

Nr. 289

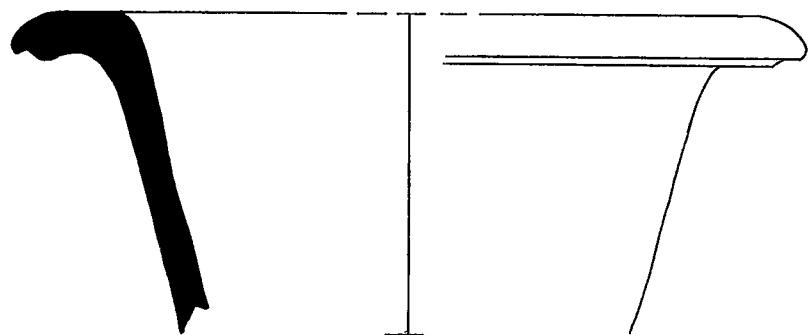

Nr. 290

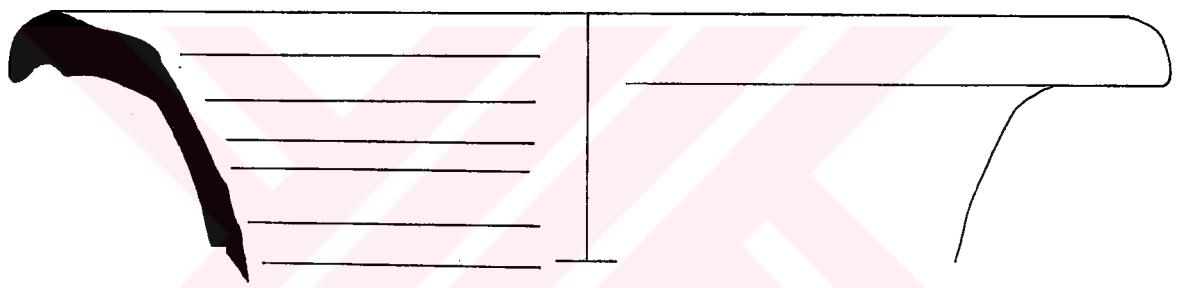
0 1 5 cm

A horizontal scale bar with markings at 0, 1, and 5 centimeters. The segments between the markings are of equal width.

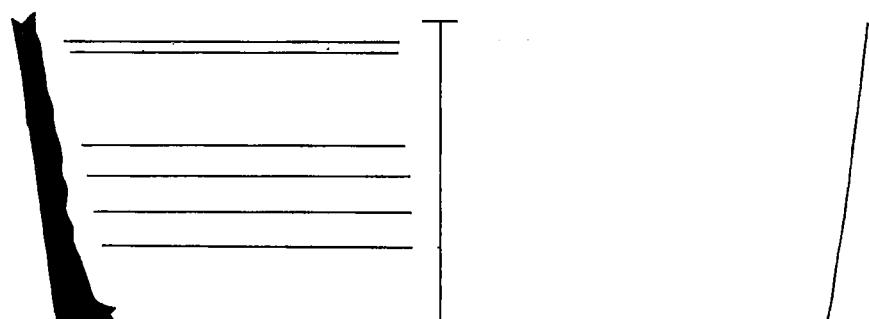
LEVHA 51

Nr. 291

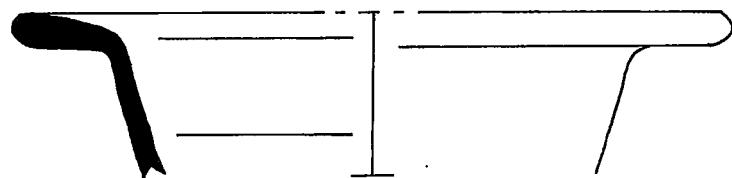
Nr. 292

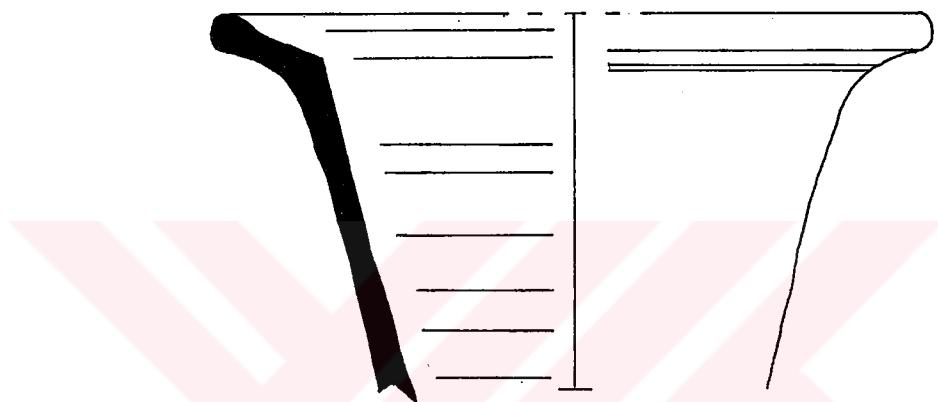
Nr. 293

0 1 5 cm

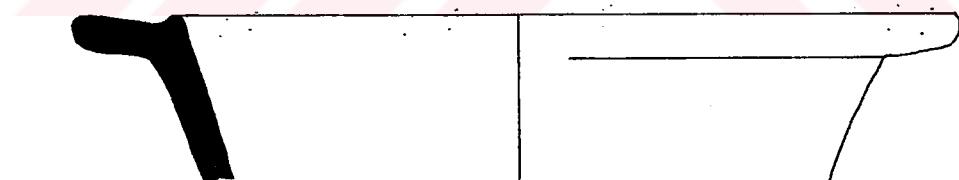
LEVHA 52

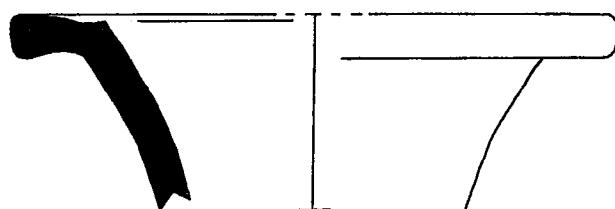
Nr. 294

Nr. 295

Nr. 296

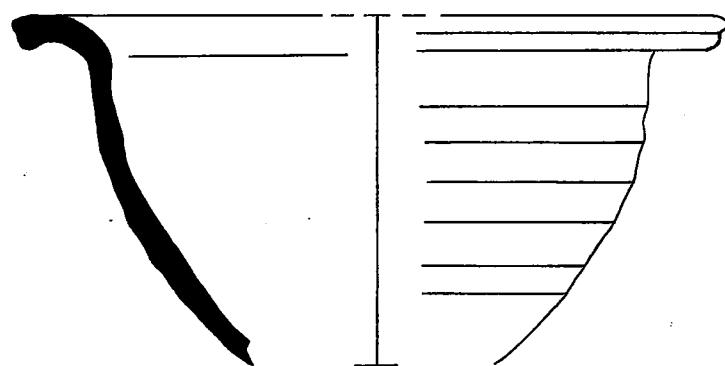

Nr. 297

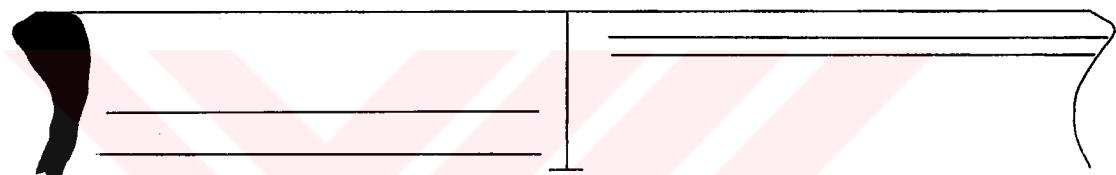
0 1 5 cm

A scale bar at the bottom right of the page, showing markings for 0, 1, and 5 centimeters. The bar consists of a series of alternating black and white segments.

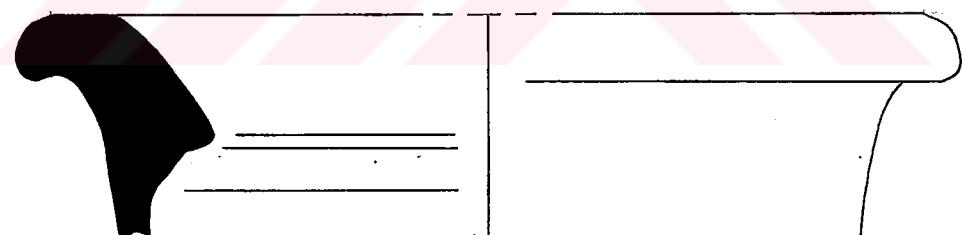
LEVHA 53

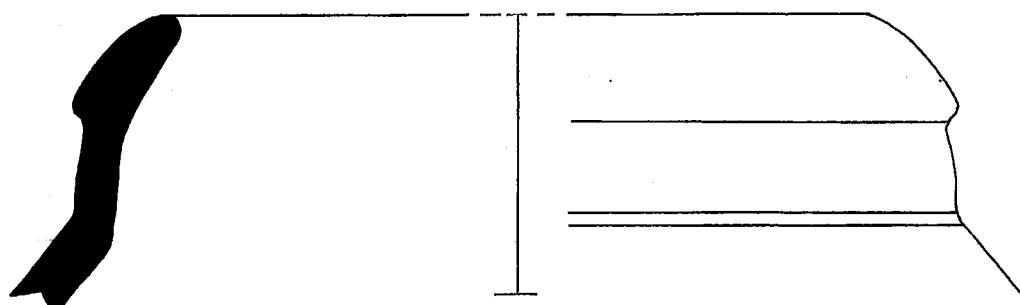
Nr. 298

Nr. 299

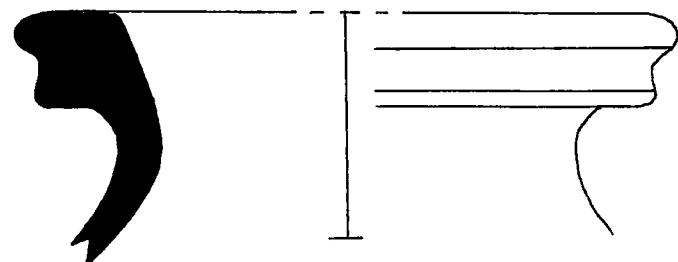
Nr. 300

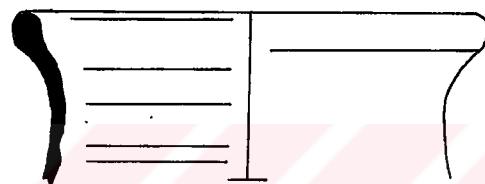
Nr. 301

0 1 5 cm

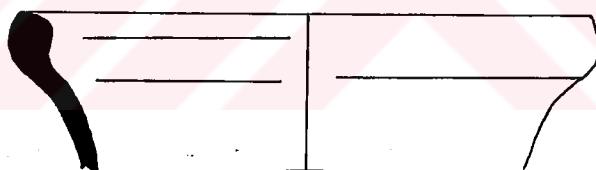
LEVHA 54

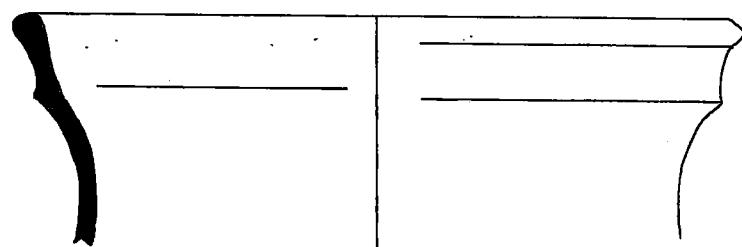
Nr. 302

Nr. 303

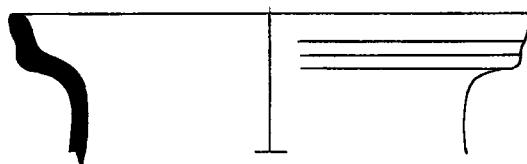

Nr. 304

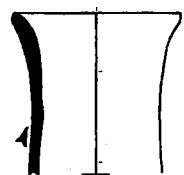

Nr. 305

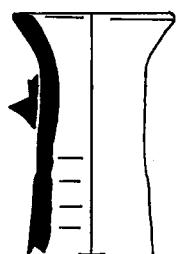
LEVHA 55

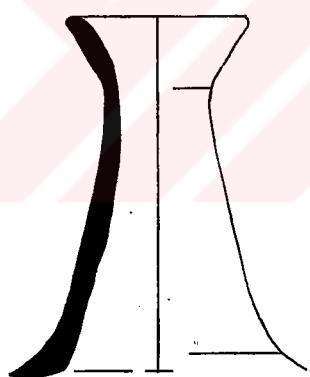
Nr. 306

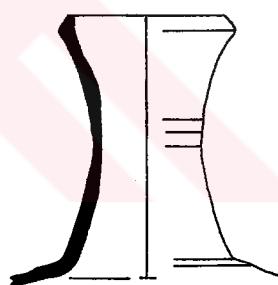
Nr. 307

Nr. 308

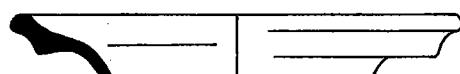
Nr. 309

Nr. 310

Nr. 311

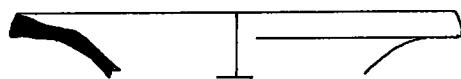

Nr. 312

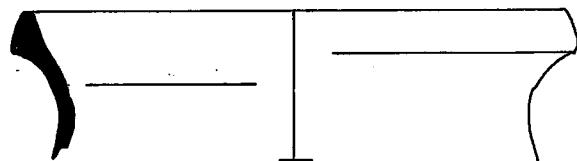
0 1

5 cm

LEVHA 56

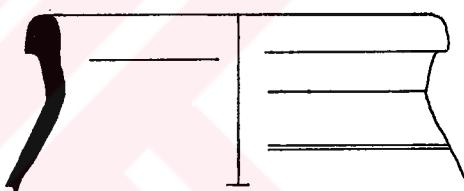
Nr. 313

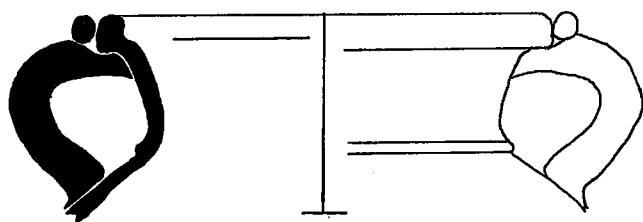
Nr. 314

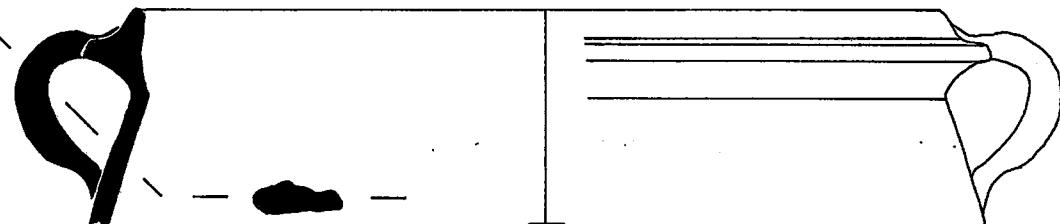
Nr. 315

Nr. 316

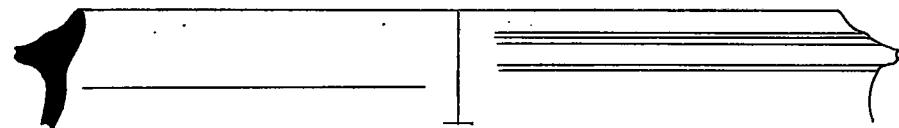

Nr. 317

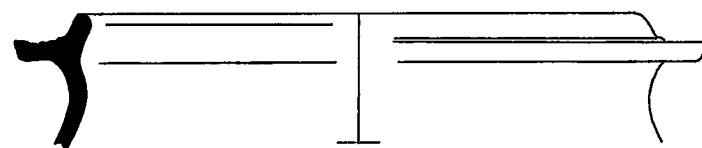

Nr. 318

LEVHA 57

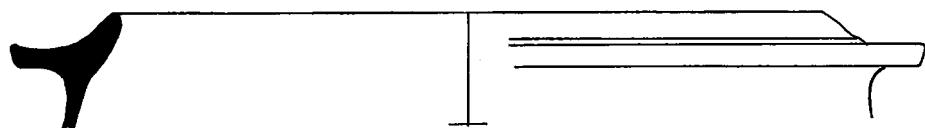
Nr. 319

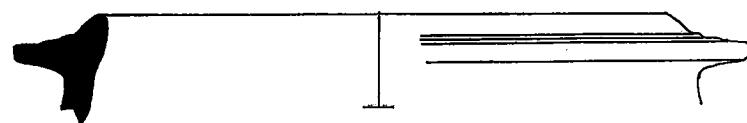
Nr. 320

Nr. 321

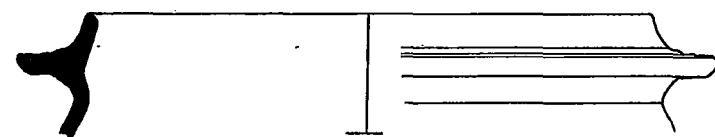

Nr. 322

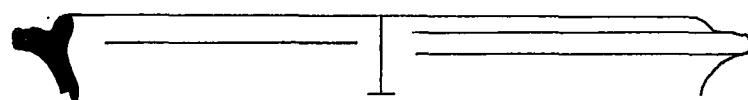

Nr. 323

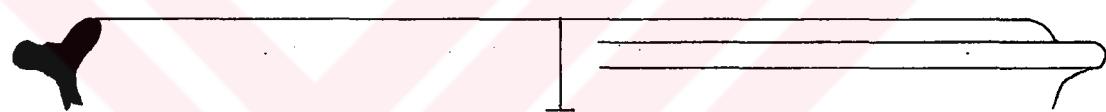
LEVHA 58

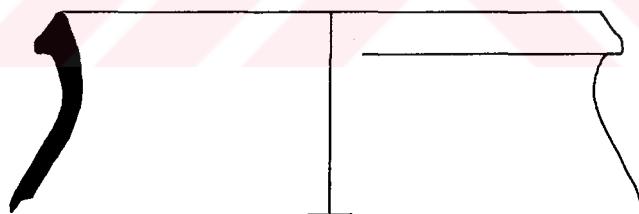
Nr. 324

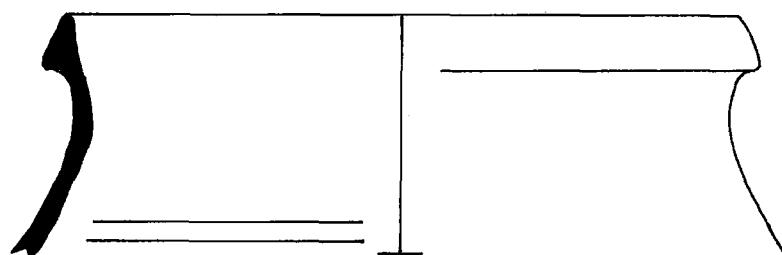
Nr. 325

Nr. 326

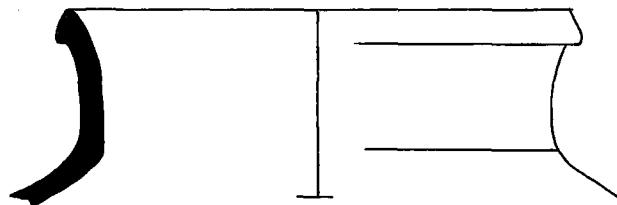

Nr. 327

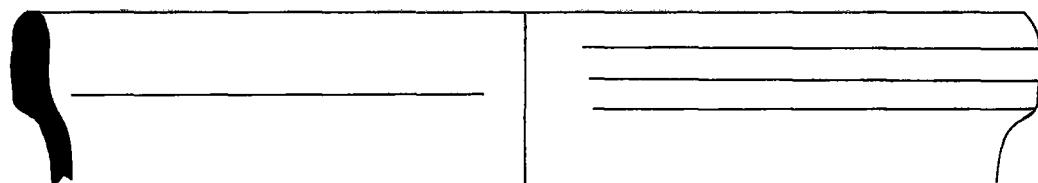

Nr. 328

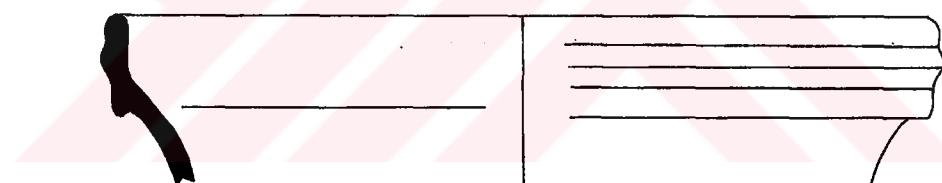
LEVHA 59

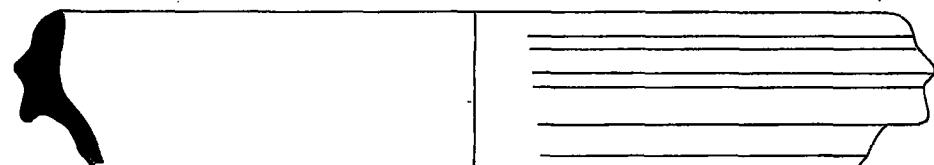
Nr. 329

Nr. 330

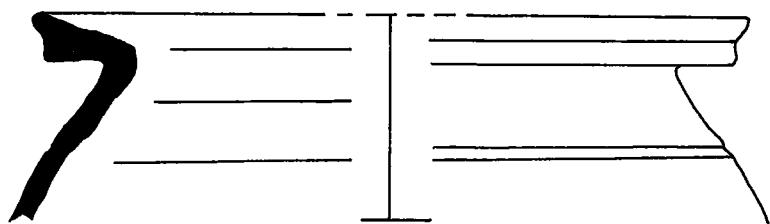

Nr. 331

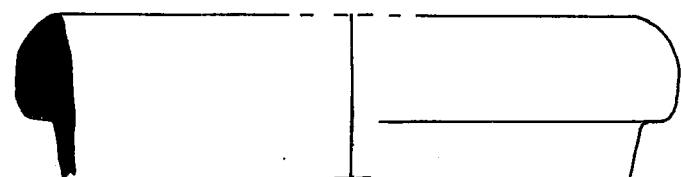

Nr. 332

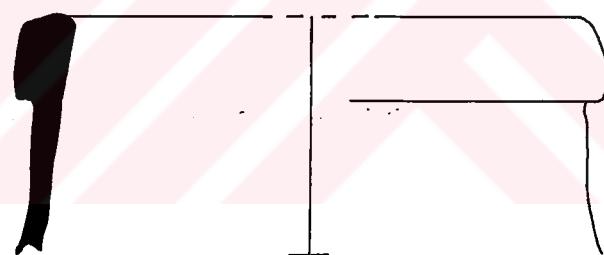
LEVHA 60

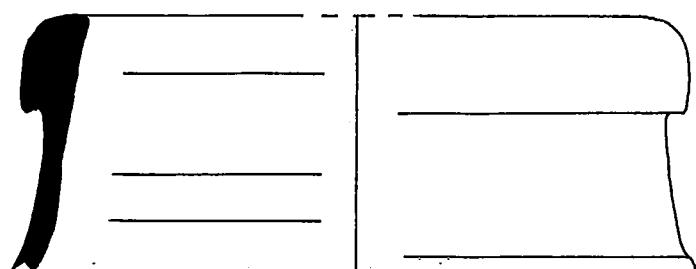
Nr. 333

Nr. 334

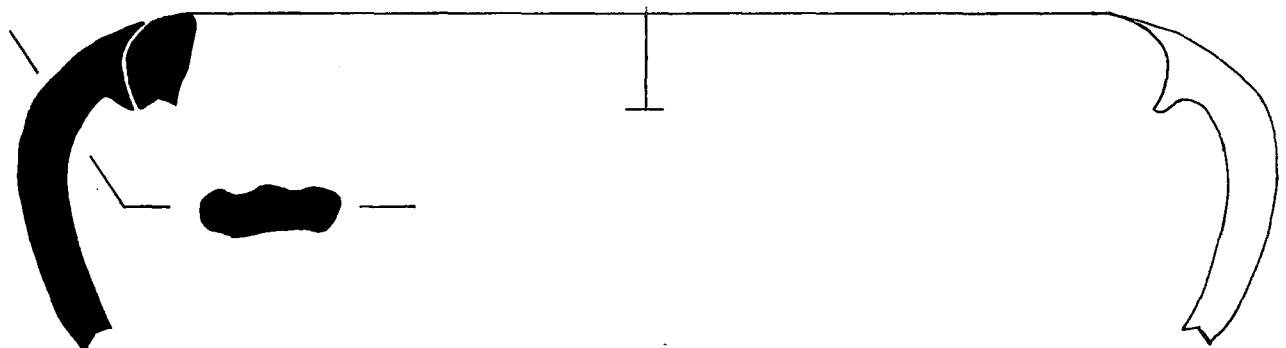

Nr. 335

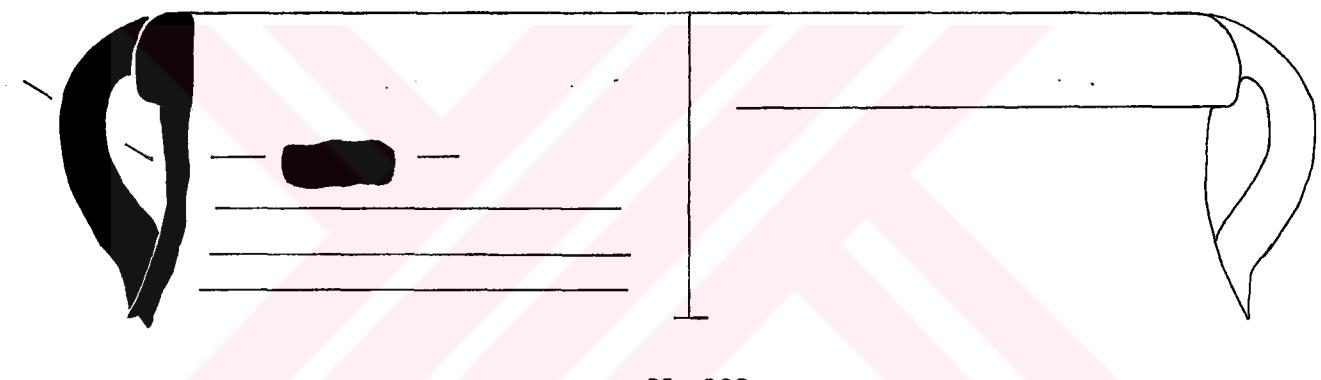

Nr. 336

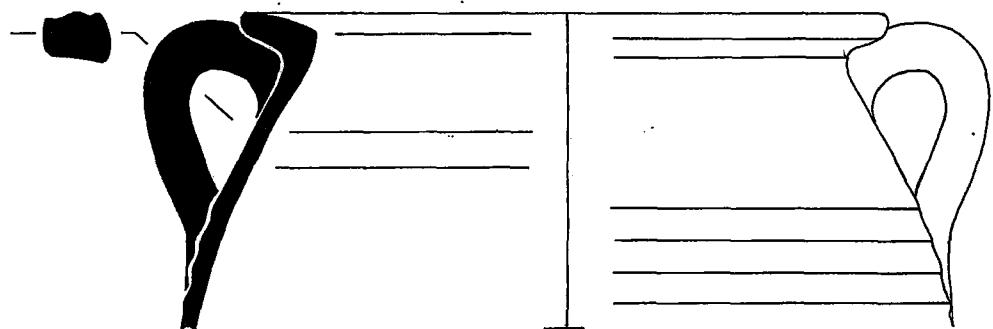
LEVHA 61

Nr. 337

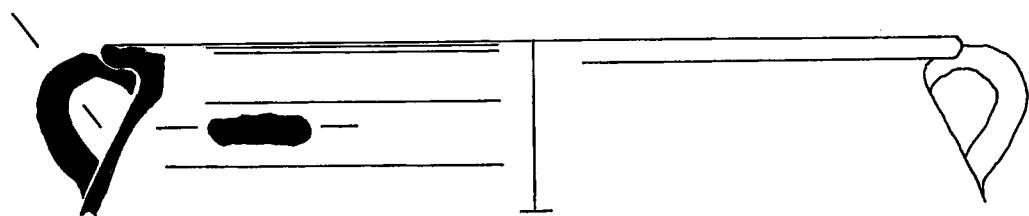

Nr. 338

Nr. 339

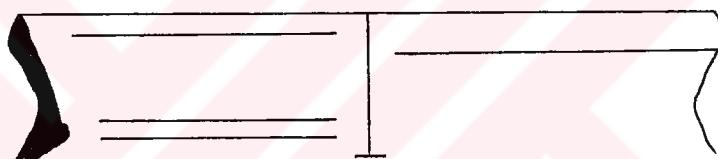
LEVHA 62

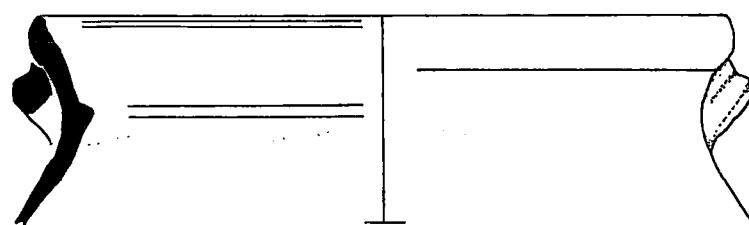
Nr. 340

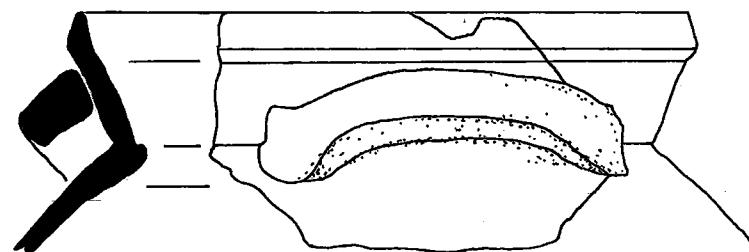
Nr. 341

Nr. 342

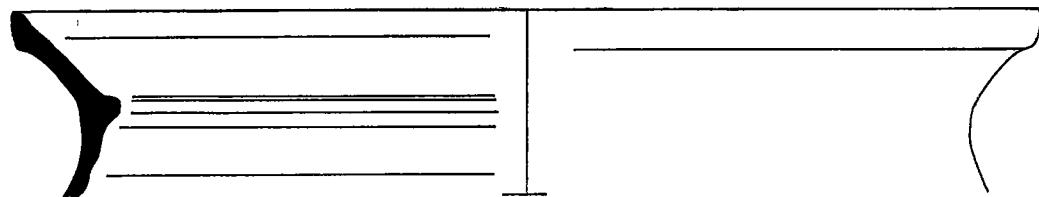
Nr. 343

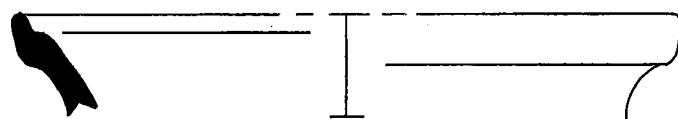
Nr. 344

0 1 5 mm

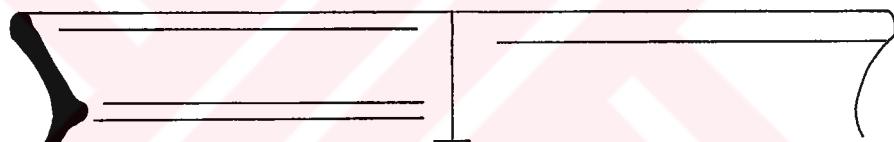
LEVHA 63

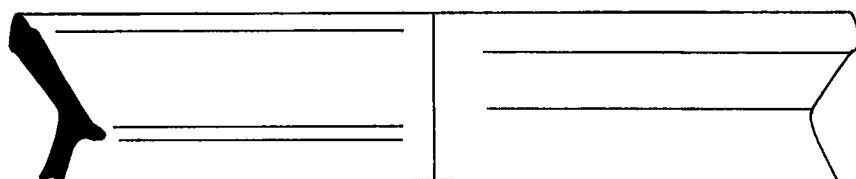
Nr. 345

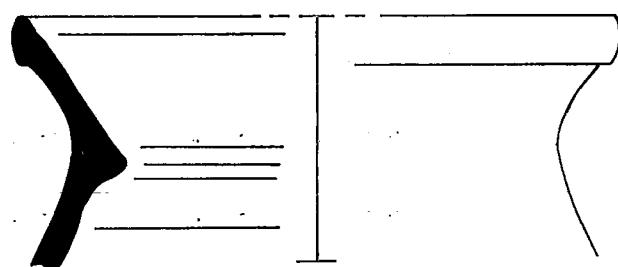
Nr. 346

Nr. 347

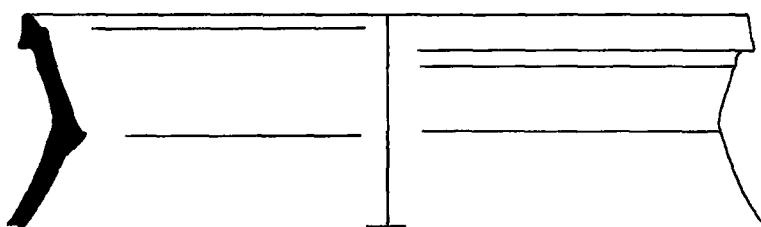
Nr. 348

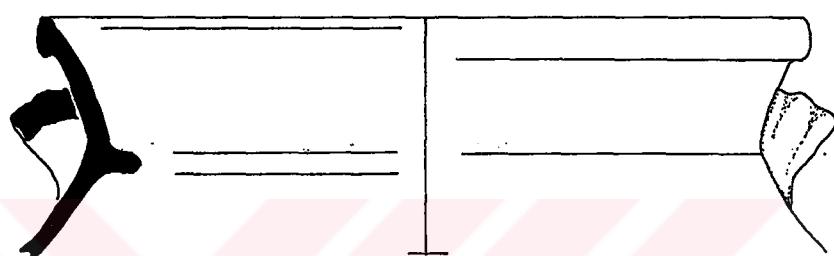
Nr. 349

0 1 5 cm

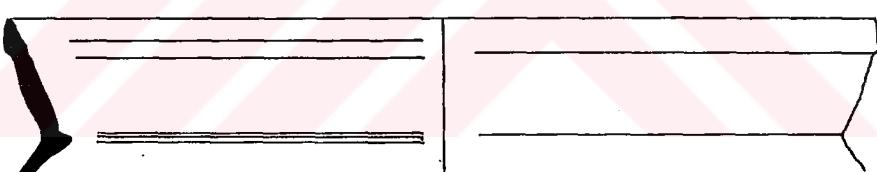
LEVHA 64

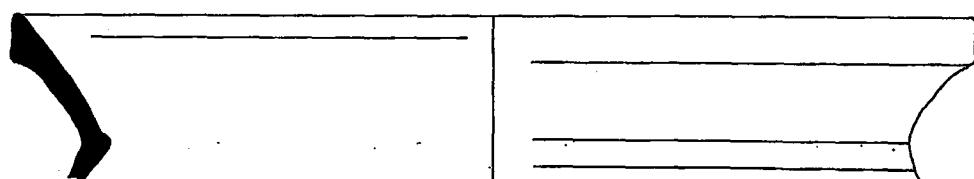
Nr. 350

Nr. 351

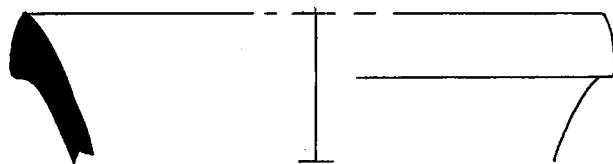

Nr. 352

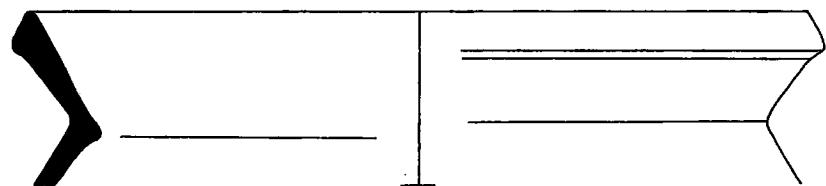

Nr. 353

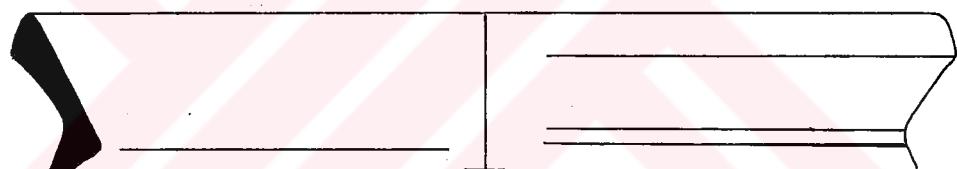
LEVHA 65

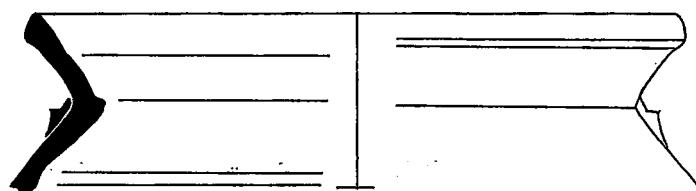
Nr. 354

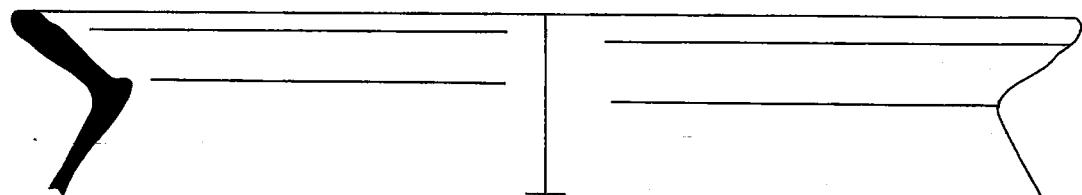
Nr. 355

Nr. 356

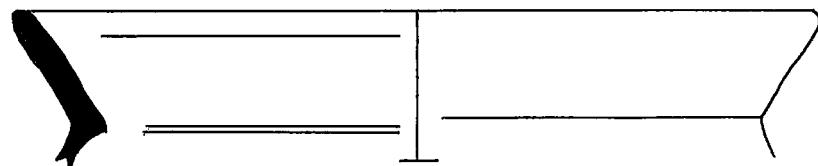
Nr. 357

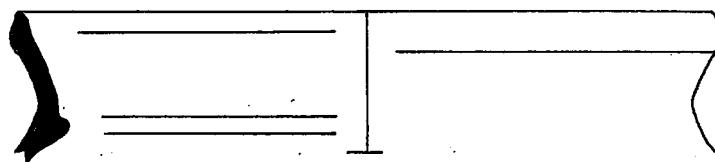
Nr. 358

0 1 5 cm
A scale bar with markings at 0, 1, and 5 centimeters, with a black bar at the 5 cm mark.

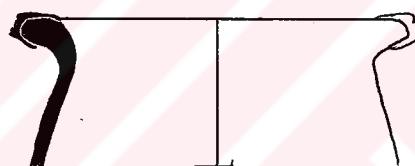
LEVHA 66

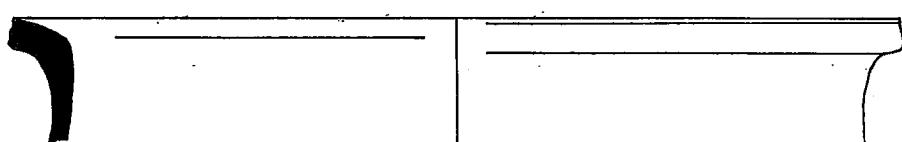
Nr. 359

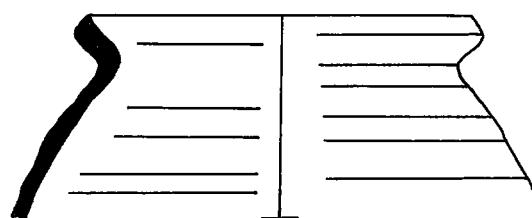
Nr. 360

Nr. 361

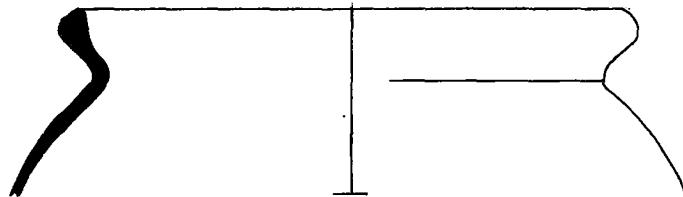

Nr. 362

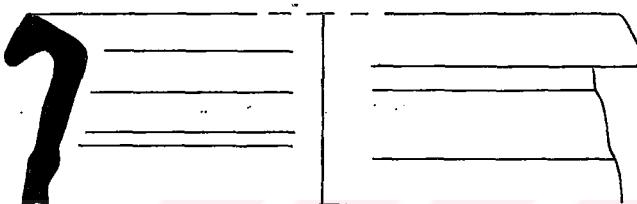

Nr. 363

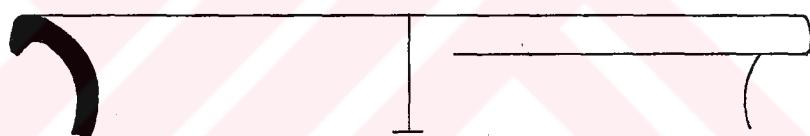
LEVHA 67

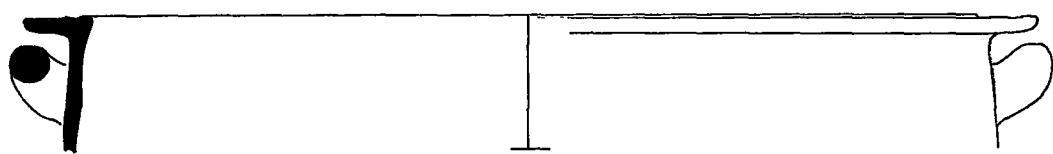
Nr. 364

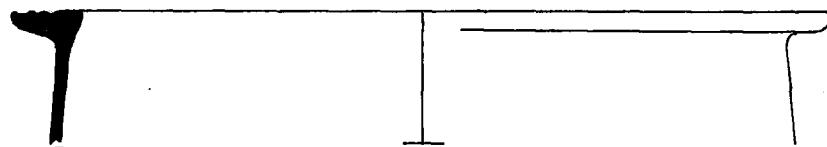
Nr. 365

Nr. 366

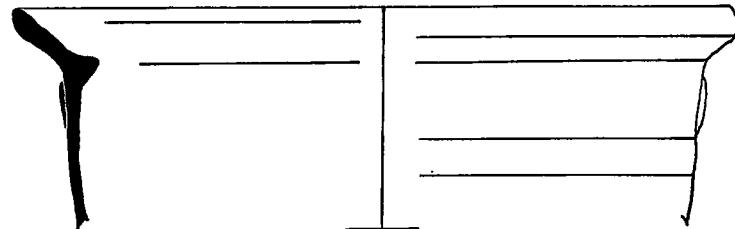

Nr. 367

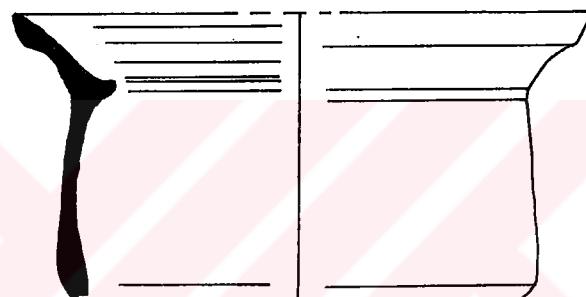

Nr. 368

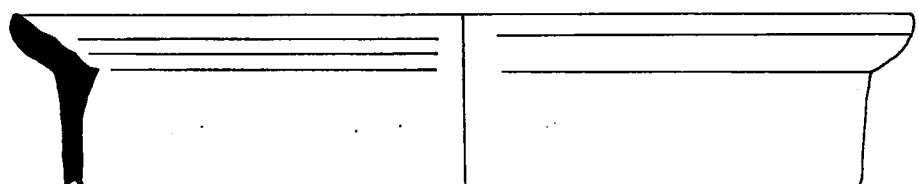
LEVHA 68

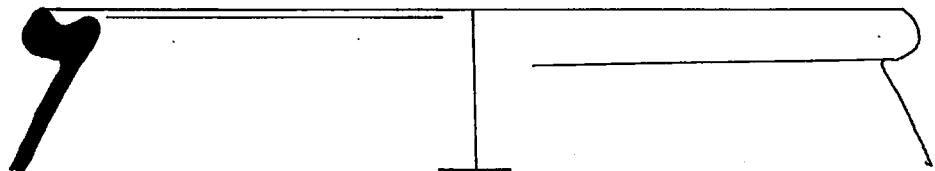
Nr. 369

Nr. 370

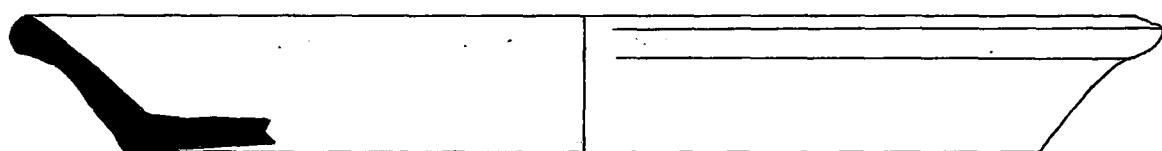

Nr. 371

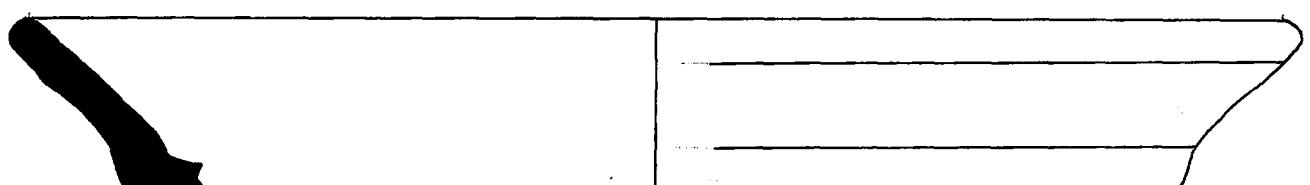

Nr. 372

LEVHA 69

Nr. 373

Nr. 374

0 1 5 cm
A scale bar with markings at 0, 1, and 5 centimeters.

LEVHA 70

Foto. 10

Foto. 11

Foto. 12

Foto. 13

LEVHA 71

Foto. 14

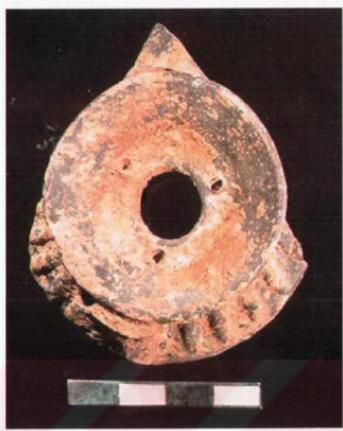

Foto. 15

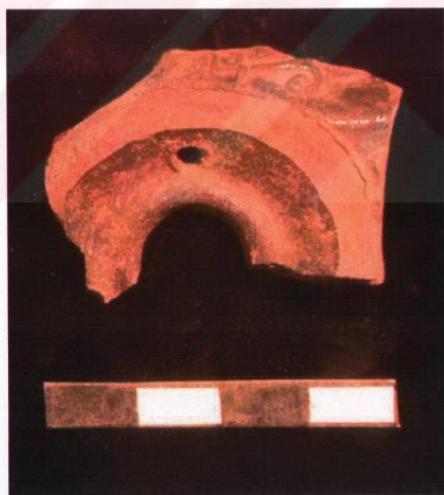

Foto. 16

LEVHA 72

Foto. 17

Foto. 18

Foto. 19

LEVHA 73

Foto. 20

Foto. 21

Foto. 22

Foto. 23

LEVHA 74

Foto. 24

Foto. 25

Foto. 26

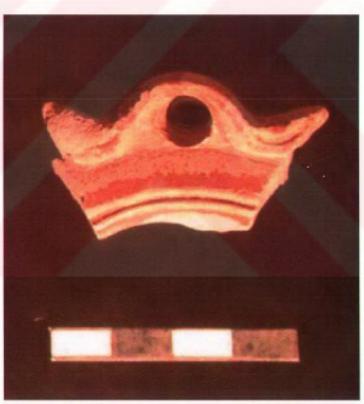

Foto. 27

LEVHA 75

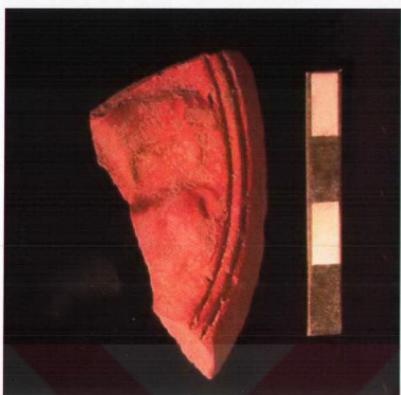

Foto. 28

Foto. 29

Foto. 30

Foto. 31

LEVHA 76

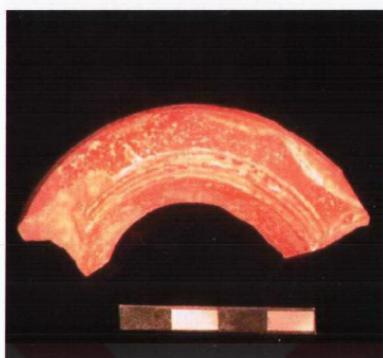

Foto. 32

Foto. 33

Foto. 34

Foto. 35

LEVHA 77

Foto. 36

Foto. 37

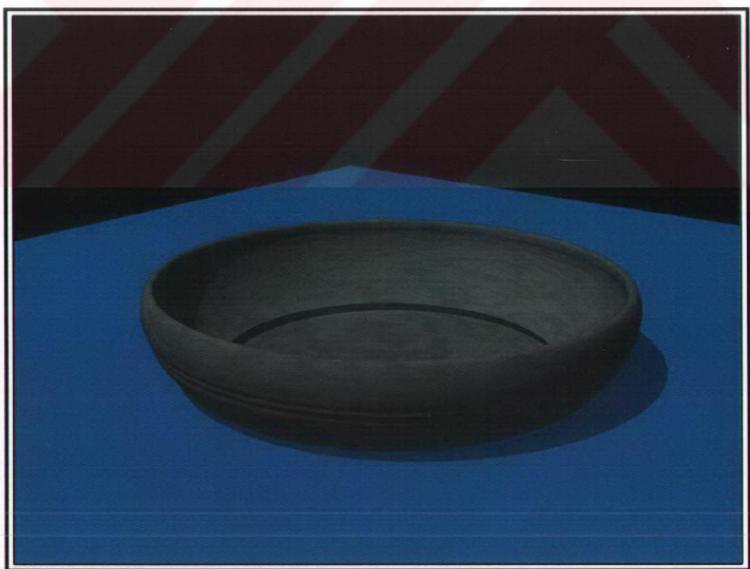

Foto. 38

LEVHA 78

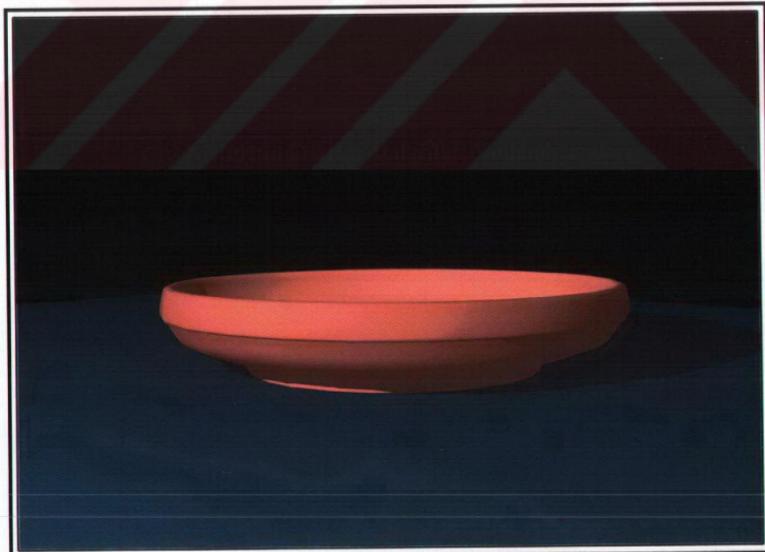
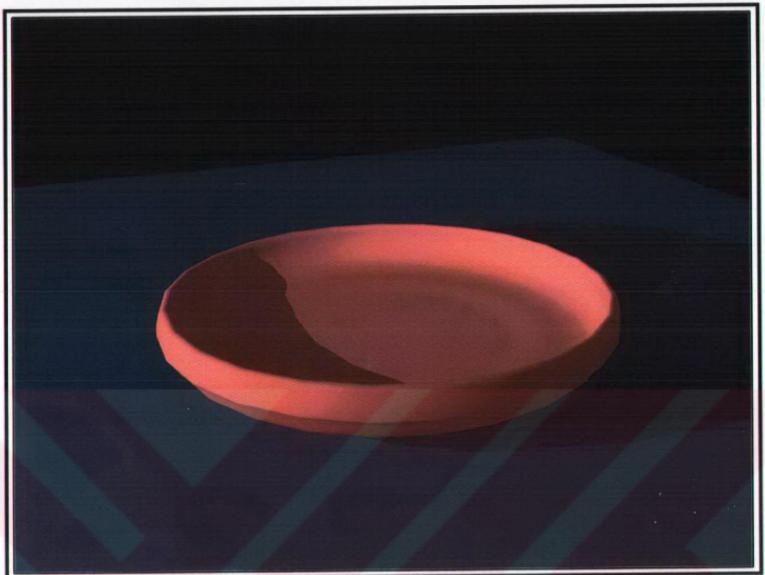

C. 1 Nr. 34'ün Canlandırması

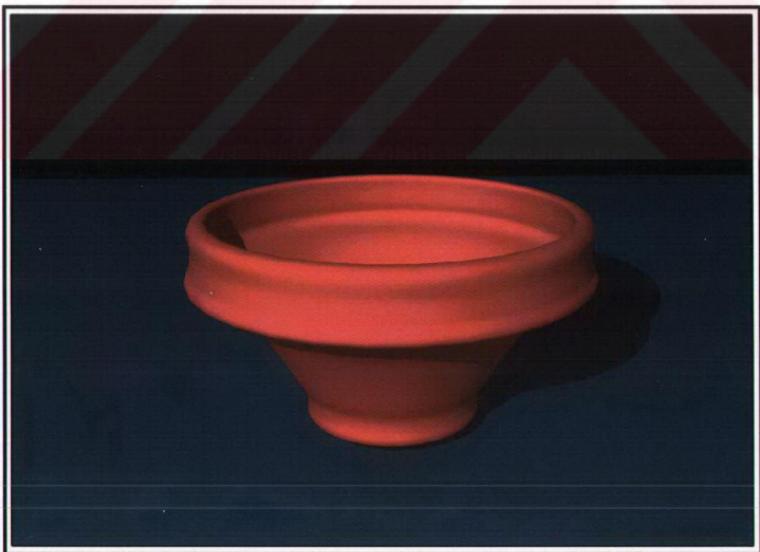
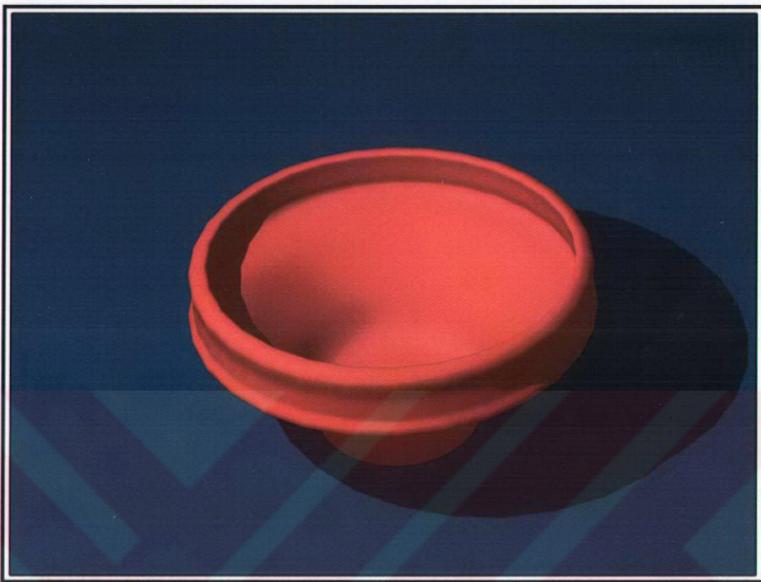
C. 2 Nr. 80'in Canlandırması

LEVHA 79

C. 3 Nr. 102'nin Farklı Açılardan Canlandırımları

LEVHA 80

C. 4 Nr. 117'nin Farklı Açılardan Canlandırmaları